

# Index Rerum,

*Heres fiduciarius ex dispositione Iuris Trebellianici detrudere prohibetur, ibid. n. 16*

*Heres fiduciarius, ut institutus dicatur duo copulativè concurrere debet, nempe causa ex qua motus fuit Testator ad vocandum ad suam hereditatem propriis filiis non relictis, sed mediante alio herede, necnon etiam verba ex quibus talis voluntas eliciatur, dec. 35. n. 1. 2. 3. & p. & dec. 317. num. 1*

*Et virtutem probandum est ab allegante, ibid. n. 2*  
*Voluntas Testatoris instituendi heredem fiduciarium non probatur ex verbis testamenti quoties elata & aperta sunt pro exclusione fidei, dec. 35. n. 4*

*Nec minus ex Testibus si eorum examen detegitur nullum, & attentatum, dec. 35. n. 5*

*Heres fiduciarius ex lapsu diei aditellè obligationi defuncti non constituitur in mora, vel saltem in integrum restituitur absque interpellatione, dec. 303. n. 28*

*Declarata hoc posse procedere, quando dies obligationis non venit in vita fideiussoris, & sic agitur de mora committenda secum & conuerso, ibid. n. 29. Et redditur ratio n. 30*

*Heres grauatus non potest alienando praiudicare fideicommissario, dec. 15. n. 25*

*Heres grauatus si permittit aut bona fideicommissi, tunc bona recepta ex causa permutationis, tanquam subrogata cadunt sub fideicommissio, decil. 62. n. 7*

*Subrogatio ad hanc effectum requiritur expressa, & permittitur quoties permutatio est licita ex causa necessitatis, vel maioris utilitatis, & ex dicta permutatione fideicommissarius non leditur, ibid. n. 8 & 9*

*Et vltius vi subrogatio vltius requiritur licentia Principis, ibid. n. 10.*

*Heres grauatus non potest sine causa permutare bona fideicommissi cum aliis bonis, ibid. n. 15*

*Et si permittit sine causa potest fideicommissarius ex propria persona impugnare permutationem, quamvis sit illius heres, ibid. n. 14*

*Et est in illius electione vel acceptare pro fideicommissio bona in permutationem recepta, vel permutationem impugnare, ibid. n. 15*

*Heres grauatus vendens rem fideicommissi, & ex eius pretio si aliam comparuit, tunc requiritur subrogatio expressa, ibid. n. 8*

*Heres grauatus nedum Inuentarium conficere tenetur, sed etiam illius substituitur, dec. 251. n. 14*

*Heres grauatus non confecto Inuentario tenetur integrè solvere legata, & fideicommissa particularia, ibid. nu. 18. & dec. 278. n. 16*

*Heres grauatus quando agitur de fideicommissio vniuersali non tenetur ultra vires hereditarias etiam si Inuentarium non conficit, decil. 251. n. 23*

*Heres grauatus alienans bona fideicommissaria potest ad restitutionem pretii siue scienter siue ignoranter alienauerit, decil. 252. n. 3*

*Itaque sit in potestate vocatorum agere, vel ad bona alienata contra tertios possessores, vel ad pretium contra alienantem eiusque heredem, ibid. n. 4*

*Heres grauatus non conficiens Inuentarium tenetur fideicommissum particulare integrum prestare etiam de proprio quamvis vires hereditariae non sufficiant, dec. 278. n. 14*

*Heres grauatus si ultra portionem legitime sibi debitam fideicommissi bona alienauerit contra eundem alienantem vocari competit actio, dec. 305. n. 24*

*Heres grauatus resistere post mortem vni ex familia Testatoris per eum eligendum potest electionem seu nominationem ante mortem factam reuocare, dec. 411. n. 12*

*Heres grauatus tenetur legata, & fideicommissa particularia integrè prestare non obstante exceptione detractionis legitime, quæ ob hoc confectum Inuentarium ex aliis bonis detracta praesumitur, dec. 559. n. 12*

*Heres grauatus si non conficit Inuentarium non potest sub pretextu artis alieni Testatoris recusare solutionem fideicommissi particularis, sed illud integrè prestare tenetur de proprio, etiam si vires hereditariae non suppetant, ibid. num. 14*

*Heres grauatus quemadmodum alienando contra prohibitionem Testatoris praiudicare non potest fideicommissario; ita nec ex offitio iudicis, ex quo alienatio valida reddatur, ibid. n. 16*

*Heres grauatus non tenetur in suis detractionibus imputare immobilia cursa temporis consumpta, decil. 510. n. 22*

*Heres grauatus etiam cum pecuniis fideicommissi nomine proprio, sibi, & non fideicommissio acquirat, licet debitor pecuniarum exeat, decil. 514. n. 14. Declarata n. 15*

*Heres grauatus qui pro defensione fideicommissi litem sustinuit, ac expensas fecit, si magnae sunt eas repetit a successore in fideicommissio, decil. 83. n. 2*

*Tenetur tamen probare expensas fuisse factas nomine fideicommissario, & principaliter pro tuitione fideicommissi, secus versis factis apparent ad propriam utilitatem pro repellendo competitore, ibid. n. 3. 4. & 5*

*Heres grauatus non repetit expensas factas in lite si defensor non principaliter, sed incidenter facta sunt, quae proinde ad saltem commodum extendi non debet, ibid. n. 6*

*Item nec repetit non probato in lite, & defensor plus fuisse impensum, quam exigit utilitas eiusdem grauati, ibid. n. 7*

*Heres grauatus non repetit expensas si facile non probatur principaliter pro defensione fideicommissi, quamvis mediant transalione promissa fuerit illarum restitutio, quia non tenet in praiudicium vocatorum ad fideicommissum, ibid. n. 8*

*Heres grauatus praesumitur soluisse legata ex bonis liberis si extant, dec. 596. n. 1*

*Vel ex eis soluar debet, non autem ex bonis fideicommissi particulari subiectis, alias nec legatarii, nec eorum creditores nullum Ius super d. bonis acquirere possunt, ibidem num. 2*

*Heres grauatus nequit transigendo fideicommissario praiudicare, ibid. n. 12*

*Heres grauatus praesumitur soluisse legata a fideicommittente relictia ex bonis liberis, ex quibus solui debent, dec. 637. n. 5*

*Heres grauatus censetur acquirere etiam pro fideicommissariis quando concurrat preceptum Testatoris, quamvis stipulatio sit concepta pro se, & heredibus, decil. 670. num. 12*

*Heredi grauato tantum sit prohibitio detractionis Trebellianicae, dec. 35. n. 15. & 17*

*Heres institutus directo, & pure, sublato viro temporis institutioni directo, censetur rogatus per fideicommissum de restituendo hereditatem substituitur transito illo tempore, dec. 35. n. 18*

*Heres incapax successum habetur ac si in rerum natura non existeret, & tunc hereditas deferitur in gradum proximiori, dec. 52. n. 3*

*Heres in dubio praesumitur creditoribus hereditariis de propriis pecuniis satisficere maxime quando non constat tempore solutionis tot fructus hereditarios fuisse perceptos, dec. 60. n. 13. & 14*

*Heres in praiudicium legatarii nequit rem legatam in dotem assignare, nec de ea disponere, dec. 130. n. 2*

*Heres in mora ut constitutus dicatur satis non est dies tacita, quæ ideo legatario sumo, decil. 132. n. 25*

*Item nec dies legalis nempe lapsus temporis infra quod heres poterat solvere, ibid. n. 26*

*Heres Inuentarium conficere tenetur, decil. 278. n. 23*

*Heres institutus a testatore praesumitur non ex alia causa, quam dilectionis in testamento expressæ, dec. 317. n. 11*

*Heres*

## & Materialium.

Heres in usufructu tantum quod fuerit quis institutus, non autem in proprietate ex verbis instituentis colligitur, dec. 149. n. 8.

Heres institutus post mortem usufructuarii censetur pueri, & libere in proprietate institutus; ita ut dilato post mortem non suspendat acquisitionem proprietatis, & solum dicitur adiecta, ut interim usufructuarius libere fruatur, nec a proprietario vexetur, ibid. n. 10.

Heres non tenetur legatario de euisione rei legata in specie, quicquid sit in legato generis, dec. 445. n. 18.

Præsertim quando Testator ignorauit rem legatam esse alienam, & illam tanquam liberam acquisiuit, & possedit, ibid. n. 29.

Item heres de euisione non tenetur quando est Testatori magis conuictus, quam legatarius, tunc enim non presumitur quod Testator uoluerit teneri de euisione ad fauorem legatarii minus conuicti, ibid. n. 30.

Heres impugnat nequis scilicet quod eius auctor agnouit, & approbavit, dec. 449. n. 12.

Heres de bonis inuentariatis tenetur rationem reddere alii inuentarii non ei non suffragatur, dec. 469. n. 8.

Item rationem reddere tenetur de fructibus perceptis ex bonis hereditariis quoties sit adesse crediores, dec. 482. num. 11.

Heres si rationem non reddit de bonis hereditariis tenetur de proprio ad solutionem legatorum, dec. 591. n. 17.

Heres si de bonis inuentariatis rationem non reddi potest mandatum contra bona hereditaria relaxatum exequi contra bona propria, dec. 562. n. 20.

Et quando retardare negat executionem contra bona propria etiam si offerat rationem reddere de bonis hereditariis, ibid. n. 21.

Heres si non reddit rationem de bonis hereditariis potest contra bona propria mandatum contra bona hereditaria relaxatum exequi, dec. 652. n. 9.

Heres tenetur rationem reddere de fructibus perceptis ex bonis hereditariis quando scit adesse crediores certos, dec. 469. n. 9.

Heres pro parte, an valeat possessionem captam in totum continuare absque ministerio coheredis, dec. 471. n. 24.

Heres non incipit prescribere nisi a die mortis Testatoris, dec. 603. n. 11.

Heres non tenetur reddere rationem de consumptibilibus, & sine sua culpa usum consumpsit, dec. 612. n. 2.

Heres nequit pretendere nisi portionem eius auctori in diuisione abuentam, dec. 649. n. 6.

Heres heredis dicitur heres primi defuncti, dec. 652. n. 8.

Heres presumitur possidere bona olim a Testatore posseta, dec. 670. n. 6.

Præsertim quando bona existunt in eodem loco ubi possidebat Testator non docto de particularibus acquisitionibus interuentis, ibid. n. 7.

Heres representans personam defuncti non potest ex propria persona inchoare nouam prescriptionem si ante mala fides defuncti, dec. 30. n. 7. & dec. 33. n. 19.

Quicquid sit in singulari successore, d. dec. 33. n. 30.

Et ex quibus mala fides defuncti excludatur, dec. 30. num. 8.

Heres representat in omnibus, & per omnia personam defuncti æstimate, & passim, dec. 490. n. 6. & dec. 574. n. 19.

Heres impedire nequit sub pretextu crediti anterioris postiores creditores ne contra bona hereditaria agant donec docuerit bona esse sufficientia pro satisfactione utriusque crediti, dec. 38. n. 11.

Heres possessionem capiens unius rei particularis aut talis possessione capta intelligatur quoad omnes alias res hereditarias stante causa vniuersali, vide in verbo possessio.

Heres si defuncti esse heres singuli potest quod nunquam fuerit, dec. 52. n. 32.

Heres purificata conditione, sub qua erat institutus, & filiove retroactiua fingitur heres usque ab initio, ibid. n. 34.

Heres vniuersalis tenetur soluere debita hereditaria, dec. 55. n. 19.

Heres post aditum hereditatem facit fructus suos ex titulo pro herede, & ut de re propria perceperit, dec. 60. n. 3.

Heres non tenetur in eius creditum imputare fructus titulo hereditario, & bona fide perceptos, ibid. n. 15.

Heres vendens non expresso nomine hereditario tunc venditio nomine proprio in dubio nulla presumitur, dec. 66. num. 29.

Declarata nomen hereditatis non esse necessarium, quando res hereditaria alienatur, tunc enim conditio dicitur facta nomine hereditario, & ex facto alienationis resultat aditio, ibid. n. 30.

Ratio est, nam alius qui circa Ius, & nomen hereditatis fieri nequit importat aditionem etiam nulla facta expressione qualitate hereditaria, secum sit in indifferens, ibid. n. 31.

Heres possidens bona testatoris, qui alia bona ad heredem spoliata vigere fideicommissi alienauit, & censetur per imaginariam solutionem dicta bona possidere, dec. 36. n. 17.

Heres mariti an teneatur probare fructus bonorum extradotalium fuisse à maritis perceptos, & consumptos de voluntate uxoris, vide in verbo fructus, & in verbo maritus.

Heres Notary demortui vide in verbo Notarius.

Heres pro rata, pro qua est heres tenetur debita testatoris soluere coheredi, cuius actiones mediante aditione confunduntur pro sua virili duntaxat, dec. 352. n. 1. & 2.

Heres non comparent alio coherede potest petere, ut sibi in totum res hereditaria adiudicetur, dec. 258. n. 12.

Heres renuncians hereditati, ad quam filius est vocatus ex propria persona ei non praiudicat, dec. 305. n. 19.

Heres possessionem domus ac mobilitum in ea existentiam cepisse censetur, quando confus de eum voluntate capiendi, nec non iudicis, & executoris eam tradendi, dec. 106. num. 23.

Heres non potest nec etiam excipiendo deducere Iura sibi competentia contra defunctum, dec. 380. n. 28.

Heres quod uoluerit seipsum, & bona propria ultra vires hereditarias obligare ex quibus desumatur, dec. 430. num. 14.

Heres tenetur debita hereditaria annua ex fructibus bonorum hereditarium persolvere, dec. 469. n. 7.

Et dum de fructibus rationem non reddit censetur eum eis debita persoluisse, ibid. n. 8.

Heres tenetur adimplere obligationem defuncti, dec. 490. n. 5.

Heres non tenetur habere ratum factum defuncti a lege irritum, dec. 554. n. 20.

Heres tenetur ad onera hereditatis, dec. 571. n. 15.

Heres si se obligauit de proprio soluere legata, an teneatur de proprio simpliciter, an vero duntaxat quatenus in hereditate Testatoris, & non sit, aliter, dec. 591. n. 11.

Heres presumitur se obligasse de proprio soluere legata, si amplius reuocet actionem bonorum nedum Testatoris, sed etiam aliunde a legatario reportauit, & sic eius obligatio correpellenda censetur ad renunciationem, ibid. n. 12.

Heres promittens de proprio soluere legata dici nequit, quod ea soluere promiserit de bonis Testatoris, si nec tempore aditionis, nec infra tempus consistendi inuentarium declarauit se velle vii beneficio inuentarii, ibid. n. 15.

Heres obligatus se soluere legata de proprio nequaquam se tueri beneficio inuentarii, ibid. n. 16.

Heres qui de proprio soluit debita defuncti siue inuentarium confecerit, siue non, non tamen si de bonis hereditariis rationem non reddit, non potest de inueniendis creditis excipere contra alios creditores hereditarios, dec. 496. n. 3.

Nec etiam easdem habere ad herede potest de inueniendis creditis anterioribus excipere, ibid. n. 4.

# Index Rerum,

*Heres si scatur sit possidere bona partim hereditaria, & partim fideicommissaria, verificata confessione in una parte, per consequens censetur verificata in alia, decil. 649. n. 7*

*Heres non potest nec etiam excipiendo deducere iura sibi competentia contra defunctum, dec. 380. n. 28*

*Hic est scriptus est legitimus contraditor ad impedendam immisionem heredi ab intestato quando testamentum in sui facie non est cancellatum, nec vitiatum, dec. 513. n. 5*

*Heredi scripto competit immissio ex remedio l. final. C. de edict. Diui Adrian. tollend. quando testamentum non est ablatum, cancellatum, aut in aliqua parte vitiatum, decilio. 56. numer. 1*

*Heredi scripto non impeditur immissio ab detractione legitima, quia illa est certa ratione loci, & quot. ibid. n. 2*

*Heredi scripto retardatur nequis immissio sub prae-textu crediti quavis dotalis quando filius non possident, ibid. n. 11*

*Heredi scripto non datur immissio, vigore l. final. C. de edict. Diui Adrian. loci ad succedendum, dec. 466. n. 15*

*Heres scriptus non est a sua possessione amovendus, cum sola spe testamentaria successione suspendat quodvis heredis ab intestato, & sufficit quod habeat titulum apparentem, dec. 513. n. 27*

*Heres si non soluit rem legatam, tunc illius dominium statim transit in legatarium, dec. 132. n. 41*

*Heres solvens filio Testatoris ultra quantitatem a patre legatam, talis solutio cedit in causam supplementi legitima filius debet non obstante patris prohibitione, decisione 317. numero 39*

*Heres solvere tenetur legata iuxta vires hereditarias, dec. 430. n. 13*

*Heres solvens creditoribus posterioribus sciens adesse anteriores non reportata cautione derelictum prioribus, & posterioribus ob malam fidem vel dolum in solvendo tenetur de proprio anterioribus persolvere, dec. 469. n. 10*

*Et sufficit ad hunc effectum etiam per coniecturas probare quod heres habuerit scientiam creditoris anterioris ac suspicari potuerit, ibid. n. 11. & 12*

*Heres solvens legatarius male soluit quando habuit scientiam creditorum hereditariorum, ibid. num. 13*

*Heres solvens creditoribus posterioribus, non reportata cautione derelictum prioribus, & posterioribus male soluit quando scit adesse anteriores, dec. 482. n. 12*

*Heres solvens de proprio creditoribus hereditariis succedit in eorum creditum, decil. 60. n. 15*

*Heres verbum appositum in conditione prima substitutionis significare potest heredem non alium, sed potentia, quia scilicet in testamento sit scriptus, dec. 548. n. 14*

*Et tale verbum non censetur repetitum in alia substitutione absque aliqua mentione, quod substituti sint heredes, ibidem num. 15*

*Heres verbum in substitutionibus fideicommissariis denotat heredes sanguinis, dec. 605. n. 3*

*Heredi institutio propter errorem vitiat, decisione 54. num. 21*

*Heredi mala fides superueniens post perceptos, & acquisitos fructus hereditatis non relevat, decil. 60. n. 9*

*Heredi mala fides resultans ex certioratone sibi facta ab aliquibus creditoribus non nocet nisi respectu illorum, & quibus sit certioratus, ibid. n. 11*

*Heredi licet cedunt accessiones contingentes post aditam hereditatem, quae eam non augent, decil. 94. n. 17*

*Et an heres beneficiatus teneatur solvere legata etiam ex augmentis sequuto post aditam hereditatem respondetur negativae, ibid. n. 21*

*Augmentum contingens post aditam hereditatem eam non augeat, ibid. num. 22*

*Heredi obligatio, siue promissio censetur restricta, & limitata ad id, quod Testator debuit, dec. 192. n. 16*

*Heredi promissio licet incipiat ab acceptatione testamenti,*

*si processu augmentatus, & extensus a bono a propria bonae intentioni standum est, non autem testamento in acceptatione relicto, dec. 430. n. 22*

*Heredes bona an pro debito defuncti sint hypothecata vel ille actione solum personalis teneatur debeat, decilio. 496. num. 6*

*Heredi bona non veniunt sub obligatione defuncti pro observantia contentorum in Instrumento instituta, dec. 511. num. 11*

*Heredi datur restitutio in integrum adversus prescriptionem completam ex capite probabilis ignorantiae, dec. 50. n. 5. & dec. 122. n. 4*

*Et datur etiam restitutio adversus prescriptionem non completam in vita defuncti, dec. 156. n. 5*

*Heredi debetur reintegratio ex persona auctoris ad possessionem, quia eius auctor nullius & inuultus sui ipsius, dec. 63. n. 1*

*Heredi non retardatur immissio per exceptionem requirentem altioris indaginem, dec. 56. n. 14*

*Item nec retardatur immissio a fideicommissario deducente fideicommissum ex coniecturis, tunc enim non dicitur constare de iure suo incontinenti, dec. 342. n. 18*

*Heredi danda est immissio probatis extremis interdictis adpiscenda, dec. 349. n. 1*

*Denegatur contra possidentem rem hereditariam titulo venditionis sequuta ex precepto Testatoris quod operatur ac si ipse testator vendidisset, ibid. num. 2*

*Heredi competens immissio ex interdicto quorum bonorum non retardatur per exceptionem fideicommissi, saltem quando ei competit aliqua detrahit, dec. 297. n. 11*

*Item nec retardatur immissio ex interdicto, quorum bonorum si fideicommissum non est omnino clarum, sed illius discussio requirit altioris indaginem, ibid. n. 13*

*Heredi heredes non competit remedium l. final. C. de edict. Diui Adrian. tollend. quando primus heres possessionem adeptus fuit, dec. 112. n. 25*

*Heredi afferenti se aliquid fecisse de mandato, & ordine Testatoris non creditur, quia mandatum probandum est per duos testes, dec. 130. n. 4*

*Heredi ex testamento potius danda est manutentio quam heredi ab intestato in concursu utriusque possessori, dec. 309. num. 5. & 6. quicquid sui si dubitaretur de viribus testamenti, ibid. n. 6*

*Heredi si sit perpetuum omni iniunctum, tunc ad eius descendentes non transit, dec. 603. n. 5. Contrarium sentienti allegati num. 6. praefertim quando constat testatorem huiusmodi onerare omnes descendentes gravasse, n. 8*

*In heredem transit instantia capta cum defuncto, dec. 57. numer. 18*

*Et potest heres persequi Iudicium caputum a defuncto pro sectione expensarum, & fructuum indebitum percipitorum ante mortem auctoris, ibid. n. 19*

*Heredem quem esse negare neguit, qui alias eam vis talem agnovit, dec. 311. n. 10. & dec. 317. n. 40*

*Contra unum ex pluribus heredibus agi nequit in solidum, decil. 468. n. 13*

*Fallit quando agitur ad factum promissum de sui natura indubitatum, ibid. n. 19. Declara. n. leg.*

*Item si res, qua petitur ab herede contento tantum possideat, secus vero si non possideat, decilio. 463. n. 20. & 28*

*In heredem heredi transit iura passiva contra defunctum competentia, decil. 652. n. 7*

*Contra heredem Emphyteuta ut declarari valeat conductus a Domino directo, quantum requiratur? vide in verbo Dominus directus, in verbo Caducitas, & in verbo Devolutio.*

*Ad heredem semper refertur preceptum testatoris impersonaliter conceptum, dec. 89. n. 17*

*Heredes in stipulationibus semper subintelliguntur, nisi ex verbis, vel ratione subiecta materia reperierint exclusi.*

eccl. 6. decil. 41. num. 10.

Heredes diuidentium, qui fideicommissum recipiunt, non se remittunt tenentur coram factum seruare, etiamsi sit ex propria persona ad fideicommissum vocati, dec. 134. num. 17.

Heredes alienus si testator vocatus censetur intellexisse de descenditibus, si ad ex testamento colligatur, decil. 180. num. 1.

Heredes si sunt plures omnes sunt citandi, nec sufficit citare aliquos, quia unus quisque representat personam defuncti pro rata, pro qua est heres, dec. 161. n. 2. & dec. 181. num. 1. & seq.

Heredes plures non tenentur nisi pro virili, dec. 574. n. 16. Heredes sanguinis non veniunt appellatione heredum in materia de sui natura transiunt ad extraneos, decil. 586. num. 18.

Item si stipulatio fuit facta pro heredibus, & successoribus quousque, & cum clausula ad habendum, ibid. n. 19. Heredes sanguinis in fideicommissi opus non est, quod sit heredes bonorum, licet secus sit in feudalibus, & emphiteusis, decil. 605. n. 4.

Heredum, & successorum quorumcumque appellatione veniunt etiam fideicommissarii, decil. 15. num. 6. & dec. 35. num. 10.

Heredum appellatione in Emphyteusi Ecclesiastica veniunt descendentes femine, dummodo sint heredes, dec. 326. num. 1.

Heredum appellatione in materia emphyteusis Ecclesiastica veniunt solum heredes sanguinis, & descendentes ab ingressu, ibid. n. 3.

Heredum, & successorum appellatione in emphyteusi Ecclesiastica veniunt solum heredes sanguinis, decil. 485. num. 1.

Heredum, & successorum appellatione in fideicommissi veniunt descendentes, dec. 337. n. 1.

Sub Heredum, & successorum nomine in materia indifferens veniunt etiam femine, ibid. n. 4.

Heredum appellatione venit etiam substitutus, dec. 608. num. 7.

Heredibus si testator mandauit ut vinerent in communione, prohibuitque diuisionem adiectis verbis, volendo que de hereditate debba sit semper in casa di detti heredi, dec. censetur dispositionem ad heredes nominatos tantum restringere, dec. 46. n. 6.

Maxime ponderando verbum detti quod dispositionem ad supranominatos restringit, etiamsi alia persona sub eadem ratione possint comprehendere, ibid. n. 7.

Nec fit extensio fideicommissi ultra personas, & casus a testatore expressos, ibid. n. 8.

Hondel. cons. 15. n. 32. cum aliis declaratur, dec. 598. n. 27. Hortamentum, & consilium valde differt a potestate, dec. 474. n. 17.

Hortus vnitus, & destinatus pro seruitio domus fideicommissi cadit sub fideicommissio, dec. 105. n. 2.

Hortus vnitus bonis fideicommissariis plane separabilitate a subiecto vinculato non cadit sub fideicommissio, sed tanquam liber transit ad heredes acquisitoris, ibidem num. 8.

Hortus coniunctus domui, & cum ea emptus sub vnico pretio reputari debet de pertinentis eiusdem domus, ibidem num. 18.

Hortium est pars rei, decil. 318. n. 4.

Per Hortii contrarium possessio apprehensa quando suffragatur, vide Beneficii possessio.

Hypotheca anterior licet exerceri non possit quoad retentionem sortis principalis census ob retentionem Bulle Piane, potest tamen exerceri census fructus alias enim deferret de vno, decil. 104. n. 24.

Hypotheca siue anterior sit, siue posterior ipso iure credit-

orem posteriorem non excludit ea ratione nam eadem res hypothecari potuit pluribus diuersis temporibus, dec. 115. n. 9.

Hypotheca anteriori exceptio non est ipso iure exclusio posteriori creatori, tamen creditore anteriori, ibid. n. 12. Et talis exceptio allegari nequit a tertio, nisi probei anteriori creditori solui, ibid. n. 12.

Item nec minus allegari potest in Iudicio possessorio ad retardandum immisionem actoris, ibid. n. 13.

Hypothecam anteriorem habens in concursu praesertur, dec. 258. n. 10.

Hypotheca an eadem super officio, vide in verb. Officium.

Hypotheca bonorum continetur sub obligatione camera- li, dec. 321. n. 4. & dec. 356. n. 4.

Hypotheca constituta ab vno ex fratribus super omnibus bonis paternis, & maternis intelligitur de rari sibi spectantibus, decil. 30. n. 34.

Hypotheca censu remissa quoad omnes obligatos, si sit a creditore simpliciter, & absolute consensus praestitus, secus vero si emanauit contemplatione certa persone, decil. 114. n. 20.

Nulla habitus differentia inter censum masculi, & feminae, ibid. n. 21.

Et hanc distinctionem sequitur Negusan. recedens solum ab opinione Saliceti circa distinctionem inter masculum, & feminam in casu quo femina iuri hypotheca generaliter renuntiauit, ibid. n. 22.

Et haec opinio est verior, & magis tuta, ibid. n. 23.

Hypotheca competere nequit super re propria, dec. 136. num. 12.

Hypotheca competit pro alimentis debitis uxori proportionabiliter ad fructus dotis, dec. 250. n. 40. & redditus ratio, num. seq.

Item competit legatario pro consecutione legati, dec. 194. num. 1.

Item competit etiam pro lucro dotis, ibid. n. 4.

Hypotheca competens emptori census super fundo censu, prodest etiam eius heredi, decil. 311. n. 9.

Hypotheca competit etiam pro euictione debita ex contractu, quando illa fuit promissa sub obligatione omnium bonorum, decil. 315. n. 4.

Hypotheca competens pro credito non extinguatur per illius transfusionem in censum, decil. 614. n. 14.

Hypotheca non competit pro supplemento legitima iuxta opinionem, quam Roia seruauit, sed condicio ex lege, dec. 94. num. 2.

Item non competit pro alimentis, dec. 250. n. 38.

Item nec competit pro alimentis debitis filio a patre, ibid. num. 38.

Item nec pro alimentis debitis donatori a donatario, nisi expressa sint bona, ex quibus debeant solui, ibid. n. 39.

Item non competit nisi in casibus a iure expressis, dec. 611. num. 6.

Hypotheca censualis incipit a die sanationis census nulliter ab initio impossiti, non a die impossitionis, a qua stante nullitate contractus censualis nulla esset ori potuit hypotheca, dec. 614. n. 1. Contra n. 11. ubi declaratur conclusio.

Hypotheca creditoris hereditarii, an competit, quoad fructus post aditam hereditatem recolectos? an per illorum consumptionem expiret? decil. 60. n. 16. & 17.

In hypotheca creditoris anterioris succedit, qui ei soluit reportata iurum cessante, decil. 204. n. 7.

In hypotheca vtrum prior sed etiam prior dicitur qui pecuniam tradidit anteriori creditori cum pacto illam acquirit, dec. 104. n. 8.

Sub hypotheca bonorum cadunt bona feudalita, quando ad instar allodialium alienabilia sunt, dec. 216. n. 4.

Et debitor dum poterat illa hypothecare voluisse sub hypotheca generali ea comprahendi praesumendum est, ibid. n. 5.

Hypotheca cadit super fundo hereditario, & transitorio ad

# Index Rerum

- quisque etiam extraneus, dec. 449. n. 7  
 Et tale esse probatur ex investitura concessa pro heredibus, & successoribus quibuscumque, ibid. n. 8  
 Hypotheca non cadit in re propria, dec. 96. n. 8  
 Item non cadit super re aliena, dec. 104. n. 6  
 Item nec cadit in bonis existentibus in posse debitoris, decil. 3. o. n. 3  
 Hypotheca dotalis per consensum favore viri, quod non censetur remissa, quoad alios speciale est in summa, decil. 124. n. 14  
 Et idem iudicium est masculi, & femina, quando masculus limitate consensu cum reservatione hypotheca quoad alios, ibid. num. 15  
 Hypotheca differt à dominio, dec. 627. n. 19  
 Hypotheca expressa continetur sub illis verbis generalibus, pro quibus, &c. bona omnia presentia, & futura obligantur, &c. dec. 311. n. 3 & dec. 311. n. 5. & decil. 356. n. 5  
 Hypotheca favore dotis datur contra bona patris, qui pro filio dotem recepit, dec. 310. n. 16  
 Hypotheca generalis competens contra impotestorem census comprahendit omnia iura, & hypothecam in prateritum, vel in futurum impotestori acquisita, dec. 321. n. 12  
 Et possunt dicta iura, & hypothecae fideiussores census illorum creditores exercere utitur, eam secus ac ipse impotestor possit directo, ibid. num. 13  
 Hypotheca generalis omnium bonorum non comprehendit bona feudalia, dec. 379. n. 30  
 Amplia non procedere etiam in Regno Francia ubi feuda possunt alienari, ibid. n. 31. ubi redditur ratio.  
 Limita non habere locum in fundo hereditario, vel quando hypotheca est concepta sub signo universali omnia bona, ibid. num. 32  
 Hypotheca generalis constitui potest super bonis Ecclesiae ex iusta causa absque beneficiatio non autem respectu hypothecae specialis, decil. 502. n. 12  
 Limita non procedere etiam respectu generalis, quando per eam deueniendum est ad alienationem, ibid. n. 13  
 Hypotheca specialis super fundo cum facultate liberè gubernandi valde differt à dominio feudi, dec. 96. n. 16  
 Et talis facultas in Regno appellatur Tenuta, & est ius merè allodialle, cuius est capax, qui feudi incapax est, ibidem num. 16. & 17  
 Hypotheca specialis super bonis conductoris competit locatori, non autem competet dominum, decil. 500. n. 1  
 Hypotheca quantumvis specialis dominum non transfert, ibid. n. 3  
 Hypotheca specialis reservatio in rebus venditis, an aduersetur reservationi domini? dec. 627. n. 35. & 37  
 Hypotheca inherens rei transit in emptorem eiusdem rei, decil. 330. n. 12  
 Hypotheca indulta nullatenus dici potest, quates in instrumento non legitur obligatio omnium bonorum, decisione 343. num. 1  
 Nec potest à Notario addi ex intervallo tanquam inducens dispositionem, & novum effectum, ibidem n. 2  
 Et licet non legatur verbis expressis inest tamen sub clausula pacta executiva, &c. ibid. n. 7  
 Et potest à Notario addi iuxta formulam vniuersi loci contractus, & Stylum Notariorum loci, quia non dicitur aliquid addere, sed voluntatem contrahentium sub clausulis ceteratis immutatam explicare, ibid. n. 8  
 Clausula pacta executiva continet facultatem ingrediendi bona debitoris propria auctoritate, sub qua ex sui natura intelligitur hypotheca, ibid. n. 9  
 Item continet pactum retinendi bona iure pignoris pro defensione emptoris, & sic in verbis hypothecam, ibid. n. 10  
 Hypotheca in re propria non datur, dec. 630. n. 10  
 Hypotheca legalis competens pro dote trahitur ad fructus, seu alimenta tanquam accessoria ad dotem, dec. 250. n. 41  
 Et conclusio indistincte procedit, tam constante, quam soluta maritioris, ibid. n. 42  
 Hypotheca non censetur extincta per solutionem, sine dationem insoluitum si creditor renouabit solutionem, sine dationem recepit, decil. 104. n. 19  
 Quod fortius procedit favore dotis, ibid. n. 10  
 Hypotheca non contrahitur super re fideicommissa subiecta, dec. 310. n. 16  
 Hypotheca non extinguitur per dationem in solutum, nisi fuerit deueniendum ad realem traditionem, nec sufficit sola assignatio, decil. 449. n. 19  
 Et actualis traditio probanda est ab allegante, non ab hac clausula Constitui, & facultate capiendi possessionem propria auctoritate, ibid. n. 20  
 Licet secus sit, quando traditio semel facta probetur, sed turbata postmodum, vel reuocata asseritur, ibid. num. 21  
 Hypotheca oritur ex specialis obligatione bonorum, decilio. 497. n. 6  
 Hypotheca omnium bonorum continetur sub obligatione Camerali, dec. 311. n. 8. & dec. 415. n. 4  
 Hypotheca omnium bonorum comprahendit etiam bonafitura, dec. 619. n. 8  
 Hypotheca omnium bonorum comprahendit etiam fructus, ibid. n. 7  
 Hypotheca praescribitur spatio decennij, decil. 311. n. 15. & decil. 379. n. 3  
 Hypotheca resultat ex illis verbis obligauit bona, &c. decil. 416. n. 3  
 Hypotheca remissa censetur à fideicommissario etiam super prelio rei fideicommissaria alienata si ipse consenserit, ut prelium soluere creditibus grauati, dec. 492. n. 3  
 Hypotheca remissa operatur, ut creditor quauis sit anterior, non tamen creditoribus hypothecariis est parior, ibidem num. 4  
 Hypotheca secundi creditoris resoluitur, & habetur, ac si nunquam fuisse contrafacta sequente venditione rei creditoris ex licentia habita creditori anteriori vendendi, decisione 43. num. 6  
 Hypotheca super aliqua re non inferi ad illius possessionem, dec. 30. n. 18  
 Hypotheca super fundo censito oritur ad fauorem emptoris census, decil. 310. n. 14  
 Hypotheca spatio decennij praescribitur à tertio possessori inter praesentes, dec. 311. n. 15. & dec. 379. n. 3  
 Hypotheca translata de uno contractu in alium durat cum sua anterioritate, dec. 504. n. 7  
 Hypotheca tacita pro canonibus decursis non competit Domino directo pro aliis bonis emphyteutae, dec. 611. n. 9  
 Eoque minus in bonis propriis heredis emphyteutae, ibidem num. 10  
 Hypotheca venit appellatione pignoris si ei sunt adiecta constitutum, & praecarium, decilio. 627. n. 13  
 Hypotheca, & domini reservatio non est incompatibilis, decilio. 65. n. 5  
 Hypotheca reservatio facta in venditione, donec pretium solvatur, eo nondum soluto, adhuc pene venditorem manere dicitur, ita: possit illius vigore agere, decil. 136. n. 16  
 Hypotheca renuntiationi competens, vigore Breuis Apostolice, vel alterius dispositionis super aliqua re non comprehendit hypothecam alio iure, si qua competere, decisione 175. numero 9  
 Hypotheca defectus opponi nequit agenti in Saluiano à tertio possessori, qui tanquam creditor communis debitoris bona, super quibus petitur inuissio, vel speclania ad debitorem ad sui fauorem deliberari fecit, decil. 415. n. 17  
 Hypotheca defectus impedit inuissioem Saluiano, dec. 571. n. 1  
 Sine hypotheca non datur ius offerendi, decisione 95. numero 27

## & Materialiarum.

Sine hypobeca agi nequit contra certum possessorem, dec. 150. n. 7.

Sed hypobeca omnium iurium, & bonorum debitoris veniens iura, & bona futura, dec. 536. n. 2.

Item veniens fructus fideicommissi, seu feudi ad heredem gravatum spectat, ibid. n. 5.

Per hypobecam non transfertur dominus, sed res hypobecate manet in bonis hypobecantis, dec. 104. n. 12.

Inter hypobecam, & pignus quantum ad alionem hypobecariam attinet differentia constituitur, dec. 629. n. 9.

### I

**I** Actare solum nemo presumitur, dec. 74. num. 10. & dec. 536. n. 5.

Identitas bonorum probatur Instrumentis acquisitionum, testibus, & libro Catastri, dec. 17. n. 13.

Item probatur ex Instrumentis acquisitionum iuncto etiam Inventario, quod contra conscientem plene probat, dec. 46. num. 9.

Item probatur ex confessione adversarii, dec. 402. n. 6.

Identitas bonorum est unum ex requisitis ad obtinendum remedium ex remedio, l. final. C. de edict. Diu. Adian. tollend. dec. 62. n. 18.

Identitas bonorum emphiteuticorum est omnino probanda quando bona libera in eodem loco existunt, dec. 1030. num. 13.

Identitas bonorum ad fideicommissum spectantium probata non dicitur, si illa in duobus specialibus demonstrationibus non continentur, dec. 136. n. 18.

Identitas bonorum fideicommissi probatur ex descriptione facta ab uno ex heredibus institutis in acta capiendi possessionem, que contra habentes ab eo causam plene probat, dec. 599. num. 7.

Identitas bonorum fideicommissi probatur ex confessione gravati emissam in Instrumento possessionis capte, qua probat causa habentes causam a consensu, dec. 649. n. 4.

Identitas bonorum fideicommissi quod illa scilicet fuerint a fideicommissante possessa tempore obitus, quodque a reo emento possideantur, ex quibus probetur? dec. 670. num. 2. 5. & 6.

Identitas bonorum fideicommissi non dicitur sufficienter probata ex Instrumento diutius longe post mortem fideicommissantis facta inter filios, presertim mobilium, qua cursu temporis consumuntur, dec. 612. n. 11.

Identitas bonorum hereditarium, ex quibus probetur, dec. 345. n. 10.

Identitas bonorum hereditarium probatur ex inventario, quod contra scribentem plene probat, dec. 179. num. 2. & dec. 350. n. 2.

Item probatur ex contractibus initis inter heredes occasione ad bonorum, dec. 670. n. 4.

Identitas pecunie presumitur ex actuum vicinitate, dec. 612. num. 6.

Identitas persone, ex quibus reddatur æquiva, dec. 594. n. 10.

Identitas rei excluditur ex diversitate locorum, & consensum licet in eodem territorio existat, dec. 469. n. 7.

Identitas rei probanda est per evidentes probationes, quando Dominus directus agit ad devolutionem, dec. 84. num. 1. & 9.

Identitas rei emphiteutica probatur ex confessione emptoris assertente se bona possidere in eodem loco in iunctura a descripto, & non docto de alto titulo acquisitionis resultat presumptis, quod bona sunt emphiteutica, dec. 485. n. 2.

Identitas rei emphiteutica non excluditur, ex quo emptor in eodem loco in iunctura descripto possidet bona maioris quantitas, quam sint descripta in iunctura, quia ex maiori quantitate facile derivabitur minor, ibid. n. 3.

Ad identitatem rei emphiteutica probandam non est necesse quod Testes percurrant tempus in iunctura, quando vis non fiat in tempore, dec. 84. n. 7.

Identitas rei fideicommissaria probatur ex assertione Testatoris in eius Testamento, qua contra gravatum, & habentem causam ab eo plene probat, dec. 559. n. 2.

Item probatur ex confessione emptoris rei fideicommissaria in Instrumento venditionis, eis facta a gravato, que impugnari nequit, ibid. n. 3.

Identitas quomodo probetur? dec. 84. n. 7.

Probatur ex duobus demonstrationibus licet in aliis adsit discrepantia, dec. 61. n. 1.

In antiquis probatur lenioribus probationibus, ibid. n. 3.

Identitas probatur ex pluribus simul iunctis, dec. 501. n. 5.

Identitas probanda est ex aliqua speciali demonstratione, dec. 124. n. 15.

Identitas rei non probatur ex unica demonstratione, dec. 84. n. 1. & 9, & dec. 112. n. 17.

Item nec minus quando consensu nullo modo conveniunt, ibid. n. 18.

Item non probatur ex Testibus deponentibus de consensibus genericis sed necesse est, quod deponent de consensibus specificis, & non aptis aliis bonis continere, dec. 144. n. 14.

Identitas si probari nequit ob consensum consensum, tunc omnis probandi est iunctura, cuius culpa, & facto causata est consensu, qui tenetur distincte designare antiquos consenses, dec. 485. n. 4.

Identitas schedula Testamenti vide in verbo schedula, & in verbo Testamenti schedula.

Idoneus ad beneficium reparatur, qui fuit ab ordinario institutus, nam alias ordinarius non instituit, dec. 1064. num. 17.

Idoneitas, ex quibus probetur? dec. 189. n. 7.

Idoneitas probatur ex litteris parentibus ordinarii, prout ex eisdem probatur Clericatus, dec. 388. n. 34.

Item probatur ex sententia executoris, cuius conscientia illius iustificatio commissi fuit, dec. 558. n. 2.

Item probatur ex relatione examinatorum, dec. 663. n. 5.

Idoneitas maior requiritur in beneficio curato, quam in simplici, dec. 144. n. 43.

Idoneitas minor requiritur ad confessiones audiendas, quam ad exercitium cura amminarum, dec. 507. n. 2.

Idoneitas persona in primis a Papa inspicit debet, quando providet beneficia, dec. 325. n. 7.

Idoneitas presumitur in eo, qui alias fuit examinatus, & approbatus, dec. 377. n. 16.

Idoneitas quoties a principio requiritur satis non est quod postea interveniat, dec. 313. n. 9.

Præteritum postquam alteri fuit ius quaesitum, dec. 313. num. 10.

Idoneitas, siue habilitas requisita a Testatore in presentato adesse debet de tempore presentationis, quando verba presentationis respectum tempus presentationis, secus verò si respectum presentationis prosecutionem, tunc enim sufficit, quod habilitas adsit aptitudine, & deinde actu superveniat, ibid. n. 5. & 6.

Idoneitas vide in verbo, Religiosus Societatis Iesu.

Ignorantia ad effectum obtinendi restitutionem in integrum aliunde probanda est, quam ex generali presumptione, dec. 30. n. 21. dec. 320. n. 20. & 21.

Ignorantia contentorum in Testamento, ex quibus desumatur? dec. 119. n. 17.

Ignorantia contentorum in Instrumento allegari nequit ab eo, qui tempore rogatus intervenit, ac fuit præsens, dec. 644. n. 7.

Ignorantia excluditur ex consuetudinis scientia quamvis remotis puta ex consuetudine sanguinis, dec. 6. n. 25.

Item excluditur ex consuetudinis scientia, quamvis sit remotior, dec. 30. n. 22.

# Index Rerum,

*Ignorantia facti non secum gesti presumitur, decisio. 452. num. 17*

*Ignorantia legis adiecta in fundatione, à qua quis proprium ini meretur est multum inuicem similis, decil. 232. n. 6*

*Ignorantia, nò sit ex omni parte probabilis, ut requiritur ad effectum obtinendi restitutionem in integrum ex sola sanguinis coniunctione, excluditur, dec. 30. n. 23*

*Amplia etiam ignorantia sola probabilis sufficit ad obtinendam restitutionem in integrum, dec. 139. n. 15. aduersus præscriptionem tricenariam, dec. 94. n. 34*

*Ignorantia sententiae allegari nequit, nam acta iudicialia faciunt rem notoriam, dec. 621. n. 10*

*Ignorantia testamenti mariti, quando allegari nequeat ab uxore? dec. 191. n. 19*

*Ignorantia præscriptionis capta à die obitus patris in filio est inexcusabilis, præscriptio post lapsum 30. annorum, decisio 30. num. 1*

*Illegitimus prole legitima stante heres institui à patre nequit, decil. 488. n. 19*

*Illegitimus procreatus, ex patre, & matre illegitima, si probetur à testatore ne in illius bonis succedat, tunc prohibitio in locum habeat requiritur concursus vniúsque qualitatis, nec sufficit, quod illegitimus sit natus ex patre, & matre illegitima, dec. 516. n. 1*

*Ratio est quia visusque videtur, qui nedom propriè sed etiam paternæ, aut maternæ originis masculum patiunt, ibid. n. 2*

*Imbreuiatura si appareat lineata lineatio presumitur falsa à Notario rogato, qui publicum Instrumentum in mundum redegit iuxta morem Notariorum, dec. 19. n. 15*

*Imbreuiatura plures confici solent à Notariis, decil. 643. num. 6*

*Immemorabilis ab inferiori præsentia contra Episcopum, quoad exercitium iurisdictionis, ex quibus probetur, dec. 190. num. 25*

*Et ex quibus elisa remaneat? ibid. n. 28. & 29. & dec. 308. num. 7 & 18. dec. 328. n. 11. & 12*

*Immemorabilis contra Episcopum habentem intentionem fundatam in exercenda iurisdictione in sua Diocesi debet esse canonizata per tres sententias conformes, nec unica sufficit, dec. 290. n. 29*

*Immemorabilis excluditur per alius contrarios, ibid. n. 30. & dec. 328. n. 20*

*Immemorabilis per unicum actum interruptitur, decisio. 290. n. 32*

*Immemorabilis excluditur, quoties datur initium, decil. 528. num. 17*

*Immemorabilis probanda est cum requisitis gloss. verbis memoria de rescript. in 6. dec. 328. n. 8. dec. 505. n. 6*

*Ita ut si unum requisitum deficiat probatio non releuat, decil. 328. n. 9*

*Immemorabilis ut probetur à testibus requiritur, quod habeant aetatem legitimam, & deponant per 40. annos ante motum litem, ibid. n. 10*

*Immemorabilis non probatur à testibus non deponentibus cum requisitis gloss. in cap. 1. de præscript. in 6. nec sufficit quod unus deponat de vno, & alter de altero, decisio 528. num. 10*

*Item Testes debent coartare negatiuam allegando quod esse non possit quin ipsi scirent, ac de publica voce, & fama, ibid. n. 11*

*Item concludere debent de visu per 40. annos ante motam litem, ibidem n. 12*

*Immemorabilis tribuit meliorem titulum de mundo, decil. 97. num. 2. & decil. 169. n. 1*

*Et inducit presumptionem dispensationis, ac privilegii apostolicæ, d. dec. 169. num. 2*

*Immemorabilis, quamuis habet vim privilegii multum ab eo differt, decil. 388. num. 17*

*Differentia inter immemorabilem, & privilegium cadit,*

*non quoad substantiam, sed quoad probationem, ibidem micro 18*

*Immemorabilis insimul cum privilegio allegari nequit quia allegatio privilegii nouum ius inducentis requiritur immemorabilis, secus verò si privilegium nouum ius non induceret, decil. 528. num. 6*

*Immemorabilis mantentionem impedit, quando est canonizata per tres conformes in iudicatum transactas, dec. 326. num. 25*

*Immemorabilis exceptio stante discrepantia D.D. dicitur requirere altiore indaginem; ita ut mentionem non impedit, ibid. num. 31*

*Immemorabilis quoad certa, & particularia bona acquisita, an suffragetur quoad bona futura, vel alia postea quesita? ibid. n. 32*

*Immemorabilis non operatur, quoad ea, quæ de nouo fuerunt, ibid. n. 32*

*Immemorabilis, quando requirit altiore indaginem, & Testes ad eam probandum non concludunt cum requisitis, tunc mantentionem non retardat, ibid. n. 33*

*Immemorabilis probatio eliditur ex titulo visio, si sit productus ab eo, qui in immemorabili se fundat, secus verò si ab ordinario, dec. 285. n. 14*

*Immemorabilis possessio percipiendi decimas, ex quibus probetur? dec. 97. n. 1*

*Immemorabilis quasi possessio conferendi tollitur per decretum irritans contentum in Regula reuerentiarum mensium, dec. 234. n. 11*

*Immemorabilis quasi possessio exercendi iurisdictionem in Diocesi suffragatur inferiori contra Episcopum, decil. 190. num. 23*

*Nec talis immemorabilis sublata fuit per Sac. Concilium Tridentinum sess. 24. de reformat. cap. 20. ibid. num. 24*

*Immissio ex remedio l. final. C. de edict. Diu. Adrian. tollend. competit heredi scripto, quando testamentum non est oblitum, cancellatum, aut in aliqua parte vitiatum, dec. 56. num. 1*

*Denegari nequit fideicommissario seu ab eo easam habentis probatis solitis requisitis, nempe existentia fideicommissi eiusque purificatione, ac identitate bonorum, decisio 161. numer. 1. & decisio 131. num. 5. & decisio 345. n. 6. & decil. 666. num. 3*

*Immissio ex saluiano denegari nequit probato credito cum hypotheca, ac possessione debitoris tempore hypothecæ, ac tri conuienti tempore mota litis, dec. 336. n. 1*

*Denegatur non probata possessio temporis hypothecæ, ibid. numer. 16*

*Immissio ex vitis saluiano non datur creditori posteriori aduersus anteriorem, decil. 10. num. 1*

*Immissio non datur in saluiano ex probatione crediti in genere, sed constare debet de illius specificis, ac determinata quantitate, dec. 183. n. 4*

*Item non datur in saluiano nisi ad effectum satisfaciendi ex fructibus, decil. 250. n. 45*

*Immissio ex remedio vitis saluiano concurrentibus solitis requisitis, dec. 559. n. 4. & decil. 670. n. 1*

*Immissio non retardatur fideicommissario sub prætextu melioramentorum, si illa nec in genere, nec in specie probantur, decil. 17. num. 15. & dec. 304. n. 1. & seq. & vide hanc materiam in verbo melioramenta.*

*Immissio retardari nequit fideicommissario à possessore, cui nulliter bona fuerunt data in solutum, decil. 161. n. 17*

*Amplia quamuis auctoritate Iudicis possessionem ingressus fuisset, ibid. n. 18*

*Immissio non retardatur fideicommissario sub prætextu quod bona non spectant ad fideicommissum, si probatio adacta est equitatis, & inefficax, dec. 345. n. 14*

*Immissio non est deneganda fideicommissario probatis solitis requisitis interdicti ad perscindo, dec. 454. n. 4*

*Immissio*

## & Materialium

*Immissio non retardatur fideicommissario propter exceptionem repositam alterius indagine, dec. 480. n. 31.*

*Immissio ne retardetur fideicommissario sufficit probare bona fuisse à fideicommissante possessa tempore mortis absque alia probatione dimittit præsumtionem quando non agitur contra tertium, sed contra habentem causam à consensiente, decil. 649. n. 9.*

*Immissio retardatur fideicommissario agenti ex fideicommissi posteriori si ei opponitur fideicommissum anterius, dec. 112. n. 4. & dec. 480. n. 18.*

*Item retardatur fideicommissario ab emptore bonorum fideicommissi pro excluendo alienum fideicommissum, decil. 454. num. 2.*

*Immissio pro indiviso non impeditur heredi scriptio ob detractionem legitimam, quia illa est certa ratione loci, & quotæ, decil. 58. num. 2.*

*Immissio retardari nequit heredi scriptio sub prætextu crediti quæ dotalis quando filij non possident, ibid. n. 11.*

*Item nec retardatur heredi pro exceptionem requirentem alterius indagine, ibid. num. 14.*

*Item nec impeditur heredi ex interdicto quorum bonorum pro exceptionem fideicommissi salis, quando ei compens aliqua detrahitur, dec. 297. n. 11.*

*Item nec retardatur quando fideicommissum non est omnino clarum, sed illius discussio requirit alterius indagine, ibidem num. 13.*

*Item nec retardanda heredi à fideicommissario deducendo fideicommissum ex continentia tunc enim non dicitur consistere de re suo continentem, dec. 342. n. 18.*

*Item retardanda non est heredi scriptio probatis extremis interdicti adipsam, dec. 349. n. 1.*

*Immissio denegatur heredi contra possidentem rem hereditariam titulo venditionis sequæ præcepto Testatoris, quod operatur, ac si ipse Testator vendidisset, ibid. num. 2.*

*Item denegatur heredi scriptio vigore l. final. quando ei obstat statutum loci ad succedendum, dec. 466. n. 15.*

*Immissio datur subrogato in suis, & possessionem defuncti non actum manutentio ex possessione eiusdem defuncti, nisi actualis apprehensio sequatur fuerit, dec. 181. n. 3.*

*Immissio quo casu retardetur subrogato à proniso ab Ordinario vii legitimo contradicere, dec. 187. n. 16. & 17.*

*Immissio non impeditur subrogato ea ratione quia manus ordinarij propter litis pendentiam sunt ligatæ, ibid. n. 21.*

*Immissio ne subrogato denegari valeat ratione calumnie sufficit quilibet causa colorata, ibid. n. 31.*

*Et calumnia adhuc effectum debet esse evidens, & talis vi nullo suo adumbrari valeat, ibid. n. 32.*

*Immissio non est deneganda subrogato probatis solitis requisitis, nempe Clericali impetrantis, obitus defuncti in possessione, & reservatione, dec. 146. n. 1.*

*Immissio vi retardari valeat gratioso subrogato per exceptionem oppositam, illa debet probari incontinenti, decilio 405. num. 15.*

*Immissio contestata per Iudicem sine citatione parvi tantum operatur quantum si quis auctoritate propria intrasset, decil. 309. num. 10.*

*Immissio non est retardanda quousque exceptio fideicommissi non est omnino clara, dec. 310. n. 37.*

*Immissio ne retardetur creditoribus viri sufficit, quod exceptio dotalis uxoris reddatur dubia, dec. 115. n. 25.*

*Immissio concedenda venit proniso Apostolico, qui litteras sue provisionis insinuat, dec. 494. n. 1.*

*Immissio quandoque datur possidenti pro confirmatione possessionis iuxta l. iuribus addendo, dec. 541. n. 21.*

*Immissio competi filius in bonis patris ab intestato defuncti ex interdicto quorum bonorum, dec. 297. n. 3.*

*Immissionem petens fatetur se non possidere, dec. 417. n. 6. & dec. 600. n. 8.*

*Vel quod possessionem antea habitam dimiserit, decil. 630. num. 5.*

*Declaratio conclusionem procedere si immissio simpliciter fuit petita, secus vero cum præsertim cumque possessione iam civilis, quam naturalis, ex quo resultat animus continuandi, dec. 600. n. 9. & 10.*

*Immissus quando constat de eius voluntate; nec non Iudicis & Executoris una cum domo capiendi etiam possessionem immobilium censetur vigore virili hereditarij indistincte omnium bonorum cuiuscumque generis, & qualitatis possessionem capessere, dec. 365. n. 23.*

*Immutas Ecclesiastica. Pro Immunitate Ecclesiastica in dubio pronunciandum est, dec. 625. n. 55.*

*Impedimentum à parte adversa præsumitur ne impetrans causam expediat infra annum, ut mandati Regula de Annali, tunc sufficit fuisse adhibitis diligentijs pro causa expeditione, decil. 118. n. 5.*

*Amplia quamvis actor protestatus non fuerit quod sibi non curreret tempus ad causam terminandam, ibid. n. 6.*

*Et quando impedimentum non provenit ab Adversario, sed à Iudice antiquis protestatio requiritur, ibid. n. 7.*

*Impedimentum ab Adversario præsumitur ne actus expletus, habetur pro expleto in edum Adversarij, decilio 370. num. 16.*

*Impedimentum ad instantiam illius procuratum præsumitur, causam interstet, dec. 183. n. 17.*

*Impedimenta, vi excusant à prorogatione fatalium oportet esse inevitabilia & durare per totum tempus deferentis, dec. 665. num. 51.*

*Impeditus sacro Capituli Beneficiatus, ne Ecclesie inferni- ret consequi debet fructus ac si infernusset, dec. 18. n. 11.*

*Impense necessaria factæ in fundo dotali à viro reficienda sunt ab uxore, & minuum ipso Iure dotem, decilio 240. num. 22.*

*Intellige non quoad dominium, sed quoad valorem, & estimationem, ibid. n. 13.*

*Impensa necessaria refici debent ab uxore, secus vero impensa cultus agrorum quæ spectant ad virum, ibid. num. 24.*

*Ad fueris impensas maritus pro rata lucris dotalis tenetur, dec. 151. n. 30.*

*Impetrans Sacrificium, & asserens eam esse dignitatem, si postea detegatur eam non esse dignitatem, sed officium gratia non vitatur, dec. 244. n. 45.*

*Impetrans tenetur in impetratione facere mentionem litis, quamvis non impetret Ius iudicium deducit si impetratur aliquid, quod quantum ad Ius cedit in preiudicium alterius litigatoris, dec. 186. n. 20.*

*Impetrans tenetur de stylo Doctoris exprimere, an beneficium sit simplex, alias enim taciturnitas qualitatum de stylo exprimeretur redditi gratiam subreptitiam, quia ab illo mentio concedenti metuitur, dec. 525. n. 5.*

*Impetrans quoties est in dolo eo magis gratiam reddit subreptitiam an nullam, ibid. n. 10.*

*Impetrans tenetur ex dispositione Regula 57. Cancellaria exprimere in impetratione qualitates beneficiorum, hac tamen Regula intelligenda est de qualitatibus, quæ possem retrahere Papam ac concedendo, ibid. num. 19.*

*Impetrans beneficium vii vacans ex persona alicuius non potest postquam illum vii Beneficium agnovit asserere non esse talem, dec. 351. n. 25.*

*Impetrans gratiam Apostolicam sub narrativâ quæd fuerit in concursu pie electus servata forma Concil. Trident. si talis narrativâ detegatur falsam inuari nequit clausula sine permissio, siue alio quovis modo, dec. dec. 661. n. 34.*

*Impetrans Parochialem ob non servatam formam Concil. Trident. per intervenientem examinatur non Synodali si narrativâ insinuat nequit gratia suffragatur, ibid. n. 55.*

*Contra impetrantes beneficia viventium vide in verbo Regula de lubrogandis, & in verbo Regula de impetrantibus beneficia viventium.*

*Impetrare litem pendente Ius aliquod nemo prohibetur dum*

# Index Rerum.

tamen hoc faciat sine prejudicio iuris alieni, dec. 286. n. 28.  
 Et cessante prejudicio Papa non se retrahit à concedendo, etiam si sit iuratus, ibid. n. 29.  
 Et quando non impetratur iuratum in iudicio de dultum tunc iure mentis facienda non est, ibid. n. 30.  
 Impetratio quando praesidat iuri alterius, tunc redditur subreptitia non factam mentionem alicuius qualitatē exprimentis, dec. 232. n. 5.  
 Impetratio beneficii simplicis sub expressione quod sit curatum non tenet astricta regul. Cancell. 57. necnon stylo Datarie, dec. 335 n. 4.  
 In impetratione quando maior qualitas fuit expressa non potest dici omnia qualitas, quae Papam à concedendo retrahere possit, ibid. n. 20.  
 In impetratione quies major qualitas fuit expressa, tunc delictum impetrantis excluditur, ibid. n. 23.  
 Implementum vide in verbo Adimplementum.  
 Impotentia Mariti ex quibus excludatur, dec. 633. n. 4.  
 Impugnare neguit iura ab eo producta, dec. 190. n. 34.  
 Impugnans praesumptionem Nunciij Hispaniarum ex quo beneficium excedit sententia 24. debet probare excessum valoris per decemum, dec. 213. n. 11.  
 Amplia quamvis impugnatio includat iura dantis, ibid. n. 12.  
 Impugnans gratiam pensionis ex capite valoris beneficii tenetur probare valorem per decemum, ibid. n. 13.  
 Imputare in legitimam, quando filia tenetur quicquid habuit ex substantia matris, vide in verbo filia, & in verbo legitima.  
 Imputatur in diminutionem crediti quicquid ex bonis debitoris peruenit ad creditorem, dec. 192. n. 14.  
 Imputatio fructuum ex pignore percepturum fuit in sortem, dec. 85. num. 14.  
 Imputatio fructuum solutorum ultra summam debitam in sortem fuit missus legi absque facto bonum, dec. 151. n. 21.  
 Et idem de usuris indebitis, ibid. n. 22. & 23.  
 Et fit imputatio in excessibus singulis annis ipso iure, ita ut quoties anno pro rata excessus fors decreseat, dec. 151. n. 24.  
 Imputatio in legitimam fuit quicquid filio dantis ex substantia paterna per ultimam voluntatem, dec. 168. n. 2.  
 Declara conclusionem procedere quando filium legitimam caput ex sola dispositione legis seu vero ex dispositione testatoris, videlicet si pater, vel mater legitimam legavit, tunc censetur voluisse utrumque praestari, ibid. num. 3.  
 Imputatio in legitimam fuit quicquid gravatum alienavit, dec. 343. num. 21.  
 Fallit quando tempore alienationis legitima iam erat consumpta precedentibus exactionibus nimium debitorum, ac in aliis alienationibus, ibid. n. 22.  
 Imputatio legati in legitimam fuit quando mater reliquit filio legatum per quel tanto, che de iure le proliene, etiam si filia expressit in legitima instituta fuisset, dec. 80. n. 26.  
 Imputatio legati in legitimam regularitur à voluntate matris relinquens filia legatum, ibidem num. 27.  
 Et quando non constat de voluntate contraria semper inherendum imputationi legati in debitum necessarium legitima, ibid. num. 28.  
 Imputatio e' tati in legitimam regulariter pendet à voluntate testatoris, dec. 137. n. 34.  
 Et voluntas Testatoris non imputandi legatum in legitimam elicitur si utrumque disposuit reliquit, ibid. n. 35.  
 Amplia conclusionem procedere, etiam si in testamento fuerit relicta legitima, & in codicillis legatum, ibidem num. 36.  
 Legatum, quod fuerit relictum animo non imputandi in legitimam, ex quibus desumatur, ibid. n. 38.  
 Imputatio legati in legitimam non resultat ex verbis testamenti, di falcargli quel tanto, che de iure le proliene, quae referuntur ad institutionem, etiam si non possit consequi nisi legitimam, non tamen referri possunt ad legatum in codicillis relictum legē post contractum testamentum, ibi. n. 39. & dec. 168. n. 9. & 14.  
 Amplia prode Acte, etiam si testatoris voluntas in testamento contin-

ta, in omnibus, & per omnia conformetur si confirmatio emanans post relictum legatum simpliciter, & sic confirmatio non limitat dispositionem codicillarem, quoad legatum, sed stat ampliatum ad institutionem in legitima factam in testamento, decil. 137. num. 40.  
 Imputatio non intrat in dispositionibus habentibus separatam naturam, & effectum, ibidem num. 45. & decil. 168. num. 10. & 11.  
 Imputatio legati in legitimam, quo casu fieri non debeat ex praesumpta voluntate Testatoris, dec. 137. n. 47.  
 Incapacitas passiva ipso iure inducitur oblationem si occulta, quicquid sit de incapacitate activa, dec. 212. n. 15.  
 Incapacitas passiva licet sit occulta, nihilominus quoad ipsum incapacem habet suum effectum, nec illi debet eius malitia suffragari, ibid. n. 16.  
 Incapacitas ipso iure inducitur, quamvis sit occulta nocet, decil. 238. num. 37.  
 Incapacitas an incurritur ex debito resultante ex negligentia deceptoris in exigendo à debitoribus communis erroris, decil. 257. n. 18.  
 Incapacitas non dicitur incurra si tempore institutionis commenda adhuc pendet terminus sex mensium receptoribus praestari ad reddendam rationem qua pendente dici neguit consilium de debito, ibid. n. 19.  
 Incapacitas ad commendam obtinendam ex dispositione Statuti 38. de Commun. erat. incipit post mensem à die sequens condemnationis, ibid. num. 20.  
 Incapacitas poenam non imponunt statuta 43. & 44. S. Religionis Hierosolymitana contra negligentes transmitters computa singulis annis ad Capitulum prouinciale, dec. 238. n. 1.  
 Incapacitatis seu priuationis poena locum non habet nisi in casibus à iure communis, vel municipalis expressis, ibid. n. 2.  
 Incapacitatis poena non censetur irrogata quando alia legitur à statuto imposita, ibid. num. 3.  
 Ad effectum incapacitatis tempus institutionis attenditur, ibid. num. 7.  
 Ad incapacitatis poenam euadendam qualibet causa sufficit, ibid. n. 35.  
 Incapacitatis poena inducitur à Statutis, & Ordinationibus S. Religionis, vide in verbo Statutum S. Religionis, & in verbo Ordinatio S. Religionis Hierosolymitanae.  
 Incapacitatis poena, ex gestis à Procuratore generaliter constituto non incurritur, quinimo euitatur si principalis, factum Procuratoris ignorauit, dec. 257. n. 10.  
 Incapacitatis poena non habet locum nisi in casibus à iure expressis, ibid. num. 11.  
 Ad incapacitatis poenam euadendam compensatio ipso iure inducitur censetur, ibid. num. 16.  
 Incapax ad beneficia obtinenda ratione suavia, quis efficiatur, dec. 663. n. 7.  
 Incapax ad obtinendam Commendam, vide in verbo Commenda.  
 Incapax si sit heres ad succedendum habetur, ac si in rerum natura non existeret, & tunc hereditas deservit in gradu proximiori, dec. 512. n. 3.  
 Incapax successione, quando est Religiosus Societatis Iesu, vide in verbo Religiosus Societatis Iesu.  
 Incarnatio phisice, ac secundum naturam procedit naturalitatem, dec. 387. n. 6.  
 Incompatibilitas non inducitur ex retentione Ecclesiae Parochialis cum beneficio simplici, quod ex generali consuetudine residentiam non requirit, dec. 13. n. 3.  
 Incompatibilitas non inducitur ex residentia causatus, ibid. num. 9.  
 Incompatibilitas non inducitur ex residentia temporalis, & per aliquos dies sed requiritur, quod sit continua, ibid. n. 14.  
 Incompatibilitas non causatur ex opere celebrandi missam, quod potest per alium adimpleri, quia tunc necessitas resistendi non resultat, ibid. n. 12.

Et

## & Materiarum.

Et hæc est verior opinio, quam semper complexa est S. Congregatio Concilii, ibid. num. 13.

Incompatibilitas non resultat ex adeptione beneficii incompatibilis sed ex retentione, quæ duo inter se valde differunt, decif. 139. num. 11.

Et per allocationem secundum incompatibilitatem non tenetur quis dimittere primum, donec sit pendens super secundo nec datur casus, quod utroque primum remaneat, ibid. num. 14.

Declaratur procedere in casu incompatibilitatis inducæ à iure canonico, scilicet quando incompatibilitas provenit ex dispositione hominis, & refertur lex fundationis principio acquisitionis, decif. 139. n. 11. & 12.

Incompatibilitas non inducitur nec causatur ex cura habita, decif. 198. n. 50.

Incompatibilitas et non inducitur nec causatur ex cura habitua, decif. 198. n. 50.

Incompatibilitas plurimum beneficiorum non resultat respectu acquisitionis, sed retentionis, decif. 313. n. 3.

Limita, non procedere quando contrarium disponitur in fundatione, à qua non est recedendum, ibid. n. 4.

Incompatibilitas etiam respectu acquisitionis resultat quando obstat lex fundationis, & agitur de allocatione beneficii fundati à Laico, qui non presumitur se conformare voluisse cum dispositione laici (cavimus admittentis compatibilitatem respectu acquisitionis prout presumitur in fundatore Ecclesiastico, ibid. n. 7).

Per allocationem, secundum incompatibilitatem linguam non tenetur quis dimittere primum absque controversia possessionem, & e converso licet super primo non efficit, ut illud possit retineri cum secundo pacifice obtineat, ibid. n. 13.

Incompatibilitatem beneficiorum allegans, quæ nam probare tenetur, decif. 198. n. 37.

Incompatibilia sunt duo beneficia habentia curam animarum, & prout in simul retineri nequeunt, decif. 187. n. 1.

Indebitum exigens statim evadit debitor erga eum qui solvit, & pro repetitione agit, decif. 671. n. 7.

Scientia solutionis indebiti ex quibus conueniatur in eo, pro quo solutio facta fuit, ibidem num. 8.

Indebitum ignoranter solum presumitur, decif. 423. n. 48.

Indebitum fuisse solum probandum est ab eo qui illud repetit, quævis probatio censetur in negativa, decif. 74. n. 9. & 11.

Indebitum solum auctoritate rei iudicæ repeti nequit, nam iudicatum quatenus opus sui facit esse indebitum debitorum, decif. 306. n. 2.

Indebitum solutum de mandato Iudicis potest deinde repeti si in eo iudicio iura solvendi non potuerunt examinari, ibidem numero 6.

Indebitum solvens an valeat in iudicio repetitionis indebiti petere etiam damna, & interesse vide in verbo Damna.

Indebitum repeti nequit ubi viget obligatio naturalis, decif. 306. num. 8.

In iudicio repetitionis indebiti non tenetur qui recepit probare fuisse debitum plene, & concludenter, sed alteri incumbit onus probandi in debitum, decif. 77. n. 3.

Lege non admittitur presumptio probatio, ibid. n. 4.

Nec aliter releatur ab onere probandi ex quo resus infertur pro ferenda probatione videlicet solutum fuisse verè debitum, ibid. num. 5.

In iudicio repetitionis indebiti ad excludendum altorem à repetitione sola possibilia sufficiunt, ibid. n. 12.

Agens conditione indebiti si sponte solvit tenetur plene, & emendenter probare indebitum soluisse, sicut verè fiscalis, tunc tenetur si exegerit probare debere pecuniam fuisse debitam, decif. 306. num. 9.

Ex quo solutio dicitur spontanea, vel ex alia ibid. n. 10, & remissive num. 14. q.

Repetitio indebiti, ut locum habeat attendi non debet an quis solutus sit debitor, sed qui recepit erroris sui, decif. 423. n. 39. Contra iur. dicitur. & n. 42. refertur distinctio Accursii committere tunc, 74. n. 42. & 43. concordantur leges in contrarium allega-

te, & adducuntur DD. hanc distinctionem approbantes.

Pro repetitione indebiti soluti via ordinaria agendum est, quamvis solutus exequatur vigore obligationis Cameralis fuerit exaltus, decif. 541. n. 13.

Indefinita in testibus restricta ad eorum locum aquipollet universali, decif. 142. n. 3.

Indefinitæ Testes deponentes super possessione alicuius prædij intelligi debent de possessione totius prædij, ibid. n. 3.

Indefinitum aquipollet universali, decif. 370. n. 2. & decif. 376. num. 10.

Indemnitas promissa includit retentionem ab omni damno suo fortis, seu fructuum, decif. 319. n. 1.

Et releuatio ab omni damno venit ex natura promissionis, ibid. n. 2.

Indemnitas si sit promissa cum supposito, quod quis de evictione teneatur, talis obligatio redditur inefficax, si erronea detegatur, decif. 445. n. 31.

Pactum quando obligatio non est pura, sed conditionalis, quatenus teneatur prout de iure, ibid. num. 32.

Indemnitas promissa sub hypotheca bonorum parit actionem à die contractus, decif. 649. n. 1.

Et statim purificata dicitur, ac fideiussor soluit creditoribus de proprio, ibid. n. 2.

Individua res efficit potest ex voluntate partium, quamvis à parte rei sit diuidua, decif. 238. n. 5.

Et ex quibus individua resultat, ibid. n. 6. & seqq.

Individua sententia non consideratur ratione materie, sed ratione forma quæ de sui natura est diuidua, ibid. n. 9.

Individua efficitur sententia ex voluntate partis, vel iudicis, quamvis ratione materie sit diuidua, decif. 174. n. 7.

In individuis pars appellabilis trahit ad se partem non appellabilem, ibid. n. 8.

In individuis non datur separatio partis à toto, decif. 617. n. 4.

Indulgentia. Concedere Indulgentiam Episcopo laici denotat potestatem, ac etiam quod illi quibus fuit concessa subueniatur potestas concedendi, decif. 459. n. 1. & 22.

Indultum conferendi beneficia litigiosa quando concurrunt, tunc cessat dispositio Cap. 2. vt sic procedant in sexto, quemadmodum etiam cessat privilegium subrogationis gratiosa, decif. 1. n. 1. & 2.

Indultum quando continet simpliciter facultatem conferendi beneficia litigiosa, tunc restringitur ad vacationem per cessum, vel resignationem ut minus laici communi deroget, ibid. n. 3.

Secus vero, quando constat de intentione concedentis, quod concedere voluerit omnem casum vacationis, & ex quibus verbis talis intentio desumatur, ibid. n. 4.

Indultum conferendi beneficia litigiosa si continet verba, quomodolibet vacante contigerit, capis quamvisque vacationem etiam per obitum, ibidem num. 5.

Indultum conferendi beneficia litigiosa non restringitur ad personam superius collatam, itant et, & non aliter sit facienda collatio quando facultatem tribuit indultario conferendi beneficia quibusvis personis, ibidem num. 8.

Indultum conferendi beneficia litigiosa concessum Ordinario illius potestatem augeat, ibid. n. 10.

Indultum conferendi beneficia litigiosa concessum à Sa. me. Clemente VII. Regioni Hierosolymitana non suffragatur statim longissima possessione conferendi à Sede Apostolica, & ab Ordinario, decif. 433. n. 40. & 42.

Indultum conferendi beneficia non comprehendit beneficium quod est nudum litigiosum, sed reservatum, ibid. n. 44.

Indultum conferendi beneficia reservata competens Cardinali Collatori predest etiam Capitulo habenti simultaneam nam sublatum obstaculo reservationis Capitulum potest conferre simul cum Cardinali prout potest circumscribitur reservatione, decif. 234. n. 12. & 13.

Contrarium in Constitutione san. me. Urbani VIII. videlicet, quod beneficia in mensibus reservatis vacantia conferantur soli Cardinales abique Capitulis, & aliis ordinariis dispositionem

# Index Rerum,

eorundem beneficiorum continetur, vel diuini cum Cardinalibus habentibus, ibid. nu. 14.

Indultum conferendis prauis iudiciis Papa est in possessione conferendi, cui indulgendo non censetur veluisse prauis iudiciis, quamuis iam conferenda ad Indultarium spectet, decil. 433. numero 43.

Indultum de percipiendis distributionibus in Absentia vide in verbo Distributiones.

Indultum Honorij III. & Innocentij III. favore Capituli Lateranensis confirmatur à Paulo V. vide in verbo Constitutio Pauli V. & in verbo Capitalium Lateranense.

Indultum Leonis X. declarans fructus beneficij litigiosum esse ad Archidiaconum Leodiensem fuit à san. mem. Pio V. reuocatum, ut in Constitutione 57. morine, dec. 107. n. 4. & 5. & dec. 116. n. 8. & dec. 118. n. 6.

Indultum Pij IV. concessum Religioni Hierosolymitana §. 67. declarat beneficia ad collationem Equitum sine Religione Hierosolymitane spectantia non valere per obtinens illa possidentium, dec. 433. n. 11.

Indultum in hac parte loquitur de beneficiis ab origine, vel præscriptis Regularibus conferri solitis, nec alius dicitur sub alteri Religioni mutatis statum Secularem in Regularem, ibid. num. 14.

Indultum præfatum in §. 52. diffinit quod Equites eadem beneficia conferre possint Religiosis, quamuis à longissimo tempore collata fuissent Clericis Secularibus, ibid. n. 32.

Hæc (secunda pars) indultum loquitur de illis beneficiis regularibus quæ ipsi Equites à longissimo tempore contulissent Secularibus, & ponderantur verba Indultus, ibid. n. 35.

In dicto Indulto derogatur à Regula 9. Cancellaria reuocatoria mensuram, quando beneficium est solum conferri Seculari in Indultum, ibid. num. 33.

Indultus qualitates probare debet, qui in eo se fundat, ibid. num. 36.

Indultus tenor est attendendus, dec. 1. n. 11.

Verbum Indultum generaliter intelligitur de omni concessione facta per viam privilegij, vel legis vniuersalis, aut privilegij inserti in corpore Iuris, dec. 667. n. 25.

Inæqualitas in diuisione non est considerabilis quando emanat ex causa, quæ tendit ad conseruationem familie, & decoris, nam ille decet inter nobiles fratres elidit præiudicium inæqualitatis, dec. 6. n. 7.

Inexigibilitas debitoris non dicitur probata ex Inhibitione obienta vigore decreti Sac. V. sita moderata, & redunda ad viam Iuris, si deinde ex alio decreto appareat reintegrata, decil. 127. num. 1.

Inexigibilitas debitoris cessat constans ex inhibitionibus super eius bonis obientis, dec. 518. n. 6.

Declara hoc non sufficere nisi etiam fuerint facta diligentia per uocationem, & moderationem dictorum inhibitionum, ibid. num. 7.

Tamen si dicta inhibitiones fuerint intimata cedenti, & ipse non curauit illas reuocari impediendum est ei si diligentia pro illarum reuocatione non fecit, ibid. num. 8.

Inexigibilitas probatur ex relationibus executorum, & ex citationibus ad indicandum bona, dec. 108. n. 8.

Inexigibilitas promissa ad effectum, ut locum sit retrocessio ex quibus probatur, dec. 518. n. 1. & 109.

Inexigibilitas, ut probata dicatur sibi in se excutiendus est, ibid. n. 5.

Infamia facti incursa dicitur ad effectum ne quis possit eligi, quando accusatus, vel delictum confessus apud personas honestas, dec. 408. n. 19.

In famia facti, ut incurratur oportet opinione criminis quædam commissum esse matere apud personas graves, & plures, iam non sufficit in minoribus partibus, ibid. n. 20.

Infamia iuris ex sententia condemnatoria resultat, ibid. n. 21. Declara conclusionem non procedere quando sententia facta lata in contumaciam, & reo non legitime vocato, ibidem numero 22.

Infamia iuris resultans ex sententia deletur per sententiam reuocatoriam, ibid. num. 23.

Inimicitia Religiantis tempore resignationis non est necesse, quod probetur ad hoc, ut locum habeat Regula de v. testis, sed sufficit quod probetur obitu infra viginti dies, & decil. 164. num. 14.

Inhabilis ad succedendum, vide in verbo Incapax.

Inhibitio afficit alius futuros non preteritos, dec. 384. n. 4.

Inhibitio emanata vigore commissionis cum clausula, Ita quod inhibito non afficiat quateus actum sit vigore obligationis Cameralis, vel alterius processus executionis, non reddit attentata executionem concernentia, dec. 33. n. 2.

Inhibitio quamuis emanauerit vigore commissionis cum clausula præscripta obligationis Cameralis, vel processus executionis, atamen si res est dubia operatur, ut ad actum executionis abstinere debeat, ibid. num. 17.

Inhibitio decreta à non habente inquisitionem est nulla, & potest impune ferri, dec. 448. n. 14. & dec. 474. n. 35.

Inhibitio emanata à Signatura Iustitiæ Praefecto ob egregiam maiestatem Signaturæ eius Praefecti seruatur, & eali debet, decil. 592. n. 6.

Ei si emanauit procuratore exaduersa presente neget ultioris inuiminationis, dec. 592. n. 7.

Inhibitio generalis continuationem possessionis non impedit, dec. 331. n. 21.

Inhibitio quando est generaliter concepta, tunc nequit inhibito aliquis specialiter alius exercere sub prætextu, quod sub eam comprehenduntur, cum ad hunc effectum sufficit posse dubitari, ut recurrere teneatur ad Rotam pro declaratione, decil. 450. num. 5.

Inhibitio Iusta vel iniusta timenda est, dec. 324. n. 5.

Inhibitio licet non fuerit personaliter presentata sufficit quod fuerit affixa in valis Ecclesiæ Cathedralis quando constat de absentia, dec. 491. n. 4.

Inhibitio licet non fuerit presentata principali ad effectum, et attentata sit commissi sufficit quod fuerit presentata Procuratori, secus vero ad effectum incidendi in panis attentionem, ibid. num. 5.

Inhibitio non arctat nisi ad limites commissionis, ad cuius formam fuit decreta, dec. 38. n. 2. & dec. 461. n. 17. & 29.

Inhibitio obienta ad impediendum imminetentem executionem est calumniosa, dec. 446. n. 11.

Inhibitio obienta ab A.C. est nulla, & attentata pendente lite in Rota, dec. 451. n. 2.

Inhibitio obienta ab A.C. à Procuratore pendente lite in Rota causat attentata quoad principalem si ea usus fuit producendo coram Iudice de paribus, ibid. num. 5.

Inhibitio presentata eodem die, quo alius geritur, presumitur ad illam subsistentem posterius, dec. 448. n. 13.

Inhibitio quod fuerit presentata ex quibus probetur, dec. 514. num. 3.

Inhibitio Rotalis est omnino seruanda, dec. 3. n. 8.

Inhibitio Rotalis reddit attentatam etiam id quod ex sola liti pendencia prohibitum non sit, ibidem numeri. 9. & decil. 219. num. 6.

Inhibitio rotalis causat attentata, etiam si dubitari possit an alius attentatus in eo comprehendatur, dec. 3. n. 11.

Inhibitio rotalis emanata vigore commissionis tam late se habet, quam ipsa commissio, ibidem num. 12.

Inhibitio rotalis quamuis sit presentata parti tantum, ad hoc Index ei parere tenetur, dec. 385. n. 4.

Inhibitio rotalis, sine iusta, sine iniusta rimenda, ibid. n. 5. & dec. 450. n. 8. & dec. 491. n. 1.

Inhibitio rotalis reddit attentata omnia post illam inuiminationem gestam, dec. 459. n. 1.

Amplia

## & Materialium.

Amplia etiam in inhibitione non principali in partibus, sed Procuratori in Curia presentia fuit, si tantum temporis intercessit, quo certari potuit, & certatus presentari, alia sub impio se negligenter Procuratorem confusus, ibid. n. 2.

Inhibitionis Qualitas etiam quando agitur de executione cadastrum inducit reuocationem attentionis, quamvis quando agitur de executione attentata in iudicium litem pendente locus non potestur reuocari, quia corpora mortuorum non sunt transiunda de loco ad locum, ibidem num. 4. & 5.

Inhibitionis rotalis, quod fuerit legumne executio ex quibus probetur, dec. 450. n. 1.

Inhibitionis rotalis, quod fuerit presentia officium ex relatione executio, custodiendo de re ad eum officium spectante fides adhibetur, dec. 515. n. 1.

Item probatur ex illius productione coram Iudice de partibus, contra quam Adversarius allegavit esse nullam eidemque non se spectandum, ac ex alius Iuribus ab Alciato extrahitis plenam fidem facientibus, ibid. n. 2.

Inhibitionis rotalis postquam fuit presentata reddit omnia deinde gesta attentata, dec. 524. n. 1. siue presentatio fuit Iudici, & parti, siue alteri ex illis, dec. 515. n. 4.

Inhibitionis rotalis iustitia apparet ex decisionibus in causa emanatis, ibid. n. 6.

Inhibitionis rotalis, siue iusta est, siue iniusta timenda est, decil. 392. n. 4. nec ad Iudices de partibus spectat cognoscere de illius iustitia, dec. 515. n. 7.

Item, nec de comprehensione an scilicet hac, vel illa bona comprehendat inhibitionis, quia recurritur ad eam ad Rotam, vel ad Signaturam pro declaratione, ibid. n. 8.

Inhibitionis rotalis cognitio non spectat ad inferiores, sed ad Papam, siue eius Signaturam, vel ad ipsam Rotam, dec. 3. n. 10. & dec. 351. n. 18. & dec. 524. n. 4.

Inhibitionis rotalis, quod fuerit presentata ex quibus probetur, dec. 378. n. 3.

Inhibitionis rotalis ignorantia in Iudice de partibus ex quibus allegari nequeat, ibid. num. 4.

Inhibitionis rotalis an officium nec ne cognoscere non debet Iudex inferior, cum id spectet ad Signaturam, vel ad ipsam Rotam, & tunc declaratur nihil est immundum, ibid. num. 5.

Inhibitionis respectu futura, non autem praeterita, decil. 324. num. 1.

Inhibitionis restringitur ad limites commissio, decilio 331. num. 1.

Inhibitionis reddit attentatum quicquid postea innovatur, siue inhibitionis presentata fuerit parti, siue Iudici, dec. 522. n. 1.

Inhibitionis respectu facienda, non autem irrita facta, dec. 582. num. 14.

Inhibitionis semper seruanda est, quamvis dubium sit an officiat deus ad Superiores habeatur recursus pro declaratione, dec. 313. n. 14.

Inhibitionis seruari debet donec ad Iudice reuocetur, dec. 514. n. 8.

Inhibitionis, ut causae attentata debet personarum presentari principali, vel alteri, uti Procuratori si confusus de mandato procure, quodque procuratori nomine inibebatur, dec. 461. n. 26.

Inhibitionis executio ad valas Ecclesiae Cathedralis, & contra Procuratorem probatur ex relatione Nuncij, siue Notarij cui de fide partium tanquam de respectante ad eius officium creditur, dec. 491. n. 3.

Inhibitionis renunciatio ut inducatur per comparitionem coram Iudice inhibitor requiritur, quod comparitio su posterior presentatione inhibitionis, dec. 524. n. 6.

Inhibitionis ignorantia allegari nequit si constat ex relatione executio de illius presentatione, dec. 592. n. 4.

Per inhibitionem non sunt attentata, quando continuata emanant in executionem actum gestis ante inhibitionem, decil. 331. num. 19.

Post inhibitionem, siue generalem, siue particularem nihil innovari debet, dec. 404. n. 2.

Post inhibitionem quod fuit, aequum est ut retrahatur ne in-

perium Praesidentis fiat elusorium, decil. 439. num. 6.

Gesta in spem litem pendente, vel inhibitionis, vel appellationis multum inter se differunt, ibid. n. 8.

Post inhibitionem presentatum quicquid subsequitur commutatur inter facienda, quod innovatur modo tempore post decretum inhibitionis non est attentatum quantum appellatum scientiam decreti habuerit, dec. 481. n. 19.

Post inhibitionem omnia in partibus gesta sunt attentata, etiam si inhibitionis notitiam attentans non habuerit, nam ad hunc effectum sufficit, quod emanauerit citatio, vel presente Procuratore in Curia, seu vero ad effectum incursus pena, decil. 592. numero 8.

Inimicitia est causa sufficiens, ut Iudex possit suspectum allegari, dec. 246. n. 5.

Et attenditur in materia suspicionis animus, siue opinio, quantum in iniuncta non habeat fomentum iustitiae, & veritatis, ibid. num. 6.

Iniuria nemini fit viendo facultate ad litem conueniens concessa, dec. 621. n. 54.

Iniuncta sententia probanda est ex eisdem actibus, non autem ex nouis probationibus, dec. 39. n. 23.

Probatur ex decisionibus postea redditis, dec. 370. n. 21. necnon ex actibus prima instantie, quia facium rei notitiam, dec. 34. n. 4. & 6.

Iniuncta notoria aequiparatur nullitati, dec. 71. n. 2.

Innocens ab obiecto crimine non tenetur de iure veniam petere, dec. 28. n. 10.

Inobedientia, siue controuentio sequestrata, ex quibus probetur ad effectum decernendi declarationem, decil. 451. n. 1. & vide materiam in verbo Contumacia, & in verbo Contradictio.

Inobedientia ex quibus inexcusabilis reddatur, ibid. n. 12.

Inobseruantia probanda est in eisdem factis circumstantiis, dec. 647. n. 9.

Inopia rei conueniens probatur ex sententia in Iudicium transacta, in qua fuit admissus ad Beneficium cap. Odoardus de foliut. dec. 121. n. 5.

Beneficium cap. Odoardus non conceditur nisi summe inopi, ibid. n. 6.

Inopia rei conueniens non excluditur, ex quo in sententia certa quantitas annui redditus pro alimentis fuit ad Iudice reservata, ibid. n. 7.

Ratio est, nam super ea nullam habet alter facultatem agendi pro recuperatione fructuum consumptorum, ibid. n. 8.

Insignia, & arma posita super portam valde conferunt ad probationem domus, dec. 100. n. 5.

Maxime in antiquis ex quibus dominium etiam per indicia, & coniecturas probatur, ibid. n. 6.

Ininuatio est necessaria in contrahibus Minorum ex constitutione Marcbia, dec. 588. n. 2.

Et dicta constitutio locum habet etiam in contrahibus celebratis in verbo de Minoribus forensibus, ibid. n. 3.

Item locum habet etiam in causa dotis, ibid. n. 15.

Ininuatio necessaria non est, quando obligatio non fuit simplex, & gratuita, sed ob causam renunciationis bonorum, ibid. n. 16.

Item necessaria non est in donatione curata, dec. 243. n. 24.

Ininuatio in contrahibus mulieris, quod non sit adhibenda ex consuetudine non probatur ex fidebus extrajudicialibus, sed plene probationes requiruntur tanquam de re decoria, dec. 608. num. 21.

Ininuatio non presumitur nisi cursu 30. annorum ex depositione statui Vrbis, dec. 559. n. 21.

Ininuatio, tam de iure conueniens, quam ex constitutione Marcbia requiritur in contrahibus donationis, & similibus, dec. 10. n. 7.

Et requisita ad statum Vrbis lib. 1. cap. 150. in donatione locum non habet in donatione ob causam, qua respectu commodum donantis, dec. 207. n. 27.

Ininuatio defectum impedit, ne donatio morte confirmetur, dec. 201. n. 24.

# Index Rerum

Inspectio verborum requisita à Caio Iurisconsulto in l. de his ff. de transact. prædicatur etiam de inspectione, quæ sit per oculos mentis, dec. 6. n. 18.

Instantia capta cum defuncto transiit etiam ad heredem, dec. 57. n. 18. & dec. 666. n. 4.

Et hæres potest prosegui iudicium capturn à defuncto pro consecutione expensarum, & fructuum indebite perceptorum ante mortem auctoritate, dec. 57. n. 19.

Instantia capta cum antecessore transiit in successorem in Ecclesia, dec. 160. n. 6.

Limita non procedere, quando successor non venit ad causam proseguendo factum prædecessoris super occultatione alicuius scripturæ, sed solum defendendo iura Ecclesiæ, & in hoc afficitur instantia capta cum defuncto, non autem super dicta occultatione, quia in hoc non potest dici successor, ibidem num. 17. & 18.

Instantia de Iure Canonico, & de stylo Rota est perpetua, dec. 249. n. 11. & dec. 263. n. 7.

Instantia in Curia est perpetua, dec. 544. num. 14.

Instantia semel perempta, per restitutionem in integrum non resurgit, sed noua proceditur, dec. 263. num. 13.

Instantia noua inducitur per commissionem restitutionis in integrum, ibid. num. 21.

Declarat hoc procedere ad effectum competentie Iudicis, scilicet est ad effectum restitutionis fructuum, ratio diuersitatis est, quia perempta instantia pereunt acta causa, quæ tendunt ad litem ordinationem, sed non perit liti partis, ibid. n. 22.

In omnibus instantiis durat mala fides per litem contestationem inducitur cum causa sit eadem, licet instantia sit diuersa, ibid. n. 23.

Instantia etiam perempta, mala fides semel per litem contestationem inducitur nullatenus cessat, ita ut possessor teneatur ad fructus à die mota litem perceptos, ibid. n. 14. & redditur ratio num. 15.

## INSTITUTIO IN BENEFICIALIBUS.

Institutio quibus concurrentibus debita est presentatio, dec. 444. num. 1. & dec. 551. num. 14.

Institutio ad Beneficium Iurispatronatus denegari nequit concurrentibus vocatione beneficii, & existentia Iurispatronatus, & habilitate presentati, dec. 106. num. 1. dec. 178. num. 1. & dec. 264. num. 1.

Institutio attentata nullius est momenti, dec. 371. n. 22.

Institutio concessa semel non reuocatur, quamvis institutus, vel eius auctores succumbant in petitorio, dec. 39. n. 18.

Institutio debita est presentatio à veris patronis si probat omnes qualitates in eo concurrere, dec. 118. n. 29.

Institutio debita est presentatio à maiori parte vocum, dec. 164. num. 13.

Amplia quamuis presentatus à minori maioribus pollet qualitatibus, dec. 154. num. 8.

Institutio debita est presentatio à maiori parte patronorum, non assensu quis ex presentatis maioribus pollet qualitatibus, dec. 422. num. 13.

Item debita est presentatio ab existentibus quasi possessione presentandi, quando non dubitatur de existentia Iurispatronatus, ac de presentatiombus in tempore, sed solummodo ambiguitur de pertinetia, dec. 512. n. 1.

Institutio debita non est presentatio à minori parte patronorum, dec. 444. n. 8.

Præsertim, quando aliqua ex qualitatibus requisitis deficit, forte qua inuitis est presentatio, ibidem num. 9.

Qualitates requisitæ in donatione Iurispatronatus censentur repetita in secunda donatione relativa ad primam donationem, maxime quando in secunda donatione tenor primæ est insertus, ibid. n. 10.

Est sufficiens, quod secunda donatio non deroget primæ, ut qualitates in utraque apposita seruari debentur, ibid. num. 11.

Qualitas à fundatore requisita adesse debet de tempore presentationis, nec postea si postea superueniat num. 14. prius nec

minus si presentationem præcedat, num. 15.

Institutio debita non est ex non habentibus qualitates requisitas à fundatore, dec. 661. num. 11.

Institutio deneganda est sola suspitione simonie ad euicandum scandalum in populo, & quia opinio prouocanda ad beneficium in nullo debet vacillare, dec. 669. n. 8.

Institutio extraiudicialis non admittit appellationem suspensiuam, & potest absque vicio attentatorum executioni demandari, dec. 39. n. 3.

Ratio est, quia institutio de sui natura non comparatur contradicere est mera interlocutoria, & sortitur naturam diffinitiuam nisi inter institutum & instituentem, qui institutionem reuocare valet, ibid. num. 4.

Et si sui iudicialiter obtemperat contradicere Iudicio, & cum causa cognitione, tunc habet vim diffinitiuam, & grauius competitorem, ibid. n. 5.

Et hæc opinio est tenenda, & prædicanda, ibid. n. 6.

Institutio iudicialis dicitur, quæ emanat per sententiam prævia citatione, & contradictione oppositorum, cum omnia ad formalitatem Iudicij concurrant, nempe Allos, Reus, & Index, dec. 182. n. 16.

Institutio, an sit iudicialis, vel extraiudicialis non pendet simpliciter à cognitione causæ, sed à formalitate litis pendente, ita ut si lis pendat, & iudicarius ordo sentitur institutio dicatur Iudicialis, secus vero in causa contraria, ibid. n. 17.

Institutio de sui natura, non comparatur contradicere est me interlocutoria, nec sortitur naturam diffinitiuam nisi inter institutum, & instituentem, qui institutionem reuocare non valet, secus comparatur contradicere, & formato processu, tunc vim habet diffinitiuam, dec. 422. n. 3.

Iudicialitas fuisse processum ad institutionem probatur ex contradicere, citationibus, & decretis, quæ iudicalem processum formant, ibid. num. 4.

Institutio facta à Vicario, qui donationem Iurispatronatus confirmari præstat saltem titulum ad præscribendum, dec. 277. num. 6.

Institutio facta à Vicario in executionem sententiarum latarum ab aliis Iudicibus facultate inflictiendi carentibus, & qui illam ad Ordinarium remiserunt non inducunt tacitam confirmationem Iurispatronatus, dec. 363. n. 6.

Et institutio hoc modo concessa tribuenda est potius ipsi Iudicibus, qui institutionem fieri mandarunt, quam Vicario exequenti, ibid. n. 7.

Præsertim, quando Vicarius ante executionem rei indicatæ presentationem, & donationem rececit, ibid. n. 8.

Institutio Ordinarij rursus habet præsumptionem derogatoriam institui, quando illa pendet à proprio Iudicio, secus quando cadit super presentatione Beneficiorum, quam Ordinarius sequi debet, dec. 489. n. 5. & dec. 507. n. 3.

Institutio presentati à Donatario vim habet confirmationis Ordinarij, dec. 334. n. 1.

Institutio potius conuenit Episcopo, quam Capitulo, inter quos adeo diffinitas, dec. 10. n. 17.

Declarat conclusionem procedere, quando agitur de beneficio simpliciter erecto, secus vero quando in limine foundationis facta de consensu Episcopi & rursus confirmata Capitulo Ius instituenti, tunc enim non debet attendi diffinitas inducitur à Iure communi, ibid. n. 18.

Ab Institutione datur appellatio suspensiuam, quando fuit iudicialiter processum, secus vero si iudicialiter dec. 422. num. 1. & redditur ratio num. 19.

À Denegatione institutionis datur appellatio, dec. 337. n. 6. & dec. 420. n. 14.

Institutio hæredis propter errorem vitiatur, dec. 54. micro 21.

Institutio hæredis potest à testatore ad libitum reuocari, dec. 317. micro 37.

Sub hæredis institutione non veniunt bona restitutioni obnoxia, quia à creditoris defuncti non reputantur, dec. 350. n. 1.

## & Materiarum.

Sub generali Institutione heredis etiam in mobilibus non  
tenetur mobilia, quae tempore testamenti iam exierant et domi-  
no Testatoris mediante praeventiva satisfactione facta ab ipso  
Testatore, decil. 90. n. 12.

Instituti facta de parte, & filio ab eo in quo non cadit ne-  
cessitas, sed solus ordo obitatus tunc importat si-  
militudinem, dec. 174. n. 14.

Limita non procedere, quando ex coniecturis constat de suc-  
cessione vocantem, & quod ita Testator voluit, ibid. num. 15.

Et ex quibus voluntas successiva vocationis educatur, dec.  
174. n. 16. 17. 18. & seqq.

Instituti filia heredis facta à Patre habetur loco dotatio-  
nis, unde hanc materiam in verbo filia, & in verbo Pater.

Instituto fiduciaria vide in verbo fiduciaria institutio  
Causa simulandi Institutionem, & inducendi fiduciam debet  
esse certa, non autem dubia, dec. 117. n. 12.

Instrumentum cambii probat obligationem debitoris de  
restituendo pecuniam receptam, dec. 130. n. 1.

Instrumentum divisionis plenè probat contra habentem cau-  
sam à divisionibus, dec. 199. n. 4.

Instrumentum dicitur in forma probanti, quando illius vo-  
luntas non probocello, sed in falsa, seu folio volanti si adiunt  
signa publici Instrumenti cum clausula Actum, decil. 120.  
num. 14.

Instrumentum inter Emptorem, & venditorem confici de-  
bet ad formam capitulum, & nihil ei addi, aut detrahi potest,  
ut utraque pars conservetur, dec. 230. n. 1.

Et confici etiam debet iuxta formam Brevis, quando inter  
emptorem, & venditorem fuit conventum de obtinendo Brevis,  
dum non servata illius forma Instrumentum non valet, ibid.  
num. 2. & 5.

Instrumentum conficiendum iuxta formam Brevis confici  
non debet in parte, quia Brevis est individuum, ibidem  
num. 14.

Instrumentum extraxitum si fuit non à Notario rogato, vel  
ab alio, sed ab alio sive citiorie parit, & absque litteris  
comparatibus, tale extraxitum non tenet, dec. 128. n. 17.

Nec recipit fomentum ab adminiculis, quando contraria  
tenetur, ibid. n. 18.

Instrumentum extraxitum è rogibus Notarij demortui à  
Notario illius herede dicitur in forma probanti, decil. 120.  
num. 11.

Et huiusmodi extraxitum facta sine parvis citatione valida est,  
ibid. n. 13. & dec. 143. n. 2.

Et facultas extrahendi conceditur heredi Notarij demortui  
à statuto Bononiae, dec. 120. n. 12.

Instrumentum extraxitum è rogibus publici Notarij iuxta  
formam statuti Bononiae de Instrumentis, & actis plenam fi-  
dem meretur, dec. 136. n. 13.

Instrumentum extraxitum à Notario deputato, & habente  
facultatem deputandi fidem meretur tam assente dispositione  
statuti Bononiae, quam iuris communis, dec. 643. n. 1. & 3.

Instrumentum tenentum à Notario rogato in publicam for-  
mam, vel ab alio Notario tenendi facultatem habente valet  
quia in locum Notarij praefecti dicitur subrogatus, ibidem  
num. 1. & 4.

Instrumentum in publicam formam exemplatum impugna-  
ri à partibus amplius nequit, dum constat de illius approbatio-  
ne, & subsistentia observantia, & ex quibus illa probetur, ibid.  
num. 9. & 10.

Instrumentum praesentibus, & multo magis testi vnicè,  
dec. 8. num. 9.

Instrumentum facit probationem probatum, decil. 10.  
num. 1. & decil. 55. num. 2. decil. 55. num. 2. dec. 311. nu. 7.  
& dec. 386. nu. 20. & dec. 326. num. 1. & dec. 368. n. 1. & dec.  
391. num. 2.

Instrumentum impugnans reddere tenetur quicquid eo no-  
mine recepit, & omnia in pristinum restituere, decil. 12.  
num. 14.

Instrumentum iuratum comprehenditur sub statuto laicali  
tollente fidem Instrumento non quia statutum dispenare possit  
super iuramento, sed quia cessante fide Instrumenti, cessat iu-  
ramenti probatio, dec. 23. n. 15. & dec. 91. n. 6.

Instrumentum obligatione Camerali voluntatum paritatem ha-  
bet executionem, dec. 340. n. 2.

Instrumentum quantum non fuit protocolatum fidem meretur  
non obstante statuto Bononiae, aut constitutionibus legationum,  
quia ab initio in deservit adinonem, dec. 120. n. 11.

Instrumentum rogatum in Civitate Ferraria ex defectu re-  
gistrationis est nullum sic precipientibus Bannimentis eductis per  
Cardinales Legatos pro tempore dicta Civitatis, & hoc ad tol-  
lendas fraudes, dec. 123. n. 2. & 3.

Maximè concurrente approbatione Civitatis, ac etiam  
quod huiusmodi Bannimenta sint aqua, & honesta, ibidem  
num. 5.

Et dicta Bannimenta comprehendunt etiam forenses contra-  
hentem in dicta Civitate, quia sic contrahendo censetur se sub-  
iicere statuto eiusdem Civitatis, ibid. n. 8.

Solemnitas registrationis Instrumenti adhibenda post con-  
tractum perfectum non est essentialis aut formalis, sed effectualis,  
ibid. n. 9.

Eius tamen omisso parte opponente operatur nullitatem In-  
strumenti, ibid. nu. 10.

Instrumentum ex defectu registrationis ipsi iure nullum  
si Bannimentum ulterius procedit ad illius annullationem,  
ibid. n. 11.

Defectus registrationis Instrumenti, an suppleatur ex pre-  
sentia Cardinalis Legati de tempore confecti Instrumenti  
ibid. n. 12.

Illius tamen presentia probanda est ab allegante aliunde,  
quam ex enunciatione Instrumenti, nam cum ex eodem Ban-  
nimento tollatur fides Instrumenti non registrati, aliunde  
petenda est probatio, quam ex ipso Instrumento, ibidem  
nu. 14. & 16.

Præsentia Cardinalis Legati tempore confecti Instrumenti  
supplere potest solemnitates contemporaneas Instrumenti non  
autem registrationem eiusdem Instrumenti, & quare, ibidem  
num. 17.

Instrumenti registratio ut valeat qua requirantur ibidem  
num. 21.

Instrumenti registratio vigore statuti Bononiae non est am-  
plius in usu, dec. 123. n. 6.

Instrumentum si Notarius registrare omisit talis omisso vo-  
luntati Instrumenti non detrahatur, ibid. n. 7.

Instrumentum publicum plenè probat inter contrahentes,  
dec. 369. n. 1.

Instrumentum publicum testamenti plenam probationem  
facit, dec. 591. n. 2.

Instrumentum potest continere diversos contractus inui-  
cem independentes sub eadem clausula Actum, decil. 106.  
num. 29.

Et sub eodem Instrumento contractus non sunt confundendi,  
sed separatim accipiendi, ibid. n. 30.

Instrumentum confectum à Notario inhabili ad rogandum  
remanet in terminis scriptura privata, & nihil probat, propterea  
ipse Notarius remanens persona privata, à quo Instrumenta  
confici nequeunt, dec. 21. n. 14.

Instrumentum quiescit est celebratum palam, & bona fide,  
tunc cessat omnis suspicio fraudis, dec. 55. n. 5.

Instrumentum, quod caret calore iudicij, valde differt ab  
alio, dec. 91. n. 16.

Ad Instrumentum reprobandum unicus testis non sufficit, sed  
duo requiruntur, dec. 636. n. 13.

Item ad reprobandum Instrumentum probationes debent esse  
praeclares, & necessario concludentes, ibid. n. 15.

Instrumentum apostilla vide in verbo Apostilla.

Statutum si simpliciter dat facultatem publicanti, seu extra-  
hendi Instrumenta Notarij defuncti tales facultates non se extendit

# Index Rerum,

ad Instrumenta reperta in foliis carentia subscriptione, & signo Notarii, quo casu requiritur specialis commissio Iudicis, dec. 220. numer. 17

Instrumenti nullitas influit in omnes clausulas ibidem appositas, dec. 221. nu. 1

Recognitio Instrumenti reperti inter rogatus Notarii defuncti non est necessaria, quando extractio sui facta à parte illius herede, cui statim Bononia dat facultatem transgrediendi, dec. 243. n. 4

Amplia conclusio procedere, quando Instrumento extracto aduersarius vsus suis illud producendo in Iudicio, ibid. n. 5 à Scientia vniui instrumenti non bene inferitur ad scientiam alterius, dec. 136. n. 6

Instrumenti rogatus si in folio volanti fuit deperditus, hoc paribus nocere non debet, dec. 243. n. 11

Instrumenti amissio probanda est ab eo, qui illius cenorem probare intendit, dec. 317. n. 25

Ante Instrumenti confessionem potest alter ex contrahentibus etiam altero iniurio recedere si fuit conuenitum Instrumentum confici non ad probationem simpliciter, sed ad inducendam obligationem, dec. 638. n. 4

Ante confectum Instrumentum contrahentes habuisse contractum pro perfecto satis constare dicitur, si ita dixerint, vel per coniecturas idem necessario conuincunt, ibid. nu. 6

Et sufficit de hoc posse dubitari, ibid. n. 9

Ante Instrumenti confessionem contractus non dicitur perfectus ubi partes ad eius substantiam desiderarunt Instrumentum, & in quo adimplementum aliquod in scriptis redigendum interuenire debet, ibid. n. 20

Instrumenti exemplum si sit extractum ab originali sue matrice vim habet originale, dec. 643. n. 5

Instrumenti matrix vide in verbo Matrix.

In Instrumento si fuit inserta aliqua scriptura abique decreto Iudicis fidem non meretur, quia semper viget suspicio antizet, dec. 130. n. 5

In eodem Instrumento plures contractus distincti, & separati contineri possunt, quando inter se sunt compatibles, dec. 1281. nu. 20. & dec. 314. n. 5

Ita ut ab uno contractu non possit ad alium inferri, dec. 1281. numer. 21

In eodem Instrumento si adeit contractus venditionis, & locationis, pactum adiectum venditionis non censetur repetitum in locatione, ibid. n. 22

In eodem Instrumento contractus non sunt confundendi, sed separatim accipiendi, ibid. nu. 24

In eodem Instrumento contractus plures si continentur censentur correptiui, quoties eodem contextu, & sub unica clausula actum uterque celebratus fuit, ibid. n. 25

Declaratio huiusmodi correptiuitatem non resultare, quando contractus sunt diuersa natura, & vniui non venit ad determinationem alterius, quia tot censentur esse stipulationes, quot res in stipulatione deducta, ibid. n. 26

Amplia quamuis secundum contractus sit celebratus occasione primi quoties uterque est independent quoad substantiam, ibid. n. 27

In instrumento diffinita attendi debet, dec. 574. n. 1

Instrumenta publica confici, & celebrari nequeunt in diebus hebdomadae Sanctae, ac Paschalis si disponantibus Constitutionibus Archiepiscopi, dec. 85. n. 17

Instrumenta non dicuntur stipulata penes alia iudicialia etiam si confecta sint coram Iudice, eoque mandante, decisio 91. numer. 13

Instrumenta, in stipulata dicantur penes alia iudicialia requiritur quod sint confecta à Notario cause adscribendum aila deputato, ibid. n. 14

Instrumenta contra stipulantes, & habentes causam ab eis probant, dec. 111. n. 20

Instrumenta publica faciunt probationem probatam, dec. 113. numer. 9

Maximè si appareat confessa de tempore non suspecto, ibid. numer. 10

Instrumenta ad inimicem adinueniuntur, & fomentum recipiunt, dec. 133. n. 2

Luncta maxime antiquitate temporis ultra centum annos, ibid. n. 3

Instrumenta in eodem probocollis existentia habent inter se quandam concomitantiam; ita ut clausula Actum, vel signum Notarii possum in subsequenti Instrumento referatur etiam ad antecedens, dec. 164. n. 4. & 5

Instrumenta personalia, & ad vitam beneficiati non suffragantur successoribus in beneficio, dec. 8. n. 17

Instrumentum rogata per Notarios publicos, & demanialis, rantur nulla, & inania per Constitutionem Regii Neapolitani editam per Regem Ladislaum, dec. 23. n. 9

Dicta tamen Constitutio locum habet, siue instrumentum cantes in utilitatem, siue in damnum Baronis, ibid. numer. 12. & dec. 91. nu. 1

Amplia etiam si contractus sit celebratus eum Ecclesia, quia confusio non tangit contractum, sed tollit fidem instrumenti quod est à contractu distinctum, dec. 23. n. 11. & dec. 91. n. 3

Item constitutio generaliter inhabilitat personam Notarii, non autem ledit libertatem Ecclesie, & disponi de Notario subdito Regi, qui est laicus & laicali auctoritate creatus, quicquid dicendum sit si Apostolica auctoritate creatus sit, dec. 23. n. 12. & 13. & dec. 91. n. 4

Constitutio Ladislaui, adimittit fidem instrumenti rogati à Notariis publicis emanantis ad euitandas fraudes ex impressione & vi, quia à Baronibus inferri possit Notariis subditis, dec. 53. numer. 3

Dicta Constitutio non inerat quoties instrumentum fuit palam, & bona fide celebratum, quia tunc abest omnis suspicio fraudis & impressionis, ibid. n. 5

Item nec locum habet quando instrumentum celebratur contra Baronem, ibid. n. 8

Item nec comprehendit rogatus Notarii, qui emanauit in executionem decreti Episcopi, quod est immutabile in confessione, ibid. nu. 11. & 13

Item nec comprehendit obligationem pro exoneratione conscientie, non secus ac piam causam, ibid. n. 12

Instrumenti quoties à lege, vel statuto datur executio in relligetur de Instrumentis liquidis, dec. 266. n. 15

Instrumenta duo stipulata simul & semel ac in continenti habentur pro uno, dec. 1644. n. 5

Preteritum, quando secundum habet expressam relationem ad primum, ibid. num. 6

Clausulae ceterate & abbreviate instrumentorum, an extendi possint à Notariis, vide in verbo Clausulae & in verbo Notarius.

Instrumenti publicis magis creditur, quam Testibus, dec. 85. numer. 6

Instrumentis publicis in consensu potius standum est, quàm Testibus, dec. 199. n. 2

Insufficiencia Bonorum cessorum plenè, & concludenter probanda est cum negatiua etiam coartata, dec. 540. numer. 5. 6. & 7

Alias sola possibilitas sufficit ad excludendam insufficienciam bonorum cessorum, ibid. n. 8

Interdictum datur contra Capitulum non parenti mandato Rotali, dec. 78. n. 1

Interdictum contra Collegium, & Vniuersitatem non datur, ibid. n. 10

Declaratio conclusionem procedere in interdicto generali, scilicet vero in particulari, ibid. n. 11

Interdictum dicitur particulare, quod contra determinatas personas fertur, nec refert si sit vna, siue plures, dummodo ad singulos per se, & ad omnes per modum plurium dirigatur, ibid. n. 12

Interdi-

## & Materialium.

Interdictum quorum bonorum competit succedenti ab intestato contra possidentem pro herede, vel pro possessore, dec. 46. n. 1. & dec. 434. n. 1.

Interdictum quorum bonorum non competit contra heredes scriptum, quia causa testati facit cessare causam intestati, dec. 44. num. 1.

Interdictum quorum bonorum competit filiis presentibus in possessionem in bonis patris ab intestato defuncti, dec. 197. numer. 1.

Interdictum quorum bonorum competit heredibus ab intestato, dec. 413. n. 7.

Item & nepoti praterito sitempore mortis Testatoris primum gradum obinet, ibid. n. 8.

Interdictum quorum bonorum competit succedentibus ab intestato, dec. 521. n. 2.

Item competit proximioribus defuncti ab intestato contra eos, qui pro herede, aut possessore possident, dec. 612. numer. 1.

Interdictum reintegrande. Primum extremum in interdicto reintegranda est possessio procedens, dec. 612. numer. 2.

Interdictum reintegrande competit contra immisum auctoritate iudicis nullius & iniuste procedentis, ibid. n. 3.

Interdictum retinende competit etiam usufructuario adversus proprietarium occupantem, vel turbantem naturalem possessionem, dec. 159. n. 2.

Et licet usufructuarius non habeat civilem, habet tamen quasi civilem, cuius vigore datur manutentio, ibidem num. 3. & 4.

Interdictum utrobique procedi ad instar interdicti retinende, dec. 365. n. 11.

Præsertim, quando non agitur de extendendo possessionem parit ad totum, aut de apprehensione possessionis per modum illam, puta per a effectum, quo calvinus factum iudicis, & possessoris distinguitur, Bertazol. ibid. n. 12.

Interesse ad effectum admissionis ad causam sufficit quod diversiter appareat, dec. 24. n. 5.

Interesse aut pati valeat in iudicio rescissionis indebiti ab eo qui indebitum solvit, vide in verbo Damna, & interesse.

Interesse aut fuerit in iudicio petiti per viam executionis accessorie, ac consecutivæ ad ipsam factum promissum, an vero etque principaliter multum interest, dec. 468. n. 22.

Primo casu actio solidalis directæ ad factum individuum eadem est etiam in executione contra unum ex heredibus facienda, secus in secundo casu, ibid. n. 23.

Ratio diversitatis est quia plures petitiones aque principales deducit censetur per viam actionis nec invicem confunduntur, sed unaqueque retinet naturam suam, ibid. n. 24.

Interesse conveniunt quantum exigi possit, dec. 470. num. 12.

Interesse certum taxari potest ab initio si illud iustum ac verum sit, ut deinde iustificetur, dec. 487. n. 12.

Declarata conclusionem procedere, quando ab initio potuit pacisci de fructibus solvendis, & usura sunt permixta, ibid. num. 13.

Interesse certum potest ab initio taxari si contrahentes non habuerunt respectum ad lucrum quod ex inestimento percipitur fuisse, sed onerum matrimonij à viro ferendam, ibid. n. 14.

Et contrahentes habuisse respectum ad onera matrimonij censitas si taxatio interesse excedit quantitatem ex stabilibus percipi solitam, qua bene congruit oneribus matrimonij, ibid. num. 15.

Interesse damni emergentis, ut debeatur quia nam probanda sunt, dec. 185. n. 19.

Interesse ex promisso ut debeatur requiritur aliquæ præcedens conventio super solutione alicuius damni, qua conventio cessante cessat pariter obligatio ex promisso ad interesse, ibid. n. 2.

Interesse ex commissio proveniens aut est intrinsecum, aut extrinsecum, ibid. n. 4.

Interesse intrinsecum cadit, vel in frumento, vine, & similibus rebus, in quibus dari potest interesse intrinsecum ex varietate estimationis prædictarum illarum, ibid. n. 5.

Vel cadit in re fructifera ob cuius non traditionem debitor morosus teneatur ad fructus quos ex ipsa intrinsecus produxisset puta fructus prædicti, vitulum, aut pascuum, ibid. n. 6.

Interesse intrinsecum ut debeatur ex commissio ideo ob malefactum quantum probanda sunt à ibidem num. 14. & 15.

Interesse non debetur damnum passio ex commissio & malefactum non præordinato ad damnum quod inde secutum est, ibid. num. 2.

Quicquid dicendum esset si commissum, seu malefactum tenderet in delictum, aut dolum, qui faceret quem teneri de casu licet non esset ad casum ordinatus, ibid. n. 13.

Interesse in quantitate est de sui natura dividuum pro ut est ipsa quantitas, dec. 468. n. 25.

Interesse ratione lucris cessantis, ut creditori debeatur quantum requiratur, dec. 16. n. 1.

Interesse ratione lucris cessantis non debetur ex sola probatione generica, quod in loco semper adsum occasiones inmensitatis pecunias, ibid. n. 2.

Ex dicta enim probatione resultat tantum potentia remota lucris, ad effectum vero ut debeatur interesse requiritur potentia proxima, hoc est quod occurrerit occasio inmensitatis pecunias, & inestimentum sequutum non fuit ob moram debitoris non solvendi, ibid. n. 3.

Et hanc opinionem tanquam veritatem amplexa est Ros. ibid. num. 4.

Ratio est, quia copulativè requiritur in creditore lucris voluntas, & potestas, ibid. n. 5.

Interesse ratione lucris cessantis ut debeatur inestimentum debet esse omnino certum, & indubitatum, ibid. n. 7.

Interesse non consideratur in pecunia quia de per se non est fructifera, dec. 185. n. 7.

Interesse non debetur non probatu requisitis Pauli de Castro in l. 3. ff. eo quod certo loco, dec. 218. n. 15.

Ad interesse quanti plurimi ad hoc, ut possessor teneatur non sufficit mala fides contra illa per contestationem litis, cum id intelligatur scilicet quoad moram causatam restitutionis fructuum, seu eorum valoris, non autem quoad moram dolosam productam interesse quanti plurimi, dec. 334. n. 10.

Ad interesse quanti plurimi, ut possessor teneatur non sufficit mala fides contra illa per contestationem litis, si reus convenitur iustam habuit causam litigandi, dec. 580. n. 30.

Interesse quanti plurimi debetur postquam quis fuit per interpellationem constitutus in mala fide, ibid. n. 31.

Interesse secundum eventuale, & in consequentiam non attenditur, dec. 175. n. 6.

Ad interesse vel usuras, seu de interitu rei, ut debitor propter moram teneatur, sufficit mora irregularis, dec. 132. num. 18.

Ad interesse non teneatur Depositarius erga deponentem, nisi sit morosus in restituendo depositum, dec. 183. n. 3.

Ad interesse regulariter non trahitur condemnatio in sorte, dec. 218. n. 14.

Ad interesse teneatur qui pacta promissa non adimplevit, dec. 291. num. 17.

Interesse quot modis deberi potest, dec. 185. n. 1.

Interpellatio à statuto requisita, ut vidua fructus dotales debeatur intervensse presumitur si apparent à debitor soluti, & tunc onus probandi contrarium in ipsum transfunditur, dec. 74. n. 7. & dec. 192. n. 8.

Interpellatio ad effectum, ut vidua fructus dotales debeatur censetur à debitor commissio eo ipso quod fructus soluti, dec. 74. n. 20.

Interpellatio necessaria non est contra debitorem dotis, qui

# Index Rerum.

fuscepti in se omni illam inveniendi ad effectum ut in iussumto non sequatur nentur ad fructus qui ex in iussumto faciendo versimiliter percipi fuissent, dec. 487. n. 4

Item necessaria non est, quando ad fructum de soluendo fructus soluto matrimonio, ibid. n. 8

Declarata non procedere quando passum est illicitum propter passum de soluendo fructus dotales soluto matrimonio, ibidem numer. 9

Item non procedere in pecto de soluendo fructus pendente dilatione ad soluendum, ibid. n. 10

Interpellatio ad effectum constituendi quem in mora ad hoc, ut ad damna, & interesse teneatur debet esse personalis, non autem domi dimissa copia, dec. 185. n. 27

Interpellatio semper requiritur ad hoc ut debitor in mora constituatur, dec. 487. n. 25

Interpellatio praesumitur stante solutione fructuum post solutionem matrimonium, ibid. n. 26

Declarata conclusio non procedere solum ad fauorem mulieris viduae, quae vigore statuti exigere potest fructus dotales ex eo solutum, quod debitor sui interpellatus, vel pro interpellato se habuerit absque alio requisito lucris cessantis, vel damni emergentis, ibid. n. 27

Interpellatio personalis quando requiritur tunc probanda est aliunde, quam ex praesumptione desumpta ex fructuum solutione & confessione partium ne alias aperitur via usuraria praerogati, ibid. n. 31

Interpellatio quod praeserit possibilis redditur ex solutionibus fructuum quod satis est ne illius negantia in iudicio repetitionis in debitis ab actore probanda plene uti debet, probatum dicatur, ibid. n. 32

Interpellatio indicialis ubi requiritur tunc actoris intentio repetendi in debitis probata dicitur ex quo in processu de interpellatione non appareat, ibid. n. 34

Interpellatio non est necessaria ad effectum, ut fauore pia causa mora irregularis contrahatur, dec. 132. n. 27

Item nec est necessaria in legato conditionalis, secus vero in modalis, & quare: ibid. n. 31

Interpellatio tamen requiritur de legato annuo, in quo dies censetur apposta causa multiplicanda obligationis, ibidem numer. 34

Et operatur, ut multiplicetur obligatio legatorum, itant tot sint legata quot anni, sed non constituunt in mora heredes, nisi viro sit apposta alia dies causa differenda solutionis, ibidem numer. 35

Interpellatio requiritur ad producendum moram ac si tempus non esset appositum, ibid. n. 39

Pec interpellationem mora dicitur contrahat, dec. 185. n. 26

Interpellatio personalis ad effectum constituendi debitum, in mora necessaria est, alias non tenetur ad fructus ratione damnum, & interesse, namque ratione lucris cessantis, & damni emergentis, dec. 487. n. 7

Interpellatio non est necessaria, quando quis certa die soluere promissit, tunc enim debitor certo scit die adueniente posse conueniri, ibid. n. 24

Secus vero quando certo non scit, vel cogitare potest dilacionem ad soluendum concessam adhuc durare, vel nescit in qua se satisfaciendum inueniendum promissum, quo causa necessaria est creditoris interpellatio, ibid. n. 25

Interpellationis vim habent praeca ad creditore porrecta debitori in magna dignitate constituto, dec. 519. n. 15

Interpretatio benignior in parulis capienda est, dec. 1. n. 8

Interpretatio non cadit in claris, dec. 7. n. 23

Interpretatio qualibet sumenda est pro euadenda contrarietate Testis, dec. 11. n. 7. & dec. 184. n. 14

Item sumenda est, ut effectum contemplatus sequatur qui magis attendendus venit quam verba, dec. 156. n. 4

Item sumenda est ad euadendam contrarietatem, dec. 124. n. 9

Item sumenda est ad exclusionem resolutionis contrahat, dec. 262. n. 28

Item sumenda est ad euadendam correctionem, & impugnationem verborum in eodem contrahat, dec. 181. n. 42

Item sumenda est ad excludendam negationem domini, & caducitatis incursum, dec. 323. n. 11

Item sumenda est ad satisfaciendam sententiam, dec. 407. n. 12

Item sumenda est, ut censeatur obrepit, dec. 472. n. 5

Interpretatio sumenda est in dubio pro exclusione fideicommissi, dec. 342. n. 17

Item sumenda est pro exclusione fundi dotalis, dec. 350. n. 26

Item sumenda est ad euadendam mendacium Testis, dec. 150. numer. 9

Interrogatoria pro examine Testium dari debent ab eo qui protestatur suis non examinari, nisi ipso iniurato, dec. 123. numer. 5

Interrogatoria quando producuntur in actus scilicet per Notarium adnotari illorum producat, dec. 1247. n. 7

Testibus super interrogatoriis deponentibus potius standum est, quam super articulis, dec. 243. n. 17

Interluctoria dotalia in debitis soluta, & quae sine labe usurarum reuerti non possunt restitui debent quantum sponte ac scienter fuerint soluta, dec. 151. n. 1

Et soluta ultra id quod fors principalis importabat in eam computatur, ibid. n. 23

Et fit imputatio in excessu singulis annis ipso iure; itant quolibet anno pro rata excessus fors decreat, ibid. n. 24

Interfusoria dotalia debita sunt mulieri ex dispositione statuti Anconitanae, dec. 292. n. 7

Interfusoria dotalia si apparent mulieri ab hereditate viri persoluta exinde oritur praesumptio quod interpellatio praecesserit, ibid. n. 8

Intimatio Decreti debet reproduci, et Index de illa se certum, dec. 9. n. 6

Intimatio Executorialium, siue mandati Rotalis probatur ex relatione Notarii, cui tanquam de hoc rogato etiam testibus plena fides adhibenda est, dec. 577. n. 2

Iniunctio defectum citationis non supplet quando agitur de interesse graui, dec. 169. n. 16

Iniunctio mandati Rotalis ad effectum Declaratoria contra Communiam vel Clericum fieri debet vniuersali Collegialiter, vel Clero Capitulariter congregato, dec. 189. n. 5. limita numer. 11

Vel saltem instari debet apud eum, qui facultatem habet congregandi ut congreget, quo casu nisi vniuersitas vel Clerus congregetur valet intimatio etiam non collegialiter, vel capitulariter executi, ibid. n. 6

Intimatio mandati Rotalis probatur ex fide altarij, cui tanquam de re sponte ad eum officium praestanda est fides, dec. 641. n. 1

Intimatio mandati Rotalis contra Capitulum fieri debet capitulariter, ibid. n. 2

Et quamvis Intimatio non appareat facta capitulariter, nihilominus suffragatur, si ex alijs capitularibus successibus factis constat de illius notitia, ibid. n. 3

Scientia intimationis mandati Rotalis resultat si conueniat a dicto mandato appellauit, & procuratorem constituit, qui sufficit etiam ad effectum, ut procedi possit ad censuras, ibid. numer. 5

Intimatio mandati Rotalis probatur ex propria communicatione confessione eo ipso quod seruati termini non docet de parientem, ibid. n. 6

Intimatio mandati Rotalis fieri debet Capitulo capitulariter in loco solito congregato, dec. 73. n. 3

Intimatio mandati Rotalis debet esse personalis, & praecedere antequam feratur declaratoria, ibid. n. 2

Intimatio dicitur capitulariter facta siue capitulum si congregatum ad recipiendam intimationem, siue ad alia negotia, ibid. n. 4

Intimatio

## & Materiarum.

*Intimatio mandati Rotalis fieri potest à quolibet Clerico,*  
*ibid. n. 5.*  
*Intimatio mandati de manutenendo ut valeat contineri.*  
*de hoc inferiorem tenoris mandati, ut intimatus certificari*  
*possit in quibus parere teneatur, dec. 189. n. 7.*  
*Intimatio mandati de manutenendo quomodo facta non sit*  
*in conspectu collegialiter vel Clero capitalitarius vult: quan-*  
*do citatur in iudicio scientia presumpta sed certa, & indubitata*  
*et non contentum in mandato, ibidem n. 11.*  
*Ex quibus talis scientia probetur? num. 13. & 15.*  
*Intimatio litterarum Rotalium, illarumque speiuris probatur*  
*per testes, qui præsentis fuerunt intimati, dec. 623. n. 1.*  
*Item probatur ex relatione Notarii Officio executoris in par-*  
*tibus forensis, cui plena adhibetur fides, non secus ac Nuncio,*  
*sive publico executori, ibid. n. 3.*  
*Præsertim quando Testes fuerunt adhibiti tam intimati,*  
*quam testari, ibid. n. 4.*  
*Intimatio etiam in casibus in quibus requiritur sufficiens quod*  
*placuisse concurreat, dec. 81. n. 9.*  
*Intimatio sequestri ex quibus probetur dec. 446. n. 3.*  
*Intimatio supersessoria probatur ex relatione executoris,*  
*dec. 992. n. 1.*  
*Intimatio seu citatio personalis necessaria est ut servatur sen-*  
*tentia excommunicationis, dec. 189. n. 8.*  
*Decretum nisi ad primam diem cum intimatiōe antequam*  
*intimatio fiat est suspensum, dec. 181. n. 2.*  
*Termino intimatiōis decreti pendente protestatio apud astra*  
*est sufficiens, quia terminus intimatiōis est communis utrius-*  
*que, ibid. n. 3.*  
*Et tenetur visitor ante expeditionem decreti scrutari astra,*  
*quatenus intermino intimatiōis deduxerit, ibid. n. 4.*  
*Notario attestanti de intimatiōe coram se, & testibus exe-*  
*cutoris plena fides adhibetur, dec. 78. n. 6.*  
*Intusio nunquam censetur à Papa remissa, nisi fuerit ex-*  
*pressè narrata, dec. 455. n. 3.*  
*Intrusio exceptio desumpta ex litterarum subrogationibus*  
*admittenda est ad earum executionem retardandam, ibidem*  
*num. 4.*  
*Intrusio ad effectum Regula deducitur si subrogatus ante-*  
*cedens subrogationem possessionem cepit ex vigore litterarum*  
*quia principalis expediturum sub supplicatione subreptitia,*  
*ibid. n. 5.*  
*Ad intrusionem evitandam requiritur titulus validus, ibid.*  
*num. 11.*  
*Intrusio, ut evitetur ex nullitate tituli sufficit posse dubitari*  
*litteras non fuisse expeditas vigore supplicationis subreptitiae,*  
*ibid. n. 16.*  
*Intrusio damnatur à Regula de subrogand. quia dumtaxat*  
*est tempore subrogationis, quia qualitas adiecta verbo in-*  
*ulpenda est secundum tempus verbi, ibid. n. 31.*  
*Dispositio d. Regula non militat in eo qui tempore subro-*  
*gationis non est intrusus, quia cessante ratione cessare debet*  
*Regula dispositio, ibid. n. 32.*  
*Intrusio futura non excluditur in verbis à Regula de subro-*  
*gand., ibid. n. 38.*  
*Intrusio via attentati reuocanda, decil. 428. n. 6.*  
*Intrusio exceptio an relect in Iudicio reuocatiōis at-*  
*tentatum? ibid. n. 16. & 17.*  
*Intrusio citandus non est coram excoctore litterarum A-*  
*ppellacionum, quamm in litteris adita clausula amoto, dec.*  
*280. numer. 4.*  
*Intrusio est etiam citandus, nisi ex aliis constet ipsum esse*  
*relem, cui nulla competas defensio, decil. 300. n. 13. & cil.*  
*399. numer. 18.*  
*Et possessio aliter capta est nulla, & attentata, dec. 300. n. 14.*  
*Intrusio est etiam citandus nisi ex aliis constet de notoria*  
*intrusione, nullamque prorsus competere defensioem, dec. 339.*  
*et 16. & decil. 377. n. 14.*  
*Intrusio dicitur possessor beneficii siante nullitate tituli pro-*

*ueniente ex defectu potestatis in conferente, dec. 418. n. 5.*  
*Intrusus verò dicitur qui lue pendente possessionem capis*  
*ibid. n. 18.*  
*Intrusus non dicitur qui possessionem capis de manu execu-*  
*toris, decil. 455. n. 10.*  
*Clausula Dimmodo Intrusus non sit in gratia subroga-*  
*tionis, vide in verbo subrogatio in verbo Clausula Dimmodo*  
*in beneficiis huiusmodi se non intrusum apposita in regula de*  
*Triennali vide in verbo Regula de Triennali.*  
*Intrusus reputari non debet subrogatus qui possessionem*  
*capis de manu executoris non servauit Iuris ordine saltem ea*  
*specie intrusionis quam regula de subrogand. requirit, dec. 455.*  
*num. 17.*  
*Item reputandus non est qui absque intimatiōe executoria-*  
*lium possessionem cepit, ibid. n. 19.*  
*Inuentarium bonorum hereditarium non suppletur per*  
*inuentarium tutelare factum nomine Tutoris, decil. 161. n. 25.*  
*Inuentarium consensum ab herede quando plene probat*  
*contra habentem causam ab eo, dec. 18. n. 15.*  
*Inuentarium consensum creditoribus non citatis non suffi-*  
*ciatur heredi, decil. 481. n. 8.*  
*Inuentarium consensum longe post mortem Tutoris tan-*  
*quam inutile, & inefficax non suffragatur maxime non obienta*  
*prior restitutione in iure, decil. 561. n. 14.*  
*Inuentarium contra conscientem plene probat, decil. 580. n. 39.*  
*& decil. 591. n. 1.*  
*Inuentarium est caput redditiōis rationis, dec. 158. n. 38.*  
*Inuentarium non afficit creditorem non legitime citatum,*  
*nec sufficit generalis citatio per proclama quando creditor est*  
*certus, & heres crediti scientiam habuit, & ex quibus scientia*  
*desumatur, dec. 469. n. 2. 4. & 5.*  
*In consessione inuentarii creditor quando est certus debet*  
*nominatim citari, alioquin contra ipsum allegari nequis inuen-*  
*tarium, ibid. n. 4.*  
*Amplia, quammis creditor negat in loco consessu inuenta-*  
*rii, quia absentia à Civitate propinqua eidem Principi subie-*  
*cta non emittit necessitatem nominatim citandi, dum est certus,*  
*ibid. n. 5.*  
*Nec sufficit citatio generalis per proclama, dec. 482. n. 4.*  
*Præsertim quando citatio per proclama non continet diem*  
*certain, & locum inuentarii consensendi, quo casu tanquam*  
*vaga, & speciem servitutis imponens non afficit, ibid. n. 9. & 10.*  
*In consessione inuentarii quare creditores citandi veniant,*  
*ibid. n. 3.*  
*Creditor in consessione inuentarii ut citandus veniat sufficit*  
*quod in herede aditus scientia crediti, vel quod de eo suspicari*  
*posset, ibid. n. 6. & 7.*  
*Inuentarium præferat heredi à damno, dec. 42. n. 13.*  
*Inuentarium non relectat quosque vires hereditarias suppe-*  
*tare, dec. 37. n. 3.*  
*Inuentarium non facit quod heres non habeatur pro herede*  
*quoad bona propria, nisi in quantum aditione hereditatis dam-*  
*num patere, dec. 58. n. 10.*  
*Inuentarium nedum conficere tenetur heres gravatus, sed*  
*etiam eius subditus, dec. 151. n. 14.*  
*Et si heres gravatus inuentarium non conficere tenetur integre*  
*soluere legata, & fideicommissa particularia, ibid. n. 18. &*  
*dec. 278. n. 16.*  
*Et quando agitur de fideicommissis vniuersali non tenetur*  
*ultra vires hereditarias etiam si inuentarium non conficere,*  
*dec. 251. n. 23.*  
*Inuentarium si culpa heredis exhiberi non potest in illius*  
*prædicationem habetur pro exhibito, dec. 46. n. 10.*  
*Inuentarium probat contra heredem quod omnia bona in*  
*eo descripta sint hereditaria, ibid. n. 12.*  
*Inuentarium tutelare plene probat contra Tutorem, dec.*  
*173. numer. 10.*  
*Inuentarium maritus conficere tenetur si bona uxoris ad-*  
*ministrat, dec. 165. n. 9.*

# Index Rerum,

Inuentarium heres conficere tenetur, dec. 178. n. 23

Inuentarium si heres grauius non conficit tenetur fideicommissum particulare integrum prestare etiam de proprio quatuor vires hereditaria non sufficiunt, dec. 178. n. 24

Ob inuentarium non confectum heres tenetur legatariis de proprio non praestare, sed causative, quia si dicat bonum ex parte ei non creditur, sed presumitur illa subripuisse, ibid. n. 25

Inuentarium probas bona inibi descripta non solum contra confidentem, sed etiam contra habentem ab eo causam, dec. 315. numer. 17

Inuentarium produculum probas contra producentem, dec. 442. nu. 2

Inuentarium non est necesse quod ab herede conficiatur, quatenus omnia bona fuerint a defuncto singulariter expressa, & descripta in testamento, dec. 510. n. 19

Hec enim descriptio quia sub oculis ponit omnia bona defuncti, presumptio em doli alias ex omissione inuentarii resultantem cessare facit, ibid. n. 20

Inuentarium si heres non conficit tenetur de proprio debita hereditaria persolvere etiam si bona hereditaria non sufficiunt, dec. 608. nu. 17

Inuentarii defectum per diuisionem inter heredes tunc suppletur si statim mortuo Testatore confectum fuit inuentarium tutelae, alioquin diuisio ex intervallo non suffragatur, ibid. n. 18. & redditur ratio, numer. 19

Inuestimentum faciendum ex pratio rei vendita si subiacet aliqua hypotheca, tunc illius valor minuitur, dec. 175. n. 12

Et talis subiectio operatur ne aliquo tempore, aut casu dicta inuestimenta alienari possint, ibid. n. 3

In inuestimento faciendo si consensus alicuius requiritur censetur saue ipsius consentire debentis requisitum, ibid. n. 5

Super Inuestimentis faciendis ex pratio rei fideicommissaria vendita si omnia vincula fideicommissi fuerint translata, tunc emptor erit securus aduersus fideicommissarios, ibid. numer. 10. & 11

Inuestimentum si fieri debet ex pratio rei fideicommissaria vendita innotia mentem Pontificis ita mandantis in derogatione fideicommissi, tunc emptor tenetur esse sollicitum de versione, ibid. n. 12

Secus vero si Pontifex liberauit Emptorem ab onere procurandi inuestimentorum effectum, ibid. n. 13

In inuestimento faciendo si consensus alicuius requiritur, ille requisitus censetur ad euitandam fraudem quies cessat interesse consentientis, ibid. n. 14

In inuestimento faciendo si consensus emptoris est adhibendus habetur pro praestito si prestare differat, seu recuset sine causa, de qua paribus non concordantibus Iudex summario cognoscere poterit, dec. 330. n. 6

Nec ab eius iudicio licitum erit cuiquam ex paribus appellare, seu quouomodo reclamare, ibid. n. 7

Et recursus ad Iudicem super cognitione causa, cum sit facti, nullum, aut modicum ex eo considerari potest prauidicium, ibid. nu. 7

In inuestimento faciendo consensu emptoris adhibendus non grauat, quinimo titulus fideicommissarius, ac tacite inest passio inuestienti cum scientia emptoris, ibid. n. 10

Consensus per equipollentiam quando sufficiat si emptor qui illum prestare tenetur pro inuestimento faciendo prestare recuset ibid. num. 11

Inuestimentum si quis facere promissus, nec adimpleuit, succedit obligatio ad fructus, qui ex inuestimento percepti fuissent, tanquam damna, & interesse, dec. 305. n. 2

Praeterea quando promissio de inuestiendo continet obligationem Caueralem, qua includit etiam obligationem ad damna, & interesse, ibid. num. 3

Neque ad hunc effectum probanda sunt requisita, Castren. in l. 3. ff. eo quod cert. loc. sed sufficit adfuisse generaliter occasione inuestiendi, & quae causa dicta requisita requirantur ibid. n. 4. & 6

Ad inuestiendum si quis mandatum suscepit, docere debet, si adimpleuisse mandatum faciendo factum diligenter, nec conuincere potuisse occasionem inuestiendi, ibid. n. 9

Fructus ex inuestimento faciendum si subripuit, eo non suffragatur in quibus fieri debebat, ibid. nu. 54

Onus inuestiendi in se suscipiens debitor dotis, inuestimento non sequens tenetur ad fructus, qui ex inuestimento faciendo verisimiliter percepti fuissent, etiam absque alia interpellatione ratione mandati de inuestiendo, quod adimplere debuit, dec. 487. n. 4

Mandatum de inuestiendo si debitor in se suscepit, nisi illi ex ista causa renuncietur, vel doceat fecisse diligentem de inuestimento reperiendo tenetur ad damna, & interesse, ibidem numer. 5

Inuestimentum dotis contentum non respicit furem viri, sed securitatem soluentis, & ipsius eiusque solutorum, dec. 492. numer. 12

Inuestimento dotis non sequitur facultas dandi de multitudine solutionis competiti soluenti, vel ipsius, non autem creditoribus viri, ibid. n. 13

Stipulatio pro omnibus quorum interest contenta in obligatione Camerali non suffragatur creditoribus viri ob non factum inuestimentum dotis, si non habent causam ab eis, quorum commodo inuestimentum fuit promissum, ibid. n. 14

Ob inuestimentum dotis non sequitur culpa viri, si exoritur eiusque filii repellerentur a repetitione dotis contra virum, qui recepit rectorqueretur in eorum odium, & viro propter culpam in non inuestiendo suffragaretur, ibid. n. 15

Inuestitura concessa pro heredibus, & successoribus quibuscumque denotat feudum, siue emphiteusim hereditariam, & transitoriam ad quicumque, dec. 449. n. 8

Inuestitura concessa titulo oneroso operatur, ut primus acquirere possit praedictare vocatus, dec. 449. n. 9

Inuestitura continens prohibitionem alienationis conceptam sub unica negatiua, licet postea addita sit alia directa ad solutionem Laudemij, ista non qualificat consensum Domini, de quo paulo ante absque simili dictione negatiua facta fuit mentio, dec. 483. n. 14

Ratio est, quia conditio solutionis Laudemij distincta est a conditione consensus Domini directi, nec in illius influat, quia est contra ab illo est consecuta, ibid. n. 15. & 16

Inuestitura lus tribuit inuestito tam in possessorio, quam in petitorio, dec. 347. n. 2. & 3

Inuestitura Prior praefertur posteriori ab eodem fonte emanata, ibid. n. 11

Prior inuestitura si possidet praefertur postea inuestito, ibid. numer. 12

Inuestitura quando est noua ex capite deuolutionis antiquae tunc feudum transierit liberum ab hypothecis praedecessorum, dec. 449. n. 13

Inuestitura noua feudi necessaria est in emptore pro confirmatione venditionis ei factae, ibid. num. 14

Et cum sanisletur venditioni, cui inbare ideo concedi debet emptori, ibid. n. 15

Nec propterea dici potest noua, sed renouatio antiquae, ibid. num. 16

Inuestitura noua concessa emptori pro heredibus, & successoribus quibuscumque probat feudum esse hereditarium, quodque tale fuerit in persona venditoris, ibid. n. 17

Alias fieri nequit hereditarium in persona emptoris absque beneplacito Principis, ibid. n. 18

Inuestitura siue concessio obtema post incursum ad caducitatem culpa emptorie, & post possessionem a Domino directo capiam dicitur noua, dec. 577. n. 6

Ampla quamuis Dominus directus processerit per viam remissionis ad caducitatem incursum si continet noua patia diuersa ab antiqua inuestitura, ibid. n. 7

Inuestitura licet emanauerit sub commemoracione antiquae, si continet

## & Materialiarum.

si continet noua pacta rescripta contrahit em-  
phiteutici est prout noua, ibid. n. 8

Inuestitura qualitas quomodo sit dignoscenda pendet à men-  
tione consensu Domini directi, ut fiat per modum affirmati-  
onis explicitae, puta quod possit alienari cum consensu Domi-  
ni expresso est hereditaria, dec. 485. n. 18

Et idem est si per modum affirmatiuum expliciti ex secun-  
da negatione post negationem potestatis alienandi adiecta con-  
fessio Domini resiliat, ibidem n. 19

Secus si conuersio, & variis diversis est, quia primo casu  
prohibetur resoluatur, ut aliqui sentiunt in permissioem, & Do-  
minus directus cogi potest ad prestandum consensum, qui ex  
tunc censetur permissus. Secundo casu prohibitio sit in suo ro-  
tore negatiua, & Dominus directus consentire alienationi non  
tenetur, ibid. n. 20. & 21

Inuestitura antiqua renouatur ob lineam finitam non imper-  
petuam nouam concessionem, licet ad finem uerba de nouo concedi-  
mus, ibid. num. 32

Secus si emanauit ob defectum emphiteutiae, ut potest quia alie-  
nauit absque consensu Domini, vel cessauit in solutione Cava-  
nium, quo casu est prout noua, ibid. num. 33. Et redditur ra-  
tio diversitatis, num. 34. & 35

Inuestitura renouatio, ut continere dicatur nouam concessio-  
nem requiritur secundum aliquos, quod precedat rei deuoluta  
incorporatio fauore Domini directi, ibid. n. 36

Contrarium tamen sententiam licet uiti ueriores am-  
plexa est Rota uidelicet, quod sufficit sola declaratio caducitatis,  
ibid. n. 37

Inuestitura renouatio continet nouam concessionem, si ali-  
quid plus fuit solutum pre ea obtinenda, ac ad finem noua pacta,  
que in antiquis inuestituris non continentur, ibid. n. 38

Inuestitura renouatio, an contineat nouam concessionem  
attendi debet mens concedentis, & uerba etiam postea prola-  
ta elicit, ibid. n. 39

Inuestitura renouatio facta pluribus acquisita censetur pro  
uili inter personas nominatas si simpliciter emanauit, dec. 41.  
num. 20

Inuestitura antiqua nequeunt in praedictum comprehen-  
sum à Domino directo alterari, dec. 326. n. 4

In prima inuestitura emphiteutis Ecclesiastica non fuisse  
comprehensio extraneis elicitur ex obseruantia subsecuta, dec.  
485. numer. 40

Et sufficit ad hunc effectum obseruantiam esse dubiam, &  
equivocam, ibid. nu. 41

Localia cum inferuire soleant ad ornatum uxorū presu-  
muntur penes eam fuisse constante matrimonio, ac eo soluto re-  
tenta, nisi contrarium probetur, dec. 131. n. 19. & 20

Localia habita per mulierem à viro presumuntur apud eam  
extare si appareat tempore mortis viri ab ea fuisse retenta,  
dec. 175. n. 12

Secus vero si non appareat, & à die receptionis localium tem-  
porum remorum intercessit, & medio tempore aliquid accidit,  
quo possibile reddatur maritum vendidisse localia, ibid. nu. 23,  
& dec. 292. nu. 6

Ioan. de Imol. in l. i. ff. de solut. admittens esse in facultate  
debitum velle potius cum viro, quam cum alio debito com-  
posse non semper recipitur inter mercatores, dec. 177. nu. 21.  
& redditur ratio nu. 22. & 23. referitur consuetudo Mercatorum,  
& numer. 24. declaratur doctrina Imol. quo casu pro-  
cedat, 1

Irregularitas ut contrahatur à celebrante sacrum requiritur  
conceptus censuram, dec. 195. n. 19

Irregularitas in litteris narrata cum sit fundamentum gra-  
tiae coram exco. n. 195. n. 4

Et quidem plene, & concludenter ratione materia obiectiue,  
ibid. nu. 5

Index absentia notoria iniuncta sententia processu dicitur,  
ut priuatus, nec possessorem priuatus, dec. 150. numer. 4. &  
dec. 155. n. 3

Et aduersus illum factum debita est nuntiatio ratione ciui-  
lis possessionis si possessor nunguam se habuit pro spoliato, dec.  
5. numer. 5

Index alternatiue pronunciare potest, quando libellus est al-  
ternatiue conceptus, dec. 150. n. 49

Index articulos ab alio producos si admittit, ac super me-  
ritis causa cognoscere capit, hoc in Iudicio summarij vim ha-  
bet liti contestationis, dec. 579. n. 7. & 9

Index appellanti preiudicare nequit reiiciendo appellatio-  
nem in causa appellabili, dec. 422. n. 17

Index appellatiuam pronunciare debet bene, vel male fuisse  
appellatum, dec. 438. n. 1

Index appellatiuam à sententia reuocatorijs sequestri nequit  
nouum sequestrum pendente appellatiue decernere ad instan-  
tiam appellantis absque vicio attentatorum, ibid. n. 2

Limita non procedere, quando finitus ab Aduersario dila-  
pidatur, ibid. n. 3

Debet tamen ab allegante timor dilapidationis, & dissipatio-  
nis probari, ibid. n. 4

Et timor dilapidationis cessat si altera pars cautionem pra-  
stet de restituendo finitus ad omne mandatum Domini,  
ibid. num. 5

Index compulsores si ad Archibium non accesserit, nec iura sue-  
runt extracta à Notario compulsores compulsiua nulla est,  
dec. 146. numer. 9

Et Index compulsores tenetur scripturam antequam compulso-  
rur inspicere, & videre an sint in aliqua parte vitia ad effe-  
ctum, ut exemplentur cum designationibus signorum, & viti-  
orum, ibid. nu. 10

Index compulsores si fuit suspectus allegatus, & appellatum ab  
teriori processu, tunc processus coram eo fabricatus nullus est,  
dec. 146. n. 1

Amplia, siue appellans profectus fuerit appellatiue, siue  
non, ibid. num. 3

Index Criminalis reo non citato, nedum ad sententiam, sed  
nec ad Inquisitionem procedere potest quando ad instantiam  
partis proceditur, quicquid dicendum sit, quando ex officio,  
dec. 408. nu. 9

Index Commissarius, siue Delegatus procedere debet iuxta  
formam Commissionis, dec. 131. n. 2

Index delegatus non valet Iurisdictionem exercere, nisi post  
presentatum rescriptum delegatarum, quatenus Iurisdictioni  
conferatur à die dati rescripti, ita ut ante illius presentatiuam  
processus sit nullus, etiamsi Index scias se delegatum, quia Iu-  
risdictio pendet à productione rescripti, dec. 171. numer.  
11. & 12

Index delegatus nullius citationem decernit, non constitit  
eidem fuisse presentatum litteras originales delegationis, ibidem  
num. 13

Et ista nullitas inficit processum, etiamsi tunc pars citata de  
non exhibitione litterarum non opposuerit, quia hoc respicit  
Iurisdictionem respectu partis, nam si pars opponit non sufficit  
productio rescripti delegatarum, sed vitio requiritur illius veri-  
ficatio, ibid. n. 14

Iudici delegato tribuitur Iurisdictione ex sola productione,  
& presentatiuam rescripti delegatarum, adeo ut non opposita  
partis citata de non exhibitione litterarum veniat verifican-  
di necessitate, non autem sanet defectum Iurisdictionis rescri-  
pti, ex non productione rescripti, ibid. n. 15

Index delegatus sine productione rescripti delegatarum caret  
totali Iurisdictione, etiamsi pars nihil opponat, nam Iurisdic-  
tio non conseruatur ex taciturnitate, vel consensu partium, ibid.  
num. 16

Index declarans se competentem à tali declaratione datur  
appellatio, dec. 146. n. 4

Index datur executionem pro omnibus contentis in litteris  
Apostolicis censetur comprehendere omnia Breuia Apostolica  
in alijs exhibitae ex indefinita executione litterarum Apostoli-  
carum in numero plurali, dec. 370. n. 2

# Index Rerum,

*Index extrajudicialiter se potest informare in materia liquidationis fructuum, quando non dubitatur se perceptione, sed tantum de quantitate, decif. 450. n. 8.*

*Index de partibus non potest absque vitio attentari adrius per rebus comprehensis in lite pendente in Rota, decif. 515. num. 3.*

*Bona super quibus Index de partibus pronuntiavit esse comprehensa in lite, ac inhibitione Rotali confus ex alio, ibid. num. 5.*

*Index deputatus si fuit in locum alterum, tunc astra prece- dentia censentur circumscripta, dec. 519. n. 10.*

*Index deputatus praesentatur in statu, & terminis, in quibus causa reperitur, praesentum quando maris idem cause Notar- ius idemque Tribunal, ibid. n. 11. & 12.*

*Et tunc iura coram Indice deputato non sunt de nouo pro- ducenda, ibid. n. 13.*

*Iudicis deputatio probatur ex fide publica alicuius cause cui creditur, dec. 136. n. 9.*

*Index inuisionem concedens absque partis citatione efficit, ut talis inuisionis habeatur, ac si propria auctoritate intrasset, dec. 309. n. 10.*

*Index Laicus non potest cognoscere super re de directo do- minio Ecclesie, dec. 278. n. 4.*

*Potest tamen vi delegatus, siue affessor Iudicis Ecclesiastici cognoscere, quod laico non est prohibitum, ibid. n. 5.*

*Index laicus nullam habet Iurisdictionem in personis Ec- clesiasticis, dec. 182. n. 14.*

*Index nulliter, & iniuste procedens, non dicitur procedere tanquam Index, sed uti priuatus, dec. 63. n. 3.*

*Index nulliter, & iniuste procedens solari dicitur, decif. 179. num. 10.*

*Index nulliter, & iniuste procedens non priuat possessorem sua possessione, decif. 128. n. 1.*

*In qua venit manutentendus, decif. 339. n. 14. & dec. 533. n. 22. & dec. 597. n. 5.*

*Et nulliter processisse dicitur non citato possessore, decif. 339. numer. 15.*

*Index si nulliter, & iniuste processit, non est ad executionem sententiae deueniendum, decif. 393. n. 11.*

*Index nulliter, & iniuste procedens non priuat possessorem sua possessione, nisi habuerit se pro soluto, precipue si a semen- tia appellauit, decif. 429. n. 4.*

*Index nulliter, & iniuste procedens non priuat possessorem sua possessione, decif. 533. n. 12.*

*Et iniuste Iudicem processisse dicitur eo ipso, quod Signatura Iustitiae ab illius decreto causam commisit cum clausula cum facultate manutentendi, quem de Iure, ibid. n. 23.*

*Index non impartitur suum officium non petenti, decif. 153. numer. 18.*

*Index non potest in prauidium partis, cui ex re iudicata fuerat lites quiescere admittere appellationem suspensam, dec. 217. n. 19.*

*Index nequit possessorem eius possessione priuare, eo non citato quamuis eius possessio ignoretur, dec. 428. num. 7.*

*Index non priuat possessorem, non citatum eius possessione, decif. 476. n. 5.*

*Index propter probabilem ignorantiam facti non dicitur vim inferre, decif. 72. n. 17.*

*Index peruertere dicitur ordinem Iudicij si deuenit ad exa- men Testium reformati exceptionibus, quae ante examen pre- cedere debebant, dec. 82. n. 15.*

*Index potest condemnare neminem ad fructus decursum, pro quibus alium fuit, sed etiam ad decurrendos propter clausulam lites, & Iustitiam in monitorio contentam, decif. 104. numer. 3.*

*Index potest ex officio supplere quauilibet exceptionem, quae ipso Iure actionis collisionis eueniat respici, decif. 301. numer. 12.*

*Index procedens sine citatione partis procedere dicitur,*

*uti priuatus, decif. 309. num. 7.*

*Index possit vigore clausulae quam & quas in commisso, ad effectum non sui canonizare, praesentum quando de clausula super nouo Iure fuit deducta ad effectum, decif. 370. num. 6. & 7.*

*Index pronuntiandi esse ad vltiora procedendum dicitur tacite exceptionem in iudicio deducere, ibid. n. 10.*

*Index quando habuit terminum pro seruato sufficit in ista eundem terminum appellasse sub conditione quatenus contra, decif. 140. n. 1.*

*Index quando dedit Apostolos testimoniales non dicitur appellationi detulisse, quia terminus testimonialium nihil aliud continet, quam testimonium nudum facti interpositionis appella- tionis, decif. 142. n. 31.*

*Et hoc testimonium ab appellante petendum de stylo Hispa- niarum deseruit loco Apostolorum, non tam importat admissi- sionem appellationis, ibid. n. 16. & 18.*

*Index quando dedit Apostolos testimoniales, tunc appel- lanti habet annum ad committendam causam appellationis, ibid. n. 17.*

*Index quando dedit Apostolos simpliciter, vel Apostolos dimissorios, vel reuerentiales, appellationi detulisse dicitur, quia appellatum a sua potestate dimittit, ibid. num. 19.*

*Index si non dedit Apostolos testimoniales simpliciter, sed testimoniales in forma, sub quibus continentur etiam resuato- ri, quatenus appellationi detulisse, ibid. n. 20.*

*Index quando dedit Apostolos reuerentiales in forma tunc appellationi non deseruit, ibid. n. 21.*

*Index siue arbitri ubi plura capitula sunt separata, & plures ferri possunt sententia pronuntiando super vno, non vi- detur in aliis absolueri, vel condemnare, decif. 167. num- ber. 1. & 2.*

*Index ut suspectus allegari possit inimicitia est causa suffi- cient, dec. 246. n. 5.*

*Et attenditur in materia suspitionis animus, siue opinio, quamvis inimicitia non habeat fundamentum iustitiae, & veritatis, ibid. n. 6.*

*Coram Indice recusato comparens non dicitur a recusatio- ne recedere, ibid. n. 7.*

*Coram Indice recusato Procurator comparens non potest absque specialiter mandato a recusatione recedere, & in eum con- sentire, ibid. n. 8.*

*Iudicis decretum habet praesumptionem pro se, quod omnia in eo enunciat sunt vera, dec. 55. n. 14.*

*Iudicis decretum in alienatione bonorum papilli praesumitur causa cognita interpositum, & omnia ad validitatem illius necessaria interuenisse, dec. 58. n. 11.*

*Et sufficit emptori producere emptionem saltem cum decreto Iudicis, ibid. n. 12.*

*Amplia quamuis Index causam non exprimat in decreto, ibid. n. 13.*

*Itaque contrarium afferenti incumbit onus probandi, ibidem numer. 14.*

*Iudicis decretum si adhiberi debet in contractu, fundari non debet in his, quae non sunt, sed de futuro contingere possunt, vel sperantur, dec. 240. n. 11.*

*Iudicis decretum interpositum in contractu mulieris vel mi- noris facti praesumere omnia vera ibid. expressa, donec con- trarium probetur, ibid. n. 21.*

*Iudicium Beneficiorum detegitur erratum eo ipso, quod inter plures approbatores ad curata ipsi non praesentantur digito- rem, dec. 507. n. 4.*

*Iudicium contra minorem absentem motum non deputato curatore ad lites nec citato ad processum, est nullum, decif. 468. num. 12.*

*Iudicium contra minorem adultum absentem a loco Iudicij, ac penitus ignorantum Iudicij contra se in iurati nullum est, nec ei imputari potest si Procuratorem non constituit, & cum legiti- mo curatore non comparuit, ibid. n. 15.*

*Lu. 112*

## & Materiarum.

*Iudicium contra minorem, sine curatore prosecutum, ut sit nullum sufficit ei potuisse competere defensiones, ibidem numer. 10.*  
*Iudicium contra minorem, ut sit validum ei deputari debet Curator, dec. 161. n. 20. & dec. 272. n. 11.*  
*Iudicium motum presumitur ad instigantiam illius, cuius comando refertur, dec. 163. n. 1.*  
*Presumptio tamen cessat quando motum legitur ab alio habente principale interesse pro consecutione alicuius rei sibi debite, ibid. nu. 2.*  
*Iudicium editionis, seu exhibitionis summarium est, decil. 407. numer. 12.*  
*Iudicio criminali pendente propter infamiam facti non potest Ordinarius conferre accusato beneficia, decil. 408. numer. 15.*  
*Litia non procedere, quando iudicium criminale fuit motum ex instigantem per calumniam, quo casu non relevat, ne operetur via impediendi consecutionem beneficiorum, ibidem numer. 16.*  
*Iudicium criminale nullatenus pendere dicitur contra reum non citatum, nec morisum, ibid. n. 18.*  
*Iudicium novum inchoari nequit coram alio Iudice, super preteritis alicuius privilegii pendente lite in Rota, sed illud debet in Rota exhiberi, dec. 163. n. 5.*  
*Iudicium petitorium diversum est a possessorio, decil. 290. num. 8.*  
*Iudicium possessorium non censetur preservatum, quamvis in commissione adit clausula preservativa processui executivi, dec. 311. nu. 16.*  
*Iudicium Salutari est summarium, dec. 379. n. 8.*  
*Iudicium summarium diversum est a iudicio executivo, dec. 311. n. 11. & dec. 326. n. 25.*  
*Iudicium sine persona Iudicis efformari nequit, decil. 384. num. 10.*  
*Iudicium revocationis attentatorum est magis privilegiatum, quam Iudicium spoli, dec. 334. n. 10.*  
*Iudicium summarissimum mantentionis venit appellatio processui executivi, dec. 311. numer. 3.*  
*Contra num. 11. ubi quod diversa est natura utriusque Iudicii, & contra appellatione summarissimum venit executivum, ibid. n. 4.*  
*Iudicium ut subsistat ex mandato comparentis, oportet quod omnia in eius comparitionibus contenta fuerint a principali implenda, dec. 179. nu. 12.*  
*Iudicium unicum dicitur, ubi unica est prosecutio plurimum priorum, dec. 370. n. 17.*  
*Iudicij assertorio vido in verbo cautio, & in verbo allegatio Iudicij.*  
*Iudicij natura, & substantia attendi debet, non autem textura verborum, dec. 381. n. 2.*  
*Iudicij qualitas non meretur ab exceptione rei conventi, sed ab inimicatione, & libello actoris, decil. 401. n. 11.*  
*Iudicij prosecutio, & non prima petitio, quando attendenda sit decil. 379. n. 7.*  
*In iudicio summarissimo mantentionis non attenditur nudum factum possessionis, sed sufficit possessio de facto, decil. 39. numer. 2.*  
*In iudicio possessorio condemnatio ad fructus est consecutiva ad inamissionem in possessionem, dec. 39. n. 19.*  
*In iudicio executivo attendi non debet, quid actor petat, sed quid Iudex decernit, decil. 451. n. 8.*  
*Iudicium ordinarij habet praesumptionem pro se, decil. 362. num. 12.*  
*Declaratio hoc procedere, quando Ordinarius aliquem ex pluribus approbatis praefecit, secus vero quando instituit ad praefectionem Beneficiorum, quo casu non intrat praesumptio pro iudicio Ordinarij, decil. 371. numer. 21. & decil. 307. numer. 3. & dec. 601. num. 6.*  
*Lira compulsata, & extralla ex Archivio non servata for-*

*ma literarum compulsorialium nulla est, si Iudex ad Archivium non accessit, nec iura a Notario compulsore fuerint extralla, dec. 246. n. 9.*  
*Et Iudex compulsor tenetur scripturas antequam compulsentur inspicere, & videre, an sint in aliqua parte vitiate ad effectum, & exemplantur cum designationibus signorum, & vitiorum, ibid. nu. 101.*  
*Lira compulsata longe post motam licem, ex quibus reddatur suspecta, ibid. nu. 14.*  
*Lira compulsata non dicitur in forma probanti non facta recognitione Notariorum, ibid. n. 15.*  
*Et Notario compulsanti dicens compulsam esse ex originali non creditur, ibid. n. 16.*  
*Lira compulsata nullius probant concurrentibus adminiculis, dec. 290. nu. 41.*  
*Lira extralla lite pendente a Notario auctuario, & parte non citata fidem non meretur, dec. 127. n. 1. & dec. 208. nu. 3. dec. 214. nu. 13.*  
*Præteritum quando in sui facie apparent antiqua, ibidem num. 42.*  
*Lira extralla lite pendente absque partis citatione a Notario successore in officio plenè probant, dec. 194. n. 4.*  
*Lira extralla ex Archivio non dicitur in forma probanti non delto, de quo tempore fuerint reposita in Archivio, cum reponi potuerint tempore extrallitionis, & post motam licem, dec. 246. n. 11.*  
*Et requiritur talis probatio quando Archivista est suspectus, & existentia scriptura ante motam licem in Archivio redditur inuersionis, ibid. n. 12.*  
*Lira extralla ex Archivio Episcopali dicuntur extralla ex Archivio publico, & plenè probant, ibid. n. 17.*  
*An autem conclusio procedat, quando agitur de interesse ipsum mensa Episcopalis, & contra tertium nullum dubitatur, ibid. n. 18.*  
*Lira extralla ex proprio Archivio Monasterij probant etiam contra tertium concurrentibus adminiculis, decil. 267. num. 10.*  
*Lira extralla ex scripturis productis ab adversario contra ipsum plenè probant, dec. 289. n. 14.*  
*Et iura producta non possunt deinde a producente impugnari.*  
*Lira extralla a Notario auctuario lite pendente, & absque citatione partis probant, decil. 290. n. 37. & dec. 315. num. 2. & dec. 37. n. 5.*  
*Lira extralla ex Archivio primato non probant contra tertium, dec. 431. n. 19.*  
*Eo magis quando non probatur, quo tempore fuerint reposita in Archivio cum reponi potuerint post motam licem, ibid. num. 20.*  
*Lira criminalis non probant in causa civili, & sine citatione ad dicendum contra non sunt in forma probanti, decil. 329. num. 6.*  
*Lira, & actiones hereditariae non transferant, nisi in hereditatem verum, non autem in nudum ministerium, nisi ad pias causas, dec. 35. n. 12. 13. & 14.*  
*Lira, & actiones cedendi competentes, translata censetur incessionarium mediante clausula ponens, &c. dec. 63. n. 9.*  
*Lira deotalia tempore solutionis si malit specialiter sibi reposita sunt per solutionem renovabiliter factam non dicuntur extralla, dec. 204. n. 21.*  
*Lira Episcopalis annexa non sunt officio Vicariatus, decil. 363. num. 3.*  
*Lira fideicommissi, ex quibus translata dicantur, decil. 492. n. 15.*  
*Lira producta verbaliter non dimituntur in actis, decil. 71. num. 28.*  
*Lira nova produci possunt etiam post sententiam, si de eis antea nihil fuit oppositum, dec. 136. n. 39.*  
*Lira producta de novo possunt allore ad elidendum exceptio-*

# Index Rerum,

nes de novo à reo oppositas etiam ad effectum obtinendi executionem sententia, ne sit in potestate rei, sic differendo exceptiones opponere, eludere Iudicem, & partem, decil. 258. num. 14.

Iura producta non possunt deinde à producente impugnari, decil. 190. n. 34.

Iura si penes Notarium per longum tempus existerint, tunc oriuntur presumpcio realis productionis, decil. 432. n. 4.

Item reale productio conuincit ex obligatione Notarij de facienda transportatione alias enim si iura verbaliter tantum fuissent producta transportandi non adesse necessitas, decil. 432. num. 5.

Iura quamplura si sub unica productione fuerint producta, si in aliquibus productio fuit realis, talis quoque censetur in aliis, ibid. n. 6.

Iura, ut dicantur realiter producta non est necessaria aliqua citatio; quicquid ad effectum probationis, ibidem num. 7.

Iura si scilicet fuerint producta an possit sub pretexto erroris productio reuocari, ibid. n. 8.

Productio reuocari nequit sine consensu alterius partis, nam per productionem iura efficiuntur communia, ibid. n. 9.

Iura nisi probentur realiter producta transportanda non sunt, dec. 449. n. 25. & dec. 446. n. 5.

Iura realiter producta fuisse integre transportata constat ex attestations Notarij, cui ad hoc adhibenda est fides, dec. 449. num. 16.

Sicut attestatio fiat in dorso extrinsecus, siue in scriptura separata, nam fides que Notario adhibetur fundatur in legalitate persone, ibid. n. 7.

Iurum productio dicitur verbalis, si desit verbum tenoris, vel facti, non attento an sit concepta per verbum exhibitum, vel productum, dec. 466. n. 6.

Iura nemina si fuerint contextualiter producta, si productio quoad aliquos appareat realis, talis censeri debet quoad reliqua, ibid. n. 8.

Iurum reproductio coram Iudice appellationis per necessesse supponit alias fuisse in actis prime Instantie exhibitas, & in omnem euentum quantum opus sit, vim habet vere productionis, ibidem numero 9.

Amplia quamuis Index desuper non interloquatur, ibidem num. 10.

Iura producta penita citatione ad dicendum contra dicuntur realiter producta, licet productio careat clausula tenoris, &c. si tamen apparent adnotata à tergo folij, seu Instrumetorum productorum, decil. 529. n. 7.

Item dicuntur realiter producta, si producentis petiit iura originalia mandari registrari dimissa copia collationata, ibid. num. 8.

Item probantur realiter producta si constat Notarium causa iura accommodasse alioquin accommodare non potisset, ibid. num. 9.

Iura producta in Iudicio Criminali si fuerint repetita in Iudicio civili, sunt transportanda, quia repetitio efficit, ut dicantur de actis cause civilis, ibid. n. 17. & 18.

Ex Iurum productione resultat confessio omnium ibidem contentorum, decil. 118. n. 7.

Et confessio resultat ex productione iurum facta à Procuratore redditur irrevocabili non docto de errore, ac si idem principalis produxisset, decil. 118. n. 10.

Et talis confessio fessit adminiculata necet consensu etiam in scribendis alias non noceret, ibid. n. 14.

Quod etiam procedit in confessione Procuratoris, ibid. cm. num. 15.

Iura non esse in forma probanti opponi nequit in Curia si tempore eorum compulsionis nihil fuit in partibus oppositum, decil. 154. n. 16.

Iura quoties per consensum extinguuntur, tunc nihil superest, quod cedent cessantur, nomine possident, dec. 631. n. 18.

Iura passiva competentia contra defunctum transiunt contra heredem heredem, dec. 666. n. 7.

Iura, qua prius erant in alio, si transiunt in exceptionem efficiuntur perpetua, dec. 173. n. 6.

Iura super re vendita, si fuerint à venditore preformata, donec premium solueretur, eo non soluto remanisse censentur penes venditorem, quia ante solutionem preij a domino illa transerendi desistere dicuntur, dec. 258. n. 15. & 16.

Iura, que non sunt transmissibilia ad heredes cessibilia non sunt, dec. 264. n. 16.

Iura sua qui cedere cogitur offerenti pecunias cedere tantum debet iura, qua penes eum reperiuntur, decisio 321. num. 31.

Iura utrinque persone, quando in vna concurrunt considerantur de per se, reuincuntque proximam naturam, ac si dua essent persone, dec. 186. n. 9.

Ad Iura renuntiata non datur amplius regressus, dec. 277. num. 30.

Iura realia non extenduntur de re ad rem, dec. 181. n. 32.

Iurum recognitio, vide in verbo Recognitio.

Iuribus Caputali preiudicare nequit Episcopus visitando, non condicio de illius officio, decil. 100. n. 7.

Iuribus à se impugnatis quis postea uti nequit, decil. 108. num. 5.

Iurum translatio pendet ab animo, dec. 258. n. 17.

Iuramentum appositum in renunciatione expirat resoluta renunciatione, dec. 52. n. 44.

Iuramentum an comprehendatur sub Statutis Bononie, non est adhuc à Rota determinatum, decil. 435. n. 10.

Iuramentum circa damna, ubi summa est magna, & considerabilis, non obstat pacto adminiculari debet ex aliis coniecturis, ac circumstantiis, decil. 359. n. 10.

Iuramentum in litem etiam affectum datur alteri, ut solet quando reus potest ad aliquam precisi compelli, dec. 149. ma. 9. & redditur ratio nu. 10.

Iuramentum in litem datur in iudicio rei vindicationis pro executione iudicati, ibid. n. 11.

Iuramentum in litem quo causa possit deferri contra heredes mulieris, que bonafiliorum administravit, & inuentarium non confecit, decil. 173. n. 15. & supra nu. 12.

Iuramentum in alienatione fundi dotalis constante matrimonio, quamuis interuenit, adhibet alienatio nulla est de iure civili, decil. 240. n. 5.

Contra de Iure Canonico, nam fauor anime preualeat fauori dotis, ibid. n. 16.

Iuramentum in contrahu mulierum presumitur ex Statuto Urbis dolo extortum, licet non habeat causam legitimam, & à Iudice cognita, dec. 140. n. 7.

Iuramentum promissum licet non habeat vim interpellationis ad effectum ut debitor propter moram incidiat in penam, habet tamen ad effectum, ut ratione mora teneatur ad interesse, decil. 303. n. 17.

Iuramentum promissionis differt ab assertorio, decil. 580. num. 21.

Iuramentum plene probationis, quantum opus sit deservit pro iustificacione valoris, dec. 618. n. 11.

Iuramentum appositum in contrahu minoris absque solemnitatibus censetur dolo extortum, decil. 664. n. 5.

Iuramentum, quando dispendium saluati æternæ non parè seruandum omnino est, efficiturque, ut pena conuentionalis efficiatur legalis, ac exigi in totum possit, decilio 470. num. 14.

Iuramentum non obstat ad effectum agendi, & excipiendi, si ab eo fuit obiecta absolutio, dec. 559. n. 15.

Iuramentum implicitum contentum in obligatione Cameræ non addit rebus iuramento expresse in Instrumeto conuentione, nec imponit alium vinculum diuersum ab eo, quod est expressum, decil. 200. n. 31.

Iuramentum coniectum sub obligatione Camerali de obseruando

## & Materialium.

quando amica contenta in dicta obligatione, ibid. n. 30  
 Iuramentum assertorium differt à promissorio, ibid. n. 34  
 Iuramentum promissorium de adimplendo, & grata, & rata habendo contenta in Instrumento excludit minorem à Iure audiendi de nullitate contractus, ibid. n. 35  
 Iuramentum assertorium tunc demum excludit minorem à iure audiendi de nullitate contractus, quando scilicet minor vult contractum rescindere per viam restitutionis in integrum, à qua minor excluditur propter mendacium assertionis iurata ibid. n. 36  
 Iuramentum promissorium quoties non sufficit ad validandam contractum, sed eo non obstante contractus est nullus, patrum refert, quod vitio adest aliud iuramentum, ibid. n. 37  
 Iuramentum implicitè contentum in obligatione Camerali non est corporale tactu scripturis, sed verbale, ibid. n. 39  
 Ex dicto obligatio Cameralis non extenditur cum iuramento, si iuramentum ibi non est, ibid. n. 40  
 Iuramentum verbale non sufficit, quod minor dare non possit de nullitate contractus ob non servatas solemnitates à Statuto requisitas, ibidem n. 41  
 Iuramentum quando adest in contractu, tunc solemnitates iuris civilis non sunt necessariae, decil. 129. n. 3  
 Quando agitur de efficacia, & viribus iuramenti servandam est ius canonicum, non autem civile, ibid. numer. 24. & decil. 140. n. 17  
 Iuramentum testium non probatur ex enunciatione Notarii, dec. 79. n. 15  
 Fallit quando testes fuerant recepti in praesentia Iudicis, ibid. numer. 16  
 Item fallit, quando stylus locutus fuit, ibid. n. 17  
 Eruiusmodi stylus facit contra Adversarium probatur ex eo quod eodem prorsus modo enumeratur iuramentum testium ex diverso examinatum, dec. 79. n. 18  
 Iuramentum recipere est actus Iurisdictionis, decilio 116. numer. 16  
 Ultra Iuramentum constitutum Agidiana requirit etiam in contractu minoris solemnitates, decil. 100. n. 24  
 Super Iuramento Principi laicus divelle, vel indivelle statueret potest, decil. 91. n. 5  
 Super Iuramento Constituto Papalis disponere potest, decil. 100. numer. 26  
 Pactum de stando Iuramento circa damnum, vide in verbo Pactum.  
 Iuramenta duo, quando adiuncta in contractu tunc Agidiana locum non habet, dec. 100. n. 25 Quod declara, nu. seqq.  
 Iuramenta non probantur praestita in contractu, si per aliquam constitutionem inde in contractu suis irritis, ibidem num. 27  
 Iuramenta, etiam si nulla essent consolidare non possunt contractum de solum cum esse non debeant vinculum iniquitatis, ibid. n. 28  
 Vnum, vel plura Iuramenta induci potest minor ad praestandum, quando agitur de contractu dolo, ibid. n. 29  
 Iurisdictioni alicui tributa per enumerationem certorum casuum, ultra illos non extenditur in praedictum habentis universalem, dec. 167. n. 5  
 Iurisdictione concessa quoad certos casus ultra illos non extenditur, dec. 126. n. 8  
 Iurisdictione an fuerit concessa attendi debet solitum concedenti, decil. 199. n. 13  
 Iurisdictione concessa non censetur ex concessione rei, ibidem num. 17  
 Iurisdictione concessa non videtur concessio interveniens, & voce in capitulo, sed requiritur, quod specialiter exprimitur, decil. 126. nu. 10  
 Iurisdictione concessa super beneficiis alicuius Ecclesiae non resultat concessio conferendi eadem beneficia, decilio 244. numer. 10  
 Iurisdictione competere potest inferiori contra Episcopum.

ex immemorabili etiam in locis existentibus intra fines Diocesis Episcopi, decil. 190. numer. 25  
 Nec talis immemorabilis sublati fuit per Sac. Concil. Tridentinum, sess. 24. de reform. cap. 20. ibid. n. 24  
 Iurisdictioni universali etiam conservata censetur per Episcopum sufficere minimum alium Iurisdictionis exercuisse, ibid. numer. 31  
 Iurisdictioni competis Episcopo ex dispositione iuris communis, ac Sac. Concilii Tridentini in omnibus locis suae Diocesis, dec. 108. n. 1  
 Concurrente praesentem exercicio alium Iurisdictionalem, quamvis particularium, per quos conservatur Episcopo totalis Iurisdictioni propter causam universalem, ibid. n. 2  
 Immemorabilis contra Episcopum ab inferiori praetensa super exercicio alium Iurisdictionalem in Diocesi, et interrupta dicatur, sufficere Episcopum aliquando Iurisdictiones exercuisse, ibid. n. 7  
 Siue alius Iurisdictionales exercuerit per se ipsum, siue per eius Vicarios, ibid. n. 8. & decil. 128. n. 11. & 12  
 Iurisdictioni Episcopali quoad proprietatem, & possessionem residet penes Ecclesiam, d. decil. 318. n. 2. & 5  
 Iurisdictioni contra Episcopum non praescribitur, nisi illius scientia, & patientia concurrat, ibid. n. 16  
 Iurisdictioni in locis Diocesis competis Episcopo ex dispositione iuris communis, decil. 202. numer. 18. & decil. 190. nu. 12. & dec. 108. n. 1  
 Iurisdictioni nulla competis Episcopo in functionibus academicis, & in rebus spectantibus ad publicam Academiam, siue Apostolica siue Regia auctoritate erectam, dec. 448. n. 2  
 Nisi ex privilegio, vel alio iure sibi competere probet, ibid. numer. 3  
 Iurisdictioni Episcopali in sua Diocesi probatur ex processibus, sententiis, mandatis, atque edictis Iudicis contra subditos, dec. 190. n. 16  
 Item probatur ex deputatione Vicariorum Foranorum in loco controuersi, qui imbuti Iurisdictionem nomine Episcopi exercuerunt transmittendo processum ad Curiam Episcopalem, ibid. numer. 38  
 Item probatur ex solutione Cathedralici quarte funeralium, & decimarum, ibid. n. 35  
 Iurisdictioni diuersa est ab administratione, ideoque administratione concessa, non censetur concessa Iurisdictioni, decil. 126. numer. 15  
 Iurisdictioni differt ab administratione, dec. 167. n. 12  
 Iurisdictioni Iudicis delegati incipit à tempore datae litterarum delegationis, exercitium vero à tempore praesentationis litterarum litterarum, decil. 114. n. 9  
 Iurisdictioni delegata non nisi per litteras ipsius deputationis probatur, decil. 121. n. 12  
 Iurisdictioni delegata licet conservetur à die datae Brevis, siue rescripti deleganti, exercitium tamen non acquiritur delegato, nisi à die praesentationis, & ante praesentationem processus est nullus, etiam si Iudex sciat se delegatum, quia eius Iurisdictioni pendet à productione rescripti, dec. 171. nu. 1. & 12  
 Et Iurisdictioni tribuitur ex sola productione, & praesentatione rescripti delegatarii, adeo ut non opposito parvi certa de non exhibitione litterarum remittat verificandi necessitatem, non autem sanet defectum Iurisdictionis resultantem ex non productione rescripti, ibid. n. 15  
 Et hinc productione rescripti Iudex caret totali Iurisdictione, etiam si pars nihil opponat, nam Iurisdictioni non censetur ex iacuitate, vel consensu parium, ibid. n. 16  
 Iurisdictioni demandata non dicitur ex simplici commessione contentente nudum saltem exaltationis, nam Iurisdictioni diuersa, ac separata est ab exaltatione, decil. 199. n. 16  
 Iurisdictioni, et data censetur requirere expressio alicuius vocabuli per quod illa significatur, ibid. n. 18  
 Maxime quando Iurisdictioni praetenditur ratione Officij iuxta distinctionem traditam inter feudum, & officium, ibid. n. 19

# Index Rerum,

*Iurisdictio non emanat nisi à Principe mediate, vel immediate, ibid. n. 20*  
*Iurisdictio probatur ex deputatione aliiarum, & ex erectione Tribunalis pro Iurisditione exercenda, ibid. n. 28*  
*Itero ex promulgatione publicorum edictorum, licet effectum non habuerint, ibid. n. 29*  
*Iurisdictio ne praefcribitur, sufficere possit, conferuata etiam in minis, dec. 318. n. 23*  
*Iurisdictio Iudicis à quo non dicitur suspensa, si nulla fuit ab eius sententia interposita appellatio cum immo tunc vultus dicatur acquiescisse, & sententiam, siue decretum approbasse, dec. 348. n. 8*  
*Iurisdictio Iudicis ad quem incipit à die presentationis appellationis, illiusque adnotationis penes acta, dec. 288. n. 21*  
*Iurisdictio ordinaria exerceri nequit à Capitulo Sede plena, ac legitime impedita, dec. 383. n. 13*  
*Iurisdictio omnimoda Academiae Cracouensis tribuitur ex Statutis, & Ordinationibus eiusdem Academiae Rectori cum tribus Decanis, dec. 448. n. 6*  
*Iurisdictio omnimoda Rectoris Academiae Cracouensis probatur ex obseruantia longissimi temporis praeniti admissi-  
 nibus ad respondendum cum consensu solius Rectoris, ac Pro-  
 fessorum sicut Episcopo, ibid. n. 8*  
*Iurisdictio omnimoda Academiae Cracouensis non residet  
 penes Episcopum vti Cancellarium, sed penes Rectorem, ac Pro-  
 fessores, dec. 474. n. 2. & 7*  
*Iurisdictio dictae Academiae probatur ex quampluribus ad-  
 missionibus per spaciis longissimi temporis sequutis, quae saltem  
 notum titulum tribuunt ac praescriptionem contra Episcopum,  
 ibid. n. 3*  
*Iurisdictio data censetur priuatiua, non cumulatiua, quando  
 constat de mente concedentis, ibid. n. 8. & 13*  
*Iurisdictio regulariter non censetur concessa priuatiua ad  
 concedentem, vel habentem ordinariam qualis est Episcopus,  
 ibid. n. 12*  
*Declara conclusum procedere in dubio, scilicet ubi ex tenore  
 concessionis constat de mente concedentis priuatiua, ibidem  
 numer. 15*  
*Iurisdictio priuatiua praescriptione acquiri potest, ibid.  
 num. 14*  
*Iurisdictio in vna specie haberi potest ab vno, & in aliis  
 speciebus ab altero, ibid. n. 15*  
*Iurisdictio Conseruatorum privilegiorum, vide in verbo  
 Conseruator privilegiorum.*  
*Iurisdictio non probatur ex titulo Domicellae in patria  
 Leodiensi, ac in illis partibus.*  
*Item nec probatur ex titulo honorifico, dec. 155. n. 5*  
*Iurisdictio voluntaria potest per Episcopum exerceri extra  
 territorium, dec. 177. n. 4*  
*Iurisdictio non prius dicitur Rota firmata nisi postquam fuit  
 pars citata ad dicendum contra commissionem, decilio 288.  
 num. 22*  
*Iurisdictio necessaria est in subcolletores ad effectum, ut  
 eius Beneficia sint reservata, & ex quibus elicitur Iurisdictio-  
 nem fuisse tributam necne à Cardinali Camerario, vide in  
 verbo Subcollector.*  
*Iurisdictio respectu domini concessa videtur concessa castro,  
 dec. 179. n. 24*  
*Respectu tamen possessionis ab vno ad aliud non inferitur,  
 ibid. n. 25*  
*Iurisdictio Castri equiparatur domino, ibid. n. 16*  
*Iurisditionis exercitum est diuersum Castri, & Baronie,  
 dec. 16. n. 13*  
*Iurisditionis, & domini distinctio refertur ex distinctione  
 pascuorum, dec. 97. n. 12*  
*Actus Iurisditionis est Capientium convocare, dec. 126. n. 9*  
*Item est iuramentum recipere, ibid. n. 16*  
*Collatio licet sit actus Iurisditionis, non tamen venit sub in-  
 fectio-nalibus, dec. 244. n. 31. & 32*

*Iurisditionis spiritualis an Abbatissa sit capax, vide in  
 verbo Abbatissa.*  
*Ad legem Iurisditionis quamvis pertineant dec. 328. n. 15*  
*Iurisditionis appellatio comprehenditur tam ciuili, quam  
 criminalis, dec. 439. n. 5*  
*Diffio aliquid est vniuersale, & in materia Iurisditionis  
 eorum actum etiam minimum comprehendit, ibid. n. 6*  
*Iurisditionis actus est confirmatio electionis, ibid. num. 10.  
 & dec. 290. n. 35*  
*Item & visitatio, dec. 459. n. 23*  
*Iurisditionis praescriptio in casu speciali, & indiuiduo fem-  
 per praualens, dec. 474. n. 16*  
*Iurisditionis defectus opponi nequit ab eo, qui coram eodem  
 Iudice comparuit, dec. 464. n. 6*  
*Iurisditionis laicalis defectus contra Ecclesiam, quando  
 respicit fauorem eiusdem Ecclesiae, ac personarum Ecclesiasti-  
 carum, ipsi tacentibus allegari nequit à Laicis, decil. 648.  
 numer. 12*  
*Ad Iurisditionem an pertineat indicere, ac dirigere proce-  
 siones, dec. 126. n. 4*  
*Pot modum arbitris ea quae competunt citra Iurisditionem  
 dicuntur fieri, ibid. n. 5*  
*Ad Iurisditionem non pertinet ius eligendi Officiales pro  
 administratione operum piarum, dec. 126. n. 15*  
*Ad Iurisditionem Iudicis concessisse dicitur, qui coram eo  
 pluries comparuit itant amplius non possit dictam Iurisdictio-  
 nem impugnare, dec. 136. n. 10*  
*Iurisditionem habere non dicitur, qui nomen tantum Iuris-  
 dictionis habet, dec. 155. n. 8*  
*Consensus in Iurisditionem non inducitur ex comparatione  
 ne impugnatiua facta coram Iudice, decil. 215. n. 7. & 8*  
*Verbum facultas denotat merum factum seu iuratum à Iurisdi-  
 ctione, dec. 299. n. 27*  
*Ad Iurisditionem formandam necessaria est citatio ad di-  
 cendum contra commissionem, aliter enim ante citationem, vel  
 usum commissionis, nec licet, nec appellari pendere dicitur, dec.  
 381. num. 5*  
*Itaque quicquid medio tempore à die rescripti signaturae usque  
 ad diem citationis, aut usque ad commissionis nonnumquam fuerit à aliis  
 Iudicium de sui natura est executum, non dicitur attentat-  
 um, ibid. n. 6*  
*Iurisditionales Actus in Diocesi Episcopus non deducit  
 ex praescriptione, ideoque ei suffragantur absque scientia, &  
 patientia alterius, dec. 308. n. 5*  
*In Iurisditionalibus praescriptio solo cursu quadragenario  
 completur, dec. 448. n. 10*  
*in Iurisditionalibus, aliisque iuribus incorporalibus magis  
 attenditur causa vniuersalis actus, quam ipsius actus exerci-  
 tium, dec. 308. n. 5*  
*De lure tertii allegari, nec excepi potest, dec. 133. n. 13*  
*Praeterea quando ipsa pars non dat de dissentio, ibid. n. 14*  
*Ius absenti ante ratificationes regulariter non queritur,  
 dec. 33. nu. 12*  
*Intellige de actuali acquisitione iurium realium nempe  
 domini, & possessionis, quorum acquisitio formatur ab animo  
 acquirentis, scilicet quoad aliorum personalem contra promissum  
 veni, qua ante ratificationem dicitur acquisita, ibidem num.  
 33. & num. 13*  
*Ius antequam sit agnatum, non dicitur questum, sed que-  
 rendum, decil. 292. n. 32*  
*Ius admittendi ad respondendum in aliqua vniuersitate  
 inter incorporalia veniatur, decil. 486. n. 2*  
*Ius coequale cum aliquo quando quis non habet, sed tantum  
 confessionem, tunc sufficit probationibus factis, decil. 79.  
 numer. 6*  
*Ius coequale non habens sed tantum succedaneum, & con-  
 secutiuum, citari non debet, decil. 80. n. 10*  
*Ius conexum dicitur, quando quilibet in qualibet parte  
 ius habet pro indistincto, dec. 281. nu. 6*

## & Materiarum.

*Ius conditionalis, & nondum purificatum scienter cedi potest,* decilio 602. n. 3.  
*Ius considerabile ex decreto conditionalis quassum non dicitur, preferitur quando tale decretum non fuit acceptatum,* dec. 112. n. 13. & 14.  
*Ius distictum, & separatim per impositionem census constituitur ab ipsa re censuata,* decil. 104. n. 14.  
*Ius futurum regulariter non venit in commissione,* decil. 38. num. 6.  
*Ius futurum regulariter non censetur in exceptione comprehensionis,* dec. 301. n. 11.  
*Ius de futuro censetur sub dispositione uniuersali comprehensionis quando habet causam de presenti,* dec. 332. n. 8.  
*Ad ius de futuro cum renouo expressa non extendatur, multo minus extenditur tacita,* dec. 341. n. 10.  
*Ius in beneficio quod iur promissio absque alio facto Superioris quando agitur de collatione sue processione plena,* decilio 110. num. 10.  
*Ius in beneficio ex sola oppositione non acquiritur,* dec. 653. num. 11.  
*Ius mittitur ex parte aliorum, & quando est reale non mutatur mutatione persone possessoris,* dec. 385. n. 3.  
*Ius nunquam renouum censetur nisi in renouante illius notitia concurrat,* dec. 404. n. 7.  
*Ius non abdicatur a donante ius patronatus antequam accedat consensus Episcopalis, item ab eo presentatus vel ab eius herede postea interim constitui,* dec. 177. n. 14.  
*Ius omne competentis renouationis censetur translatum in renouatarium,* dec. 258. n. 13.  
*Ius pretendi renouationem ante extinctionem generationem considerabile non est,* dec. 411. n. 14.  
*Et est locus penitentie ac variationi quando alteri ius quassum non fuit,* ibid. n. 15.  
*Ius postquam fuit successoribus quassum ex Instrumento locationis specialiter pro successoribus stipulato non potest in eorum preiudicium aliquid innouari, seu alterari,* dec. 457. n. 29. & 30.  
*Ius quando a Resignante abdicatur vide in verbo Resignationis verbo Resignans, & in verbo Resignatus.*  
*Ius quassum non tollitur per legem superuenientem, quod procedit siue ius sit quierum re, siue sit probabilis sub futuro cunctis purificandum,* dec. 55. n. 14.  
*Ius quassum dici nequit ex gratia collata in facultate executoris,* dec. 98. n. 15.  
*Ius quomodo non sit in iudicium deductum, nihilominus iuris renouo facienda est si impetratur aliquid quod quantum ad ius etiam in preiudicium alterius litigantis,* dec. 286. n. 20.  
*Ius suum quod filius habet in legitima, an dicatur quassum, vel quierum, & an cadat sub hypotheca creditorum, vide in verbo Legitima.*  
*Ius suum meliorare lise pendente unicuique permittitur est,* dec. 286. n. 19.  
*Iuri alieno quis renunciare nequit,* dec. 98. n. 8.  
*Ius renunciante quous est inseparabiliter connexum cum iure alterius, renunciatio nec operatur quoad preiudicium ipsius renunciantis,* ibid. n. 9.  
*Iuri suo si renunciare nequit Principalis multo minus renunciare valet Procurator,* ibid. n. 14.  
*Ius aduendi spatio longissimi temporis prescribitur,* dec. 6. n. 32. & dec. 159. n. 12.  
*Ius aduendi non prescribitur nisi lapsus 30. annorum concurrat, etiam scientia delata successione,* dec. 94. n. 32. & dec. 159. num. 15.  
*Ius aduendi tanquam personale cedi nequit,* dec. 172. n. 4.  
*Ius aduendi ante additionem non dicitur in bonis nostris,* dec. 102. num. 22.  
*Ius Canonicum in Vrbe Roma, & in omnibus terris Ecclesiasticis inter Laicos seruari debet,* dec. 129. n. 14.  
*Ius Canonicum seruandum est, non autem Ius civile, quando*

*agitur de efficacia, & viribus inuamenti ratione subiecta materia, que non pertinet ad Ius civile, ibid. nu. 24. & decil. 240. num. 17.*  
*Ius civile non autem canonicum seruandum est Roma inter Cives, & incolae in casibus per Statuta particularia non dispositis,* dec. 240. n. 6.  
*Ius civile ligat Clericos ubi Ius Canonicum non disponit, quod procedit ab expressa Papa approbatione,* dec. 615. n. 20.  
*Que quidem approbatio non porrigitur ad leges postea latas, & multo minus ad Statuta, & reseruit distinctio Hostiensis, inter Ius civile Romanorum, & Statuta, ibid. num. 21.*  
*Iuri communi facilius derogatur, quam privilegio quando privilegium est aquum, & iusta causa concessum,* decilio 667. num. 24.  
*Ius conferendi, ac instituendi Capitulum capax est,* dec. 110. n. 3. & dec. 441. n. 14.  
*Ius conferendi competens Episcopo, & Capitulo competis insolidum,* dec. 234. n. 15.  
*Ius conferendi spectans ad Capitulum spectare quoque dicitur ad Cardinalem ordinarium collatorem, si est capax Capituli,* dec. 241. n. 13.  
*Ius conferendi a Papa concessum in eius preiudicium late est interpretandum,* dec. 144. n. 5. intellige n. 15.  
*Ius conferendi beneficia alienius Ecclesie non censetur concessum concessa Iurisdictione super beneficiis dicte Ecclesie,* dec. 244. n. 30. & redditur ratio n. 31.  
*Ius conferendi Canonicatus, & prebende alicui concessum non se extendit ad Ius conferendi beneficia inferiora,* dec. 244. num. 5.  
*Conclusio absque difficultate procedit quando Ius conferendi promittitur ex privilegio, ibid. nu. 33.*  
*Item procedit, quando processu referuatio generalis omnium beneficiorum ad fauorem Sedis Apostolicæ, tunc sub potestate conferendi Canonicatus non censetur Papam voluisse sibi preiudicare quoad beneficia, ibid. num. 14.*  
*Ius conferendi spectare ad solum Capitulum probatur ex sententia lata iura declarante, necnon ex verbis collationis a Capitulo factis vigore promissio,* dec. 254. n. 8.  
*Ius conferendi ad aliquem spectare non probatur per verba dubitativa,* dec. 268. n. 6.  
*Ius conferendi priuatum prescribitur spatio 40. annorum,* dec. 436. n. 12.  
*Ius conferendi priuatum respectu simultanea non dicitur ab Episcopo prescriptum ex collationibus factis in mensibus referuati vigore alternativa, dum in dictis mensibus Capitulum simultaneam non preiudicat, sed tantum in mensibus ordinariis, ibid. num. 15. & 18.*  
*Et Episcopum contulisse animo priuandi Capitulum ex quibus desumatur, ibid. nu. 16.*  
*Ius conferendi, quando spectat ad Capitulum, & Episcopum, tunc in impetratione est faciendum mentio talis Iuris conferendi simultanei, quia Papa si vult preuenire Capitulum forsitan non preueniet Episcopum, dec. 537. n. 1.*  
*Ius conferendi aduoc de iure exercere valet suspensus a diuinit, ibid. num. 4.*  
*Suspensio quandoque nominatim fit a Iure conferendi, ibid. num. 5.*  
*Ius conferendi Canonicatus in mensibus Martii, & Septembris competis Capitulo Cesaragustano vna cum Archiepiscopo ex Bulla Secularizationis non simultanea, sed tanquam uni corpori per Capitulum, & Archiepiscopum representato, ibid. n. 13.*  
*Idque desumitur ex eadem Bulla Secularizationis, que tribuit Iuri Archiepiscopo conditionaliter sibi etiam collationis Capitulo inuenerit, nec interesse deberet si simultaneam ut Archiepiscopus haberet, ibid. n. 14.*  
*Item si vnam dumtaxat vocem Archiepiscopus habet, ut quilibet Canonicus, & sic consideratur tanquam vnus de corpore Capituli, alias eum si simultanea competet equaliter, & non in capita competere, ibid. n. 15.*

# Index Rerum,

Item Archiepiscopus consideratur tamquam unus de Capitulo si ius conferendi tribuitur Capitulo cum Episcopo, ibidem numero 16

Super iure conferendi si hic pendat inter Ordinarium & Abbatem, tunc impeditur nequit deputatio pro administratione aliquis beneficii, pro quo si deputatio non esse in iure comprehensum, dec. 39. n. 22

Super iure conferendi hic pendente potest possessor continuando quasi possessionem conferendi conferre, ibidem. num. 23

Ius convocandi Capitulum non competit Beneficiario, quia non habent regimen Ecclesie, nec Capituli appellatione veniunt, dec. 126. n. 7

Ius convocandi, & monendi Capitulum non includitur sub alio executio cum onere monendi, & convocandi, decisio 167. num. 16

Ius convocandi, & monendi Capitulum demandari non debet Ministro inferiori, sed potius antiquiori in ordine, dignitate, vel tempore, cum sit alius Iurisdictio, & praeeminencia, ibidem num. 17

Ius decimandi, vide in verbo Decimandi ius.

Ius deliberandi transmissum ad primum heredem transiit etiam ad hunc heredem, quia semel est factum transmissibile, dec. 320. n. 25

Declaratur, procedere quando primus heres obiit infra tempora restitutionis in integrum, aliquin fecit desinitum non poterat resisti, aut adire, multo minus potest heres, ibid. n. 26

Ius derivandi aquam competens per modum facultatis est imprescriptibile, & potest quandoque exerceri, dec. 464. n. 16

Ius eligendi Officiales pro administratione operum privorum non pertinet ad Iurisdictioem, dec. 120. n. 15

Ius eligendi Vicarium capitularem competens Capitulo Ecclesie Cathedrali, ut prescribitur in illius privilegio, ad Capitulum Ecclesie Collegiate, requiritur tempus sufficienti ad prescribendum, dec. 525. n. 13

Item constare debet de scientia, & patientia Ecclesie Cathedralis ad hunc effectum necessariam, ibid. num. 14

Ius exequendi rem indicatam, vide in verbo Res indicata

Ius exequendi, ut prescribitur in materia habente tractum successuum requiritur, quod confiteri euenisse casum contravenientis, & videri tanto tempore acquiescentis, ut potuerit induci prescriptio, dec. 544. n. 16

Ius ad rem quæsitum dicitur Ecclesie, cui est facienda unio ex solo mandato de uniendo, dec. 140. n. 4

Ius ad rem absque Superiori auctoritate renunciari potest, dec. 371. n. 24

Ius ad rem quæsitum dicitur præstatum à maiori parte patronorum, dec. 422. n. 14

Et tali Iuri derogatum non censetur per facultatem Episcopo concessam gratificandi in casu discordia, ibid. num. 15

Ius ad rem habens necesse debet presentari, dec. 435. n. 6

Ius ad rem ex opposicione resultans est considerabile ad effectum, ut præstaturum decatur per aliusiolum. Dummodo tempore data presentium non sit alteri ius quæsitum, oppositum in posteriori promissione, dec. 669. n. 5

Secus vero ad effectum, ut ex tali iure beneficium dicitur acquisitum, transito prius concessu beneficium obtento præsentia in materia Simonia ubi plena probatio requiritur, quando agit de priuatione beneficii iam obtenti, ibidem numero 6

Ius iure poteris est, quam Ius ad rem, dec. 212. n. 18

Ius iure non requiritur per quicumque actum coactionem præcedentes, dec. 669. n. 7

Ius in se etiam ex consensu conditionali oritur, decisio 662. num. 10

Ius in se est adeo considerabile, ut etiam ad heredes transmittatur, ibid. n. 11

Ius in se est, ac conferendi Capitulum capere est, decisio 110. num. 5

Ius instituendi reservari potest in limine fundationis cum con-

sensu Ordinarium Capitulo siue alteri persone Ecclesiastica, ibid. num. 4

Præsertim quando concurrunt voluntas fundatoris, & ex quibus talis voluntas deservitur, ibidem remissus.

Ius instituendi spectat ad Episcopum de iure communis, ibid. num. 6

Ius instituendi si fundator mandavit, quod totaliter transferatur de Capitulo ad Episcopum consequens est, ut factulus instituendi prius totaliter referatur penes Capitulum, & ponderatur verbum Totaliter, ibid. n. 15

Ius instituendi potius convenit Episcopo, quàm Capitulo, inter quos adeo diffinitas circa institutionem, ibid. n. 17

Declaratur, conclusionem procedere quando agitur de beneficio simpliciter erecto, seu vero quando in limine fundationis fuit de consensu Episcopi reservatum Capitulo ius instituendi, tunc enim non debet attendi de factis inducitur à iure communis, ibidem num. 18

Ius nullandi iurisdictionale est, dec. 167. n. 7

Ius nominandi Vicarium spectat ad eum penes quem cura habitualis residet, dec. 667. n. 9

Ius nominandi competens de iure communis non venit appellatione Iuris nominandi competens ex indulto, ibidem numero 13

Ius nominandi competens de iure communis valde differt à iure nominandi competens ex indulto, ibid. n. 12

Ius nominandi Vicarios competens de iure communis, idem quod ius episcopatus ad ius nominandi Vicarios non inferitur, ibid. num. 21

Ius nominandi supposita cura habituali comprehenditur sub nomine Iuris patronatus ex lata quidem significatione, ibidem num. 26

Ius obediens potest contra Episcopum prescribi, præsertim quando in prescribendo concurrunt titulus exemptionis, dec. 421. num. 10

Ius offerendi non competit creditoribus posteriori contra competens iure creditoribus, dec. 43. n. 2

Ratio est, nam creditor anterior à die acquisita hypotheca habet à lege licentiam vendendi pignus, illiusque dominium transferendi, ibid. n. 3

Ius offerendi nunquam competit creditoribus posteriori, si venditio fiat à solo creditore anteriore, siue à debitore impetiente creditore, ibid. n. 8. ubi videtur ratio.

Ius offerendi semper cessat quærit in venditione intervenienti factum creditoris anterioris agentis titulo sue hypothecæ anteriori, ibid. n. 10

Nec tefert in materia Iuris offerendi an contractus iudicialiter, vel extrajudicialiter celebratur, ibid. n. 11

Ius offerendi competens secundo creditori ipsius 30. annum præscribitur, ibid. n. 14

Et præscriptio dicitur intercepta mediante iudicio civilis Salusiam medio tempore mota, ibid. n. 15

Ius offerendi competit secundo creditori adversus primum, siue primum emerit à debitore, siue à Iudice, dec. 95. n. 1

Et in dubio præsumitur eius confirmandi potestas sua hypothecæ gratia, quam acquirendi dominium, ibid. n. 2

Et hæc est ratio cur secundo creditori competat ius offerendi, ibid. n. 3

Ius offerendi non competit secundo creditori, quando bonæ fidei data in solvum, aut ad iudicatum anteriori creditori in rem pignori, tunc enim huiusmodi pactum præcessit obligationem secundi creditoris, ibid. n. 5

Item, nec competit ubi creditor posterior fecit in deliberatione, vel ad iudicatum citatus, vel deliberationem præfuit, ibidem num. 6

Ius offerendi non competit secundo creditori, quando bona debitoris fuerint vendita iure creditoris extraneo licetatis, ut quæ transfusa communia ab eius hypotheca, prout erant penes debitorem tempore contractus pignoris fuit, prout creditoribus, ibid. n. 8

Declaratur

## & Materialium.

Declarata conclusionem non procedere, quando nomen terij licet-  
tario sui simulat appositum & remota bona fuerint emptia pro  
motorei creditore, tunc ena non habetur, ac si ipse creditor immo-  
dum emiser, ibid. n. 9

Emere per seipsum, vel per interpositam personam idem est,  
ibid. n. 10

Pro offerendi competis secundo creditori adversus primum  
creditorum, quando bona simulat emat per subiectam personam,  
ibid. n. 11

Ius offerendi excluditur stante potestate vendendi pignus pri-  
mo creditori concessa, ibid. n. 16

Huiusmodi tamen potestas non censetur creditori concessa, ut  
ipsum vendatur, ibid. n. 17

Ius offerendi semper competi secundo creditoris quous  
vendit pignoris quomodocunque facta sit nulla est, ibid. nu-  
mero 23

Ex dictis nulla si est facta creditori simulat per interpositam  
personam, ibid. num. 24

Ius offerendi competi creditori hypothecario posteriori aduer-  
sus anteriorem bona debitoris possidentem, dec. 504. n. 14

Ius offerendi non competi sine hypotheca, dec. 43. n. 7 & dec.  
95. num. 7

Ius offerendi est fructus, & sequela actionis hypothecariae no-  
minatim expresse in libello, ibid. n. 19

Adeo ut commissio causa super hypotheca non censetur etiam  
commissio super iure offerendi, ibid. n. 20

Ampla presentium quando ius offerendi in utili Salviano de-  
ducitur per viam replicationis ad elidendam exceptionem primi  
creditoris anterioris, quia replicatio videtur deducta ad coadiu-  
vandam actionem motam, ibid. n. 21

Ius offerendi competens possessori per viam exceptionis nun-  
quam praescribitur, ibid. n. 2

Exceptio iuris offerendi, ut interruptatur requiritur etia-  
m ad recipiendum, ibid. n. 33

Ius offerendi est accessorium, & sequela hypotheca, ibidem  
num. 34

Intellige tamen, quia non competi sine hypotheca, non autem  
quod sequatur ex ipsa hypotheca, immo oritur ex aequitate legis in-  
telligitur creditori hypothecario, ibid. n. 35

Ius offerendi potest in iudicium deduci principaliter per viam  
libelli, & tribuendum est negligentia alicui si illius mentionem in  
libello non fecit, ibid. n. 36 & 37

Causa commissio in Salviano censetur etiam commissio super in-  
ter offerendi abque nullo libello, ibid. n. 42

Declarata conclusionem esse veram, sed ad inducendam malam  
fidei requiritur, quod ius offerendi deducatur ad speciem, ut pos-  
sessori immoventis alicuius oblatum, ibid. n. 43

In materia iuris offerendi non interest an contractus celebratur  
a iudice, vel a parte, decisio 95. n. 13

Ius offerendi locum habet etiam in substitutione stante iuris  
talitate, decisio 142. n. 2

Ius offerendi concessum a lege censetur sine damno primi cre-  
ditoris, dec. 321. n. 11

Ius primogeniturae differt a iure successione, nam ius primo-  
geniturae a die natiuitatis dicitur spe quasitum etiam in vita pa-  
tris, quia pater aliter disponere non potest, decisio 625. n. 23

Ius primogeniturae est transmissibile, ibid. n. 29

In sepeliendi competere potest sine cura, dec. 645. n. 11

Ius sepeliendi defuncto ex alieno parochia solum Cathedrali  
huius Ecclesiae competi, dec. 665. n. 31

Ius sepulturae est quid diuersum a iure patronatus, quod prin-  
cipaliter non potest competere in sepulchro, ita nec accessorie ad  
iuramentum quod in hac parte ius respicit, dec. 162. num. 17. 18.  
& 19

Ius succedendi in fideicommissio dicitur apertum a die remen-  
tationis facta per alios vocatos, dec. 6. n. 41

Ius succedendi potest etiam in contractum deduci, & in con-  
trahendi ius possunt sub iustitiam, quae non regulantur secundum  
regulas ultimae voluntatis, dec. 207. n. 10

Ius succedendi ad primogenituram quousvis in vita patris  
suspensum dicitur, illa tamen auferri non potest, sed ad eum pri-  
mogenitum transmittitur, dec. 602. n. 37

Ius successione differt a iure primogeniturae, dec. 625. nu-  
mero 28

Ius primogeniturae a die natiuitatis dicitur spe quasitum etiam  
in vita patris, quia pater aliter disponere non potest, ibidem  
num. 28

Ius variandi concessum patronis laici praedicatur de variat-  
tione cumulativa non autem primitiva, dec. 154. n. 6

Nec censetur recessum, quousvis non exprimitur quod secundo  
presentatio sit cumulativa, ibid. num. 7

Ius patronatus a dotante acquiritur etiam si cappellam non pro-  
beatur ab eo constituta, dec. 162. n. 2 & 3

Et quando pretenditur ex redactione Ecclesiae, quod dotem ami-  
sit, tunc probari debet primam dotem fuisse extitisse, & redac-  
tionem de esse ad non esse, ibid. n. 4

Ius patronatus acquiritur tam dotanti, quam construenti, si  
vni dotat, & alter confirmat, ibid. n. 5

Ampla etiam abque speciali reservatione, dummodo expresse  
non remittatur, ut homines ad dotandum alliciantur, ibidem  
num. 6

Ius patronatus ex dotatione, ut acquiritur, non est opus quod  
bona assignentur nominatim iusto dotis quando beneficium ma-  
gnum sui dotatum, secus forsitan si beneficium semel dotato, sed dotis  
destitutum relinquatur, ibid. num. 7

Dotatio ad iure effectum, ex quibus probetur, ibid. n. 8

Dos assignata ad effectum acquirendi ius patronatus probari  
debet effectum, ibid. num. 9

Et praesumitur assignata ab eo, qui eam assignare tenebatur,  
ibid. n. 10

Ius patronatus annexum calico comprehensum censetur in do-  
tatione Castri, dec. 368. n. 6

Ius patronatus acquiritur ex donatione confecto de iure dona-  
tis, & de consensu Episcopi, dec. 270. n. 13

In donatione iuris patronatus consensus Ordinarii tacite praes-  
tatus censetur si presentatum a donatario instituit quod sufficit,  
dec. 284. n. 4

Et talis consensus potest quandoque accedere quando me-  
dio tempore non fuit alterius quasitum, secus est in casu contra-  
rio, ibid. num. 5 & 6

Donatio iuris patronatus probari debet effectum, ibid. n. 10

Et probatur effectum si beneficium vacat per obitum presen-  
tati a donatario, ibid. n. 11

Donatio iuris patronatus facta pluribus si probatur effectum  
quoad unum talis effectum suffragatur omnibus condonatoriis,  
ibid. n. 12

Donatio iuris patronatus absque confirmatione Ordinarii est  
nulla, nec donatario aliquod ius acquiritur, decisio 277. num. 24  
& 12

Donatio iuris patronatus non potest a Vicario implicite, nec ex-  
plicit confirmari, dec. 277. n. 3 & 5

Post donationem iuris patronatus, & post mortem donantis an  
consensus Episcopi possit accedere, ibid. n. 8. 9. 10. & 11

Confirmatio donatoris iuris patronatus an, & quando retro  
trahatur in praedictum secundum donatarii, ibid. n. 13

Donatio iuris patronatus ante confirmationem Episcopi non ab-  
dicat ius a donante, tamen ab eo presentatum, vel ab eius herede  
interim vacat instituendus, ibid. n. 14

Donatio iuris patronatus semper suscipitur in vita donatoris,  
quousvis per eius mortem ius illud extingueretur, ibidem nu-  
mero 26

Donatio iuris patronatus praesumitur ab Ordinario confirmata  
eo ipso quod presentatum a donatario instituit, decisio 334. nu-  
mero 1

Confirmatio iuris patronatus potest quandoque post dona-  
tionem intervenire in praedictum donatoris eiusque heredum,  
ibid. n. 2

Donatio iuris patronatus absque consensu ordinarii vel Vicarii ad

# Index Rerum

id specie facultatem habentis nulla est, dec. 363. numero 1.  
Donatio iniripatronatus confirmari non valet nisi ab habente iura Episcopalia, ibid. nu. 2.

Iura Episcopalia annexa sunt officio Vicariatus ibid. n. 3.  
Et Vicarius non presumitur habuisse ab Episcopo mandatum speciale ad confirmationem donationem iniripatronatus nisi probetur, ibid. n. 5.

Ex productione donationis iniripatronatus inualida cessat presumptio melioris ante facta, vel postea obtema, ibidem num. 5.

Confirmatio tacita donationis iniripatronatus non educitur ex institutione reportata a Vicario in executione sententiarum latorum ab aliis Iudicibus, qui carendo facultate instituendi illam ad Ordinarium remiserunt, ibid. n. 6.

Et talis institutio hoc modo concessa tribuenda est potius ipsi Iudicibus, qui institutionem fieri mandarunt, quam Vicario executionis, ibid. n. 7.

Consensus Ordinarii requiritur etiam in donatione iniripatronatus, quia pater facit filio, cum in vultu patris, ubi iniripatronatus est hereditarium, non dicitur compatronis, sed ad hunc effectum reputatur extraneus, ibid. n. 9.

Donans iniripatronatus lege adiecta donatarius presentandi vnus de familia censetur quoad alios donatarios tale vnus in iunctum, prater donatoris filios, & in dubio ita interpretari recipienda est ad exclusionem oneris, ibid. num. 12.

Donatio iniripatronatus non requirit scripturam, decil. 270. num. 12.

In donatione iniripatronatus qualitates requisita censentur repetite in secunda donatione relictas ad primam donationem, maxime quando in secunda donatione tenor prima est insertus, dec. 444. n. 10.

Et sufficit, quod secunda donatio non derogat prime, ut qualitates in vtrique apposite seruari debeant, ibidem num. 11.

Iniripatronatus Ecclesiasticum cadit sub regula reservatoria, dec. 189. n. 15. & dec. 302. n. 11.

Intellige conclusionem cum sua causa, ut scilicet collatio fieri debeas per Papam personam habentibus qualitates requisitas in fundatione, quia per tales reservationes non censetur Papam velle praeiudicare, nisi collatoribus, non autem personis in fundatione vocatis, dec. 189. n. 16. & dec. 302. n. 12.

Iniripatronatus Ecclesiasticum remanet tale non obstante infestatione facta laico, quia solum operatur respectu utilis domini, non autem respectu directi, quod remanet penes personam Ecclesiasticam in feudum autem, dec. 273. n. 8.

ad Iniripatronatus gentilitium non admittitur vxor successoris in d. patronatus, attento quod non est de genere, & consanguinitate fundatoris, sed tantum affinis, dec. 206. n. 3.

ad Iniripatronatus gentilitium non admittitur heres vnus ex patronis, dum supersunt alij de agnatione fundatoris, quicquid sit in herede vltimi grauati, ibid. n. 4. & 5.

Iniripatronatus non potest esse pro parte gentilitium, & pro parte hereditarium, ibid. n. 6.

Iniripatronatus gentilitium deficientibus proximioribus in gradu non deferitur ad sequentes in stirpes, sed in capite quando omnes eodem gradu consanguinitatis inunguntur, ibidem numero 7.

Et ratio est, quia verbo fundatoris omnis de genere communis, ibid. n. 8.

In iniripatronatus gentilitio vxor patroni succedere nequit, dec. 311. n. 15.

Iniripatronatus erectum in executionem testamenti fundatoris, ad quod in erectione fuit habita velatio censetur iniripatronatus reservatum favore omnium in testamento nominatorum, dec. 396. n. 3.

In patronatus ex rededicatione, vel sedotatione, ut acquiritur in preiudicium primi fundatoris requiritur, quod Ecclesiasticus prius sit dirutus, tunc indiget noua consecratione, quodque prima dos rededicti fuit de esse ad non esse, decil. 312. num. 8. & 9.

Iniripatronatus in dubio presumitur hereditarium, dec. 277. num. 16.

Iniripatronatus insignis quiescit, tunc Papa illi derogando nemini in se in iuriam, dec. 518. n. 20.

Iniripatronatus insignis non efficitur autentica lize super hereditate, cuius est annexum, ibidem nu. 20.

Lis super iniripatronatus, & presentandi, ac super hereditate cuius patronatus est annexum vide in verbo lis.

Iniripatronatus laicale non cadit sub regula reservatoria nemini secus vero Ecclesiasticum, dec. 271. n. 6. & 7.

Iniripatronatus regulariter in fideicommissarium non transiit, dec. 3. num. 1.

Sed restituta hereditate manet penes heredem directum eius, quod successoris, dec. 15. n. 1.

Iniripatronatus non transiit in fideicommissarium ex prescripta voluntate Testatoris, qui presumitur voluisse restitui fideicommissario bona, & iura conmodum pecuniarium effectum, non autem, quae ad honorem pertinere videntur, ibid. num. 3.

Limita non procedere quando constat de voluntate Testatoris illud comprehendens in fideicommissis, ibid. num. 4. & dec. 76. num. 1.

Et Testatoris voluntas ex quibus desumatur, dec. 15. n. 7. & seq.

Iniripatronatus transiit in fideicommissarium, nec manet penes grauatum, si Testator ei prohibuit deualitionem Trebellianicam, & Falcidiam, ex qua enim resultat illius voluntas, quod nihil penes ipsam remanet, ibid. num. 18.

Hec tamen coniectura si est sola habet contradictores, ibid. num. 19.

Coniectura plures debent ad hunc effectum simul iungi ad assignandam Testatoris voluntatem, ibid. nu. 20.

Iniripatronatus cadit sub fideicommissis quando ita suadet prescripta Testatoris voluntas, & forma primaria acquisitionis non repugnat, dec. 361. n. 10.

Et voluntas resultat eo ipso quod Testator mandauit, quod vnus ex heredibus decedente sine liberis superstes sit heres in solidum ad omnimodas hereditates, nam verbum haeces ex vi proprietatis porrigitur ad iniripatronatus, ibid. n. 11.

Et de verbo in solidum, quod denotat totalem translationem iurium in superstem, ibid. n. 12.

Item voluntas de fideicommissis non solum, quando agitur de fideicommissis vniuersali, sed vltierius quando ad sunt verba vniuersalia, & geminata nempe quod omnia deueniant ad substitutum, ibid. nu. 13.

Iniripatronatus regulatur per fideicommissum, quamuis vniuersale non transferitur, sed remanet penes heredem directum, dec. 187. n. 2.

Fallit regula quando ex coniecturis constat de voluntate Testatoris, quod substituti per fideicommissum etiam in iure patronatus succedant ibid. n. 2.

Iniripatronatus transiit in fideicommissarium, quando constat Testatoris voluisse esse nedium heredem in solidum, sed vltierius ad omnimodas suas voluntates, & sic esse heredem etiam iniripatronatus, ibid. n. 7.

Iniripatronatus venit etiam in restitutione fideicommissi, quando Testator voluit omnem hereditatem in distinctis, & nullo iure relicto restitui fideicommissario, quia ab vniuerso vnus vultu re non potest, ibid. n. 12.

Item si ultra vniuersalem translationem hereditatis in fideicommissarium voluit etiam restituere fructus a grauato ex hereditate perceptos usque ad purificationem fideicommissi, ibid. n. 13.

Iniripatronatus indiuiduum est, quoad proprietatem, quia est incorporeale, decil. 106. num. 7.

Est tamen diuiduum quoad alium presentationis, ibid. num. 8.  
Iniripatronatus non dicitur purificatus ad sanguinem alterius nisi post mortem illius, pro quo fuit reservatum, decil. 277. numero 15.

Inira

## & Materialium.

*In patronatus habetur pro erecto ex sola destinatione, decil.*  
178. n. 12.

*In patronatu non acquiritur ex assignatione decimarum facta Ecclesie, cum de iure communis debentur, cum talis actus ex officio liti non excludat liberalitatem dantis, decilio 382. num. 10.*

*In patronatu quod sit inter patronos divisum, ac etiam iam presentandi per Turnon declaratur ex concordia inter patronos facta, quatenus sit inofficiata, ibid. n. 18.*

*In patronatu quando agitur de libertate beneficii & Ordinarii non est in causa probatur lenioribus probationibus, decil.*  
444. n. 3.

*In patronatu, quando ad Confraternitatem spectat, tunc presentatio fieri debet a maiori parte, dec. 461. n. 18.*

*In patronatu, quando transferitur nominatio, & principaliter, tunc requiritur consensus Ordinarii, secus vero si accessoria cum vniuersitate bonorum transferatur, & reddatur ratio, dec.*  
15. num. 5.

*In patronatu priuatorum, in quo non cadit suspicio usurpationis sufficienter probatur ex fundatione, & dotatione flante certioria quod si possessione presentandi, dec. 118. n. 1.*

*In patronatu probatur ex sententia Ordinarii, qui non solet de facili pronunciare pro patronatu, cum prauidetur eius collationi, ibid. n. 6.*

*In patronatu probatio non inficitur ex sententia lata super feodo, ibid. n. 7.*

*In patronatu probatur ex quadragenaria cum fama, vel admodum ubi non inerat presumptio usurpationis, ibid. n. 8.*

*Item probatur lenioribus probationibus, quando agitur ad effectum iuris honorifici, dec. 162. n. 1.*

*Item probatur reedificatione Cappella, & apparatu sacrosanctissimae ad eius cultum necessario, ibid. n. 11.*

*Item ex Testibus deponentibus aliquem senepse fuisse habitum pro vero patre, ibid. n. 12.*

*Item ex publica voce, & fama, quae in antiquis valde inducit ad illius probationem concurrentibus etiam admodum, ibid. n.*  
13. & 14.

*Item probatur ex Instrumento fundationis, dec. 189. n. 3.*

*Item probatur ex presentationibus spatio 40. annorum, & talis probatio iuncta etiam fama, & admodum sufficit, quando non militat praesumptio usurpationis, dec. 270. n. 15.*

*Talis praesumptio praesumptio non militat in personis Ecclesiasticis non habentibus iurisdictionem in loco, quia sunt ad instar persona privatae, ibid. n. 6.*

*In patronatu probatur ex partium confessione dum ordinatio non est in causa, & agitur solum de praesudicio consentientium, dec. 361. n. 2.*

*Item probatur ex presentationibus spatio 40. annorum effectum sortis cum admodum, dec. 283. n. 3. & 6.*

*Item plene probatur ex sententia antiqui Ordinarii, qui qualitates beneficiorum sua Diocesis bene nosse censetur nec facile patronis fauent, ibid. num. 7.*

*Et tales sententiae praesumptionem inducunt, quod fuerit acquisitum ex fundatione, vel dotatione, prout in dubio praesumitur, ibid. n. 8.*

*In patronatu praesumitur ex usurpatione in habentibus iurisdictionem in loco beneficii iuxta dispositionem S. Concilii Tridentini sess. 25. de reformatione. cap. 9. quia conciliaris dispositio procedit tam in petitorio, quam in possessorio, dec. 155. n. 1. & dec. 188. n. 2.*

*Limita conciliaris dispositionem non habere locum quando Ordinarius non est in causa, nec qualis est super existentia usurpationis, sed tantum super pertinentia inter patronos, inter quos Concilium nihil voluit innovare, dec. 155. n. 2. & dec. 188. n. 4. & dec. 382. n. 1. & 2.*

*Item nec locum habere quando constat de instrumenti fundationis, ibid. n. 10.*

*In patronatu probatio in personis primatis non fuit a Concilio Tridentino alterata, vel innovata, ibid. num. 3.*

*In patronatu in dubio praesumitur ex fundatione, vel dotatione, dec. 382. n. 8.*

*In patronatu per unionem accessorie factam cum consensu patroni extinguitur, dec. 382. n. 11.*

*Et patroni consensus in unionem est omnino necessarius, ibidem num. 13.*

*Et quando plures sunt patroni omnium consensus requiritur, ibid. num. 14.*

*In patronatu per unionem aequae principaliter non extinguitur, sed titulus beneficii uniti, ac patronatus manet in statu primario, ibid. num. 16.*

*In patronatu per unionem beneficii patronalis, tunc extinguitur quando sit alteri Ecclesiae libera, seu alicui loco pio, vel in prebendam alterius beneficii, ibid. n. 17.*

*Secus vero si unio fiat pariter patronali, non ad effectum, ut liberum efficiatur, tunc enim beneficium unitum, adhuc patronale remanet non secus ac est illud, cum est facta unio, ibid. num. 18.*

*In patronatu beneficii patronalis uniti non acquiritur patroni beneficii principalis variatione quia unitum non fundatur, constructum, aut dotatum, sed residens necesse est petere priusum patronum ibid. n. 19 & 20.*

*Saltem quoad ius presentandi simulatur cum patrono beneficii principalis, ibidem num. 21.*

*In patronatu per unionem quociens patronus consensus cum praesentatu usurpationis, ibidem num. 23.*

*Et ex quibus talis consensus praesumitur, ibid. n. 24.*

*Et consensus etiam ex actu nullo desumitur, ibid. n. 25.*

*Ius sepulturae est quid dinersum a iure patronatu quod principaliter non potest competere in sepulcro, ut nec accessorie ad ius patronatus, quod in hac parte ius resistit, dec. 162. n. 17. 18. & 19.*

*In patronatu ultra 40. annos reuideri debet ab ordinario adhibita causa cognitionis iuxta dispositionem S. Concilii Tridentini sess. 25. cap. 9. de reformatione. ibid. n. 21.*

*Et interim dum per Ordinarium reuideretur in patronatu ad formam S. Concilii Tridentini non debet interim patronus priuari eius quasi possessione, presentandi, ibid. n. 22.*

*In patronatu praescribitur spatio 40. annorum a patre ad uerum aliam compatronum, dec. 382. n. 4.*

*Requiritur tamen in patrono praescribente bona fides, ibidem num. 9.*

*In patronatu reservatum simpliciter pro descendentibus dinersum personarum dicitur hereditarium, decilio 206. num. 1.*

*In patronatu reservatum pro proximioribus Testatoris per lineam masculinam descendens dicitur, & in illorum descendentibus ex linea femina reputatur gentilitium, ibid. n. 2.*

*In patronatu reservatum pluribus censetur pro virilis, & in capita, dec. 396. n. 1.*

*In patronatu quando est reservatum pro heredibus, & successoribus, omnes censentur comprehensae, ibid. n. 19.*

*In patronatu, spectat ad omnes heredes fundatoris quando ipse illud sibi reservauit, secus si alteri, ibid. n. 20.*

*In patronatu ad omnes fundatoris heredes pertinet, quando certis personis reservatum non fuit, ibid. n. 21.*

*In patronatu transiit ad omnes heredes etiam extraneos, quatenus per certis personis fuit reservatum, ibid. n. 22.*

*Intellige in descendentem vocatorum ad excludendam libertatem beneficii in concursu Ordinarii vel alterius praecedentis providere tanquam de libero secus in concursu eorum, quibus novissimus in patronatu reservatum fuit, ibid. n. 23. & redditur ratio, n. 24.*

*In patronatu reservatum pro descendentibus, & linea fundatoris ob descendentem lineam ex gentilitio evadit hereditarium dum*

# Index Rerum,

in reservatione non adfunt dictiones taxatiue, dec. 553. n. 5.

Et lineæ defitum ex quibus probatur, ibid. n. 6.

Iurispatronatus si reservatum simpliciter non fuit ad fauorem familie, sed tantum effectum non sufficit quod quis probet se de familia, cum id referri possit ad familiam continentiam, ibid. n. 8.

Iurispatronatus reservatum fauore familie, & agnationis in defitum vocatorum non transit ad extraneos, quando illius reservatio habet dictiones taxatiuas, dec. 381. n. 1. Declara. num. 4. & seq.

Iurispatronatus in defitum vocatorum ne transeat ad extraneos, requiritur, vel expressa extraneorum exclusio, vel quod dictiones taxatiue percipiant tempus deficiencie vocatorum illique adiecta sint ad limitandum iurispatronatus, ibid. num. 4.

Alioquin casus deficiencie vocatorum tanquam à fundatore omiffus remanet sub dispositione iuris communis iuxta quam etiam extranei heredes succedunt in iurispatronatu, ibid. n. 5.

Iurispatronatus transit ad extraneos in defitum masculinum quando dicto taxatiua non fuit limitate appofita ad iurispatronatus, sed fauore masculinorum, vixit donec extant prefertantur feminis, ibid. num. 6.

Et licet exclusio femininarum, & extraneorum non est perpetua, sed temporalis existentibus agnatis masculis, ibid. n. 7.

Iurispatronatus ex prohibitione Testatoris, quod extraneis non possit de familia agnatorum masculinorum descenditum non importat limitationem iurispatronatus, cum talis prohibitio flet demonstratiue non taxatiue, ibid. n. 8.

Iurispatronatus relictum si fuerit nominatum à principio pluribus personis, vi singulis, & eorum descenditibus, tunc vnusquisque descendentes succedunt in stirpe, dec. 100. n. 9.

Iurispatronatus residet penes quemcunque patronum infolidum, promittens prefentatio facta ab vno tantum patre alius non prefentantibus valet, ac si ab omnibus esset facta, dec. 106. n. 9. & dec. 164. n. 14.

Iurispatronatus residet penes quemlibet patronum infolidum, & diuisio que cadit in illum exercitio cessat si patris non prefentans, dec. 388. n. 24.

Patronorum numerus non attenditur in abstracto, sed eorum tantum, qui realiter prefentant ad effectum ut qui prefentatus dicatur à medietate patronorum, ibid. num. 25.

Iurispatronatus residet penes aliquem cum qualitatibus personalibus non transferitur in successeurem titulo hereditario, minusque quasi possessio prefentandi, dec. 39. n. 12.

Iurispatronatus transit cum vniuersitate bonorum, dec. 170. n. 4.

Iurispatronatus comprehendit dicitur in hereditate, dec. 15. num. 9.

Iurispatronatus existentia probatur ex publico instrumento fundationis, & dotationis beneficii, qui modus probandi superat omnes alias probationes, dec. 106. n. 4.

Iurispatronatus existentia probatur ex confessione aduersarij, ac in eius prauudicium quando non agitur de sanctorum iurispatronatus contra libertatem Ecclesie, dec. 264. n. 3.

Iurispatronatus existentia probatur in prauudicium aduersarij ex simili narratiua facta in suis literis, dec. 388. n. 12.

Iurispatronatus existentia probatur ex confessione aduersarij, dec. 410. n. 2.

Iurispatronatus existentia probatur ex instrumento dotationis iurisperentationibus, & ex confessione aduersarij in literis sue promissionis, quando non est quasi super libertate beneficii, dec. 558. n. 5.

Iurispatronatus perinentia probatur ex probatione descenditiae ab eo qui fuit in quasi possessione prefentandi, dec. 118. n. 28.

Iurispatronatus perinentia probatur confesso de descenditiae ab existente in quasi possessione prefentandi, quantum non probatur descenditiae à fundatore, dec. 138. n. 2.

Iurispatronatus perinentia probatur, probata descenditiae ab eo qui est in possessione prefentandi, dec. 15. n. 1.

Iurispatronatus perinentia ad fauorem successoris probatur ex pluribus prefentationibus antecessorum, dec. 88. n. 6.

Iurispatronatus perinentia ad donationem probanda non est si

constat de illius quasi possessione prefentandi tempore donationis iurispatronatus, alioquin necessaria est illius probatio, dec. 126. n. 8. & 9.

Iurispatronatus perinentia probatur eo ipso quod prefentans est heres illius, qui est in quasi possessione prefentandi, dec. 138. num. 18.

Iurispatronatus perinentia probatur ex prefentationibus habitis ab existente in possessione prefentandi, etiam si non probetur descenditiae à primo fundatore, dec. 558. n. 4.

Iurispatronatus qualitas, an & quando possit immutari, dec. 35. n. 19.

Et alterati in prauudicium vocatorum, d. dec. 177. n. 17. & 19. 20. 21. & 24. & quid in prauudicium bonorum Dei, & Ecclesie, num. 23.

Iurispatronatus derogatio non trahitur ad ius nominandi, quod competit ex gratia, prout iurispatronatus, sed de iure communi, dec. 667. n. 10. & respondetur Clausule derogatiue, n. 11. & 12.

Iurispatronatus derogatio illud prefertat pro futuris vacationibus, ac exclusio intentionem acquirendi libertatem beneficii, dec. 118. n. 23.

Iurispatronatus reservatio necessaria non est in fundatione, dec. 106. n. 5.

Iurispatronatus seruitutis Ecclesie non potest se subicere, dec. 118. n. 10.

Iurispatronatus non prauudicat preiudicio ex causis resignationis, dec. 118. n. 14.

Ad iure patronatus, ad ius nominandi Vicariis non inferunt, dec. 667. n. 21.

Iurispatronatus Papa derogare non solet, non consensu lre, dec. 558. n. 29.

Iurispatronatus Papa derogare non solet nisi ad summum pro duabus tertis quando beneficium iurispatronatus non vocat in Curia, ibid. nu. 30.

Ad acquisitionem iurispatronatus requiritur consensus Ordinarj, dec. 161. n. 15.

Consensus tamen prefertantur ex distantia longissimi temporis in illa etiam fama ac communi reputatione, ibid. num. 16.

Edicta affigenda fecula vacatione beneficii iurispatronatus, dec. 118. n. 9.

Beneficium iurispatronatus quando vocat in Curia, tunc Papa ei solet derogare, ibid. num. 21.

Iurispresentandi est fructus iurispatronatus, dec. 15. n. 15.

Iurispresentandi alieni reservatum eius vita durante tanquam personale morte expirat, dec. 264. n. 15.

Iurispresentandi per appellationem deuoluitur ad Rotam vigore Clementine Auditor de Rescript. mediante commissione Papa super negotio principali, dec. 284. n. 12.

Iurispresentandi competit Abbati de iure communi ad beneficia fundata in Ecclesijs ad monasterijs spectant. dec. 295. n. 11.

Iurispresentandi alius si sit reservatum, tunc donec ipse vivit non debet ad illud admitti successe vocatus, dec. 334. n. 3.

Iurispresentandi ex prefentatore, & promissione Ordinarj non redditur turbidum per appellationem ex aduerso interpellat à sententia eiusdem Ordinarj fauore promissi, si est clarum, & validum, dec. 104. n. 18.

Iurispresentandi ex sola oppositione non est considerabile, nec validum prefertant quando inerta cooportunum sunt equalis, scilicet vero quando alter ex illis est dignior, tunc enim ius prefentatum censetur ex clausula. Dummodo tempore date prefentationis non sit alteri ius querendum, dec. 489. n. 15. & 16.

Iurispresentandi ex stipulatione Notarij pro omnibus quorum intercessit, eo magis procedit in causa doli ex specialis privilegio cuius vigore queritur ius mulieris absenti ex contraria ab alio celebrare, dec. 588. n. 22.

Iurispresentandi foribus ex primæ obligatione fratri de dotanda tollitur ex partiali & communicatione inter ipsos fratre postea facta, ibid. num. 21.

Iurispresentandi renunciari nequit à noniure. sique so. communicatus

*lat. statuarii, ac consilium in Marchia, ibid. num. 35*  
 In amittendo ius quatuor maius versatur praedictum,  
 quam in amissione iuris quarendi, decil. 13. n. 32  
 Iustificatio valoris per non excessum à iudicio arbitrio pen-  
 det, decil. 645. n. 15  
 Infinita sententia probatur ex decisionibus, dec. 92. n. 2. &  
 decil. 245. num. 3. & dec. 273. num. 3. & dec. 284. num. 2. &  
 dec. 298. num. 1. & dec. 305. num. 4. & dec. 358. num. 2. & dec.  
 487. num. 1. & dec. 527. num. 2. & dec. 639. num. 2. & decil.  
 640. num. 2. & dec. 666. num. 1

L

**L**aceratio scripturae facta ab antecessore non operatur proba-  
 tionem ubi contentorum in praedictum successoris, alias  
 non temeritas antecessoris noceat Ecclesiae, dec. 160. n. 15  
 Laceratio conf. 144. num. 3. reprobat opinionem Ruini, dec.  
 399. num. 14  
 Latio est fundamentum restitutionis in integrum, dec. 345.  
 num. 10. & dec. 346. n. 3. & dec. 502. n. 1. & dec. 561. n. 36

Latio excluditur stante validitate, & iustitia sententiae, dec.  
 58. n. 1

Latio in summariissimo possessore debet esse evidens, decil.  
 441. n. 44

Alias enim illius cognitio ad aliud iudicium est remittenda,  
 ibidem num. 15

Latio in sexta parte praei sufficit, quando agitur de resim-  
 endo deliberatione, seu venditione facta in Iudice, licet in  
 dimidia requiratur, quando venditio fuit facta ab ipso Domino,  
 dec. 609. n. 5

Ratio diversitatis est, nam in venditione voluntaria latio  
 requiritur ex quo venditor sibi imputare debet si rem maio-  
 ris valoris vendidit praeter dictum, quod non militat in Iudice,  
 qui non habet tam absolutam dispositionem, quanto ipse Domi-  
 nus, ibid. n. 6

Latio non cadit in divisione fideicommissi reciproci & con-  
 qualis, dec. 134. n. 14

Latio probari potest ab Ecclesia, non obstante beneplacito  
 praesumpto, dec. 441. n. 9

Latio probanda est incontinenti in summariissimo possessore,  
 ibid. n. 10

Laicus est incapax decimae spiritualis, & non efficitur capax  
 nisi concurrens inmemorabilis cum fama privilegii ante Con-  
 cilium Lateranense vel recognitio ab Ecclesia, dec. 104. n. 13

Laicus incapax est iuris decernendi, dec. 323. n. 6

Laicus qui decimas in feudum recepit ante Concilium La-  
 teranense tenetur iuxta leges feudales conventionis exhibere ser-  
 vitia, obsequia, ac ministeria Ecclesiae, ibid. n. 10

Et haec est communis ac receptissima sententia omnium scri-  
 ventium, & contraria opinio Rebuti daturatur ibid. n. 11

Laici non est incapax solius commoditatis, & evasivanti  
 decimarum seu illi a iure decernenda, dec. 347. n. 8

Laici possessionem non habet circa dispositionem & collatio-  
 nem beneficiorum, decil. 435. n. 15

Laici prohibentur publicas, vel privatas disputationes de  
 fide Catholica habere, dec. 448. n. 11

Laici ad evitandum praedictum quod ipse sit ab non com-  
 prehensionem Materialium sub iurisdictione fuerunt in pos-  
 sessu ab ingressu reportare renunciationem futurae successioni-  
 bus, dec. 635. n. 56

Laici carent prorsus iurisdictione in personas Ecclesiasticas,  
 dec. 696. n. 4

Laici infestationes decimarum facta ab Episcopis ante  
 Concilium Lateranense non valde reputantur, dec. 333. n. 12

Lambertini de iurisdictione lib. 2. par. 1. qu. 2. ar. 4. n. 7  
 de iurisdictione, dec. 581. n. 10

Lancellos de attentat. cap. 31. n. 170. quosdam intel-  
 ligunt, dec. 125. n. 13

Latio decil. Granaten. 45. n. 25. in quibus terminis loqua-

tur? dec. 101. n. 23

Latio propter ex relatione Curiae, decil. 2. n. 12. &  
 dec. 217. n. 7. & dec. 244. n. 3. 4. & 6

Contra tamen relationem Curiae admittuntur probationes  
 in contrarium, dec. 217. n. 8

Declata ad hunc effectum requiritur quod probationes perentiant  
 tempus citati non ex causa alias non iustificatur, ibidem nu-  
 mero 9

De latione dolosa, quando constat, tunc decem dies ad ap-  
 pellandum current à die sententiae, quamvis citatio personalis  
 non praeservet, dec. 242. n. 2

Latio non excluditur ex comparationibus citatis, si illas non  
 percurritur tempus citati, ibid. n. 6

Alias enim effectus in possessione citati sic comparando eludere indi-  
 cem, & partem, quod non licet postquam ex legitima causa  
 praecedente lationis originem fuerat processus per diligenti-  
 as, ibid. n. 7

Laudemium soluitur pro inestimatione, & actuali traditione  
 possessionis, decil. 416. n. 16

Laudemium soluitur ab extraneo, in quem mediante ali-  
 natione bona deveniunt, decil. 483. n. 10

Laudemium non soluitur, nisi alienum sit veri, & proprie  
 emphyteuta, ibid. n. 28

Laudemium servanda obligatio non congruit contractus loca-  
 tionis, dec. 517. n. 17

Laudum à compromisso regulari, dec. 44. n. 17

Laudum à partibus si fuit simpliciter emolatum, tunc  
 omnia in eo contenta approbata censentur, ibid. n. 18

Laudum à quo fuit appellatum non est exigibile, dec. 218.  
 num. 4. & 6. & dec. 148. n. 1

Laudum contra rationem excessus, dec. 10. n. 11

Laudum confirmatum si fuit, confirmatio illud ultra ibi dis-  
 posita non extendit, sed ad alios limites restringitur, dec. 126.  
 numero 20

Laudum dicitur à medio sublatum per sententiam contrariam  
 in iudicium transactum, dec. 248. n. 11

Laudum est simili iuris, nec extenditur de casu ad casum,  
 dec. 126. n. 14

Laudum cum sit simili iuris casus ibi dispositus non egredi-  
 tur, dec. 167. n. 6

Laudum, & sententia differunt inter se, nam sententia potest  
 in parte & partibus acceptari, laudum vero solum, decil. 218.  
 num. 9

Ratio diversitatis est, quia sententia iudicio redditur in inno-  
 centi, ac quando compromissum est voluntarium laudum trahit  
 originem à voluntate compromittentium, quae est individua,  
 ibid. n. 10

Amplia etiam si in compromisso ad iuramentum, quia illud  
 pariter est individuum, ibid. n. 11

Laudum non se extendit ultra expressa, & per consequens,  
 qui in eo se fundat probare debet casus contrarios in eo esse  
 comprehensos, dec. 167. n. 24

Laudum non potest esse pro una parte obligatorium, & pro  
 altera non, dec. 248. n. 3

Laudum laici possit rem indicatam eam non alterat nisi in  
 eo quod in dicto laudo fuerit specialiter dispositum, decil. 126.  
 numero 12

Laudum executionem petit omnia in eo contenta acceptasse  
 censetur, dec. 46. n. 12. & dec. 297. n. 5

Et talis approbatio se extendit etiam ad ea quae propter aliam  
 probationem fuerant, dec. 297. n. 6

Laudum executio per sententiam contrariam in iudicium  
 transactum non datur suspensa, sed etiam vulnerata via  
 executiva, dec. 148. n. 10

Laudum in iudicio, & quod fuerit coram arbitrio prosecutionem non  
 compromittit iuramentum attendi debet, dec. 126. n. 18. & dec. 167.  
 num. 22

Ad laudum acceptationem recessum dicitur mediante prosecutione  
 appellationis ad eo interposita coram iudice appellationis a quo

# Index Rerum,

missum fuit, postea detectum, dec. 245. n. 6

Laudum iurari nequit qui illud acerrime impugnat, dec. 116. num. 21

à Lando recedi potest de utriusque partis consensu, dec. 248. num. 7. & n. 12

Renunciatio contenta in Lando censetur qui decretum Lando contrarium acceptavit, dec. 218. n. 12

Appellatio interposita à Lando, in parte, & partibus præindicialibus habetur, ac si pure & simpliciter esset interposita, quia laudum ex voluntate compromittentium est individuum, decif. 248. n. 3

Legatarius an agere possit de cessione rei legata contra heredem vide in verbo Euctio, & verbo Hæres.

Legatarius contraditor legitimus non est adversus heredem petentem in universum, nisi possideat, dec. 36. n. 14

Legatarius, cuius creditoris sui relictum prædium retinet, & possidet, donec ei tertia pars hereditatis ab heredem configuratur, & fructus ex prædio perceptos facit suos, decifio. 294. num. 2

Et fructus acquirit à die mortis, quando ipse, & non alius illos percepit, ibid. num. 3

Legatarius quod faciat fructus suos ex prædio à Testatore ei relicto, donec tertia pars ab heredem configuretur, resultat si Testator mandavit super dicto prædio non molestari, ibidem num. 5

Item si Testator mandavit quod legatarius prædium retineat donec ei integra tertia pars configuretur, alias enim si fructus imputare teneretur non integra, sed diminuta tertia pars ei esset assignanda, ibid. num. 6

Legatarius non facit fructus suos quos ex prædio sibi legato sub ditionibus Donec, & quouque sibi tertia pars ab heredem configuretur percepit, quia tale relictum sub dictis ditionibus importat dationem in pignus, ibid. n. 8. & 9

Declaratio conclusionem non procedere, quando constat de voluntate Testatoris legandi prædium eiusque fructus, quia voluntatestante Ditione Donec & quouque non restringitur legatum quoad substantiam, sed solum ad tempus, & temporalitatem important, ibid. nu. 10

Legatarius fructus perceptos ex prædio legato non pro securitate, sed ut illos fructus faciat suos, nec illos imputare tenetur, ibid. num. 12

Legatarius licet percipiat fructus ex prædio sibi legato, donec tertia pars hereditatis ab heredem sibi configuretur si dicta tertia pars consistit in stabilibus, quæ de sua natura est fructifera, ibid. n. 10

Legatarius declarasse censetur prædium possidere iure pignoris, si eorum Iudice comparuit, & asseruit se creditorem hereditatis instituit per consignationem bonorum hereditarium insolutum, ibid. n. 14

Legatarius si dolose non contravenit conditioni apppositæ legato non cadit ab illius commodato, decif. 498. n. 17

Legatarius pro consecutione legati habet contra heredem nequid actionem personalem, sed etiam hypothecariam, dec. 590. numero 1

Legatarius competit via ordinaria pro consecutione legati iuxta opinionem Rota, dec. 591. n. 4

Legatario competit reuocatio bonorum Testatoris pro consecutione legati, si illa possidet, ibid. n. 8

Legatario competit actio personalis tum hypothecaria pro consecutione legati, dec. 294. n. 1

In legatarius transiit ipso iure dominium rei legata statim ac heres eam non soluit, dec. 132. n. 41

Et dominium transiit à die obitus Testatoris, decifio. 590. numero 5

In præiudicium legatarii non potest heres rem legatam in dote assignare, vel de ea dispendere, dec. 130. n. 2

Legatum à matre filio relictum, per quæ tanto, che de iure lo prouiente non censetur relictum legatario, sed solum sup. plementum, quatenus legato sit maior, dec. 86. n. 25

Verba enim illa, che de iure lo prouiente important, quod legatum imputari debeat in legitimam, quatenus expresse sita in legitima instituta fuisse, ibid. n. 6

Et legatum imputatur in legitimam regulariter à voluntate mariti relinquentis filia legatum, ibid. n. 27

Et quando non constat de voluntate contraria semper inferendum est imputationem legati in legitimam, ibid. n. 28

Legati imputatio in legitimam regulariter pendet à voluntate Testatoris, dec. 137. n. 14

Et voluntas Testatoris non imputandi legatum in legitimam si utrumque dispositus reliquit, ibid. n. 35

Amplia conclusio procedere etiam si in testamento fuerit relictum legitima, & in codicillis legatum, ibid. n. 36

Legati imputatio in legitimam non resultat ex verbis Testamenti si laicali quel tanto che de iure lo prouiente, quæ referuntur ad institutionem, itant filia non possit consequi nisi legitimam, non tamen referri possunt ad legatum in codicillis relictum longe post constitutum testamentum, ibid. nu. 39

Amplia procedere etiam si Testator omnia in testamento contenta in omnibus, & per omnia confirmavit, si confirmatio emanavit post relictum legatum simpliciter, & sic confirmatio non limitat dispositionem codicillarem quoad legatum, sed stat ampliativè ad institutionem in legitima factam in testamento, ibid. num. 40

In legato precedenti regulariter non admittitur presumptio repositio qualitatibus adesse in subsequenti, ibid. n. 46

Legati in legitimam imputatio quo casu fieri non debeat ex presuntione voluntate Testatoris? ibid. n. 47

Legatum conditionale differt à pænali, dec. 132. n. 1

Legatum conditionale differt à pænali quoniam procedit in fine pura, nullo iniuncto præcepto de aliquid dando, vel faciendo, sed requiritur simplex ademptio sub conditione negativa, si forte aliquid non fecerit, seu de derit, ibid. n. 2

Legatum sub contraria conditione factum videtur, quando concurrens condicio resolutiva dispositionis, ibid. n. 3

Legatum pænale dicitur quando institutio est pura, & postea iniungitur heredi aliquid omni, & si illud non adimpleat priuatur relicto, tunc ademptio dicitur in pænam contrarietatis, ibid. n. 4

ad Legatum pænale faciendum oportet, quod præcedat præceptum Testatoris de aliquid faciendo, ibid. num. 5

Legatum an sit pænale, vel conditionale sufficit coniectura voluntatis Testatoris, ibid. n. 12

Legatum quod sit pænale ex quibus verbis desumatur? ibidem num. 15

Legatum conditionale etiam sub conditione, & fallo veris concepti potest, dec. 89. n. 22

In Legato conditionalis non requiritur interpellatio sicut in pænali, dec. 132. n. 3

Legatum capi debet de manu heredis, dec. 56. n. 12

Legatum caducum efficitur per mortem legatarii ante Testatoris, dec. 445. n. 1

Et tunc bona legata ad heredem spectant pleno iure, dec. 445. num. 2

Ratio est, nam ad validitatem, & confirmationem legati necessaria est superexistencia legatarii, ibid. nu. 4

Legatum caducum non efficitur per prædecessum legatarii, quoniam legatario sit datus substantius tunc enim ex voluntate Testatoris ipse substantius admittitur, ibid. n. 6

Intellige de substituto per vulgarem secus per fideicommissariam, ibid. n. 7

Ratio diversitatis est, quia prædecessus legatarii efficiens ne legatum acceptari possit aperit viam substitutioni vulgaris, quæ purificatur æque siue primo vocatus veli siue non possit ex quacunque causa, ibid. n. 8

Quod fecit & in substitutione fideicommissaria quia supponit evolucionem fuisse primo vocato quæstionem, ibid. n. 9

Legatum caducum efficitur per prædecessum legatarii ante Testatoris quoniam constat Testatorem voluisse substantium succedere

## & Materiarum.

faceretur per fideicommissariam, & post acquisitionem legatario primo legatario, quod vulgari repugnat, ibid. n. 10.  
Et ex quibus subsistentis fideicommissaria inducatur: ibid. num. 11. & 13.

Legatum dotis relictum à patre filio sub conditione nubendi in certo loco ubi nullum non debetur, quia conditio nubendi tanquam restrictum libertati matrimonii reicienda est, dec. 89. n. 7.

Item nec minus debetur si sit adiecta pena aliquid solvendi in causam contraventionis, quia non debet quis invitari ad matrimonium metu pene, dec. 89. n. 8. Contrarium n. 11. & 13.

Legatum dotis filie relictum sub conditione nubendi in certo loco, & solvendi aliquid in causa contraventionis tale præceptum dicitur inesse legato dotis, ibid. n. 14.

Legatum dotis relictum sub conditione expirat ob defectum conditionis, ibid. n. 16.

Legatum dotis, quod Iure legitima filia relictum est etiam sub conditione si nuberet, transmittitur ad heredes, dec. 320. num. 28.

Et hæc transmissio fit absque aliquo onere ad quoscunque heredes extraneos ex privilegio legitime, eo quod transmittitur etiam ad heredem heredis, ibid. n. 29.

Legatum dotis, quæ succedit loco legitime transmittitur ad heredes, quamvis non agitur, nam ad effectum transmissum habetur pro agito, ibid. n. 30.

Legatum dicitur debitum hereditatis non defuncti, quia incipit deberi post mortem, dec. 192. n. 17.

Legatum annuum si Testator solvendum reliquit per heredem, & in casu non solvendi subrogavit fundum maioris redditus, censetur id relictum in penam ac vindictam contraventionis, dec. 132. n. 11.

Legati poenam in casu non adimplementis posita censetur in penam non adimplementis posita, ibid. n. 15.

Legatum simplex stare potest, quod sit poenale, & poenæ applicetur legatario, ibid. n. 16. & 17.

In legato Clausula omni meliori modo posita, quid operatur? ibid. n. 19.

Clausula omni meliori modo tunc operatur, quando scilicet legatum non subsistit nomine poenæ nec aliunde appareat, quod Testator voluerit hoc nomine tantum relinquere, secus vero in casu contrario, ibid. n. 20.

Clausula omni meliori modo non alterat voluntatem, clarum Testatoris, quæ operatur quidem, quod actus valeat omni meliori modo, sed non inducit modum contrarium, contra mentem expressam, ibid. n. 21.

De Legato annuo, quando agitur, in quo dies censetur apposita causa multiplicande obligationis, tunc interpellatio requiritur, ibid. n. 22.

Ex operatur ut multiplicetur obligatio legatorum; itant ut sit legata, quot anni sed non constituit in mora heredes nisi vltro sit apposita alia dies causa differenda solutionis, ibid. n. 23.

Dies an sit apposita causa differende solutionis, ut in legato semel præstando, an vero causa multiplicande obligationis, ut in annuo legato, hoc secundo casu equum non est, quod eadem dies pareat obligationem, & moram, ibid. num. 36.

Hanc distinctionem à Barrolo relata sequitur Castrensis conf. 47. num. 2. ibid.

Dies, quando est apposita causa multiplicande obligationis, tunc lapsus temporis sufficit, quod operetur vnum effectum scilicet multiplicandi legatum, non autem debet procedere alium effectum mora, videlicet heredis, ibidem num. 38.

Legatum filio à Patre, vel Matre relictum in dubio censetur animo compensandi cum legitima quia est debitum necessarium, dec. 168. n. 1.

Legatum, & legitima debentur, si utrumque in separata

oratione, ac dispositione suis relictum, ibid. num. 15. & supra num. 14.

Ad legatum inducendam sufficit omne verbum significans sensum legare volentis, dec. 194. n. 7.

Legatum mobilium, quod fuerit premitte à Testatore satisfactum ex quibus probetur dec. 590. n. 2. 4. & 7.

Legatum si Testator ademit post præceptum iniunctum censetur voluisse illud adimere principaliter in odium heredis, qui præceptum spreuit, non in favorem legatarii, dec. 132. n. 8.

Legati ademptio, quod sit in penam, & odium heredis non adimplentis colligitur ex modo relinquendi, quo Testator usus fuit in testamento, ibid. n. 9.

Legatum rei religiosa valet etiam si alia bona existant, dec. 473. n. 7. Declara vt num. 15. & 17.

Legatum relictum Ecclesie cum onere celebrandi missas censetur relictum favore anime, ac simul contemplatione Ecclesie, dec. 713. n. 1.

Legatum relictum Ecclesie cumulative administrari debet à confraternitatibus existentibus in eadem Ecclesia, quando Ecclesia administratio ad omnes spectat, & verba Testatoris ad utrumque diriguntur, dec. 654. n. 3.

Legatum prædicti à Legatario retinetur & possidet donec sibi ab herede consignetur tertia pars hereditatis operatur, ut legatarius fructus percipiat suos, dec. 294. n. 2. & seq.

Contrarium quod legatarius non faciat fructus suos ex legato relicto substitutionibus Donec, & quousque, quæ important datationem in pignus, ibid. n. 8. & 9.

Declarata conclusionem non procedere, quando constat de voluntate Testatoris legandi prædictum eiusque fructus, quæ voluntate stante Dilectionis Donec, & quousque non restringunt legatum quoad substantiam, sed solum ad tempus, & temporalitatem important, ibid. n. 10.

Legatum fructuum donec res legata præstetur est usurarium, & illicitum, ibid. n. 14.

Declarata conclusionem procedere, quando pure legata est quantitas, quam legatarius statim consequi potest, tunc enim fructus legari videtur ob retardatam solutionem, & virtualiter inest tacita pactio solvendi vias pecuniarum, ibid. n. 15.

Secus vero, quando fructus fuerunt legati ex mera liberalitate non autem propter moram heredis in præstando Legatum, ibid. n. 16. & redditur ratio 17.

Legatum tertie partis omnium bonorum hereditarium, quando est à Testatore relictum, tunc est in electione heredis, vel dare tertiam partem si commodum patitur divisionem, vel estimationem? ibid. n. 23.

Legatum traditum à Testatore in vita assumit naturam donationis, dec. 590. n. 3.

Legatum relictum in primo testamento ex quibus non censetur per secundum testamentum renovatum, ibid. n. 14.

Legatum sicuti in dubio non censetur indultum, ita nec ademptum, nec renovatum, ibid. n. 15.

Legatum speciei non censetur relictum animo compensandi, ibid. n. 16.

Legatum relictum Monacho acquiritur Monasterio; itant pro illius consecratione agere valeat, dec. 591. n. 5.

Legatum non transmittitur ad heredem legatarii quamvis potum sit, dec. 445. n. 5.

Inter legatum, & dotem dum diverfitas rationis viget non intrat Regula pariformis determinationis utriusque determinabilis, dec. 473. num. 17.

In legato alternativo usuram non cadit, & quare, dec. 294. num. 21.

Legatum ex quibus reddatur alternativum ibid. n. 22.

Legati administratio relicta Confratribus alicuius Ecclesie, si plures adsint in eadem Ecclesia Confraternitates, ad omnes cumulative spectat tanquam Ecclesiam representantes, dec. 613. n. 2.

# Index Rerum,

Præficti n, quando ad utrumque verba legatij sunt directæ, ibid. n. 10

Et si unus est in iurisdictione gubernationibus, & administrationibus Ecclesiæ, ipsi censentur ad legatij administratorem vocati, ibid. nu. 3

Et quando Confraternitates sunt ad invicem unitæ quoad gubernum tunc administratio legatij relictæ administratoribus, & Gubernatoribus, utriusque administratoribus relictæ censetur, ibid. num. 6

Et ex quibus desumatur Testatorem de administratoribus, & gubernatoribus utriusque sensisse, ibidem num. 7

Pro legato non competit via executiva de iure communi, dec. 272. n. 3

Ex modo legandi colligitur intentio, & causa propter quam fit legatum, dec. 132. n. 18

Legata duo si adsunt in eodem Testamento diversarum rerum, & quantitatum utriusque debetur, quia presumitur Testatorem voluisse duplicare, nisi adsint verba expressa in contrarium, vel ultimum sit factum sub commemoratione primi, dec. 186. n. 16

Legata, & fideicommissa particularia heredi gravatus præstare tenetur si Inventarium non confectum, dec. 351. n. 18

Legata soluta presumuntur ab herede gravato ex bonis liberis si extant, dec. 196. n. 1

Vel ex eis solvi debent, non autem ex bonis fideicommissis particulari subiectis, alias nec legatarij, nec eorum creditores nullum sui super ad. bonis acquirere possunt, ibid. n. 2

Legata fideicommissum relictæ, soluta presumuntur ex bonis liberis, si adsint, vel ex eis solvi debent, dec. 637. n. 3

Legata, & fideicommissa particularia integre præstanda sunt a gravato non obstante exceptione detractiõis legitime, quæ ab non confectum Inventarium ex aliis bonis detracta presumuntur, dec. 559. n. 13

Legata solvere de proprio heres presumitur se obligasse, si amplam renunciationem bonorum nedium Testatoris, sed etiam aliunde à Legatario reportavit, & sic eius obligatio censetur corripitissima ad renunciationem, dec. 591. n. 12

Legata de proprio solvere tenetur heres non conficiens Inventarium, quantumvis vires hereditaria non suppetant, ibidem num. 13

Legata si heres de proprio solvere promissus, dicere nequit quod ea solvere promissus de bonis Testatoris, si nec tempore aditionis, nec infra tempus conficiendi Inventarium declaravit se velle vi beneficio Inventarii, ibid. n. 16

Legata de proprio solvere tenetur heres si de bonis Inventariarum rationem non reddidit, ibid. n. 17

Legata presumuntur soluta de pecuniis hereditariis, si fuerint in hereditate reperia, dec. 27. n. 14

Legata an solvere teneatur heres beneficiatus etiam ex augmento sequuto post aditam hereditatem respondetur negativè, decisio 94. n. 21

Ratio est quia augmentum contingit post aditam hereditatem non auget hereditatem, ibid. n. 22

Et heres tenetur legatariis iuncta mensuram hereditatis, ibid. n. 23

Legata temporalia adire potest, dec. 194. n. 11

In legatij substitutio vulgaris fieri potest, dec. 445. n. 18

Et purificata dicitur per prædecessum primi legatarij, ibid. num. 19

Et substitutus vulgaris tunc admittitur, si substitutio sit facta simpliciter, secus si sub conditione si primo vocatus sine filijs decessit, & ille cum filio decessit non agitur legatus, quia tunc substitutus tenetur facta sub duplici conditione si primus non agnovit, & sine filijs decesserit, ibid. n. 20. & alia ratio adducitur, ibid. n. 21

Legatus de latere potest in causa substitutio statueri contra ius commune, dec. 223. n. 4

Duo gare tamen nequit statuto à Sede Apostolica confirmato, dec. 48. n. 18

Nec valet interpretari statutum à Sede Apostolica confirmatum, ibid. n. 30

Legatus de latere nequit contra statuta, & leges Papales perpetuo sancire, ibid. n. 32

Et an valeat, quando res reductur ad terminos iuris communis? ibid. n. 33

Legatus de latere revocare nequit statutum à Sede Apostolica confirmatum, quantumvis sit contra ius si in confirmatione Apostolica adesset decretum irritans, & præceptum de observando, quia tunc cessat favor reductus ad ius commune, ibid. n. 34

Legatus de latere devotus nequit constitutioni Piane loquens de Vicariis, & habenti decretum irritans, dec. 667. n. 17

Quinimo si Legatus procedi contra Constitutionem Piane, collatus decedat à Papam, ibid. n. 18. Declara n. 34

Legatus de latere conferre valet beneficia lursiparomatus Ecclesiastici, ibid. n. 19

Item conferre valet vigore Indultu Sixti IV. etiam beneficia dependentia à Prioratibus, in quibus sunt, & ad Priores, seu Monasteriorum, & Capitularum Ecclesiarum provisionem, seu quantumvis aliam dispositionem spectantem, dec. 667. num. 20. Declara num. 22

Legatus potest ex dispositione iuris communis conferre Vicariis, ibid. num. 27

Et tale ius conferendi si legato competat vigore indultu non censetur dicto indulto per constitutionem Piane derogatum, tanquam requirere specialem mentionem, ibid. n. 28. & redidit ratio nura. 29

Constitutio Piane loquens de Vicariis non comprehendit Legatos de latere, quia loquitur de collatione Ordinariarum, & licet Legatus in sua provincia sit Ordinarius, eius iurisdictio non est indulta modo ordinarij, sed extraordinarij, ibid. n. 30. & 31

Legatus de latere in sua provincia dicitur ordinarij, & venit appellatione ordinarij, ibid. n. 6. & 31. & vide n. 32

Legatus maiorem ordinationem habet, quam ordinarij, ibid. nu. 33

Legatus à latere ad Regem Hispaniarum potest etiam in locis legationum per que non transijt gratias concedere, dec. 400. num. 16

Constitutiones editæ à Legato de latere vigore facultatum finita legatione expirant, licet secus sit in constitutionibus editis per viam legis generalis vigore facultatum de iure communi competentium, dec. 381. n. 31

Legitima an debeatur, & an fuerit consumpta in alienationibus factis huiusmodi sunt inter se longe diversi, decisio. 31. num. 8

Legitima ascendenti in cur in Statuto Bononiæ de Dotis restituitur, fuit præservata? dec. 460. n. 17

Legitima ascendenti tanquam mortui debita tolli potest à statuto, ibid. n. 18

Legitima consumpta presumitur, si gravatus alienavit, nec Inventarium confectum, dec. 161. n. 26

Legitima concepti filij ex persona patris in bonis Ani, dec. 297. n. 12

Legitima ad effectum incommutabilis acquisitionis non dicitur delata, nisi postquam fuerit agnita, dec. 445. n. 15

Legitima ante detractum æris alieni dicitur illiquida, dec. 572. n. 9

Legitima assignari non debet filio arbitrio heredis in uno corpore, sed iudex debet aliqua corpora assignare nec maiora, nec deteriora quibus filio pro legitima sit consuluit, ibidem num. 10

Legitima an possit descendenti relinqui titulo legatarij? dec. 414. n. 26

Legitima cum sit quoti non hereditatis, sed bonorum debetur deducto ære alieno, dec. 595. n. 4

Legitima debetur filio in bonis matris, quando non est à statuto exclusæ, aliter secus, dec. 80. n. 1

Legitima cum sit portio successionis debita ab intestato substituta per

## & Materialium.

per statum iure succedendi ab intestato ius quoque petendi legatam substantiam censetur, ibid. n. 2.

Legitima debetur filio in hereditate matris de iure communi, dec. 137. n. 1.

Legitima deferitur filio ex lege presidentia, quia de iure naturali debetur, dec. 130. n. 1.

Legitima non potest fieri a parte minus eo in ius, & si minus eo competat alio personae ad supplementum, ibid. n. 3.

Legitima potius debetur filiis quam hereditas paterna, dec. 139. n. 6.

Legitima non tenetur filius recipere in bonis mobilibus, dec. 178. n. 18. Declara. n. 19.

Legitima debita est filiis in bonis matris, dec. 292. n. 20.

Legitima debita filio in bonis patris eo marius dicitur ius quoniam non querendum, & cadit sub hypotheca contrahenda creditorum, ibid. n. 26. Declara. n. 28.

Contrarium sententiam tuerentur alii rationem reddentes quod Edictum fraudatorium petunt ad eam, qui danturum non ad eam qui acquirere volunt, ibid. n. 37.

Ius quod habet filius ad legitimam, seu eius supplementum quantum ipso iure sit debitu, & cadit sub hypotheca creditorum habet tacitam conditionem si a filio acceptetur, & ante acceptationem dicitur ius querendum, & acceptatione non segeta resoluitur in non ius, ibid. n. 38.

Nec possunt credentes ratione hypothecae cogere filium ad acceptandum tale ius nisi ad sit expresse promissum, non ex ratione qua non cogitur acquirere, licet reddendi in fraudem creditorum, ibid. n. 39. & 30.

Acceptatio ex parte filii necessaria est in legitima ad effectum acquisitionis, secus vero ad effectum transpositionis ad heredes, ibid. n. 31. & 33.

Legitima est triens, si duo tantum extant filii, ibid. n. 34.

Legitima debita filio sine nepotibus in bonis avia detrahenda est prout quam filius dimisit hereditate inter secundum virum, & ipsos filios, dec. 1293. n. 5.

Legitima ac beneficium leg. hac edictali considerantur duo distincta ac separata, & utrinque ex duobus titulis debetur filio, sine nepotibus ex primo matrimonio, ibid. n. 6.

Legitima debita est filio sine nepotibus ex primo matrimonio de iure natura, residuum vero ex dispositione leg. hac edictali in recompensam utriusque filii a matre illate ob transitum ad secundas nuptias, ibid. n. 7.

Et cum hac duo ad unum non confundantur prout detrahenda est legitima, & reliquum inter illos & secundum virum in capta, ibid. n. 8.

Et hanc opinionem perpetua amplexa est Rota Romana, ibid. n. 9.

Legitima a filio primi matrimonii detrahenda est ex toto esse hereditate matris tam bonorum dotalem, quam extraneorum, ibid. n. 13.

Non obstantibus statuto Bononiae deservente viro lucrato naturalitate dotis, quia stat. simul quod vir incretus divitiarum dotis, & legitima potius calculetur habita ratione totius dotis, ibidem num. 14. & 16.

Legitima debita nepotibus est tertia pars totius hereditatis, ibid. n. 18.

Legitima nepotum prout est detrahenda ex bonis avie, quam lucrum secundum viri quando fuit contrarium dispositioni huius edictali, ibid. n. 20.

Legitima in terminis l. hac edictali C. de secund. nupt. in prima debetur filio sine nepotibus primo matrimonio, & reliquum hereditate inter ipsos, & utrumque dividatur in capita, dec. 137. n. 1.

Amplius procedere sine matre filio in testamento reliquerit minus legitimam sine illis aequaliter instituerit cum utroque, non propter utramque inaequalitatem propter legitimam in primo detrahendam, ibid. n. 2.

Legitima prout detrahenda est a filio primo matrimonii quam lucrum in dote secundi viri ubi fuit contrarium a spo-

siunt leg. hac edictali ibid. n. 3.

Legitima filiorum primi matrimonii in terminis statuti Bononiae, vel calculetur esse non ex sit ius totius hereditatis, sed eius quae superest detractis lucris viri, dec. 554. n. 21.

Contrarium defumitur ex verbis eiusdem statuti disponens quod referatur legitima cuius datus estque augmenti: verbum autem illud potius demonstrat legitimam esse calculandam habita ratione ad totam dorem, ibidem num. 22. & reddatur ratio, num. 24.

Legitima in potum ex dispositione leg. hac edictali est prout detrahenda ex bonis extraneis, & quod superest quando sit partitendum, dec. 393. n. 3.

Legitima nepotum de detrahenda est ex medietate bonorum dotalem ultra vires lucrum remanentem ex omnibus bonis extraneis, ibid. n. 5.

Legitima debetur in singulis corporibus hereditariis, ibid. num. 6.

Legitima non debetur nepoti in bonis avia vivente filio, dec. 610. n. 9.

Legitima debetur libera absque ullo onere, ibid. n. 18.

Legitima est debita de iure natura, lucrum vero debitu secundo viro ex pacto vel statuto, dec. 393. n. 21.

Legitima debita est matri transmissa ad secundas nuptias in bonis filii aliunde quam ex substantia paterna quassius pleno iure, ac si secundo non nupsisset, dec. 414. n. 8.

Sive filius intestatus fuit cum testamento decesserit, itam si in testamento non legitima reliquerit agere valent ad illius supplementum, ibid. n. 9.

Legitima a non detrahit matri binuba re bonis filii praedefuncti provenientis ex substantia paterna si super sunt filii primi matrimonii, & filius cum testamento decessit, ibid. n. 10.

Debetur tamen et alio bono aliunde, quam ex substantia paterna quassius, prout deberetur successio si ab intestato successisset, ibid. n. 11.

Pater secundo nuptiarum locum non habent in bonis filii aliunde quam ex substantia paterna quassius, ibid. n. 12. & 14.

Legitima matri si in bonis filiorum debetur illa etiam eis in ius debetur, ibid. n. 15.

Legitima non censetur matri prohibita ex verbis testamenti filii quatenus de iure debeatur, quia solum importat imputationem legati in legitimam pro concurrenti quantitate, ibid. num. 36.

Legitima matri debita quoties a filio est expresse prohibita censetur secundum tacitam illius voluntatem permissa illius detractio, ibid. n. 37.

Legitima matri in bonis filii aliunde quassius detrahenda est in medietate trientis cum alia medietate spectet ad alterum fratrem utrinque communem, ibid. n. 42.

Legitima detrahenda si potius ex bonis liberis, vel fideicommissis universalibus subiectis, quam ex fideicommissis particularibus, dec. 434. n. 17. & dec. 510. n. 26.

Legitima non detrahatur a filio herede universaliter instituto, dec. 357. n. 17.

Legitima detractio competit etiam non consilio Inventario dec. 32. n. 7.

Legitima detractio non impedit heredi scripto immixtionem pro indulto, quia illa est certa ratione loci, & quanta, dec. 56. num. 2.

Legitima detractio quando a fideicommissario pretenditur quanta dec. 112. n. 31.

Legitima non detrahatur ex fideicommissis particularibus statutis bonis liberis, vel fideicommissis universalibus subiectis quando heres gratiam Inventarium non conficit, dec. 103. n. 15.

Et bona libera, seu fideicommissa universalis subiecta extera praesentantur in odium heredis non conficiunt Inventarium, ibid. n. 17.

Legitima detrahatur ex fideicommissis universalibus etiam non confecto per gratiam Inventarium, secus ex fideicommissis parti-

# Index Rerum,

culari, & quare? ibid. n.19

Legitima non detrahatur à fideicommissa particulari non confesso Inventario, non quia omisso Inventarii prius situm à legitima, sed ex quo integrè fideicommissa particularia prestare tenetur, dec. 278. n.16

Legitima detrahi debet à filio fideicommissentis, qui Inventarium non conficit ex aliis bonis, quam ex fideicommissa particulari, quorum existentia presumitur, dum exaduer non probatur contrarium, ibid. n.17

Ante legitimam detractionem est as alienum detrahendum, dec. 364. n.18

Legitima non detrahatur ex fideicommissa particulari pantiuibus aliis bonis ad heredem titulo universali delatis, decil. 359. n.11. & 13

Et existentia aliorum bonorum probatur ex Instrumento distinctionis inter heredes, ibid. n.12

Legitima etiam non agitur transmittitur ad heredes eo quod beneficio legitimatum à morte Patris acquiritur filio sine aliqua agnitione, dec. 320. n.27

Legitima non cadit sub fideicommissa, decil. 343

Legitima dummodo filius relinquatur possunt parentis extraneum heredem sibi instituire, dec. 357. n.19. & 20

Legitima non est quata hereditatis, sed bonorum, & illi quia dicitur cum quantitas, donec expellatur liquidatio arii alieni, dec. 364. n.19

Legitima est specialis nota digna, & ideo sub dispositione status specialis de ea mentionem non facientis non censetur comprehensa, decil. 293. n.15

Legitima relinqui debet titulo Institutionis, decil. 414. num. 19

In legitimam imputatur quicquid filia habuit ex substantia materna tam inter vivos, quam per ultimam voluntatem, dec. 80. n.20

Limita non procedere, quando legitima, & legatum differunt relinquantur in eodem testamento sine alterum in testamento, siue in codicillis, ibid. n.21

Amplia presertim quando reliqua in testamento contenta fuerint confirmata in omnibus, & per omnia in codicillis, que verba designant, nihil fuisse mutatum de reliquis in testamento contentis, sed cumulatim dispositum, ibid. n.22

Declara limitationem, & ampliationem non procedere quando constat de contraria voluntate Testatoris relinquentis cumulatim legatum, & legitimam, tunc enim semper fit imputatio legati in legitimam, ibid. n.23. & 24

Legitima non censetur filia à matre relicta si ei legatum reliquit per quel tanto che de Iure le prouiene, sed solum censetur reliquere illius supplementum, quatenus legato sit maior, ibid. n.25

Verba enim illa che de iure le prouiene, important, quod legatum imputari debeat in legitimam, quamuis expresse filia in legitima instituta fuerit, ibid. n.26

Imputatio legati in legitimam regulariter à voluntate matris relinquentis filia legatum, ibid. n.27

Et quando non constat de voluntate contraria semper inherendum est imputationi legati in debitum necessarium legitimæ, ibid. n.28

In legitimam imputatio legati regulariter pendet à voluntate Testatoris, decil. 157. n.34

Et voluntas Testatoris non imputandi elicitur si utrumque dispositione reliquit, ibid. n.35

Amplia conclusionem procedere, etiam si in testamento fuerit relicta legitima, & in codicillis legatum, ibid. n.36

Pater si filium instituit in eo quod sibi de Iure debetur ista verba significare quantitatem legitimæ de Iure conamuni debitam, ibid. n.37

In legitimam quod fuerit legatum animo non imputandi relinquitur ex quibus desumitur, ibid. n.38

In legitimam imputatio legati non resultat ex verbis testamenti de latia angli quel tanto che de Iure le prouiene, quia

referuntur ad institutionem, ita ut filia non possit eo essequei illegitimam, non tamen referri possunt ad legatum in codicillis relictum longe post conditum testamentum, ibidem num. 39

In legitimam imputatio legati quo casu fieri non debeat ex presumpsa voluntate Testatoris, ibid. n.47

Ad imputationem excludendam sufficit aliquo modo posse contestari voluntatem Testatoris, ibid. n.48

Legitima cum sit debitum necessarium prouide legatum à Patre, vel matre filio relictum in dubio censetur animo compensandi cum legitima, dec. 168. n.1

In legitimam imputatur, quicquid filius capiat ex substantia paterna per ultimam voluntatem, ibid. n.2

Declara conclusionem procedere, quando filius legitimam capiat ex sola dispositione legis, secus vero ex dispositione Testatoris, videlicet si Pater, vel mater legitimam legauit, tunc censetur voluisse utrumque præstare, ibid. n.3

Legitima censetur filio nominatim in testamento patris, vel matris relicta ex illis verbis quel tanto che de Iure le prouiene &c. ibid. n.4

Et si fuit nominatim in testamento relicta, tunc filio debetur nedum ex Iuris dispositione, sed etiam Testatoris, & ad eam consequendam agere potest actione personalis ex testamento, necnon etiam hypothecaria, ibid. n.6. & 7

Alias enim si legitima non sit in testamento relicta non competit filio actio hypothecaria, ibid. n.8

Legitima si fuit in testamento relicta cum protestatione non intendendo pet questo conferirgli, ma solamente quel tanto che de Iure le prouiene &c. Valis protestatio qualificalit relinquitur legitime in testamento, non tamen referri potest ad legatum longe post in codicillis relictum, & sic in separata oratione, ibid. n.9. & 14

Non attento quod omnia in testamento contenta fuerint in codicillis confirmata, si confirmato legatur post legatum pure relictum, tunc enim codicilli continere dicuntur duas partes inter se omnino distinctas, & separatas, ibidem num. 10

Et diuersitas dispositionum desumitur ex ditione, item contenta in legato, necnon ex ditione Vero apposta in confirmatione, item ex differetio modo disponentis tam in testamento, quam in codicillis, ibid. n.11. & 13

Legitima, & legatum debentur si vtrumque in separata oratione, ac dispositione fuit relictum, ibid. n.15. & supra num. 14

In legitimam imputatur alienatio facta à grauato, decil. 343. num. 21

Fallit quando tempore alienationis legitima iam erat consumpta in precedentibus executionibus nominum debitorum, ac in aliis alienationibus, ibid. n.22

Legitimam petendi Ius metitur à successione ab intestato, dec. 414. n.11

In legitimam imputantur bona filio donata contemplatione Patris, qua prescripta dicuntur, dec. 610. n.37

Pro legitima supplemento iuxta opinionem, quam Rota seruauit non competit hypotheca, sed solum conditio ex lege, dec. 94. n.2

Ad legitimam supplementum consequendum filius probare tenetur valorem bonorum Patris, ac etiam quod habita in vita Patris non adequat portionem sibi de Iure debitam, ibid. n.4

Et ad hunc effectum valor bonorum attendi debet de tempore mortis Patris, etiam si ille postea creuerit, ibid. n.5

Tempus mortis patris attenditur ad calculandam quantitatatem bonorum, & petitionis quoad eorum valorem, ibid. num. 6

Argumentum tamen intrinsecum bonis hereditariis contrariis à die obitus Patris usque ad diem periculis legitimæ cedat commodum filii, ibid. numero 7.17. & 8. ubi redditur ratio.

Legitima

## & Materiarum.

*Legitima cum debeat in corporibus par est ut illa au-  
geatur ad beneficium filii, non secus ac heredis, ibid. n. 8*  
*In legitima calculanda quantitas bonorum attendi debet  
de tempore mortis Patris, qualitas vero tempore petitionis,  
ibid. n. 9*  
*In calculando legitima supplementum tempus mortis Patris  
attenditur, quoad quantitatem bonorum, tempus vero peti-  
tionis quoad qualitatem, ratio est, quia supplementum de-  
betur filio in corporibus, ibid. n. 10*  
*Legitima supplementum tanquam pars, & accessorium  
eiusdem legitime eodem iure censetur, quo ipsa legitima,  
ibid. n. 11*  
*Legitima integra si non fuit filio assignata in vita Patris,  
ceteris non sequi debet supplementum iuxta valorem bo-  
norum, non de tempore assignationis, sed subsecutionis, ibi. n. 12*  
*Declarat id procedere quando filius non desistit dolore sup-  
plementum petere, ibid. n. 13*  
*Item declarat procedere, siue Pater vivens assignaverit  
filio bona titulo legitima, siue titulo dotis, ibid. n. 14*  
*Legitima augmentum iuxta opinionem Rota cedit com-  
modo filii, ibid. n. 15*  
*Legitima supplementum locus non est non docto de valore bo-  
norum donatus, qui probandus est a dante de inefficacitate  
donantis, de c. 136. n. 16*  
*Pro legitima supplementum obtinendo duo probanda sunt,  
nempe quantitas bonorum de tempore mortis Patris, quod  
dus a Patre legitimam non adequat, dec. 139. n. 4*  
*Ad effectum supplementi legitima quantitas bonorum Pa-  
tris si fuit liquidata de consensu partium tali liquidationi  
firmam est, donec contrarium probetur, ibid. n. 5*  
*Inter legitima detractionem, & illius supplementum nul-  
lum potest assignari discrimen in calculando valorem bo-  
norum Patris, ibid. n. 6*  
*Legitima supplementum pars illius est, ibid. n. 7*  
*Legitima supplementum matri, que secundo non nup-  
sit, potest nequi a filio, ita nec etiam si secundo nupsit, quan-  
tas successione in dictis bonis aliunde quasitis, quam ex  
substantia paterna traslatatur, dec. 414. n. 13*  
*Legitima supplementum petitur contra testamentum, &  
dispositionem Testatoris, ibid. n. 17*  
*Legitima siue illius supplementum heredi extraneo non  
debetur, ibid. n. 18*  
*Ad legitima supplementum agi nequit ante firmatum sta-  
tum hereditatis, ibid. n. 20*  
*Pro legitima supplementum non datur retentio antequam li-  
quidetur status hereditatis, dec. 309. n. 14*  
*Legitima supplementum debetur de manu heredis, ibid.  
num. 25*  
*Legitima quando fuit relicta in quantitate, tunc pro illius  
supplemento non competit retentio pro diuiso, sed pro indivi-  
so proportionabiliter ad ratam legitima ex quolibet corpore  
hereditario detrahenda, ibid. n. 26*  
*Legitima siue illius supplementum debetur matri in bo-  
nifilio praeiudicium, dec. 414. n. 1*  
*Legitima supplementum dum a lege deservitur ipso iure  
transmittitur ad quoscunque heredes etiam extraneos, licet  
non agniti, ibid. n. 2*  
*Legitima supplementum ius petendi non praeribitur  
mortui spatio, quam triginta annorum, ibid. n. 3*  
*Ad supplementum legitima mater agere potest, quando  
filium et matris legitima reliquit, siue filius intestatus, siue cum  
testamento decesserit, ibid. n. 9*  
*Legitima vi censetur per filium renunciatum, qua peti-  
torem iuxta testamentum paternum in quo gravatur onere  
fideicommissi, quantum requiritur, dec. 88. n. 19*  
*Pro legitima filio debita lex intellectualiter rescit portio-  
nem a bonis Patris, dec. 94. n. 19*  
*Pro legitima extrahenda valor hereditatis paterna, quan-  
do fuit de consensu partium suppressum in certa quantitate*

*non eget ulteriori probatione, ibid. n. 24*  
*Amplia, etiam si ad sit clausula sine veri praedictio, quia  
donec probetur contrarium, ea non efficit, quia adhuc statu-  
dum sit valori certo in summa supposita, ibid. n. 25*  
*Ad legitimam praeribendum tempus non currit contra  
possidentem bona super quibus legitima debetur, & non va-  
lentem agere, ibid. n. 18 Et redditur ratio n. 29*  
*Legitimam petendi ius sine aliqua distinctione taxativa, sine  
exclusiva, namque censetur a lege, vel statuto prohibi-  
tum, dec. 414. n. 18*  
*In legitimam electa censetur bona fideicommissi per gra-  
uatam alienata, dec. 161. n. 23*  
*In legitimam censetur electa primo loco alienata cum ab-  
dicatione domini, non autem si simpliciter hypothecatur,  
ibid. n. 27*  
*Legitima quantitas est indulta a Iure Civili, fundata  
tamen in naturali, dec. 139. n. 1*  
*Legitima renunciare nequit filius in praedictum credi-  
torum, dec. 291. n. 21. Vbi redditur ratio.*  
*Legitima integri de iure debetur, dec. 168. n. 5*  
*Dos quando succedi loco legitime debet pure, & absque  
ulla conditione assignari, dec. 196. num. 3. Reliqua vide in  
verbo Dos.*  
*Legitimatio filii sequitur ex praedestinatione Patris longe  
post eius mortem retrahitur, ac reintegrat legitimam ad  
hereditatem delatam proximioribus agnatis ante  
legitimationem, dec. 131. n. 35. Et redditur n. 36*  
*Legitimatio pure, & legitime facta reddit legitimatum  
capacem paternae institutionis, & successionis, dec. 54. n. 2*  
*Amplia etiam in concursu filii legitimi, & naturalis, ibid.  
numero 3*  
*Legitimationem duplicem habens si una non suffragatur  
innari potest secunda uti sibi magis proficiat, ibid. n. 4*  
*Legitimatio secunda obtenta post mortem Patris, ac litem  
introducitam suffragatur legitimatio, ita ut ex vi retrotra-  
hitionis reintegretur ad hereditatem paternam medio tem-  
pore alteri delatam, quando legitimatio emanavit ex pra-  
edestinatione & voluntate Patris, ibid. n. 5*  
*Et Patris voluntas probatur ex Testibus explicitè deponen-  
tibus de facultate concessa obtinendi aliam, quatenus prima  
non suffragetur, ibid. n. 6. & 8*  
*Extalis voluntas probari etiam potest coniecturis, ibid. n. 9*  
*Voluntas Patris ad effectum obtinendi secundam legiti-  
mationem requiritur, quod sit dispositiva in testamento,  
ibid. n. 10*  
*Voluntas Patris etiam elicitur ex coniecturis, & emissis in  
aliquo viuis suffragatur, ibid. n. 11*  
*Facultas concessa a Patre obtinendi legitimacionem com-  
prehendit etiam legitimacionem post mortem, quamvis id ex-  
pressum non fuerit, ibid. n. 14*  
*In legitimacione filius legitimus, & naturalis citari non  
debet, quicquid sit de agnatis, ibid. n. 15*  
*Limita non procedere, quando in privilegio legitimantis  
adeest clausula citatis, & non citatis, cuius vigore remitti-  
tur necessitas citationis, ibid. n. 17*  
*Item nec minus quando legitimatio fit de consensu Patris,  
& redditur ratio, ibid. n. 19. & 20*  
*Privilegium legitimandi DD. de Campegiis fuit a Rota  
sapius canonizatum, ibid. n. 16*  
*Legitimatus si fuit a Patre institutus non censetur institu-  
tus vigore prime legitimacionis in subsistenti, sed alterius futu-  
ra obtinenda vigore facultatis a Patre concessae, dec. 54. n. 22*  
*Verbum Legitimatus quatenus praesentis temporis ex pra-  
sumpta voluntate Testatoris refertur quoque ad legitima-  
tionem faciendam, ibidem n. 23*  
*Legitimatus per rescriptum Principis non dicitur legiti-  
mus, dec. 488. n. 3*  
*Et hoc est magis communis sententia, ibid. n. 4*  
*Legitimatus secundum communem usum loquendi non*

# Index Rerum,

venio appellatione legitimi, licet contrarium sentiant Dec. & alij allegati, ibid. n. 7  
Intellige vsum loquendi non attendi, quando verba vulgari sermone a Testatore prolata, relata sunt Latino sermone, tunc enim verba sunt intelligenda secundum iuram interpretationem, non autem secundum vulgarem vsum loquendi, ibidem numero 8

Legitimitas probatur ex testamento in quo quis vti filius legitimus, & naturalis heres instituitur, dec. 488. n. 12

Legitimitas causa differt à causa filiationis, & probata filiatione non sequitur, quod sit probata legitimitas, decisio. 101. num. 1

Amplia praesertim quando in legitimitate consistit fundamentum, ibid. n. 3

Legitimitas qualitas expressa in uno gradu substitutionis concepta in casu existentia filiorum non censetur repetita in alio, nec extensa ad casum non existentia, ibid. n. 16

Limita conclusionem non procedere, quando sunt positi in conditione illius filii, qui supra cum qualitate legitimitatis fuerunt dispositi vocati, quia circa eandem personas sicut praesumitur eadem officio Testatoris, ita repetitur qualitas supra expressa, ibid. n. 18

Item limita non procedere quando Testator in aliis etiam substitutionibus eandem qualitatem apposuit, inde enim colligitur voluntas Testatoris restricta ad filios qualitates duntaxat, ibid. n. 19

Legitimus ut quis dicatur sufficit, quod sit natus constanti matrimonio, quatinus ante matrimonium conceptum fuisset, si tunc temporis poterat consistere legitimum matrimonium, dec. 101. n. 14

Conclusio non procedit quatenus constet de voluntate fideicommissarii vocantis ad fideicommissum legitimus de tempore conceptionis, quo casu oportet matrimonium de eo tempore consistere, nec prodest, si subsequatur, ibid. n. 15

Et contraria opinio, Menoch. & Intrigol. declaratur, n. 19. & 20

Legitimi ut filij dicantur quando testator vocavit filios conceptos ex legitimo matrimonio sufficit ad hunc effectum quod matrimonium subsequatur iuxta opinionem Menoch. & Intrig. ibid. n. 19

Declara non procedere in matrimonio contracto post tempus a testatore designatum, & quando idem testator nominatim subsequens matrimonium abstrinxit, ibid. n. 20

Et ex quibus verbis desumatur testatorem voluisse filios esse legitimos, nedum de tempore natiuitatis, sed etiam conceptionis, ibid. n. 21

Lex aliquid alicui concedere ipso iure intelligitur eo volente, & antequam sit agnitus non potest dici ius questum, sed querendum, dec. 192. n. 31

Lex danti executionem Instrumentis intelligitur de Instrumentis lignis, dec. 166. n. 11

Lex in solvendo usus praesumit voluntatem coactam, ne scilicet debitor vexaretur circa restitutionem sortis principalis, dec. 74. n. 17

Lex interpretatur fructus solutus cedere in causam sortis, quando non debentur, ibid. n. 34

Lex loquens de certa solemnitate adhibenda in donatione non procedit in donatione praesumpta, dec. 109. n. 6

Lex municipalis aequiparatur statuto, dec. 129. n. 11

Lex non praesumitur, quod velis vni fauore cum lesione alterius, dec. 473. n. 19

Lex posterior generaliter loquens intelligenda est iuxta distinctionem prioris legis specifice dispositivae, dec. 138. n. 11

Lex posterior generaliter intelligenda est cum limitatione, & praeservatione legis prioris, dec. 129. n. 11

Lex prior in dubio non censetur abrogata per posteriorem, ibid. nu. 13

Lex regulariter praesumit, quum decedere cum aliquo habendo ab intestato, dec. 61. n. 10

Lex superueniens comprehendit contractus de praeteritis, quando expellunt perfectionem de futuro, dec. 33. n. 8

Lex superueniens non tollit ius questum, quod procedit suum sit quatuor re, siue sit probabili sub iure eueniendi praesumendum, ibid. n. 14

Lex, siue Constitutio non comprehendit praeterita, dec. 109. numeri 8

Lex semper loquitur, dec. 133. n. 27. & dec. 121. n. 7

Reliqua circa interpretationem, & declarationem legum, & Sac. Canonum, vide in verbo Text.

Libellus non requiritur pro consequendis alimentis futuris officio Iudicis, sed sufficit qualis qualis petitio ex qua Index, & pars dignoscere possit quid proponatur, dec. 82. n. 1

Et qualis qualis petitio ad hunc effectum ex quibus desumatur, ibid. n. 2

Libellus, & libellantis intentio bene ex praesentis declaratione, dec. 104. n. 9

In eodem libello possunt alternatim intentari Saluianum, & hypotecariam petendo immisionem ad effectum satisfaciendi de fructibus, quod est proprium Saluiani, vel mediante districtione, quod est proprium hypotecariam, dec. 350. n. 47

Et in eodem libello utrumque remedium cumulari potest, non secus ac petitorum, quod importat hypotecariam, & pos. sefforium, quod importat Saluianum, ibid. num. 48

Libellus quando est alternatim conceptus, Index sequendo alternatim potest alternatim pronunciare, ibid. n. 49

A libello, & petitione alicuius verba sententiae interpretationem recipiunt, dec. 407. n. 7. & 9

Libelli narratio intelligenda impugnat ad praesentem aduersarij, & magis attendenda est libelli conclusio, dec. 104. num. 4

Per viam libelli potest in Iudicium ius offendi principaliter deduci unde tribuendum est negligentia alicuius, si illum mentionem in libello non fecit, dec. 43. n. 36. & 37

In libello potest actor praenotare exceptionem rei eam exprimere, simulque suam replicationem, ibid. n. 38

Libelli loco quando est exceptio, dec. 82. n. 4

In libello potius attenditur conclusio, quam narratio, dec. 1. num. 5

Loco Libelli citatio succedit in executivis, dec. 407. n. 8

Clausula Saluo iure in Libello, an & quando saluet sententiam ab excessu: vide in verbo Clausula Saluo iure in verbo Excessus, & in verbo Sententia.

Liber Annona probat valorem frumentum venditi, dec. 491. num. 8. & dec. 80. n. 17

Et quando diversimode apparet adnotatum pretium frumenti, tunc pretium supremum, aut infimum attendi non debet, sed medium, dec. 180. n. 35

Liber assini possessionem probat, dec. 139. n. 31

Liber Bancos probat dominium pecuniarum inibi descriptarum spoliare ad eum, ad cuius credendum sunt descriptae, dec. 541. n. 2

Liber Catastris administratus probat etiam contra tertium, dec. 27. n. 13

Liber Catastris Ecclesiae probat in antiquis possessionem bonorum Ecclesiae, quando non probatur alium neminem bona inibi descripta possidere, dec. 86. n. 11

Liber Catastris quando non sumitur in antiquis non probat, dec. 238. n. 18

Liber nuncupatus, & Scartafaccio di fieri, durantiis modis idem non facit eo quod partita ibi descripta possunt variari, & contrascribi, fecit vero completis numeris, dec. 461. num. 1. & dec. 501. n. 11

Et dictus Liber idem probat completis numeris, quia partita in eo descripta variari non possunt, & sunt relata ad alia scartafaccio, & bilanci aliorum Bancoriorum, quibus non correspondere non possit fieri generale bilanciandum, sine quo modum non duntaxat completa, dec. 461. n. 2

Liber Dobana comitens, & scriptum in ordine, la 2 frumanti, ex

## & Materialium.

*in quibus errorum delegatur?* dec. 503. n. 8

*Liber gabelle probat quantitatem frumenti in eo adnotatum, & pro maiori non fuisse solutum gabelam, non tamen excludit maiorem quantitatem a testibus relatiā non fuisse perceptam.*

ibid. n. 2. & 3

*Liber gabelle non probat in prauidicium tertij, qui praesens non fuit denunciationi facta circa quantitatem in eo descriptam.*

ibid. n. 5

*Liber mercatoris fidem meretur, si fuit approbatus a Consue-*

*ludis, dec. 664. n. 12*

*Liber Mercatoris habens omnia requisita a Statuto Baponia pro Mercatorum plenē probat etiam favore scribentis contra*

*tertium, ibid. n. 13*

*Item probat ob concursum administratum, ibid. n. 14*

*Liber Mercatoris non probat pro tertio contra tertium, dec.*

*215. n. 1*

*Fallit concurrentibus administris, ibid. n. 13. & 15*

*Liber Ministri, seu Depositarii Capituli contra ipsum pro-*

*bat, dec. 262. n. 13*

*Liber priuatus non probat contra tertium, dec. 304. n. 12*

*Liber Parochi probat obitum in certo mense, decisione 645.*

*num. 1*

*Liber Vicebursarum non probat solutionem Canonis in prauidicium tertij non habentis causam a soluente, dec. 356.*

*num. 14*

*Liber Visitationis plenē probat, dec. 397. n. 8*

*Liber continens partitus crediti, & debui potest quoad partem crediti acceptari, quia contra scribentem plenē probat, & tenet quoad debitum, dum aliunde non iustificatur, dec. 423.*

*num. 14. & 15*

*Liber priuatus probat contra ipsum scribentem, decisi. 596.*

*num. 4*

*Liber si non est legalis, nec etiam contra scribentem probat, dec. 139. n. 9*

*Eoque minus contra tertium pro tertio, ibid. n. 10*

*Libri Adoha, vel taxa Barorum pro solutione donatui regij, concurrentibus administris plenē probant etiam contraterium,*

*dec. 36. n. 2*

*Libri Ecclesiarum Civitatis, vel Diocesis maxime quando sunt administrati probant, quia eorum statum concernunt, dec.*

*442. n. 3*

*Libri Monasterij fidem non merentur, si sunt integri, & ex aliis comprobantur, dec. 356. n. 9*

*Libri Monasterij probant quantitatem reddituum eiusdem,*

*dec. 570. n. 4*

*Libri Monasterij probant creditores in eis descriptos esse tales in prauidicium eiusdem Monasterij, dec. 599. n. 24*

*Libri mercatorum, an credatur circa iustificationem cam-*

*barum? vide in verbo Cambium.*

*Libri nundinales post completas nundinas fidem merentur, quando plura concurrunt pro illorum legalitate, dec. 595. n. 11*

*Libri publicorum Officialium plenē probant, decisi. 416.*

*num. 13*

*Libros, si alieni datur commoditas videndi in aliquibus foliis, in quibus solutiones adnotantur, non exinde potest inferri, quod eadem permixtum fuerit videndi in aliis foliis, seu locis,*

*dec. 423. n. 35*

*Liberatio alicuius rei promissa sequuta dicitur eo ipso, quod intercesserit renunciatio iurum illius, qui super dicta re pretensionem habebat, dec. 112. n. 1*

*Ampla quomodo renunciatio continet clausulam praeservati-*

*onis? quia intelligenda est de aliis iuribus renunciatis compe-*

*tentibus praeter expressa, ibid. n. 2*

*Liberatio promissa a creditorum molestia, ex quibus adim-*

*pleta dicitur a promissore? ibid. n. 10. & 11*

*Liberatio promissa si sequatur cum praeservativa iurum non dicitur pura, & quod possibile est, quod lites nascantur, decisi.*

*156. num. 1*

*Liberatio promissa intelligitur tam de molestia de praesenti,*

*quam de futuro, ibid. n. 2. reliqua vide in verbo Molestia, & in*

*verbo Promissio.*

*Liberatio amplissima verbis concepta dicitur pura, & absolu-*

*ta, ita ut sit liberatio sui iuris, & securus a quocumque mo-*

*lestia, ibid. n. 3*

*Promissio de liberando censum assignatum adimpleta dicitur, siue per renunciationem eius, qui super censu ius habet, siue per solutionem sortis principalis, pro qua census fuit assignatus, ibid. n. 18*

*Liberatio vitatur ex conditione impossibili, ibid. n. 4*

*Liberatio fundi census quando censum extinguit & vide in verbo Censui.*

*Liberatio debitoris non inducitur ex solutione facta alij,*

*quam vero creditor, dec. 130. n. 3*

*Liberatio, seu solidatio generalis facta inter socios praesentia annulatione omnium scripturarum convenientium negotium sociale comprehendit quicquid inter eos actum fuit, decisi. 177.*

*num. 4*

*Praetextum si solidatio loquitur in plurali, quo casu restrictio-*

*nem non recipit, ibid. n. 5*

*Liberatio legata quando est concepta verbis simplicibus, tunc solum restringitur ad debitum conceptum tempore testamenti, secus vero quando est concepta verbis universaliibus, dec. 332.*

*num. 4*

*Liberatio tam sortis, quam fructuum indulta censetur ex verbis universaliibus per ogni pretensione, ibid. n. 9*

*Sub Liberatione generalis, siue quatione censetur compra-*

*hensi fructus, & usura post conventionem quando ille habent*

*causam de praetextu, ibid. n. 10*

*Liberationis & conventionis verba impersonaliter concepta*

*reddunt conventionem, & liberationem realem, ibid. n. 11*

*Et comprehendunt nedum partem stipulationem pro filio, sed*

*etiam ipsum filium debuerem, quamvis non nominatum cum pa-*

*tris paciscentis inter filium liberetur, ibid. n. 22*

*Liberatio unius quo casu alius proficiat? dec. 367. n. 10*

*Liberatio, seu cessio eximilius facta vni ex coheredibus sufficit,*

*ut omnes liberentur, decisi. 631. n. 15*

*Libertas non soluendi non praescribitur sine facto praescriben-*

*tis, quod in denegatione petitis solutionis consistit, & petitione, ac*

*denegatione cessantibus est potius quoad abstinentiam, quam con-*

*suetudinem soluendi, dec. 386. n. 27*

*Licentia alienandi bona fideicommissi concessa a fideicom-*

*mittente sub conditione Dummodo praetium reintuetur in re*

*maioris valoris non extenditur de casu ad casum, dec. 175.*

*num. 17*

*Licentia concessa Religioso a Sede Apostolica emendi ex pec-*

*uniis sibi vndeque obueniunt annuum redditum si est restricta*

*ad certam summam ultra illam nihil operatur, dec. 508. n. 5*

*Et quando dicta licentia consumpta dicitur? ibidem n. 6.*

*& 7*

*Licentia concessa Religioso reinendi bona ad unum usum,*

*ad alium non extenditur, ibid. n. 11*

*Licentia egrediendi Religionem Societatis IESV concedi*

*potest a Generali ex facultate sibi a Constitutionibus Apostoli-*

*cis tributa, dec. 52. n. 11*

*Et tunc Religiosus liberatur a nexu Religionis, quamvis li-*

*centia causam praebuisset, si tamen non fecit cum multis, ut*

*a Societate dimitteretur, & sufficit ad hunc effectum causam*

*praebitam non fuisse ordinatam ad obviendam dissolutionem,*

*ibid. n. 12. & 13*

*Et cessante multis subordinatione, licentia obtenta non po-*

*test dici exorta, quae est ratio cur dimissus non liberetur a voto,*

*eo quod excludit liberam voluntatem dimittentis ad id neces-*

*sariam, ibid. n. 14*

*Licentia disponendi per ultimam voluntatem concessa a fi-*

*deicommittente filius primi gradus nominatus insitus eorum*

*personas non excluditur, dec. 4. n. 11. 14. & 15*

*Licentia capiendi possessionem propria auctoritate resultat*

*ex clausulis Concedens, dant, &c. dec. 63. n. 10*

*S 2*

# Index Rerum,

*Licentia Principis redditur subreptitia* si non fuerint expressa, quæ ad concessionem ipsam retraxissent, dec. 559. n. 17

*Licentia non se extendit ultra expressa*, ibid. n. 18

*Licentia non suffragatur si non probantur effectuate*, dec. 611. n. 24

*Licitorum Dominum rei subreptitæ, & deliberatæ transiit in licitorem*, dec. 105. n. 1

*Linea Contentiua* si in una parte Instrumenti fuit contemplata, eadem contemplata censetur in alia, dec. 138. n. 20

*Linea masculina* quando est vocata à Testatore, tunc non veniunt masculi ex femine, sed masculi ex masculis, ratio est, quia linea masculina non incipit à femina, quæ imò est finis lineæ masculinæ, sed à masculo, & per consequens qui vult succedere debet esse masculus ortus ex masculo, decil. 493. n. 6

Et hæc opinio est verior, & magis approbata in iudicando, & consilendo, ibid. n. 7

Non attento, an contemplata fuerit linea masculina agnatorum, vel cognatorum, quia etiam in cognatis linea masculina incipit à primo masculo, eiusque descendentes dicuntur descendere per lineam masculinam, id est per masculos licet non sint agnati, ibid. n. 8

Et tunc verificatur linea masculina in femina in sensu naturali quatenus videlicet masculos procreando lineam efficit atque producit masculinum, ibid. n. 9

*Linea masculina* tunc accipitur pro sexu masculino quoties Testator mentionem fecit lineæ masculinæ, & lineæ femininæ, ibid. n. 12

Vel quando ex aliis partibus testamenti apparet Testatorem semper accipisse lineam masculinam pro ipsius masculis, ibid. n. 13

Vel si ageretur de hereditate femine, & nunquam fuisset facta mentio de masculis, ibid. n. 14

*Linea masculina* ne pro sexu accipitur neque masculis descendentes ex feminis lineæ masculinæ, aut masculorum appellatione continentur, qualibet consuetudo sufficit, ib. n. 15

*Linea masculinæ appellatione* non veniunt masculi ex feminis, quando Testator conferenda agnationis habuit rationem, & sic aliunde necessario resultat, eam non excludit vocatio descendentiæ à filiabus, quia potuit Testator velle conservare agnationem in agnatis filiarum, ibid. n. 16

*Linea primogeniti* incipit ab ipso primogenito non ab eius filio, ibid. n. 22

De Linea ad lineam, an & quando inducatur Reciproca, vide hanc materiam in verbo Substituto reciproca.

*Lineæ femininæ appellatione* non veniunt femina quando est vocata linea, sed masculis descendentes per lineam femininam, dec. 178. n. 14

*Linea defunctus à testatore contemplatus* æque verificatur siue filii non nascantur, siue nati decedant, cum utroque casu iustitæ conservandi agnationem à testatore contemplatam, decil. 480. n. 12

Conclusio procedit tam in substitutione vulgari, quam in fideicommissaria, nam ea quoque ex mente Testatoris extenditur etiam ad casum verbi ipsi non comprehensum, ibid. num. 14

Item eo magis procedit quando constat de omnia voluntate Testatoris conservandi bona in agnatione ex digressu ad plures substitutionum gradus, & ex prohibitione cuiuscunque distractionis, ibid. n. 15

*Lineæ defunctus ex quibus probetur* dec. 553. n. 6  
de Linea masculina dicitur femina descendens ex masculis, dec. 661. n. 10

de Linea masculina non dicitur descendens à femina descendente à masculis, nec venit appellatione linea masculina, ibid. n. 11

*Lineatio Imbreuiatura* presumitur facta à Notario rogato, qui publicum Instrumentum in mundum redegit iuxta morem Notariorum, dec. 29. n. 15

*Liquidatio Bonorum Patris* si fuit facta de consensu partium ad effectum supplementi legitime tunc talis liquidationi standum est, dec. 139. n. 5

Ante liquidationem damnorum, & interesse potest decretum mandatum executionis dummodo ante illius executionem fiat liquidatio, dec. 166. n. 8. & 9

Contra num. 10. ubi quod potest Index adiri, ut declarare damna non ut condemnare, & n. 12. quod hæc opinio est communior, & n. 13. declaratur qualiter utraq. opinio procedat  
In Liquidatione expensarum attendi debet, quod est verisimile, dec. 389. n. 10

*Liquidatio fructuum* fit iuxta solitum annorum precedentium quando verè constat de perceptione, & solum dubitatur de quantitate, decil. 143. n. 4

*Liquidatio fructuum* leuioribus probationibus admittitur, dec. 240. n. 30

In materia liquidationis fructuum quando non dubitatur de perceptione, sed de illorum quantitate, & liquidatione potest Index etiam extraiudicialiter se informare, dec. 456. n. 8

*Liquidatio fructuum* admittit etiam probationes, & consueturas, decil. 465. n. 15. & dec. 580. n. 7

*Liquidatio quantitatis fructuum* cum sit difficilis probationis, etiam leues probationes sufficiunt, decil. 495. n. 5

*Liquidationis fructuum* ad debitorem spectantium creditor intervenire potest pro eius interesse, dec. 356. n. 6

In liquidatione fructuum solitum, & consuetum attenditur, dec. 575. n. 3

In iudicio liquidationis fructuum non attenditur locatio si non percussit tempus in quo fructus percepti præceduntur, ibid. n. 4

Pro liquidatione fructuum ex certo prædio recolitorum non attenditur restitutio depositi super perceptione fructuum ex terris vicinis, præsertim quando adepti prædicti probatio fructuum ex prædio controuersæ, dec. 580. n. 13

Pro liquidatione fructuum via ordinaria agendi est, ib. n. 25

*Liquidatio fructuum* in iudicio Spolii quando de illorum perceptione non dubitatur probationes exactas non requiritur, ibid. n. 26

*Liquidatio Interesse faciendi* a sit à creditore etiam in iudiciis executiuis, dec. 191. n. 15

*Liquidatio necessaria* non est quoties res oculis corporis fabricitur, dec. 423. n. 24

*Liquidatio valoris plurimum* pendet ab arbitrio Iudicis, decil. 213. n. 15

*Liquidatio valoris fructuum* pendet à Relatione perituum, dec. 580. n. 32

Lis ad effectum interrumpendi prescriptionem habetur pro contestata, si reus dilationes perit impedivit, ne actor Iudicium prosequeretur, decil. 379. n. 9

Et quoad rem non inducitur ex solo decreto inhibicionis, seu citationis quamvis rem id sciat, sed ulterius requiritur actualis exequutio, ac presentatio Inhibicionis, seu citationis, ibid. n. 13

Lis à die reproductionis monitorii introducta dicitur, dec. 265. n. 1

Lis ex sola Commissione, ac decreto citationis qual ipsam impetrantem dicitur indulta ad effectum ut quicquid postea gestum sit attentatum dicatur, dec. 12. n. 2

Lis calumniosa non suffragatur ad obtinendam subrogationem, decil. 187. n. 23

Lis in beneficiis mortalitatis actoris extinguitur, eo quod cum eo moritur petito quæ est personalis, dec. 76. n. 4

Adeunt rem ipsam sequitur intentum absque alia sententia, ibid. n. 5

Declarare non procedere ad omnes effectus saltem quando reus item se nolle prosequi declarat, quia etiam mortuo auctore reus item prosequi potest si ipse expedit, ibid. n. 6

Et potest item prosequi per audientiam contradiclam contra auctorem interesse putantes, ibid. n. 7

## & Materialium.

Ex voluntate superflua colligantis non prosequendi litem non dicitur ex auctoritate per aliquid tempus quia de iure canonico litem prosequendi litem est praeiudicium, ibid. n. 9.

Litem cum defuncto transiit in successorem, licet in eum aliquid de iure mortui non transeat, dec. 276. n. 10.

Non tamen litem dicitur extingui si successor iudicium a defuncto non continuavit, ibid. n. 11.

Litem pendente non efficit beneficium litigiosum, eo quod non cadit super titula benefica, sed solum super perimentia patronatus, dec. 3. n. 2.

Litem pendente super perimentia litem patronatus patrem praesentare valent absque vitio attentatorum, ibid. n. 3.

Quicquid sit quando litem pendens inter praesentatos quo casu litem procedit dispositio cap. 1. & 2. vt lit. pendia 6. ibidem num. 4.

Litem pendere dicitur etiam super quasi possessione praesentandi quando transiit fuit cumulatim possessorem, & petitorum, ibid. n. 15.

Litem pendente si praesentatio sit ab existente in possessione praesentandi non dicitur attentata, quia qui continuat non attentat, ibid. n. 6.

Limita non procedere quando litem est super possessione praesentandi, tunc enim ipsamet quasi possessionis continuatio dicitur attentata, ibid. n. 16. praesentum post Inhibitionem Rotalet., num. 17.

Litem inter praesentatos non trahitur a lite inter praesentantes, dec. 39. n. 15.

Litem pendente patroni praesentare nequeunt, dec. 118. n. 18. & dec. 284. n. 10.

Litem super litem patronatus, & praesentandi in litteris narrata possidenda est ab impetrante, dec. 558. n. 17.

Praesentum, quia Papa non existente lite non censetur litem patronatus derogare, ibid. n. 18.

Nec sufficit impetrantem iustificare litem super hereditate, cui litem patronatus inheret, quia Papa sub narrata litem super litem patronatus non censetur intellexisse de lite super hereditate, cui illud est annexum, ibid. n. 19.

Litem super hereditate, cui est annexum litem patronatus illud litigiosum, non efficit, ibid. n. 21.

Litem pendente super hereditate, cui litem patronatus inheret, pater nihilominus patronus hac litem non obstat praesentare, quantum per prius in possessione praesentandi non existeret, ibid. num. 22.

Litem super hereditate introducta per viam restitutionis in integrum ob lapsum temporis ad aduendum non efficit litem patronatus illi inherens litigiosum, ibid. n. 25.

Praesentum quando litem non est super tota hereditate, sed solum super aliqua illius parte, ibid. n. 26. & 28.

Litem per commissionem dicitur introducta maxime quoad ipsum committentem, dec. 3. n. 7.

Litem per commissionem, ac inhibitionem illius vigore emanatam inducit superuenientem illius moderatione de ordine Signaturae statim expirat, dec. 384. n. 2.

Litem non inducit quoad reum ex commissione obtemperata a Signatura litem viraque parte informante, nam scriptum Signaturae habet in venire tacitam conditionem, quatenus impetrans eo vult, ibid. n. 5.

Nec talis conditio purgatur nisi postquam per citationem ad dicendum contra, vel alio modo actor iudicialiter usus fuerit commissione obtemperata, ibid. n. 6.

Item sola commissio imperatoris, & praesentatio non sufficit ad effectum attentatorum, ibid. n. 7.

Litem ante usum commissionis pendere non dicitur, ibidem num. 9.

Litem quoad reum non inducit ex solo decreto inhibitionis, seu citationis, sed ulterius actualis executio, ac praesentatio inhibitionis, seu citationis, ibid. n. 15.

Litem introducta dicitur per commissionem respectu impetrantis, quantum aduersus praesentata non sit, ita ut quicquid postea

gestum est sit attentatum, dec. 418. n. 2.

Litem probatur ex actis iudicialibus, dec. 198. n. 1.

Item probatur ex commissione rotali citationibus, & actis iudicialibus cum tamen ad eam inducendum sufficit citatio legitime executio, dec. 187. n. 4.

Litem inchoari, & prosequi potest mediante persona Procuratoris, dec. 71. n. 2.

Litem quando pendet super actione reali, tunc res ipsa litigiosa efficitur, dec. 153. n. 3.

Litem malam fidem inducit, ac praescriptionem interruptis, dec. 361. n. 22.

Fallit, quando litem per sententiam in iudicatum transactam terminata fuit favore rei, & possessoris ibid. n. 23.

Litem pendens in iudicio possessorio vigore interdicti quorum bonorum non efficit litigiosum illarum domusium, dec. 394. numero 1.

Litem per lapsum temporis non finitur cum instantia de iure Canonico super petita, dec. 395. n. 17.

Declarata, nisi aliqua negligentiam actoris in prosequenda copulatae concurrat factum aliquid possessorium indicans colligantem litem pro derelicta habuisse, ibid. n. 18.

Litem per lapsum temporis, ut dicitur deserta adeo clare de non iure colligantis constare debet, ut illud contrarium non possit, ibid. n. 19.

Litem deserta a cessatione litis non differt cum ad utrumque effectum requiratur, quod constet de non iure colligantis, licet minus tempus sufficiat ad inducendam cessationem, quam desertionem, ibid. n. 20.

Litem exstinguitur per transactionem, dec. 269. n. 3.

Litem extinguitur per transactionem restitutam non debet, ibidem num. 4. & dec. 316. n. 15.

Litem non exstinguitur per mortem rei, cum adhuc vigeat petitio actoris, dec. 276. n. 12.

Et potest actor ad ulteriora procedere per audientiam Communi iudicium contra omnes, quorum interest ad effectum obtinendi sententiam adiudicatoriam, & fructus decursum, ibid. n. 13.

Litem non exstinguitur per rem iudicatam nisi sit executioni demandata, quia adhuc remanent litis reliquia, dec. 462. numero 7.

Litem an per rem indicatam exstinguitur distinguendum est, an sententia sit lata ad fauorem actoris, vel rei? ibid. n. 8.

Litem regulariter non exstinguitur nisi per sententiam in iudicatum transactam, vel per longam taciturnitatem dammodo in actis constet, de non iure tacentis, dec. 307. n. 6.

Litem per cessionem ab uno ex colligantibus non exstinguitur, si dicta cessio non fuit ab aliis colligantibus acceptata, ibid. num. 7.

Litem per obitum colligantis exstinguitur quando est actor, dec. 545. n. 10.

Litem per obitum colligantis non dicitur extingui, donec per subrogatum subrogatum iustificetur, ibid. n. 12.

Litem per mortem rei non exstinguitur, ibid. n. 13.

Litem per mortem actoris non exstinguitur saltem donec reus superstes se nolle eam prosequi declaret, ibid. n. 14.

Litem per actus extrajudiciales introducta non dicitur, dec. 231. n. 3.

Litem in iudicio criminali quando introducta non dicitur ad effectum ne postea gesta dicantur attentata? ibidem numero 4. & 5.

Litem contra aliquem mota probatur ex illius intimations facta enunciationis ad effectum, ut a molestis liberetur, dec. 416. num. 6.

Litem per appellationem simpliciter admissam adhuc durare dicitur, dec. 432. n. 18.

Litem non inducit ex edictis quia sunt actus extrajudiciales, dec. 431. n. 7.

Litem non inducit ex mandato de inuestiendo in possessione bonorum hereditarium nemine citato relaxato, & cum solis clausulis sine praedictis habentium meliora, & potiora tra-

# Index Rerum,

Se dum modo possessio sit vacans, dec. 440. n. 2

Ratio est, nam *huiusmodi mandati relaxatio est actus extrinsecus*, ibid. nu. 3

*Lit non inducitur ex iudicio nulliter moto*, ibid. num. 4

Et quoad rem non inducitur ex citatione nulliter executâ, ibidem num. 5

Nec minus ex citatione non executâ nam paria sunt citationem non fuisse executam, vel nulliter, ibid. n. 6. & 7

*Lit mota super aliquo iure, quod pluribus est commune censetur etiam nomine omnium introducta*, dec. 549. n. 13

*Lit super titulo beneficii pendens officio etiam fractum tanquam consecutus*, dec. 163. n. 4

*Lit super titulo requiritur ad effectum exequendi literas subrogationis gratias*, dec. 187. n. 3

*Lit super titulo quo casu non cadat, nec beneficium litigiosum efficiat*: ibid. n. 6

*Lit quando fuit narrata Papa in genere, tunc probari debet, quod sit super titulo beneficii, quia non de alia censetur Papam egerisse*, secus vero si fuit narrata in specie, ibid. n. 10

*Lit quando fuit in specie narrata Papa, tunc enim cum certioratus fueris de qualitate litis sufficit illam iustificare eo modo quo fuit narrata*, ibid. n. 11

Amplia quamvis non penderet sub titulo beneficii, ibidem num. 12

*Lit super titulo beneficii introducta dicitur si quis provisionem Apostolicam habens peti declarari se verum titolarem beneficii controuersi*, ibid. n. 13

Item *lit super titulo introducta dicitur si tantum clausula quam, & quas, aliisque praeiunctis in commissione aptis ad eam inducendam data praesentia alicuius provisionis*, ibid. n. 14

*Lit super titulo probatur ex commissione in qua narratur provisionem aduersarij esse nullam, ac imperantem esse legitimum beneficii titulari*, & hoc duo fuisse principaliter petita ex quibus conuincatur? dec. 189. n. 2

*Lit super titulo introducta dicitur si principaliter fuit commissa causa super canonizationis tituli imperantia quamvis etiam mentio fiat provisionis aduersarij*, ibid. n. 4

*Lit super beneficio non induci reservationem beneficii litigiosi, sed solum legat manus Ordinarij seu inferioris collatoris ne ea durante conferat*, dec. 409. n. 3

*Lit super beneficio non induci reservationem, neque legat manus inferioris collatoris nisi temporaliter donec durat*, dec. 433. numer. 38

*Lit super executione litterarum Apostolicarum virtualiter includit cognitionem subreptionis, vel obreptionis, quia si obreptitia, vel subreptita sunt executionem non merentur*, dec. 520. num. 1

*Lit super non publicatione resignationis nullatenus pendere dicitur nisi de ea nec agendo, nec excipiendo fuit appositum*, dec. 501. n. 3

*Ad Lit super eaducitate introducta censetur recessum si emptentia a Domino directo remissionem eaducitatis accepit*, dec. 517. n. 3

*Lit super eaducitate dicitur calumniosa quando est clara, & incontrouertibilis*, ibid. n. 4

*Lit ne dicatur calumniosa ad effectum regula de subrogandis sufficit qualibet causa colorata litigandi*, decisio 198. num. 10

*Lit mota contra triennalem quod sitorem cum improbetur a regula de triennali censetur quoad sitorem effectum calumniosa*, ibid. n. 35

*Post litis narrationem in subrogatione si fuerit addita conditio, Dummodo ex praemissis resultet vera litis, & sic legitime introducta, ex quibus dicta conditio purificata remaneat*? dec. 870. n. 15. & 20

*Lit specificè narrata Papa quamvis sufficiat pro validitate subrogationis quod verificetur eo modo quo fuit narrata non tamen ex hoc soluitur in medio tempore alteri quodcumque ex pro-*

uisione Ordinarij, ibid. nu. 16

*Lit etiam in altiore personali si contendiatur de ipsa re efficit litigiosam ipsam rem, & aliorum, quamvis iudicium pendens in altiore personali, & sit actum sui ratione certa rei potest praecessu executionis completus contra principalem conuincari contra tertium possidere in quem fuit litis pendente facta executio*, dec. 594. n. 3. & redditor ratio n. 4

Item sibi intulisse dicitur, qui sponte causam committit errant, dec. 1. n. 23

*Lit tempus est subducendum ad effectum distimmerandi temporis antiquitatem*, dec. 118. n. 10

*Litis prosecutio magis attendi debet quam petitio*, dec. 549. num. 16

*Litis mentio in secunda gratia reuolutoria non requiritur, quando facta fuit in gratia principali*, dec. 286. n. 21

Amplia praeterea quando in secunda gratia non agitur de canonizanda, sed de coadiuuanda prima aliquo defectu laborante, ibid. n. 22

*Litis mentio necessaria est in gratia restitutionis ad publicandum si tempore obtenta gratia fuit oppositum de non publicatione, secus vero quando non fuit oppositum*, ibid. n. 24. 25. & 26

*Litis mentio non requiritur in noua gratia quando non cadit in praedictum iuris alterius litigatoris*, ibid. n. 27

*Litis mentio non est necessaria quando non imperatur Ius in Iudicium deductum*, ibid. n. 30

*Litis mentio facienda est in gratia, quae tendit in praedictum celligantem, alias gratia ei non nocet*, dec. 507. n. 5

*Lite pendente nihil inuouari potest citra vitium attentatum*, dec. 12. n. 1

*Lite pendente super Iure conferendi inter Ordinarium, & Abbatem non potest impediri deputatio pro administratione alicuius beneficii, si beneficium pro quo sit deputatus non probatur in lite comprehensum*, dec. 59. n. 22

*Lite pendente super Iure conferendi potest possessor continui quasi possessionem conferendi conferre*, ibid. nu. 23

*Lite pendente in Rota mandatum executum ab A. C. relaxatum est nullum, & attentatum*, dec. 156. n. 15

*Lite pendente nemo prohibetur aliquid ius impetrare, dum tamen hoc faciat sine praedictio iuris alieni*, decisio 286. num. 28

Et cessante praedictio Papa non se retrahit à concedendo etiam si litis esset, ibid. n. 29

*Lite pendente in Rota omnia gesta coram Iudice de paribus sunt attentata, & per viam attentati reuocanda*, dec. 462. n. 5. & 6. & dec. 578. n. 1

Eoque minus post praesentatam Inhibitionem Rotaalem parum licet non Iudici, dec. 578. n. 2

*Lite in Rota pendente non potest sub pretextu alicuius privilegij nouum inchoari Iudicium coram alio Iudice, sed privilegium debet in Rota excludi*, dec. 163. n. 5

*Lite pendente in Curia super subreptione, vel obreptione litterarum Apostolicarum non potest Episcopus adiri, nec ipse se ingerere absque vitio attentatum*, dec. 520. n. 2

*Lite pendente in Rota, & eo magis post Inhibitionem Rotaalem non potest citra vitium attentatum alius Iudex adiri*, dec. 215. n. 1

*Lite pendente in Rota non licet paribus Iudicem inferiorem adire, aut ipsi Iudici aliquid decernere post interpositum appellationem*, dec. 385. n. 1. & 2

*Lite pendente super Iudice matrimonij expense, & sumptus litis debentur uxori pauperi a viro dimisso, & e converso viro inopi ab uxore dimisso*, dec. 141. n. 1. & 2

*Lite pendente nihil inuouari potest*, dec. 231. n. 11

*Lite pendente si quis inuouare tenet, potest ei de facto resisti*, ibid. n. 12

*Lite pendente restitutio ad publicandum obrepta est subreptitia non facta mentione litis*, dec. 236. n. 11

*Lite pendente emanare non debet sacra iussiones*, ibidem num. 12

## & Materialium.

*Lite pendente gratia obtenta nulla de ea facta mentio est subrepticia, quia si Papa licet scivisset forsitan non concessisset, cum non presumatur velle prauidicare liti, ac liti alteri colligantur quæstio, ibid. n. 13.*

*Lite pendente gratia obtenta de ea non est facienda mentio, nisi gratia cadat super liti in Iudicium deducto, vel alias prauidicatum inferat colligantur, decisio 301. n. 1.*

*Ratio est quia aliquando lite pendente non retrahitur Papam a concedendo, aut difficiliorum reddidisset, ibid. n. 2.*  
*Lite pendente subrogatus possessorum capiens, an attente, vide in verbo Subrogatio. & in verbo Subrogatus.*

*Lite pendente super nullitate pensionis in petitorio potest Iudex ante litem sententiam in petitorio ad effectum manutentionem possessorii circa labem attentari deuenire, dec. 348. n. 9.*

*Lite pendente in una causa non causat attentari in causa diversa, decil. 38. n. 1.*

*Lite pendente cum aliquo iustificatur ex citationibus eius nomine factis, & in actis reproductis, non secus, ac si ipse personalem comparuisset, decisio 71. n. 1.*

*Lite pendente non censetur inducitur ex mandato de immitendo sine aliqua figura Iudicij, & citatione patrii obtento, decil. 33. num. 2.*

*Lite pendente mentio necessaria non est, quamvis non impetitur liti in iudicium deductum si in petitorio quod quantum ad litem vel in prauidicium alterius litigatoris, dec. 286. n. 20.*

*Lite pendente non censetur inducitur ex commissione ante illius inappellationem, & citationem ad dicendum contra, dec. 384. num. 3.*

*Lite pendente non inducitur ante usum commissionis, ibid. n. 2. & 30.*

*Lites plures si fuerint in transactione narrata, an super omnibus censetur transactum, vide in verbo Transactio.*

*Litibus diuturnis sine impendi debet, decisio 94. n. 1.*  
*Litigare. Causa iusta litigandi extra Tribunal Rota excusat ab expensis, dec. 73. n. 5.*

*Litis contestatio, an & quando prescriptionem interrumpat, vide in verbo Prescriptio.*

*Lite contestatio ex quibus probetur, dec. 416. n. 8.*  
*Lite contestatio inducitur dicitur si rem conuicta in Iudicio comparuit, & seoppoñit, dec. 379. n. 5.*

*Lite contestatio necessaria non est ubi summarie proceditur, sed quacunque petitio iussit, dec. 149. n. 16.*  
*Lite contestatio perpetuas actiones vsque ad 40. annos, & distinguuntur effectus interruptionis ab effectus perpetuationis, 379. n. 14. & 15.*

*Lite contestatio requiritur concursus trium personarum nempe actoris, rei, & Iudicis, dec. 184. n. 11.*

*Lite pro contestata habetur ad effectum interruptendi prescriptionem, si rem dilationis petiti impediunt ne actor Iudicium persequatur, dec. 379. n. 6.*

*Lite contestationis vni habet in Iudicio summarie admissio articulorum ab actore pro doliutorum facta per Iudicem si super meritis causa cognoscere caput, ibid. n. 7. & 9.*

*Litigiosa res ipsa efficitur attentata lite super alienatione, dec. 33. num. 9.*

*Litigiosa res efficitur etiam si lite pendente in actione personali quædam de ipsa contentur, & si actum sit ratione certe rei potest processus executivus completus contra principalem conueniri contra tertium possessorem, in quem fuit lite pendente facta alienatio, decisio 394. numero 3. & redditur ratio numero 4.*

*Litigiosa res si transit in tertium possessorem ex causa dotis, tunc contra eum non agitur executio, ibid. n. 6.*

*Litigiosa res postquam transit in tertium possessorem potest contra eum vel contra sui heredes executio, dec. 473. n. 1.*

*Litigiosa, non procedere favore dotis si agatur de dote restituenda, siue confirmanda, ibid. n. 2.*

*Fallit primo, si alienans habeat alia bona ex quibus dorem solvere possit, Nam ratio publica utilitatis, vel necessitatis, cui*

*della limitatio immittitur non militat nisi in necessitate precisa, non autem casuatis, ibid. n. 4.*

*Fallit secundo, quando agitur de bonis eius qui dotare intenditur, nam ratio publica utilitatis applicari solum potest in bonis debitoris, non autem tercij, contra quem nulla competit actio, nisi in subsidium, & dos solum non debet de bonis alienis in prauidicium veri Domini, ibid. n. 5.*

*Contra primam sententiam offertur, decisio 281. Vrgellen. ubi reprobat opinionem Cephal. firmatque quod lex final. fauor dotis indistincte legitur, & procedit quomodo alia bona suppetant, ibid. num. 6. Contra firmatur, n. 12. 13. & 14.*

*Contra secundam sententiam offertur quod exceptio alienationis ex causa dotis intelligenda est secundum ipsius prohibitionis latitudinem, & si de bonis solutis dotis non obnoxiet, & quorum dominum non spectat ad debitorem alienantem, ibid. n. 9. Contra n. 18. & 19. & 19.*

*Litigiosa res propter dorem permittitur alienari in defectum aliorum bonorum, ibid. n. 14.*

*Litigiosa res vendita dolosa est, & attentata, dec. 170. n. 1.*

*Ex venditoris litigiosa, qui doli desit possidere habetur, ac si semper possideret ad effectum, ut: tunc est non solum ad fructus perceptos vsque ad diem venditi, n. 3, sed etiam ad eos quos percipere potuit, nisi in litigiosam vendidisset, & quos percepit tertium causam ab eo habens, ibid. n. 2.*

*Litigiosa rei alienatio nulla est sine Emptoris scientia, sine litem ignorauerit, dec. 394. n. 7.*

*Litigiosa rei alienatio prohibita est aliter litigiosi vitium transit in singularem successorem, ibid. num. 1.*

*Litigiosa bona propriè dicuntur ubi alterius dominium est in Iudicium deductum, dec. 473. n. 18.*

*Contra tertium possessorem rei litigiosa nouus processus constituendus est in prosecutione Iudicij executivis, & pro constituendo nouo processu que requirantur, ibid. n. 23.*

*Litigiosum Beneficium aliud est, aliud reformatum cum his non inducat reformationem, sed solum donec durat suspendit collationem Ordinarij, decil. 300. n. 21.*

*Litigiosum non efficitur dominium bonorum, quamvis lite pendente in iudicio possessorio vigore interdicti quorum bonorum, dec. 394. n. 1.*

*Litigiosa tamen efficitur possessio, quæ lite pendente non potest in alium transire, ibid. n. 2. ubi recitatur ratio.*

*Litigiosum solum fit quod a re petendo, aut replicando in litem deducitur, non autem quod in sola exceptione rei conuenit conuenitur, nisi actor illud negauerit, vel impugnauerit, decil. 358. num. 28.*

*Litigiosi vitium tanquam reale transit in tertium possessorem, qui lite pendente voluntarie emittit, itant habetur pro non possessore, sed super ipsa re potest ab ipso alio processus fieri executio non secus ac si alienata non fuisset, dec. 133. n. 10. & 12.*

*Litigiosi vitium transit in singularem successorem, dec. 473. num. 1.*

*Litigiosi vitium in quibus bonis cadat, ibid. num. 10.*

*Litigiosi vitium non obstat, quando alienatio sit ex causa necessaria, & ideo contra acquirentem agendum est via ordinaria, ibidem num. 15.*

*Litigiosi vitium non datur in dote, & ideo alienatio lite pendente facta ex causa dotis subsistit, ibid. n. 26.*

*Litigiosi vitium non obstat permittitur alienatio ex causa dotis ex speciali privilegio ab Imperatore concessa l. final. de relig. decil. 394. n. 5. Declara num. 10.*

*Et tunc contra tertium non competit via executiva, ibid. n. 6.*  
*Litteratura attenditur solum in secundo, vel tertio examine, quatenus sola non sufficit ad redarguendum iudicium examinationem circa præcedentem reprobationem, dec. 362. n. 6.*

*Plura litterarum Examinatorum Syndicis præ oculis habere debent prudentiam, mores, aliaque qualitates, ibid. n. 7.*

*Litteratura pro afflictione beneficii non est attendenda, nisi sub qualitate contrarietatis, ob quam non litteratura debet in concilio præferri, ibid. n. 9.*

# Index Rerum

*Literaturam magna non requiritur in affectione beneficii simplici, ibid. n. 10.*  
*Littere siue Epistola scripta ad extraneam personam in aliquo negotio interesse non habentem, tunc non probant pro tercio contra tertium, dec. 357. n. 11.*  
*Littere d'auiso nihil concludunt nec apte sunt ad fundandum creditum, & se habent tanquam tractatus & multa tractantur quae non perficiuntur, decilio 481. n. 6.*  
*Littere d'auiso probant mandatum quia continent determinatam dispositionem, ibid. n. 7.*  
*Littere d'auiso non habent viam executionis, ibid. n. 8.*  
*Littere d'auiso licet viam litterarum cambii non habeant attentionem effectuatione, & approbatione operantur, ut procedi possit executioni non secus, ac pro litteris cambii, ibid. n. 17.*  
*Littere Apostolicae amittunt viam executionis postquam fuerint per sententiam vulneratae, decilio 388. n. 35.*  
*Declarata non procedere, quando non simpliciter sunt denegatae executioni litterarum, sed ob earum non iustificacionem, quo casu via executiva non confertur vulnerata, stant facta iustificacione in alia instantia possit ad earum executionem procedi, ibidem num. 36.*  
*Executio litterarum Apostolicarum non retardatur, quando titulus possessionis est notorie nullus, & incontinenti productus, ibid. num. 37.*  
*Littera Apostolica parata habent executionem, dec. 356. n. 1.*  
*Littera Apostolica quando sunt iustificatae executionem merentur, decilio 175. n. 1. dec. 186. n. 1. dec. 388. n. 1. dec. 494. nu. 1. dec. 561. n. 3. & dec. 645. n. 16.*  
*Nec illorum executio retardari valet per exceptionem unionis quando vno est euidenter nulla, decilio 275. n. 8.*  
*Littera Apostolica non iustificata executionem merentur, dec. 391. n. 12.*  
*Littera Apostolica presumuntur iustificata si fuerint executioni demandatae, dec. 399. n. 12.*  
*Declarata conclusionem non procedere, quando nullibi appareat possessionem fuisse ab Executore Apostolico traditam, ibid. numero 13.*  
*Item non procedere quando nulliter sunt ad executionem litterarum Apostolicarum deueniunt non citato possidere, ibidem num. 15.*  
*Conclusio pro iustificacione litterarum postquam fuerint executioni demandatae procedit in executoremero qui potest se extrajudicialiter informare de narratis, decilio 431. n. 11.*  
*Item procedit in iudicio executionis litterarum Apostolicarum ad impediendam ne alter via executiva beneficii possessionem consequatur, non autem in iudicio ordinario ad iudicationem beneficii postquam actus suam gratiam plenè iustificauit, ibidem numero 13.*  
*Littera Apostolica ad instar leg. final. C. de edit. Dia. Adrian. tollend. executionem merentur, decilio 320. n. 7.*  
*Littera Apostolica non habent executionem paratam quando fuerint per sententiam vulneratae, decilio 667. num. 1. Declara. num. 3.*  
*Littera Apostolica non dicuntur vulneratae per sententiam si iudex executionem non simpliciter denegauit, sed ob non iustificacionem narratorum, ibid. n. 3.*  
*Littera Apostolica iustificatae, & obtinent a legitimo collatore praesentis iustum titulum pro obtinenda ad iudicationem, decilio 431. num. 6.*  
*Littera Apostolica praebent legitimum titulum & probant ad omnes effectus, dec. 472. n. 1.*  
*Littera Apostolica expedita presumuntur ab impetrante si praesens est in curia, vel ratione imperpetua ab alio de eius mandato, dec. 148. n. 43.*  
*Littera plures sub eadem supplicatione expediti possunt diuersis formis concepta, dec. 300. n. 36.*  
*Littera Apostolica non discordantes a supplicatione, sed tantum a mandato procuratorum corriguntur, decilio 410. numero 13.*

*Littera Apostolica quando expedita non dicantur in omni supplicationis subreptione, dec. 455. n. 23.*  
*Littera subreptionis gratia possunt etiam ab initio expediti cum hoc non repugnet, unde ipsa permissio & facultas vim habet actualis dispositionis, & gratia, ibid. n. 35.*  
*Littera Apostolica quando sunt subrepticia, vel obrepticia executionem non merentur, dec. 320. nu. 1.*  
*Littera Apostolica mentionem facientes de lite, de subreptione argui nequeunt, dec. 345. n. 4.*  
*Littera Apostolica post signatam supplicationem expediti possunt quocumque, dec. 658. n. 4.*  
*Ampliat etiam post mortem concedentis, quando gratia a principio est pura, & in suo esse perfecta per Signataram supplicationis, ibid. n. 5.*  
*Littera non obstante quod fuerint expedita super prima supplicatione adhuc possunt, & alia expediti super secunda, dec. 479. num. 15.*  
*Littera Apostolica possunt expediti etiam re non integra, & attenditur tempus signatae supplicationis, nec est habendum de subreptionis post signatam supplicationem admodum littera expeditam, dec. 658. n. 46.*  
*Littera Apostolica reservationis personis habent executionem paratam, dec. 23. n. 6.*  
*Littera Apostolica nequeunt ab executore executioni demandari non citato possidere, praesertim quando in litteris praescriptum ponitur necessitas citandi, dec. 393. n. 1.*  
*Littera Apostolica in forma rationi congruit non important noniam gratiam, sed reuocantur ad diem signatae supplicationis in vita praecessoris Pontificis, dec. 645. n. 30.*  
*Littera in forma rationi congruit passim expeditur a Pontifice susceperit super supplicatione signata a Praedecessore, dec. 658. n. 12.*  
*Littera Apostolica sub dispensatione in forma rationi congruit, eo ipso quod expeditur super supplicatione a puncto gratia concessa, ibid. n. 32.*  
*Praesertim quando sunt ipsi litteris expressum, quid valeant a data gratiae iuxta cautelam traditam a Rebus, ibid. n. 33.*  
*Littera super dispensatione expedita non suffragantur si iudicio tempore res non est amplius integra ob sequentiam prescriptionem, ibid. n. 33.*  
*Declaratum medium impertinet tunc locum sibi vendicare si expeditio litterarum operaretur per viam retroactum qua opus est, nam quod agitur circa expeditum tribuitur principio gratia concessa per signatam supplicationis, a qua suum recipi esse, ibid. n. 35.*  
*Littera expedita super facultate testandi suffragantur, etiam si ante, post tamen signatam supplicationem dispensatum testamentum condidisset, & obisset, ibid. n. 37.*  
*Littera in forma rationi congruit expedita super dispensatione retinendis pensionem dicuntur subrepticia si Papa successori non fuit intermedia pensionis narrata, necnon quod pensionem pensionem exegerat ante illarum expeditum, ibid. nu. 19. Declara. n. 40. & 41.*  
*In litteris quauis facienda sit mentio Curiae annuarum, tunc inde sequitur quod necessaria sit illius iustificacio, decilio 244. num. 50.*  
*Sententia super executione litterarum Apostolicarum est appellabilis, quando sunt ordinari processum seruatis terminis substantialibus dec. 275. n. 21. Declara. n. 25.*  
*Termini ad decendum se parasse litteris Apostolicis seruati solent in iudicio executionis litterarum Apostolicarum, ibidem num. 24.*  
*Et si seruati fuerint ad cautelam termini substantialis, talis cautela non nocet, ibid. num. 25.*  
*Litteris non expeditis capi potest possessio beneficii de iure communis vigore solius supplicationis, dec. 455. n. 51. secum videtur statu. Extrauaganti Iulij III. dec. 455. n. 6.*  
*In litteris Apostolicis non est facienda mentio gratiae alterius nulla, & subrepticia, vel falsum confertur de ea facta mentio per*

## & Materialium.

per clausulas generales in literis appositae, dec. 588. n. 13. & 14.  
Literæ Cambij paratam habent executionem, decilio 301. n. 14. dec. 519. n. 2.

Pro literis Cambij executione procedi potest stante facultate concessa creditoribus renuendi in mundanis, dec. 519. n. 1.

Litera pro validitate cambiorum sunt omnino necessarie, & quod consistit de illorum reditu, alias cambia sunt ficta, & illicita, dec. 74. n. 3. decilio 130. n. 6.

Transmissio literarum probanda est à creditore saltem per exhibitionem literarum reditu, dec. 74. n. 4. & dec. 519. n. 15.

Transmissio literarum ad mundanis non sufficit quod fuerit per debitorem remissa, vel quod illas pro transmissis habuerit ad effectum, ut cambia debeantur, dec. 74. n. 21.

Ratio est, quia iustitia Cambij mundanum consistit in periculo, labore ac expensis veragae transmissio literarum per literas de loco ad locum, ibid. n. 22.

Ne hoc modo aperiantur via fraudibus, & usuraria prauitati, num. 13.

Negativa transmissio literarum ad mundanis ex quibus probatur, ibid. n. 40.

Litera Cambij presumuntur transmissæ eo ipso, quod debitor soluit, alias enim sine illis cambia non soluijset, decilio 130. num. 9.

Et omnis probandi literas non fuisse transmissas incumbit debitori, ibid. n. 10.

Et iterum donec debitor probet transmissioem retardari neque executione pro tota sorte, ibid. n. 11.

Litera Cambij quod fuerit transmissa non probatur ex asserptione parium, quia tamen non releuat creditorem ab onere probandi transmissioem, ibid. n. 12.

Literarum transmissioem non probata saltem per literas delictum, tunc cambia non debentur, ibid. num. 8.

Negativa transmissioem literarum Cambij dell'andata, e delictum probata dicitur ex parte debitoris, si negat illarum transmissioem, & creditor eas non exhibet, ibid. n. 19. & 20.

Literarum transmissio in singulis seriis probatur ex literis reditu, dec. 557. n. 5.

Litera originale dell'andata remanere solent penes mercatorem, cui diriguntur, & illarum præsentia resultat in necessarium antecedens ex literis responsiois, ibid. num. 6.

Literæ reditu sunt literæ responsive mercatoris ad quem littera dell'andata fuerint directæ, ibid. n. 7.

Litera non dicuntur d'auilio si continent verba in risposta del vostro spaccio, sed cesseri debent reditu, ibid. n. 8.

Literarum forma scribendi in risposta del vostro spaccio non congruit literis d'auilio, sed literis reditu sine responsiois, ibid. n. 9.

Litera responsiva parum refert quod sint directæ ad mercatorem, qui scripserat literas dell'andata, vel ad eum, cuius nomen cambium fuit contrarium nam persona mercatorum censetur representata in persona eius, cuius nomine cambium contrahitur, ibid. n. 12.

Litera reditu intrinsece non sunt de substantia cambij, ibid. num. 13.

In literis dell'andata à legitimo Campfore verè, & non solum transmissis ad locum mundanum consistit validitas cambij, ibid. n. 14.

Litera reditu respiciunt probationem quod Campferius in mundanis recipit, acceptat, & adimplevit literas dell'andata, & facta est, quod huiusmodi probent contra debitorem, quia probatio non est contraria ad unum, vel alterum genus probationis, ibid. n. 15. & 16.

Litera dell'andata, quando sunt administrata etiam absque recognitione plenè probant, vel saltem vehementem presumptionem veritatis faciunt, ibid. num. 22.

Litera reditu intrinsece non sunt de substantia Cambij, sed præstant ad earum iustificacionem, ex quo per illos probatur præsentia, & accepta esse in mundanis literas dell'andata, dec. 565. num. 6.

Litera dell'andata manere solem penes mercatorem ad quem in mundanis diriguntur, ibid. num. 8.

Litera dell'andata probantur effectiua ex partitis formiter extrahitis ex libris mundanilibus continentibus distinctum singularium mundanarum tempora & distinctas solutiones, ibid. n. 9.

Et solutiones probantur per modum appellationem mediante contrapositione paritarum, quando persona recipientis à distincta physice non est à persona soluentis, quo casu necessaria non est probatio per alium numericam solutionis, ibidem num. 10.

Mandatum de soluendo literas Cambij ex quibus probatur, dec. 501. n. 4.

Solutio literarum Cambij facta de ordine sue mandato aliqui pro certo negotio probatur ex subsecuta illius approbatione, ibid. n. 7. necnon ex aliis de quibus n. 10.

Præsertim quando non constat aliud inter partes de tempore solutionis extitisse negocium, ibid. n. 8.

Executio literarum cambij non retardatur per exceptionem requirentem alioquin indaginem, ibid. n. 13.

Modus vsuatus se renuendi in mundanis est medianibus literis cambij paratam executionem habentibus, dec. 519. n. 2.

Vel eadem literarum complementum per effectum solutionem iuxta illarum tenorem sibi met à creditore faciam, ibid. num. 3.

Pro literarum Cambij executione quando agitur aliud est, & aliud quando agitur pro repetitione pecunie soluiæ pro cambiis, dec. 74. n. 2.

Formulæ literarum cambij conueniunt à la coriora, & literarum teCambij relate à Scacc. & Moderno Foroluen. dec. 481. n. 25.

Formulæ literarum cambij referuntur à Scacc. de Camb. 3. 1. q. 5. n. 78. & 79. dec. 557. n. 10.

Litera d'auilio nibi concludunt nec apta sunt ad fundandum creditum, & se habent tanquam tractatus, & multa tractantur, que non perscrutuntur, dec. 481. n. 6.

Litera d'auilio probant mandatum, quia continent determinatam dispositionem, ibid. num. 7.

Litera d'auilio non habent vim executionis, ibid. n. 8.

Litera d'auilio licet vim literarum cambij non habeant attempta illarum effectuatione, & approbatione operantur, ut procedi possit executione, non sicut ac pro literis cambij, ibi. n. 17.

Litere Hortationis relaxata à Iudice laico contra personam Ecclesiasticam, si sonant in citationem, & intimationem improbantur à Sacris Canonibus, dec. 181. n. 10.

Quantis non videntur verbo monemus, vel citamus, dum eis aequipollent verba ibi posita, ibid. n. 11.

Literæ Monitoriales sub pena excommunicationis contra non reuelant non comprehendunt principalem in causa, dec. 201. num. 11.

Loca Montium. Possessio locorum montium probatur ex descriptione in libris Secretarij Montium, & expeditione literarum pauentium, que suffragatur etiam ad effectum mantenimur, dec. 390. nu. 3. & 19.

Cessio locorum montium non seruata forma constitutionis sanem. Urbani VII. nullus est momenti, ibidem num. 4.

Et cum sit munus de creto irritum operatur, ut in consensum, nec possessio nec dominium transiit à censatur, ibid. n. 5.

Locatio absque fructuum perceptione non probat possessionem in prædicatum terrij, dec. 121. n. 9.

Locatio ad annum non presumitur continuata in futurum quamvis non probetur deducta ad effectum condemnandi possessorem ad restitutionem pensionum tanquam à se excludant, ne deat presumptio presumptionis nempe quod locatio durauerit ultra & quod possessor pensiones exegerit, dec. 143. n. 3.

Secus autem quando concurrunt coniectura continuationis, ibi. num. 6.

Locatio domus concurrere debet, ad hoc ut pensionem perceptio presumatur in possessore, alias enim sola possessio non sufficit, ibidem num. 5.

Locatio iuribus administris possessionem probat, dec. 117. num. 3.

# Index Rerum,

Locatio cum successiva solutione pensionis possessionem probat  
contra tertium, decil. 172. n. 12

Locatio facta nomine proprio excludit alium nomine admini-  
stratoris, utrumque tribuit ipsi locatori, decilio 305. n. 10

Locatio facta à Prædessore an valeat pro parte acceptari, &  
pro parte reprobari a successore, decil. 452. n. 57

Amplia quantum conditor alius non fuisse conditorum, &  
ad ea pignori pensionem promissurum, ibid. n. 58

Locatio plurimum annorum unica reputatur, licet præstatio  
pensionis sit diversa per annos, vel tempora, dec. 456. n. 3

Locatio in iudicio liquidationis fructuum non attenditur si non  
percurrit tempus in quo fructus percepti prætenduntur, decil. 375.

1100. 4

Locatio unica non probat valorem fructuum cum conditor  
moveret potestatem ratione particularis affectionis, ibid. n. 5

Prædictum quando concurrunt Testium depositiones in contra-  
rarios, ibid. n. 6

Locatio effectum sortita probat valorem domus locatae, iuncta  
etiam adminiculis, dec. 607. n. 21

Locatio non dicitur facta pro visitate Ecclesia stante con-  
ventionione quod ipse Prælati pensiones, siue affectus percipiat, dec.

452. num. 10

Locatio rei particularis communiter pro indiviso à sociis pos-  
sessa potest ab uno ex sociis etiam invito alio consocio fieri, ibid.

num. 13

Intellige dummodo locatio fiat iuxta solitum, ac voluerit, alias  
secus, ibid. n. 24

À locazione differt pactum franchandi, & ideo tempus locationi  
aditum non censetur repetitum in pacto franchandi appositio in

eadem instrumento, decilio 181. n. 22

Ex locazione bonorum resultat adminiculum possessionis etiam  
contra tertium, dec. 117. n. 2

Locationes licet non probent verum valorem sufficienti tamen  
ad probandum, quod & quantum fuerit tempore locacionis per-  
ceptum, dec. 375. n. 12

Item sufficienti ad probandum quod contractus alienationis  
postea celebratus non fuit utilis, sed damnosus Ecclesia, ibidem

num. 13

Locationes plures si sunt, valde conducunt ad probationem  
fructuum perceptorum, dec. 375. n. 2

Ex locacionibus annorum non longè inter se distantibus resultat  
conversio à similitudine locacionis medi tempore, dec. 143. n. 7

Prædictum quando agitur de locacione domus sua in loco apto  
negotii, & in quo facile esse solet reperiri conditorem, ibidem

num. 8

Locator agere potest contra conditorem vigore obligationis de  
silendo pensionem, dec. 526. n. 1

Et de iure communi non competit locatori pro pensione nisi alio  
ex locato, vel ex stipulato, ibid. n. 6

Locatur potest conditorem executione convenire quando agitur  
super rebus inuictis & illatis in re conducta, ibid. num. 8

Et si conditor se opponit iurim erit non auctoritate primata, sed  
ministerio officialium à Iudice petitorum contra eum procedi,

ibid. n. 19

Locator debet hoc casu adire rem locatam ducendo secum  
Testes, quos, qui deservit res conditoris ubi reperit, tamen si  
facta descriptione personarum solvatur possint eadem res capi tan-

quam post descriptionem possessa, ibid. n. 10

Locatur potest conditorem propria auctoritate expellere si  
pensionem solvere recusat, ibid. n. 21

Amplia quantum in instrumentis conventionum esset, quod con-  
dutor intra tempus locacionis non posset expelli, ibid. num. 22

Locatur licet habeat specialem hypothecam super bonis con-  
ditoris non tamen dicitur habere dominium, dec. 500. n. 1

Locatur nequit dominium specialem ad conditorem subire  
primata auctoritate aduocatoe, ibid. n. 5

Locatur si ex pacto inito cum conditore habet prælationem  
emendi pro eadem præstio fructus perceptos ex re conducta con-  
ferri conditori potestatem vendendi persone beneficii à iure

concessam, ibidem numero 12

Et talis conventio reddat omni nimis gravis, & edictum, ibid.

num. 33

Locatur de iure non habet super fructibus rei locatae à solo se-  
paratis prælationem in emptione aut dominio, sed solum super hy-  
potheca adversus alios creditores, ibid. n. 14

Locatur si ex speciali pacto in instrumento locacionis sibi fa-  
cultatem reservavit distrahendi bona conditoris propria auctori-  
tate si Iudicem adi abique aliqua preferentia censetur à via  
faciliter esse & viam iuris elegerit, nec potest amplius iudicium  
inchoatum evertere, decilio 181. n. 7

Secus vero dicendum est si iudicem adi, ac extrajudicialiter  
petit assistentiam & familiam ad evitandas rixas, & scandala,  
ibid. nu. 8

Vel preferant sibi facultatem vendendi propria auctoritate  
non attenta productione instrumenti in quo talis facultas continetur,  
nam aliud est petere à Iudice executionem conventorum in  
instrumento, & aliud preferant sibi viam facti ex instrumento  
compensi, ibid. n. 9

Locatur habens facultatem distrahendi bona conditoris pro-  
pria auctoritate si Iudicem adi, non dicitur facultatem amisisse  
quando nullus processit, ibid. n. 11

Declara conclusionem procedere quando Iudex fuit aditus ne-  
mine citato, & sic eius officium imploratur extrajudicialiter v-  
banus agendo, ibid. n. 12

Locatur non dicitur conditorem solvere si ex speciali pacto  
in instrumento locacionis propter moram conditoris in silendo  
assilum vultur facultate vendendi bona eiusdem conditoris, dec.

316. n. 27

Locatur potest conditori perficere certum terrarum usum,  
ultra quem si locator in eis fecit omne satum acquiritur locatori,  
non in penam contraventionis, sed ratione domini soli cum cedat  
quod fecerit, vel plantavit, dec. 470. n. 6

Et si conditor seminat contra expressam conventionem cum  
locatore iuxta legem conventionis acquirit locatori solum me-  
sem, quam amittendo proprium patrimonium non nocuit, sed so-  
lum iacturam facit sui iuris, ibid. n. 7

Locatur operum non tenetur de culpa levisima, decilio 646.

num. 6

Locatur operum secundum aliquo tenetur de culpa levisima,  
quam significat superlativum illud Diligentissimus positum in  
Textu in li. merces. §. qui columas, si locat, dec. 646. n. 8

Locatur operum tenetur de levi culpa, quod procedi solent in  
obligatione legali accedente præsertim eius promissione de dil-  
genter administrando, ibid. n. 10

Locatur operum, ut condemnari valeat sufficit culpa etiam  
levisima siue expressa promissione de administrando sedum  
diligenter, seu ulterius cum omni diligentia, ibid. n. 11

Promissio geminata diligentia facta à locatore operum iun-  
cto signo uniusviali. Omni ne sit otiosa augere videtur obligatio-  
nem legalem, & obligare etiam ad levisimam culpam, ibid. n. 12

Cum locatore operum potest de culpa levisima pacisci, ibid.

num. 23

Locatoris operum culpa quo casu dici nequeat levisima, &  
levis quomodo & lata, dec. 646. n. 24

Locatoris dominium sine possessio probatur ex confessione con-  
ditoris, qua contra ipsum eiusque heredem probat favore locato-  
ris, dec. 590. n. 7

Locatur finita locacione datur manutentio adversus succe-  
ssores conditoris, dec. 216. n. 10

Locus destinatus solutionis potius quam ubi negotium gestum est  
attendi debet, decil. 50. n. 20

Locus decimarum, quando dubium est an sit intra limites  
tunc assistentia iuris pro exactione decimarum non suffragatur,  
dec. 97. n. 16

Prædictum quando constat alium exilire in possessione exi-  
gendi decimas, & priusquam per tempus considerabile, ibidem

num. 17

Locus exemptum quando confusus territorium separatim

2016

## & Materiarum.

vere & propriè, non autem improprie, & per modum equiparationis, & quoad certos effectus quantum sit intra limites Diocesis. Episcopi, decil. 459. n. 12. & 13.

Locus exemptus constituitur dicitur territorium separatum si emancipetur in literis Apostolicis Nullius Diocesis, & talis censetur agnitus ab Episcopo si ad lucra executioni demandatus, ibid. n. 15.

Locus quod sit nullius Diocesis, ac Territorium separatum constituitur probari debet per immemorabilem, vel privilegium Apostolicum, cum id ad solum Papam spectet, decil. 525. n. 2.

Contra locum pium sententia a iudice laico lata nulla est ex defectu iurisdictionis, decil. 441. n. 23.

Locus ut dicatur pius non sufficit quod exerceat opera pietatis, sed oportet quod sit erectus auctoritate Ordinarii, n. 25.

Amplia etiam in 10 Missa celebratur, ibid. n. 26.

Locus esse intra fines alienius Diocesis ex quibus probetur, dec. 97. n. 8. 9. 10. & 11. & dec. 105. n. 2.

Locus subiectus vivunt ut reguntur secundum mores, & ritus Diocesis, in qua existunt, decil. 97. n. 13.

Lopez in cap. per vestras de donat. in Rubric. §. 62. nu. 16. & D. allegat quo casu loquatur, dec. 105. n. 6.

Lotter. de re beneficiaria lib. 4. qu. 33. n. 58. reprobat, dec. 312. num. 37.

Lucrum ex contractu facere nequit qui contractum non adiungit, decil. 341. n. 12.

Lucrum futurum quando est incertum, & ad nihilum redigibile, tunc illius iactura non meretur nomen pœnæ, dec. 470. n. 8.

Lucrum non facere valde differt à pœnâ, ibid. n. 8.

Ratione lucris cessantibus, ut debeatur interesse quantum requiritur, dec. 16. n. 1.

Interesse non debetur ratione lucris ex sola probatione generica, quod in loco semper adiunt occasiones inveniendi pecunias, ibid. num. 2.

Ex dicta enim probatione resultat tantum potentia remota lucris, ad effectum vero, ut debeatur interesse requiritur, potentia proxima, hoc est quod occurrerit occasio inveniendi pecunias, & inveniendum sequutum non fuit ob moram debitoris in solvendo, ibid. n. 3.

Ex hac opinione tanquam veritatem amplexa est Rota, ibid. num. 4.

Ratio est, quia ad hunc effectum copulatur requiritur in creditore lucris voluntas, & potestas, ibid. n. 5.

Voluntas sola non probata potentia propinqua alicuius particularis in vestimentis remanet sepeper ambigua, & incerta an lucrum fecerit, ibid. n. 6.

Ratione lucris, ut debeatur interesse, in vestimentum debet esse tutum, & indubitatum, ibid. n. 7.

Lucrum non debet esse in sola possibilitate, sed in actu vel quasi, scilicet sub pallio lucris cessantibus facilius pateret via fraudibus & visis, ibid. n. 16. 18. & 19.

Lucrum cessans debetur pupillo ex sola potentia generali, & remota remuendi pecunias, ibid. n. 16.

Contrariam sententiam tenent Bartol. & alij, & conclusio declaratur quo casu procedat, ibidem num. 17.

De lucro captando quando agitur tunc non admittitur qualibet excessus, dec. 470. n. 13.

Lucrum dotale debetur viro ex statuto Bononiæ detrabendum est ex bonis dotalibus, non autem extradotalibus, decil. 293. num. 19.

Ex quo est contraveniens dispositioni leg. hæc edictali, tunc legitima nepotum primo detrabenda est, quam lucrum secundum viro, ibidem num. 20. & dec. 357. n. 3.

Lucrum dotale debetur ex pacto, seu statuto legitima vero de iure natura, ibid. n. 21.

Lucrum bonorum extradotalium non deferuntur ex dispositione statuti Bononiæ, d. dec. 357. n. 14.

Lucrum dotale deferuntur secundo viro ex statuto Bononiæ, quod intelligitur tam de augmento factis in eodem primo matrimonio, quam in secundo, vel tertio, ibid. n. 40.

Lucrum dotale quod maritus percepit vigore statuti Bononiæ debetur æque ex causa restituti, quam intestati, decil. 460. num. 29.

Lucrum secundi viri, quando aliunde non apparet de voluntate statuentium derogandi. hæc edictali vel iuratur ad ratam, cuius fecundus vir est capax secundum dicta legis dispositionem, ibidem num. 47.

Lucrum dotis debetur secundo viro in vim statuti leg. hæc edictali derogandi, an detrabatur post legitimam filiorum, ibid. n. 48.

Lucrum dotale quod viro debetur est ex dispositione statuti Bononiæ ascendit ad medietatem, decil. 59. n. 2.

Lucrum dotale secundi viri, ubi statutum derogat leg. hæc edictali detrabitur ut ad alienum, dec. 354. n. 22.

Lucrum dotale marito auferri sequitur medietatem testamenti contra mentem statuentium, dec. 357. n. 27.

Pecunia lucro dotali competi etiam hypotheca, dec. 294. n. 4.

M.

**M**agister Domus non potest praeiudicare Domino, dec. 6. num. 36.

Maiores. De natura maioratus est, quod non plures simul, sed unus succedere possit alium admittatur, dec. 274. n. 20.

In maioratibus una substitutio ubi alia declaratur, ibid. n. 21.

In maioratibus bona non dividuntur, sed ad unum tantum deferuntur, ibid. num. 22.

In maioratibus successio non potest stare in suspensio, nisi ita voluisse Testatorem colligatur ex tenore dispositionis, aut ex forma verborum, quibus substitutiones concepte sunt, ibid. n. 31.

Ad quem effectum non sufficit, quod Testator filios masculinos, aut descendentes vocaverit iuxta distinctionem traditam à Castill. inter fideicommissa, & maioratus, ibid. n. 32.

Maiores quiescit ex facultate Regia instituitur, id quod illi irrevocabile facere intendit, premitat maioratus perpetuo firmum habere, illumque nunquam revocare, dec. 571. n. 46.

Ex patet nihil tunc facere potest in praeiudicium successorum, ibid. num. 47.

In maioratu successor tenetur ad debita instantis contracta ante illius erectionem, ibid. num. 55.

Conclusio locum habet in bonis, que propriè sunt de eius patrimonio, & potuerunt hypothecari, non autem in his, que magis Principis censentur, & sine eius licentia hypothecam non recipiunt, ibid. n. 56.

Mala fides auctoris afficit heredes, dec. 33. n. 8.

Et impedit ne heres ex propria persona novam inebnare possit prescriptionem ex quo personam defuncti representat, dec. 30. n. 7. dec. 33. n. 29. & dec. 50. n. 3. dec. 574. n. 12. & decil. 603. num. 20.

Quicquid in singulari successore, dec. 33. n. 30.

Mala fides defuncti ex quibus excludatur, dec. 30. n. 8.

Mala fides defuncti ad effectum prescriptionis transit ad singularem successorem vniuersalem, dec. 321. n. 34.

Mala fides heredis ubi concurrat, tunc tenetur de fructibus hereditatis rationem reddere, dec. 60. n. 1.

Secus vero si non fuit in mala fide, ibid. num. 2.

Mala fides heredis superueniens post perceptas, & acquisitos fructus hereditatis non releuat, dec. 60. n. 9.

Mala fides heredis resultans ex certioratione sibi facta ab aliquibus creditoribus non necet nisi repositi illorum à quibus fuit certioratus, dec. 60. n. 11.

Mala fides in meliorante resultat ex monitorio cum inhibitione contra eum executum, quatenus longe post furum in alio reproduitum, nam inhibito in ea contenta ligant eius manus ne melioraret, dec. 199. n. 20.

Mala fides in emente rem fideicommissi ex quibus excusetur, ibid. n. 28.

Mala fides intransfatione ex quibus refutetur, dec. 233. n. 9.

Mala fides intransfatione elidit, ibid. n. 10.

# Index Rerum,

*Mala fides inducitur ex monitorio exento etiam sine repro-*  
dutione, decil. 199. n. 11

*Item inducitur ex scientia rei aliena, dec. 256. n. 10*

*Item inducitur per litis contestationem, decil. 263. n. 3*

*Et etiam contraria ante motam litem attenditur quando fru-*  
ctus petuntur, non ut accessus, sed principaliter, ac independen-

*ter lute domus, ibid. n. 4*  
*Mala fides inducitur per litis contestationem cessat per negli-*  
gentiam alicuius in proseguendo ad effectum ut reus fructus ex-

*ente perceptos faciat suos, quia verisimiliter credere potuit alicui-*  
rem negligisse litem proseguere, eo quod de iuribus suis diffideret,  
ibid. n. 6. contra n. 15. & seqq.

*Mala fides semel inducitur per litis contestationem nullatenus*  
cessat etiam peremptoria instantia tunc possessor teneatur ad fructus  
à die mota litis perceptos, ibid. n. 14. & redditur ratio etiam,  
num. 15

*Mala fides per litis contestationem inducitur duras in omnibus*  
instantiis, cum causa sit eadem, licet instantia sit diversa, ibid.  
num. 23

*Mala fides inducitur ex scientia rei aliena siue refutat ex*  
citatione legitimè executi, siue ex quocunque alio actu, ac in-

*terpellationibus etiam extraiudicialibus, dec. 356. n. 11. & 12*

*Mala fides inducitur per litis contestationem obstat prescrip-*  
tioni donec reus per sententiam absolatur, decil. 379. n. 11

*Mala fides non inducitur ex lite mota si est nulla dec. 43.*  
num. 27

*Mala fides impediens acquisitionem fructuum per litem*  
motam, ea cessante per negligentiam alicuius, acquisitio iterum  
renovatur remoto obstaculo malefidei, dec. 265. n. 9

*Ampla procedere quomodo alior cessauerit per vicinium à*  
line postquam intentionem suam probauerit, ibid. num. 10. &  
11. ubi quod possessor non alicuius mala fide, nisi tempore se-

*cunda litis que persequibile est.*

*Item ampla procedere quomodo prioris litis instantia fuerit*  
per restitutionem in integrum à Principe restaurata, ib. n. 12  
contra numero. 17.

*Mala fides prescriptio impeditur dec. 336. n. 6. & dec. 603. n. 18*

*Mala fides prescriptio impeditur quando agitur de prescri-*  
bendo iure alicuius quæsito, alias secus, decil. 6. n. 19

*Mala fides prescriptio etiam longissimi temporis impeditur*  
de iure canonico, dec. 41. n. 16

*Et alicuius etiam successores universales, ibid. n. 17*

*Mala fides ad effectum impediens prescriptioem refutat*  
ex scientia rei aliena, dec. 338. n. 13

*Mala fides obstat prescriptioem tricenariae, dec. 50. n. 1*

*Mala fides refutat si quis sciens pecuniam alienam exegit,*  
decil. 50. n. 2

*Item refutat si quis semper se debitorem agnouit, dec. 603.*  
num. 19

*Mala fides sufficit quod absit, ad hoc ut possessor fructus lu-*  
cretur, dec. 60. n. 4

*Mala fides ut excusetur sufficit quilibet dubietas antequam*  
à iudice declaretur, decil. 199. n. 30

*Mala fides excluditur ex qualibet causa etiam colorata,*  
dec. 30. n. 6

*Propter malam fidem nec etiam melioramentum vitia sunt re-*  
ficienda, dec. 199. n. 17

*Mala fides possessor vide in verbo. Possessor mala fidei.*

*Mandatarius agere potest contra mandantem contraria alicui-*  
us mandati, dec. 501. n. 6

*Et ut agere possit sufficit docere de adimplimento Ordinis siue*  
mandati sibi directi, dec. 519. n. 8

*Mandatum executum executioni demandatum corrumpit in*  
iuram. dec. 99. n. 7

*Et parte instante debet in totum renovari etiam nec etiam sit*  
licet illius reformationis, ut spoliun quod causant purgetur,  
ibid. n. 8

*Mandatum executum executioni demandatum corrumpit*  
in totum cum ipsa executione, & deliberatione sequenda, decil.

218. numero 16

*Mandatum executum si non fuit executioni demandatum*  
subiungetur pro summa debita, dec. 362. num. 22. & decil. 374.  
num. 17

*Mandatum contra heredem relaxatum intelligi debet im-*  
plicitè contra bona hereditaria, & quæ declarari possunt à Rotæ,  
cui à dilecto mandato communis reperitur causa appellationis cum  
clausula si quid exequendum, dec. 374. n. 23

*Mandatum contra defunctum relaxatum exequi debet con-*  
tra eius bona hereditaria quatenus heres de bonis hereditariis  
rationem reddat, alias exequi potest contra bona propria, decil.  
652. num. 9

*Mandatum indefinitè relaxatum contra unum ex heredi-*  
bus intelligitur pro virili, dec. 574. n. 10

*Mandatum executum relaxatum ab A. C. pendente lite*  
in Rota est attentatum, dec. 156. n. 15

*Mandatum executum pro liberatione à molestis decerni, ac*  
relaxari debet contra promissorem illicet ac molestis fuerint illa-  
ta pro adimplimento promissionum, dec. 266. n. 3

*Mandatum executum pro damnis, & interesse, adhuc non*  
liquidatis decerni potest dummodo ante illius executionem sua  
liquidatis, ibid. n. 8. & redditur ratio num. 9

*Contrarium quod sit liquidatio damnorum probatur, n. 10.*  
ubi quod potest solum adiri Index ut damnum declares, non ut  
condemnet, & numero 12. quod hæc opinio est communior, &  
n. 13. declaratur qualiter utraque opinio procedat.

*Mandatum pro certa summa relaxatum defectu liquidati-*  
onis corrumpit, dec. 526. n. 37

*Mandatum non est exequendum si appellatio ad virumque*  
effectum admittitur, dec. 481. n. 10

*Mandati exequutio non retardatur per exceptionem requi-*  
rentem altiore indaginem, ibid. n. 19

*Mandatum personale ad factum decerni potest contra obli-*  
gatum de liberando à molestiis, quando factum est promissum sub  
obligatione Camerali, dec. 266. n. 16

*Item decerni potest mandatum reale pro expensis iudicialiter*  
factis occasione molestiarum, quia illæ dicuntur liquidæ, & cer-  
te quia ex actu insufficienti, ibid. n. 18

*Mandatum de associando obtemperari potest à venditore attenta*  
reservatione domini in Instrumento venditionis, cum domi-  
nium, & possessio retenta dicantur, dec. 157. n. 12

*Mandatum de associando pro fructibus censui extinctis rela-*  
xatum est notorie insensibile, ibid. n. 3

*Mandatum de immitendo in possessione absque partis cita-*  
tione est actus extraiudicialis, dec. 309. n. 11. & dec. 440. n. 3

*Mandatum de immitendo indefinitè prolatum comprehen-*  
dit omnem modum licitum quo possessio apprehenda valeat, dec.  
391. num. 7

*Mandatum de immitendo in possessione bonorum heredita-*  
riorum nemine citato relaxatum cum solis clausulis sine pxi-  
dicio habentium meliora, & potiora iura, & dummodo  
possessio sit vacans, est actus extraiudicialis, dec. 440. n. 1. & 3

*Mandatum de manutendo datur cuiusque possessoris, aut*  
decentiori ad statum possessionis seu detentionis, decil. 59. n. 1

*Mandatum de manutendo concessum Monacho, qui fuit*  
ad aliquod Officium deputatus à Monasterio, & eque ad cla-

*strum renovatus, suffragatur successor in dicto Officio, etiam nomine*  
Monasterii petere possit manutentionem, dec. 51. n. 12

*Mandatum de manutendo debetur nedum ex assensu*  
Iuris, sed eo magis quando concurrat particularis quasi possessio,  
dec. 436. n. 1

*Mandatum de manutendo competet possidenti tempore*  
motæ litis, dec. 597. n. 3

*Mandatum de manutendo à Rota passim concedi loco reu-*  
cationis attentatorum, dec. 604. n. 1

*Mandatum de manutendo non datur nisi possidenti, dec.*  
155. num. 14

*Mandatum de manutendo concessum vigore possessionis ac-*  
tentata est notorie insensibile, dec. 569. n. 12

Manda



# Index Rerum,

mandato factam, & non probata scientia actus ratificandi, ibid. n. 41

Ad mandatum procura presumendum multum facit assertio Notarii quod talis docuit in actis de eius mandato procura, dec. 71. n. 10

Et accedentibus aliis presumptionibus dicta assertio plene probat, ibid. n. 11

Mandatum procura presumitur in filio comparante pro patre in Iudicio ob sanguinis consensionem ac fiduciam paternam, ibid. n. 12

Per productionem mandati insufficientis cessat presumptio mandati sufficientis, ibid. n. 17

Et substitutio nulla vigore mandati insufficientis insufficientis pariter reputatur, ibid. n. 18

Declarata conclusionem procedere quando mandatum insufficientis productum ab eo qui allegat presumptionem alterius mandati, quia producendo videtur se restrictisse ad mandatum productum, secus in casu contrario, ibid. numer. 19. & 20

Mandatum presumptum resultat ex scientia, & patientia eius, cuius nomine lis agitur, praesertim iunctis administrulis, quicquid dicendum est, & si administrula non concurrant, dec. 109. numer. 3

Conclusio concurrentibus consensibus procedit suae scientiae ac patientiae in loco Iudicii, sine obsequio, ibid. n. 4

Constitutio san. mem. Urbani VIII. mandati id Archiepiscopo repositi omnia mandata procura non habet locum in mandatis presumptis, ibid. n. 5

Et negatiua existentiae mandati procura expressi non probatur ex resolutione Archiepiscopi cum fieri possit per Nuncium, per Chiriacophum aut litteras missas, ibid. n. 7

Mandatum presumptum in procuratore emente elicitur ex solutione non modica quantitatis pretii cum verisimile non sit quod procurator voluerit solvere de proprio, decil. 113. numer. 5

Item ex successiva fructuum rei empti perceptione ac locatione, ibid. n. 7

Mandatum procura praesumitur in filio si exegit pecunias, quarum exactio ad patrem spectabat ipso sciente, & patiente, nam sciendo, & patiente censetur filium ad exigendum praeposuisse, dec. 135. n. 15

Et scientia patris de exactione, facta a filio ex quibus deducatur, ibid. n. 16. & seqq.

Mandatum procura praesumitur in filio si pecunias pro patre exegit, easque descripsit sub nomine patris in libro, in quo pater similes exactiones describere solebat, ibid. n. 19

Praesertim si in eodem libro filius adnotauit alias paritatis per patrem exactas exinde exinde enim colligitur quod pater eius fide, & opera utebatur, ibid. n. 20

Mandatum praesumitur in soluto si frater est debitoris, & agitur de summa non modica, dec. 116. n. 14

Mandatum procura praesumitur in expensis pecunias, alias verisimile non est, quod debitor soluerit non confilio prius de eius sufficienti mandato procura ad exigendum, decil. 135. numer. 13

Mandatum patris in filio facile praesumitur, decil. 135. numer. 14. & 16

Mandatum quandoque praesumitur ex impensa vnus ducati, talis namque praesumptio, non militat nisi impensa probetur aliunde, decil. 121. numer. 14. ubi de materia praesumptionis mandati ex solutione facta pro registratione supplicationis, nu. 15. & 16

Mandatum procura praesumitur ex iurium productione notabili impensa, aliisque consensibus, dec. 430. n. 2

Mandatum procura praesumitur in iuribus soluto summa considerabilem maxime quando praecedens obligatio concurrebat, dec. 589. nu. 1

Mandatum procura tam in soluto, quam in recipiente, perferentem ex utroque consensibus praesumatur, dec. 637. n. 4

Mandatum praesumptum ex consensibus sufficit ad probationem obtinendam, ibid. n. 5

Mandatum Episcopi ex praesumatur in Vicario confirmatum donationem Iurisdictionis requiritur ultra temporis lapsum obferuancia 30. vel 40. annorum, dec. 177. n. 7

Mandatum procura probatur ex consensibus, dec. 55. n. 17. & dec. 71. n. 15

Mandatum procura probandum est per duos testes, & ideo non creditur heredi assertum si aliquid fecisse de mandato Testatoris, dec. 130. n. 4

Mandatum procura non probatur ex attestations Nominis assertum talem comparasse in actis cum mandato procura si principaliter dubitatur de mandato comparantis, dec. 195. n. 2

Mandatum etiam per Episcopos dari potest, dec. 281. n. 2

Mandatum procura Beneficiis ad locandum, & exigendum fructus beneficii expirat per illius resignationem, dec. 76. n. 6

Nam Clementia final. de procurat. licet loquatur de morte naturali procedit etiam in morte civili, ibid. n. 7

Mandatum procura praescribens Procuratori certam formam contrahendi puta iuxta formam Breuiis Apostolici, licet contineat clausulam, & prout procuratori videbitur, & placebit, talis clausula referenda est ad alia non disposita in Breui, ne mandatum videatur incontinenti corrigere, decil. 98. numer. 18

Mandatum procura si continet facultatem renunciandi talis facultas non porrigitur ad Ius suorum, & ignoratum de tempore mandati, decil. 175. n. 22

Mandatum procura morte procuratoris expirat, decil. 147. numer. 8

Mandatum procura produci debet in actis stante protestatione neminem audiri, nisi docto de legitimo mandato Procura, decil. 450. nu. 1

Reita tamen mandatum presumptum admitti non obstat, dicta protestatione, ibid. n. 3

Mandatum si quis suscepit ad aliquid faciendum intra certum tempus, eo elapso cogi potest ad exequendum praemissis, dec. 454. nu. 12

Mandatum non resultat ex Societate iniuncta inter socios, nisi solum ad gerenda utilia, decil. 500. n. 40

Mandatum ad recurrendum ad Iudices Laicos, vide in verbo Recursus ad Iudices Laicos.

Mandati fines diligenter sunt seruandi, dec. 144. n. 47

Vigore mandati ad exigendum si exallor obligatus sit exigere in futurum omnia nomina debitorum debet pariter de omnibus reddere rationem, siue exegerit, siue culpa propria non exegerit, dec. 135. n. 30

De nullitate mandati Procura obicitur nequit qui simile mandatum habet, decil. 347. n. 6

Mandata plura inter se sunt compatible, vel alterum expressum alterum tacitum, ita ut per existentiam vnus aliud non excludatur, quia datur multiplicatio mandatorum, dec. 172. num. 3

Mandatorum pluralitas datur, mandata duo sunt compatible scilicet praesumptum, & verum, & existentia vnus mandati non facit cessare praesumptionem alterius, decil. 71. du. 11. & 12

Amplius quamvis concordare dicitur, annus, & Notarius, quia non est impossibile, quod sub eadem die per eundem Notarium regentur plura, & diuersa mandata, ibid. n. 13

Mandatorum pluralitas, seu multiplicatio ex quibus praesumatur, ibid. n. 14

Mandatorum pluralitas praesumitur ad euitandum suspitionem, ibid. n. 15

Manualitas non praesumitur in beneficiis secularibus, dec. 461. num. 19

Et interim donec de manualitate cognoscatur danda est modum in possessionem beneficii, ibid. n. 22

Ma natiuitas qualitas non cadit in beneficiis habentibus

## & Materialium.

*omem in proprietate, secus habentibus annexionem cura in exercitio, decil. 409. n.9*

*Mantenitio datur cuiusque possessori, aut detentori ad ipsum possessionis, seu detentionis, dec. 359. n.1*

*Et datur etiam predoni, ibid. n.5*

*Item datur possessor ad possessionem civilis aduersus occupatorem naturalis, ibid. n.11*

*Mantenitio danda est possessori, donec pendet discussio validitatis, vel invaliditatis civilis, dec. 210. n.14*

*Nec est deneganda possessori, donec cognoscitur de limitatione, aut reuocatione privilegii, decil. 210. num. 25. ubi redditur ratio.*

*Mantenitio datur possessori aduersus deliberationem mulierum, & iniuste factam, quamvis emanaverit vigore mandati executivi, à quo Signaturæ rescipit cum clausula sine præiudicio, quia illa præstat iudici à quo potestatem precedentem ad oblationem executionem, non autem impedit quin executio finalis, aut iniusta sit possit per Iudicem aliquem reuocari per totam mantenitioem, dec. 218. n.2*

*Mantenitio datur possessori anteriori etiam in beneficiis ab ipse iustificacione tituli, dec. 254. n.17*

*Mantenitio danda est anteriori possessori non obstante sententia contra ipsam executionem demandata si executio est attentata, nec habuit se pro soluto, decil. 274. n.3*

*Limita non procedere, quando facta proprio à possessione crediti, dec. 185. n.1*

*Mantenitio regulariter datur possessori anteriori, dec. 318. n.18. & dec. 392. n.14. & dec. 479. n.1*

*Mantenitio danda est ex sola possessione Instrumentali si non possidentia, dec. 339. n.1*

*Ampla etiam absque discussione, vel exhibitione tituli, quia summariissimum mantenitioem, nec etiam in beneficiis ab ipse iustificacione tituli, ibid. num. 2. & dec. 399. n.6*

*Nec licet cuiusque possessores molestare, decilio 63. n.14*

*Et contrariè procedunt in tribunalibus secularibus que cum plura se interponant ad coadiuvandum prout à Papa, vel à Ordinario consequenter tituli exhibitionem exposcant, dec. 319. n.3*

*Mantenitio danda est possessori in possessione beneficii, non attento an Abbas illud per concursum conferre poterit, cum huiusmodi exceptio sit in petitorio discutienda, ibid. n.13*

*Mantenitio danda est probata possessione de tempore motus, dec. 428. n.3*

*Item danda est ex nudo facto possessione, dec. 225. n.8*

*Mantenitio danda est possessori beneficii, donec de illius naturalitate cognoscatur, dec. 461. n.22*

*Mantenitio danda est possessori in statu quo erat tempore motus, dec. 534. n.6*

*Nulla haec consideracione status antiquioris, decil. 216. numer. 8*

*Mantenitio datur anteriori possessori in concursu cum posteriori, quando non habuit se pro soluto, dec. 569. n.7*

*Item datur possessori posteriori contra quem Iudex prima instans iniuste pronuntiavit, ibid. n.14*

*Mantenitio datur possessori in quasi possessione exigendi fructus census, non obstante sententia super nullitate census si ab ipse appellatus, dec. 483. n.8*

*Item datur possessori in possessione exigendi fructus census, donec sit pendet super illius nullitate, ibid. n.10*

*Item datur donec pendet discussio super extinctione census, decil. 210. n.26*

*Mantenitio datur possessori ex sola assensu facti, donec tunc esse locum decreto irritatis, decil. 589. n.18*

*Mantenitio datur possessori etiam in gradu appellationis, & restitutionis in integrum, decil. 657. n.8*

*Item datur possessori, quando illius possessio ex pluribus finibus abunde probatur, dec. 671. n.17*

*Item datur in beneficiis si sit productio tituli*

*non secus ac in prophanis, dec. 59. num. 13. & dec. 399. num. 6. & dec. 615. n.14. ubi redditur ratio.*

*Mantenitio datur economo habenti custodiam bonorum Ecclesie, dec. 114. n.2*

*Item datur sequelario si de tempore deputationis possessio Ecclesie erat vacans, ibid. n.3*

*Mantenitio datur in gradu appellationis possessori anteriori, dec. 254. n.19. & dec. 615. n.3*

*Mantenitio datur in gradu appellationis, & restitutionis in integrum, decil. 145. numer. 9. & decil. 210. nu. 34. & dec. 254. n.15*

*Item datur in gradu restitutionis in integrum, quando suspicari potest de iustitia rei iudicata, dec. 296. n.9*

*Item datur in gradu restitutionis in integrum, etiam post factam executionem, quando illa est attentata, decilio 254. numer. 21*

*Item conceditur pendente causa restitutionis in integrum antiquo possessori, dec. 296. n.6. & 8*

*Præsertim quando dubitari potest de iustitia rei iudicata, dec. 210. num. 35*

*Mantenitio eo magis danda est beneficiato, si vltra possessionem Instrumentalem docet de titulo prout Summi Apostolice, & mandato executoris litterarum Apostolicarum de immittendo in possessionem, dec. 147. n.3*

*Mantenitio datur usufructuario aduersus proprietarium occupatorem, vel turbantem possessionem naturalem, quia licet non habeat civilem, habet tamen quasi civilem, quia ad hunc effectum suffragantur, dec. 159. n.23. & 24*

*Mantenitio danda est existenti in quasi possessione presentandi reiella cognitione tituli ad petitorium, dec. 188. n.11*

*Item datur in quasi possessione presentandi etiam contra prout usum ab ordinario, dec. 468. n.8*

*Item datur in possessione exigendi fructus census pendente discussione super extinctione Census, dec. 210. n.26*

*Mantenitio datur constitutario, non autem constituti in possessione translata per constitutum, dec. 390. n.2*

*Item datur Pensionario in possessione exigendi Pensionem, donec discutiantur exceptiones super validitate, & extinctione Pensionis, dec. 210. n.27*

*Quamvis causa pendens super nullitate contractus, numero 20*

*Et concedi potest pendente lite super nullitate Pensionis in petitorio aut tamen sententiam in petitorio latam citra laborem attentati, dec. 348. n.9*

*Item datur Pensionario exigendi integram possessionem finito tempore reductionis, si reductio erat temporalis, decil. 216. num. 18*

*Item datur Pensionario existenti in quasi possessione exigendi Pensionem, quamvis adfuit Testes hinc inde in contrarium, quia an dicta Testium reueletur cognoscendum erit in petitorio, & interim probatio probationem non excludit, decil. 236. num. 12*

*Mantenitio danda est Pensionario in possessione exigendi non obstante sententia contra eum lata declarante Pensionem expirasse si dicta sententia fuit in gradu restitutionis in integrum reuocata, & adhuc pendet controversia, an Pensio expirauerit, dec. 657. n.7*

*Mantenitio datur Domino directo ratione civilis possessionis finito tempore emphyteutis per mortem emphyteutæ aduersus illius successores, decil. 216. numer. 18. & dec. 401. numer. 1. Declarata numer. 2*

*Non tamen competit Domino directo finita emphyteutis, quia non reuocatur licet est, dec. 411. n.1*

*Nec tenetur qui reuocationem petiit bona emphyteutica à se possidenda dimittere Domino directo, si iterum ab eodem sibi restituantur, ibid. n.2*

*Et datur Domino directo in possessione bonorum emphyteuticorum ex capite devolutionis ob lineam successus, ibid. num. 3. & 22*

# Index Rerum,

Item datur locatori finita locatione aduersus successores conductoris, ibid. n. 20

Manutentio datur ei qui ex superuenientis nouo titulo mutatur causam possessionis, dec. 260. n. 13

Item datur non obstante decreto irritanti, quando dubitari potest an ei locus sit, dec. 196. n. 10

Manutentio danda est potius heredi ex testamento quam ab intestato in concursu cuiusque possessionis, quicquid dicendum est si dubitetur de viribus testamenti, dec. 109. n. 5. & 6

Datur tamen heredi ab intestato, non autem heredi scripto, quando statutum continuatum possessionis defuncti non operatur in intestatis, & non predest, nisi vero heredi, donec cognoscatur de viribus testamenti ei non suffragatur, decil. 533. numer. 16

Alias si contra testamentum nulla afferatur exceptio datur manutentio heredi scripto, ibid. n. 17. & 18

Manutentio danda est nedum ex assensu Iuris, sed eo magis quando concurrunt particularis quasi possessio, dec. 386. numer. 1

Manutentio danda est donatio vigore clausula constituti adiecta in donatione pendente lite super nullitate clausulae donationis, decil. 426. n. 7

Declarat hoc procedere, quando ex processu, & probationibus factis constat Iudici de nullitate donationis, ita quod nec eget alteri indagine, secus si nullitas non est probata, sed probanda, tunc reuocatur ad petitorium, dec. 426. n. 8

Manutentio datur hosti mihi, et tibi, dec. 475. n. 8

Manutentio datur in quasi possessione seruientis, dec. 542. numer. 5

Item datur in possessione exercendi officium ei, qui ex propria aduersarij confessione docet de eius possessione tempore natalis, dec. 192. n. 11

Et passim datur manutentio in possessione officij, donec plenius diffructetur an illud sit amovibile, vel ad sit legitima causa amovendi, ibid. n. 12

Manutentio datur uxori si docet una cum viro bona possessione tanquam propriam reuera ad petitorium exceptione domini, decil. 600. n. 16

Manutentio datur aduersus factum Iudicis iniuste procedentis ratione civilis possessionis, si possessor nunquam se habuit pro spoliato, decil. 5. n. 4. & dec. 217. n. 23

Manutentio datur Parochia ex assensu Iuris pro decimis suis Parochia, decil. 169. n. 18

Limita non procedere, quando aliter est in possessione percipiendi a tempore immemoriali, ibid. n. 19

Item limita non procedere, quando dubium est, an locus decimatorius sit iura sine Parochia, ibid. n. 20

Manutentio non datur non possidenti, dec. 155. n. 14

Manutentio non datur Procuratori si possidet iure familiaritatis, dec. 172. n. 1

Manutentio non datur possessori habenti contra se decretum irritanti, dec. 128. n. 17

Ea ratione, quia possessio habetur pro vacua, & pro non possessione, decil. 203. n. 12

Itaque secundo possessori, licet posteriori danda sit manutentio: Sufficit tamen quod possit dubitari, an decretum irritanti locum habeat, ut interim auereri possessori non sit deneganda manutentio, decil. 203. n. 13. & 16

Manutentio danda non est officiali ad nutum amovibili posita ante, decil. 10. n. 7

Manutentio non datur conductori lapsa tempore locationis, decil. 210. n. 10

Item nec beneficiario manuali renouato beneficio, ibidem numer. 11

Manutentio non datur in quasi possessione exemptionis a solutione decimarum, etiam si privilegium, vel immemorabilis concurreat, quando quasi possessio non est probata, & concurrebat possessio scriptura tam vniuersalis, quam particularis, dec. 386. numer. 12. & 13

Manutentio in possessione exigendi decimas, non retardatur sub pretexto privilegiorum, vel immemorabilis, sed de ratione decessoris reuertitur ad petitorium, ibid. n. 14

Limita primo, quando privilegia sunt clara, & indubitata, ibid. n. 15. Intellige n. 13

Limita secundo, quando reus conuentus habens pro se immemorabilem est in quasi possessione, vel si qui manutentionem petit nititur immemorabilis, ibid. n. 23

Manutentio in quasi possessione exigendi decimas non retardatur sub pretexto privilegiorum, quando non sunt clara, vel fuerunt a Rota reiecta, ibid. n. 16

Manutentio non datur subrogato, sed tantum immisso, dec. 181. numer. 3

Manutentio non datur subrogato ex possessione defuncti, dec. 479. numer. 19

Datur tamen ex propria subrogati possessione, quando eam actualiter capis, non secus ac datur cuiusque successori, ibid. n. 20

Quamvis possessio capta fuisset vigore literarum vicio subreptionis laborantium, quia ad hunc effectum sufficit sola possessio, quod alias etiam superueniret, ibid. n. 21

Manutentio concedi potest subrogato gratioso loco immisionis ad confirmandam priorem possessionem a subrogato captam, ibid. n. 22

Item concedi potest immisso cumulando possessionem possessionis, praesertim quando concensualiter petitur manutentio, & immisso, ibid. n. 23

Manutentio non datur aduersus rem indicatam, dec. 544. numer. 27

Manutentio non retardatur possessori immisso a Iudice, subpretexto nullitatis, vel iniquitatis, sed oportet illas esse adeo claras, ut nullo velamine offuscari queant, dec. 648. n. 28

Manutentio non est danda possessori posteriori non obstante, quod Decretum manutentionis a Iudice prima instantie reprobauerit si fuit per appellationem suspensum, & alius possessionis ab eo gestis dederunt consensum, ibid. n. 29

Manutentio in possessione per clausulam constituti, & aliam traditionem acquiritur, et retardatur ex capite erroris error debet esse clarus, dec. 390. n. 13

Manutentio, ut reuocetur per exceptionem tituli recipiendi petitorium debet de iure constare perremindicatam, vel per publicum Instrumentum, dec. 386. n. 12

Manutentio tunc impeditur per privilegium quando de eo constat per publicum Instrumentum, non autem quod praesum facit immemorabilis, ibid. n. 23

Manutentio retardatur per immemorabilem canonizationem per tres conformes in iudicatum transactas, ibidem numero 25

Manutentio retardari nequit sub pretexto immemorabilis quando illa requiritur altiori indagine, & testes ad eundem. cum requisitis non concludatur, ibid. n. 33

Manutentio peti potest non obstante executionis sententia ratione civilis possessionis si illam petens non habuit se pro spoliato, dec. 29. n. 7

Manutentio in quasi possessione exigendi tunc impeditur beneficiario creditori in possessione existenti, quando vel habuit se pro spoliato, vel in causa denegandi est clara, & liquida, dec. 37. n. 6

Nec potest heres beneficiarius sub pretexto crediti anteriori manutentionem existenti in possessione exigendi impedire, nisi siue constet bona hereditaria non esse sufficientia pro vtriusque crediti satisfatione, ibid. n. 7

Et donec heres probauerit bona hereditaria non esse sufficientia interim datur manutentio posteriori in quasi possessione exigendi, ibid. n. 9. & 10

Manutentio appellationem suspensam quem admodum non admittit, ita nec alius ab ea constituitur, dec. 39. n. 7

Manutentio ratione inutilitatis admitti appellationem, ibid. n. 9

Appel-

## & Materialium.

Appellatio quando datur a manutentione concessa per sententiam, siue per decretum vide in verbo appellatio.

Manutentio non impeditur per exceptionem simulationis si est obuia, sed ad petitorium reuocatur, dec. 69. n. 21.

Manutentio impeditur per exceptionem non iuris incontinentem probatam, dec. 128. n. 18.

Manutentio super iure visitandi solet Episcopo concedi propter iuris assensum, dec. 194. n. 10.

Limita non procedere quando alter est in possessione visitandi, & quidem per tempus considerabile, ibid. num. 11. & 12.

Manutentio quando pendet a resolutione contrahit est simul cum petitorio terminanda, dec. 110. n. 31.

Manutentio ne retardetur optanti sufficit exceptionem nullitatis optionis non esse omnino clarum, dec. 219. numer. 11.

Manutentio non retardatur per exceptiones requirentes aliter in dandam, dec. 136. n. 14.

Manutentio censetur prohibita quoties prohibita est retentio, dec. 64. n. 5.

Manutentio nihil aliud est, quam retentio, & confirmatio in seculo primo, ibid. n. 6.

Manutentio regulatur ad instar interdicti retinendi, ibid. num. 7.

Manutentio quoad possessionem domus suffragatur etiam quoad mobilia, siue perpetua, siue temporaliter in domo mansura ex interdicto utrobique quod procedat ad instar interdicti retinendi, dec. 365. n. 11.

Presertim, quando non agitur de extendendo possessionem parit ad totum, aut de apprehensione possessionis per modum suum puta per aspectum, quo casu inter fallum iudicis, & possessoris distinguitur Bartol. ibid. n. 12.

Manutentio petiti non potest nomine Ecclesie, cui non preiudicat negligentia Recloris in exigendo, dec. 380. n. 11.

Manutentio potest ex integro peti coram Iudice appellatiois a sententia lata in petitorio, qui de ea cognoscere potest, dec. 148. nu. 5.

Manutentio non retardatur per exceptionem iuris dubij, quae exceptiones facili acquirantur, dec. 435. n. 11.

Manutentio non retardatur per exceptiones respicientes invaliditatem tituli, dec. 461. n. 14.

Sed illae discutienda sunt in iudicio petitorio, dec. 418. numer. 14.

Manutentio non retardatur per exceptionem respicientem petitorium, nisi probetur inconuenienti per rem iudicatam per confessionem partis, vel per publicum Instrumentum, dec. 318. numer. 16.

Alias datur manutentio possessori absque alia discussione tituli, ibid. n. 17.

Manutentio eo magis concedenda est, quando constat de titulo possidentis, dec. 486. n. 10.

Manutentio competit Ecclesie existenti in possessione recipiendi seruitium a Canoniciis cantandi Euangelium in quibusdam synagagis eiusdem Ecclesie, dec. 52. n. 1.

Et quasi possessio recipiendi seruitium dicitur quasi Ecclesia si constat aliquando ita fuisse seruatum, ibidem numer. 2.

Manutentio tanquam de unio denegari nequit probata possessione unionis per tempus immemorabile, dec. 620. numer. 1.

Quinimo sufficit possessio decennalis, ibid. n. 10.

Manutentio non impeditur ob defectum tituli, nisi sit inconuenienti probatus per confessionem partis, vel per rem iudicatam, dec. 296. n. 4.

In iudicio manutentionis dominij exceptio reuocatur ad petitorium, dec. 29. n. 23.

In iudicio manutentionis exceptiones respicientes dominium, vel non nisi possessorij reuocantur ad petitorium, an possessorum petitorium, dec. 159. nu. 5.

Nec possunt retardare manutentionem, nisi probetur inconuenienti per confessionem partis, vel per rem iudicatam ibidem numero 6.

In iudicio manutentionis licet unicus testis sufficiat, non tamen admittitur si aliquid in contrarium deducatur, dec. 325. numero 32.

In iudicio manutentionis procedi potest ad vterius etiam antequam probationes quando articuli fuerint admissi sine praedictio summarissimam possessionem, dec. 416. n. 11.

In iudicio manutentionis exceptiones petitorum respicientes non admittuntur, sed ad illud reuocantur, dec. 427. numero 19.

In iudicio manutentionis non attenditur resistentia iuris, ubi alterius possessio est temporis considerabilis, & agitur de rebus praescriptis, dec. 441. n. 8.

In iudicio manutentionis tenetur rem ad restitutionem fructuum quamvis in mandato de manutendo nulla de illis fiat mentio, ratio est, quia fructus sunt pars integralis possessionis, dec. 334. numero 7.

In iudicio manutentionis non admittitur exceptio nullitatis censu, sed ad petitorium reuocatur, dec. 389. n. 17.

pro Manutentione obtinenda sufficit nudum fallum possessionis, dec. 29. n. 22.

pro Manutentione obtinenda aliud est possidere iure communi resistente, & prohibente quasi possessionem, aliud est possidere aduersus quasdam praesumptiones iuris, quod non vetat eiusdem iuris quasi possessionem, nec vehementer est resiste, dec. 339. numero 9.

Manutentionem petens aitoris vicem in ea petitione substat, dec. 128. n. 21.

ad Manutentionem obtinendam sufficit sola possessio Instrumentalis non dicto, quod tempore capta possessionis esset plena, & ab alio occupata, dec. 145. n. 1.

ad Manutentionem obtinendam sufficit nudum fallum apprehensionis possessionem quando possessio tunc temporis erat vacua, dec. 461. n. 9.

ad Manutentionem obtinendam discussio, seu exhibitio tituli, nec in beneficiis necessaria, ibid. n. 15.

Ratio est, quia in hoc summarissimo possessorio attenditur nudum fallum possessionis, ibid. nu. 16.

ad Manutentionem obtinendam sufficit, quod alius sint facultati, nisi praesumptio valde vehementer aduersetur, dec. 322. numero 5.

Marchefan de Commiss. tom. 1. fol. 155. num. 4. & seq. a Rota rescriptum in quibus terminis loquatur, dec. 352. numero 11.

Marchio. Multi appellantur Marchiones, & Comites, quamuis Marchionatus, & Comitatus non habeant, dec. 155. numero 7.

Maritus alimenta uxori extra domum subministrare tenetur si de eius consensu discessit, dec. 11. n. 2.

Et maritus consentiendo, quod vxor ab eo discedat remississe videtur obsequia coniugalitatis, quorum contemplatione non nisi in domo viri mulier alenda est, ibid. nu. 2.

Maritus potest uxori obsequia coniugalitatis remittere, quia solo illius fauore sunt indutae, ibid. n. 3.

Maritus alimenta uxori extra domum praestare tenetur si ad se redeuntem non admissit, ibid. n. 7.

Maritus alere uxorem tenetur, quam penitus indotatam duxit, dec. 14. n. 6.

Item alere tenetur si fructus dotis absque culpa uxoris exigere non potest, vel illi ad alimenta non sufficient, ibid. n. 7.

Maritus afferens fructus dotales ab eo perceptos fuisse conuersos in utilitatem communem tali assertioni standum est si est verisimilis, dec. 201. n. 3.

Maritus administrans bona extradotalia uxoris praemia promissione de illorum ratione reddenda, stante tali promissione indutae censetur obligatus restituendi illorum non valorem, si de restitutionem reddidit, dec. 220. n. 1.

# Index Rerum,

Et Mariti heres an attentata dispositione Iuris communis teneatur probare fructus bonorum extradotalium fuisse à marito perceptos, & consumptos de voluntate uxoris? ibidem numer. 2.

Alii, maritum sententiam quando agitur de fructibus industrialibus bonorum extradotalium præter alios tunc non dedit. consil. 9. ubi 61. & 62. ubi distinguendum inter bona extradotalia, & paraphrenalialia dicit, quod in illis consensu mulieris non præsumitur, dubitat tamen an id procedat in paraphrenalibus, ibid. n. 3.

Maritus si fructus percipit, illosque in proprios usus convertit contra voluntatem uxoris tenetur illos uxori restituere, sine agatur de bonis extradotalibus, sine paraphrenalibus, ibid. n. 10.

Maritus administrans bona extradotalia uxoris, licet aliqui alius nomine viri, & uxoris facti appareant nempe locationes bonorum, & similia, exinde non excluditur, quod solus vir administraverit, cum nomen uxoris apponit poterit ad maiorem cautelam contrahentium, ibid. n. 23.

Maritus in bonis extradotalibus non habet mandatum à lege præter habet in paraphrenalibus, ibid. numer. 24. & dec. 243. numer. 15.

Maritus, & Uxor si aliquos actus in solidum fecerunt, præsumitur omne emolumentum ex dictis actibus perceptum ad solum maritum pertinere, decil. 220. n. 25.

Amplia conclusionem procedere sine agatur de re dotali sine propria uxoris, ibid. n. 26.

Maritus si consensus fuit se administrare bona extradotalia uxoris, ad excludendum errorem confessionis sufficit sola possibilitas, quod solus privative quoad uxorem administravit, ac fructus percipit, ibid. n. 27.

Ratio est, quia maritus solent administrare bona extradotalia uxorum, ibid. n. 29.

Maritus fructus perceptos ex bonis extradotalibus uxoris ne suos faciat, sufficit dissentius uxoris relictus ex congestionibus intra domesticos parietes, ibid. n. 30.

Maritus, quam fructuum quantitatem ex bonis extradotalibus percepit sufficiens ad hoc probandum coniectura, ibid. n. 35.

Mariti ex consuetudine bona extradotalia uxoris tanquam illorum Procuratores administrant, decil. 243. n. 14.

Maritus si bona extradotalia uxoris administravit, nec rationem reddidit, præsumitur se alienum uxoris non soluisse de proprio, vel saltem quod fuerit ex aliis bonis uxoris retributus, ibid. n. 22.

Maritus præsumitur se alienum uxoris soluisse de bonis per ipsum administratis, non autem de proprio, præsertim si postea debitor uxoris se censuit in notabili summa, dec. 65. nu. 13. & 14.

Maritus in bonis paraphrenalibus uxoris dominium non habet prout habet in dotalibus, decil. 352. n. 7.

Et administratio censetur marito concessa uti Procuratori, ac proinde potest ad libitum eiusdem revocari, ibid. n. 8.

Maritus de Iure communis habet administrationem in paraphrenalibus, decil. 614. n. 3.

Maritus ex fructibus bonorum paraphrenalium solvere tenetur ac alienum uxoris, ibid. n. 33.

Maritus ex Statuto Arimini habet omnes usus fructus bonorum uxoris tam paraphrenalium, quam dotalium, vide in verbo Statutum Arimini.

Maritus fundum dotalem uxoris reparare tenetur, & causa reparationis non respicit personam mulieris, decil. 240. numer. 2.

Maritus in fundo dotali si impensas necessarias fecit ei restituenda sunt ab uxore, & minus ipso Iure dotem, ibidem numer. 22.

Intellige non quoad dominium, sed quoad valorem, & estimationem, ibid. n. 23.

Maritus ad impensas cultus agrorum dotalium tenetur,

secus quoad impensas necessarias, quæ ab uxore restituenda sunt, ibid. n. 24.

Maritus si post factam emptionem alicuius rei declararet rem emptam fuisse de pecuniis dotalibus uxoris, ac ad emptionem spectare, talis declaratio operatur transpositionem dominii in uxorem, ac si nomen ipsius uxoris in Instrumento emptionis specificatum fuisset, decil. 64. n. 4.

Quando tamen non constat pecunias fuisse dotales, tunc cum præsumatur propria solutis res emptæ ei acquisita cessatur, ibid. n. 5.

Et talis confessio sine declaratio non præiudicat creditoribus quicquid sit quando ex consensu defuncti potest maritus esse, ab initio emere voluisse pro uxore, ibid. n. 9. & 10.

Mariti confessio favore uxoris in dubio præsumitur, vel in fraudem creditorum, vel prohibet donationis inter vivos, & uxorem, ibid. n. 11.

Maritus si declaravit rem fuisse per eum emptam ex pecuniis dotalibus uxoris talis declaratio in præiudicium creditorum probat, si se administrata, dec. 115. n. 3.

Et si emit nomine proprio rem aliquam de pecuniis tamen dotalibus uxoris, tunc dominium rei emptæ ad ipsum spectat, licet uxori competat actio pro repetitione pecuniarum in casum restitutionis dotis, ibid. n. 14.

Amplia, quammis pecunia esset soluta viro cum pacto expresse, quod reinvenerit ad favorem uxoris, ibid. n. 15.

Item amplia si in investimento dotis contentum fuit, quod investimentum esset fundus dotalis, sed solum quod fuerit pro securitate mulieris, quod importat specialem hypotheecam super Investimento, ibid. n. 16.

Maritus si emit nomine proprio de pecuniis dotalibus, uxoris videtur recessisse à contraria conventionem emendi pro uxore, ibid. n. 17.

Et ex quibus resultat maritum noluisse rem emptam cum pecuniis dotalibus uxoris acquiri, ibid. n. 18.

Maritus si declaravit rem per ipsum emptam nomine proprio cum pecuniis dotalibus spectare ad uxorem talis declaratio imelligi debet respectu hypothece super re emptæ uxori competenti, ibid. n. 20.

Neque ad effectum, ut dominium rei à viro emptæ ex pecunia dotali acquireretur uxori sufficit sola declaratio, sed ulterius requiritur, quod uxor rem emptam sui suum recognoscat, ibid. n. 21.

Maritus si emit nomine proprio cum pecuniis dotalibus tunc uxor in subsidium potest rem emptam vindicare, ibid. numer. 25.

Maritus si emit à debitor dotis rem aliquam, tunc illius prævium censetur cessisse in causam dotis si non apparet à marito solutum in contanti, sed tantum confessatum, decil. 131. numer. 15.

Maritus præsumitur percipisse fructus bonorum quæ simul cum uxore possedit, dec. 151. n. 2.

Maritus vendere nequit rem propriam uxoris ad ipsam spectantem, vigere alicuius fideicommissi, decil. 157. n. 2. & decil. 179. numer. 16.

Stante præsertim expressa prohibitionem alienationis, quæ efficit, ut nec momento valida sit alienatio ob restitutionem voluntarii Testatoris, decil. 157. n. 3.

Maritus, & uxor si ambo vendunt pecunia ad manus filii mariti peruenisse præsumuntur, licet ab utroque recepta afferantur, dec. 464. n. 22.

Et tunc nomen uxoris censetur ad cautelam emptoris intervenisse ne scilicet molestetur ex hypothece dotalibus uxoris competentibus super bonis viri, ibid. n. 23.

Maritus, & uxor si consensum infirmum perierunt, tunc pecunia præsumuntur peruenisse ad manus filii viri, & obligatio uxoris resolvitur ad simplicem fidei iuramentum, quæ pro viro non tenet, decil. 649. n. 4.

Maritus, & Uxor si alius aliquos in solidum fecerunt præsumitur omne emolumentum ex dictis actibus perceptum ad solum

*saltem maritus pervenisse, dec. 220. n. 25*

*Ampla procedere sine agatur de re dotali, siue propria uxoris, ibid. n. 26*

*Maritus dotem recepte censetur si uxori alimena per longum tempus praestiterit, dec. 131. n. 16*

*Hec tamen coniectura de per se sola non sufficit, iuncta vero cum aliis plurimorum consensu, ibid. n. 11*

*Maritus secundum vigorem Statuti Terrae sibi agere potest pro recuperatione dotis data pro primo matrimonio absque ulla iurium cessante, dec. 151. n. 4*

*Maritus secundus, cui vigore Statuti competis actio pro recuperatione dotis ab hereditibus primi viri, non succedere dicitur in dominio bonorum, quae a debitoribus dotali tradita fuerant, ibid. n. 5*

*Maritus secundo praesente, & consentiente si Dos fuit ab hereditibus primi viri restituta eidem acquisita dicitur, ex quo pro traditione dotis ei iudicio competeat, ibid. n. 7*

*Marito primo si dos fuit constituta in pecunia, eodem modo censetur constituta secundo, ita ut repetitio dotis a primo viro in secundo matrimonio fuit cum eisdem qualitatibus prima constitutionis, ibid. n. 11*

*Præsentia secundi mariti in restitutione dotis facta uxori ab hereditibus primi viri censetur adhibita ad maiorem cautelam, ibid. n. 19*

*Maritus pro rata lacri Dotalis tenetur ad fructus impensas, ibid. n. 30*

*Maritus acquirit dominium bonorum dotalium si ei estimata fuerint, dec. 252. n. 5*

*Maritus administrans bona uxoris Inventarium conficere tenetur, dec. 267. n. 9*

*Maritus, cui bona mobilia fuerint data in dotem estimata tenetur ad illorum restitutionem quantum fuerint consumpta, quia talis consumptio illius damno cedit, in cuius dominium fuerint translata, dec. 292. n. 1*

*Quantum adit conventio, quod maritus in casu restitutionis dotis possit pro eodem pretio estimato mobilia reddere, quia hoc tribuit viro electionem quod non excludit, quin mobilium estimatorum dominium in maritum transferat, ibid. n. 2*

*Maritus tenetur in casu restitutionis dotis ad integram mobilium estimationem sibi assignatorum in dotem mediante illorum estimatione si non exiant, ibid. n. 3*

*Maritus in casu restitutionis dotis si promissit mobilia sibi in dotem assignata restituere, quatenus exierint, hoc solum ei tribuit facultatem restituendi, vel in mobilibus, vel in pecunia quatenus exiant quatenus vero non tenetur ad illorum estimationem, ibidem numer. 5*

*Maritus non acquirit dominium bonorum extradotalium uxoris, dec. 370. n. 28*

*Maritus si bona in dotem insolutum accepit credens per errorem ea vera esse, & existeret, competere deinde quod non exiit puta, quia fuerunt ante dationem insolutum distracta, ei adversus promissorem subueniendum est, ibid. n. 19*

*Maritus non tenetur restituere, quod sine culpa sua non tenuit, ibid. n. 30*

*Maritus tenetur uxori tradere bona pro eius necessario usu, ac vestitu, dec. 372. n. 6*

*Maritus efficitur Dominus rei in dotem date inextimata, precedente promissione dotis in quantitate, dec. 464. num. 4. Declaratur numer. 9. & seqq.*

*Quantum conveniunt fuerit quod staret pro fundo dotali, ibid. n. 5*

*Maritus mortua uxore non potest fructus dotalis percipere, cum hoc non sit permixtum a Statuto, nec a Iure communi nisi concurrentibus mora debitoris, aliisque requisitis Caltentibus, dec. 487. num. 30*

*Et si illos percipit non ratione lucris cessantis, sed uti dotalis, tunc ex alio subsistit inquit, ibid. n. 36*

*Maritus potest ad libitum debitum dotis liberare, & si id faciat inissa uxoris, utique tam debitor, quam maritus*

*sunt liberati, si vero inrita uxore liberatur quidem debitor, sed maritus tenetur, dec. 574. n. 6*

*Maritus si promissit uxorem renunciaturam ad fauorem promissoris dotali hereditatibus paternis, fraterne, &c. adiuvante dicitur eo ipso quod mulier ad formam dictae promissionis matrimonium contraxit, & consummavit, ibid. n. 13*

*Præteritum si nunquam promissum a marito factum impugnari, nec aliquid ex ad. hereditibus petiti cursu longi temporis, ibid. n. 14*

*Maritus si promissit in capitulis matrimonialibus, quod uxor renunciationem faceret non potest illius defectus opponi solum silentio longissimi temporis, quo petita non fuit ex quo petita non fuit ex quo praesumitur facta, vel remissa, decil. 603. numer. 26*

*Et renunciationis promissa effectus resultat eo ipso quod uxor subscribit Capitulis matrimonialibus talem immisionem continentibus, ibid. n. 27*

*Maritus si promissit uxorem raram habere renunciationem ad fauorem alicuius tenetur de proprio, si uxor etiam ex capite nullatenus renunciationem impugnavit, dec. 265. n. 4*

*Maritus acquirens censum nomine proprio cum pecunia dotali, sibi & non uxori acquirit, dec. 634. n. 16*

*Maritus obligatio nomine uxoris cum promissione de rate, per mortem mariti, & transsum uxoris ad secundas nuptias expirat, dec. 5. n. 7*

*Mariti memoria pro transsum uxoris ad secundas nuptias contrahitur, ibid. n. 12*

*Mariti promissio nomine uxoris non est verisimile quod facta intelligatur pro tempore quo uxor ad secundas vota convolerit, & maiorem dotem assignaverit secundo viro, sed tantum durante primo matrimonio, ibid. n. 11*

*Mariti promissio de rate nomine uxoris obligat ipsum maritum donec uxor permaneat in obsequio maritalem, & sit eius uxor, ibid. n. 18*

*Non tamen permanere amplius dicitur in obsequio maritali mortuo viro, & ipsa transsume ad secundas nuptias, ibidem num. 19*

*Mariti obligatio si est correfectiva ad dotem receptam, tunc dos praesumitur causa finalis obligationis, & tamdiu durat obligatio quantum dos manet penes maritum, vel eius heredes, ibid. n. 10. & 21*

*Mariti paupertas ad effectum evitandi onus alendi uxorem concludenter probanda est, dec. 21. n. 7*

*Mariti confessio vim habet donationis nec requiritur insinuatio, dec. 243. n. 25 & 24*

*Et morte mariti consensu confirmata dicitur, ibid. n. 25*

*Ita ut heres mariti confessioni suae donationi stare teneatur, ibid. numer. 26*

*Mariti confessio de dote recepta vide in verbo Confessio dotis receptae.*

*Mariti impotentia ex quibus excludatur decil. 631. n. 4*

*Mariti absentia ab uxore detenta ab adultero sub arcta custodia, & ad quem unicumque prohibitus erat accessus non probatur per Testes viles, & non bene informatos, ibidem numer. 5*

*Marito, qui onera matrimonij subiungit, vel illius hereditibus debentur fructus dotalis, dec. 99. n. 1*

*Marito vivente, an debitor dotis possit in prauidicium uxoris praescribere? dec. 603. n. 9. & 10. ubi redditur ratio.*

*Marito si fuerint assignati fructus dotalis non possunt deinde in illius prauidicium destinari in alium usum, decil. 634. numer. 38*

*Marito ad inopiam vergente, si uxor pro asscuracione dotis nonnulla bona elegit, ex illius fructibus alii debet, decil. 301. num. 8*

*Et dicta bona uxori assignata non possunt creditoribus eiusdem viri assignari, ibid. numer. 19*

*Ad matrimonium spectans de iure communi fructus bonorum dotalium, dec. 634. n. 30*

# Index Rerum,

**Masculinitas.** Qualitas masculinitatis à Testatore requisita in primogenito antea vocato censetur repetita in secundo vocato per obitum primi, dec. 493. n. 24

**Masculinitas** regulariter requiritur in progressu non autem in ingressu, ibid. n. 25

Declarat non procedere quando à Testatore fuit requisita in ipso ingressu, hoc est in primogenito alicuius, ibid. n. 26

**Masculinum** comprehenditur sub femininis si non ex vi verbi, sed ex vi identitatis rationis, dec. 307. n. 11

**Masculinum** regulariter non concipit femininum, ibid. numer. 12

**Masculus** atque ex una femina magis diligitur, quam per duas feminas, dec. 493. n. 28

Appellatione masculi in primogenituris venit etiam masculus descendens ex femina, quando vocatus fuit primordialiter masculus ex aliqua femina, dec. 493. n. 1

Et idem est etiam in terminis fideicommissi iuxta distinctionem traditam à Bellon. junior. inter vocationem primordialiter directam ad masculum ex masculo & masculum ex femina, ibid. n. 2

Ratio diversitatis est, quia in secundo casu cum vocatio incipiat à cognatis dici non potest habita ratio conservandae agnationem, sed solus masculinitatis applicabilis aequi masculo ex masculo, quam masculo, ex femina, ibid. n. 3

Amplius quamvis Testator inuenerit onus assumendi nomen & arma ipsius, cum hoc demoretur quidem voluntatem conservandae agnationem civilis quodam & artificiali modo, quod aequi convenit masculo ex masculo, quam masculo, quam masculo ex femina, ibid. n. 4

**Masculus** ex femina quod veniat appellatione masculi etiam in primogenituris, & fideicommissis distinctio tradita à DD. adhibetur ad eligendam voluntatem Testatoris conservandae necne agnationem mediante successione sanguinis agnatiis, & in terminis simpliciter vocationis primogeniti masculi, vel descendendum masculorum, ibid. n. 5

Secus vero quando simul considerata sint linea masculina, & ratio est quia linea masculina non incipit à femina, quamvis est finis linea masculina, sed à masculo, & per consequens qui vult succedere debet esse masculus ortus ex masculo, ibid. n. 6

Et haec opinio est verior & magis approbata in iudicando, & consulendo, ibid. n. 7

Non attentum à contemplata fuerit linea masculina agnatorum, vel cognatorum, quia etiam in cognatis, linea masculina incipit à primo masculo, eiusque descendentes dicuntur descendere per lineam masculinam id est per masculos licet non sint agnati, ibid. n. 8

Et tunc verificatur linea masculina in femina in sensu naturalis, quatenus videlicet procreant masculos lineam efficit aequi producit masculinum, ibid. n. 9

**Masculi** & feminae aequaliter succedunt matri de iure communi, dec. 137. n. 22

**Masculi** omnes in infinitum veniunt appellatione descendendum masculorum, dec. 252. n. 13

**Masculi** ex feminis veniunt appellatione descendendum masculorum, quando non agitur de feudo, vel emphyteusi, aut habita fuerit ratio agnationis, & fideicommissum fuit constitutum à femina & primo loco vocata femina, & deinde eius descendens, ibid. n. 21

Præsertim quando contemplata fuit sola qualitas masculinitatis, quae aequi reperitur in masculis descendentibus ex feminis, quam in masculis descendentibus ex masculis, quia illi etiam veniunt ex proprietate feminis, ibid. n. 22

Amplius procedere quamvis mater sit exclusa, & veniant ex radice infecta quia non obest, quando non veniunt ex persona matris, aut ratio agnationis non concurrat, sed succedunt ex propria persona tamquam habentes qualitatem masculinitatis, ibid. n. 23

**Masculi** ex feminis eo magis veniunt appellatione descen-

dentium masculorum, quando agitur de fideicommissis à femina constituto, & primo loco fuit vocata femina, & ulterius post descendentes masculos ex femina iterum vocantur feminæ, ibid. n. 24

**Masculi**, & femina veniunt appellatione descendendum, dec. 278. n. 13

**Masculi** descendentes ex feminis veniunt appellatione filiorum femininarum cessante diversitatis ratione in eo concurrente consimili predilectione, dec. 307. n. 10

**Masculi** descendentes ex feminis in materia indifferenti, & ubi non militat favor agnationis includuntur sub vocatione filiorum masculorum tamquam habentes qualitatem masculinitatis à Testatore requisitam, ibid. n. 13

**Masculi** descendentes ex feminis etiam ex vera naturali & propria verborum significatione continentur sub vocatione descendendum masculorum, ibid. num. 14

Quæ conclusio facilius procedit, dum non agitur in concursu masculorum ex masculis, ibid. n. 15

Nec aliquod refutatur inconueniens quando testator primo vocavit descendentes masculos, & deinde feminas, ibidem numer. 16

**Masculi** aequi, ac femina comprehenduntur sub conditione sine filiis, dec. 337. n. 3

**Masculi** ex feminis an veniant appellatione linea masculina vide in verbo Lineæ.

**Masculi** descendentes à masculis dicuntur agnati, decif. 493. num. 17

**Masculi**, & femina si fuerint à Testatore substituti, sicut sub verbo Masculis Testator intellexit de omnibus ita sub verbo Feminis, dec. 307. n. 8

Amplius conclusum procedere quando agitur de dispositione facta à femina, quæ præsumitur aequi dilexisse descendendum femininam, & masculinam, ibid. n. 9

Conditio Non extantibus masculis requiritur deficientiam omnium masculorum, quando ex aliis constat sic voluisse testatorem, dec. 279. n. 9

Et testatorem voluisse dici, si in alia parte testamenti conditionem concepit exprimendo nominatim casum deficientiam omnium institutorum, & alicuius ex eis, ibid. n. 10

Verba Non extantibus masculis, indeterminate prelatæ quid importent, ibid. n. 11

Verbum Masculos operatur exclusionem femina, quando testator ultra masculum habebat etiam feminam, ibidem numer. 18

**Masculorum** filiorum appellatione quando veniant filii naturales, vide in verbo Appellatione filiorum masculorum, & in verbo filii naturales.

Ex Masculorum vocatione femina exclusa censetur, dec. 7. num. 11

**Massa.** Distributiones quando sunt assignate massa grossa, tunc ante distributionem non spectant ad singulos, sed ad ipsam massam, si aut debeantur illis, qui sunt de collegio tempore excussionis, quamvis amicus precedentibus maturaverint, decif. 256. num. 19

à Massa grossa differunt distributiones quotidiana, quæ minuta appellantur, ibid. n. 21

Mater ex dispositione l. hac edictali C. de secundis nupt. non potest plus relinquere secundo viro, quam cuiuslibet ex filiis primi matrimonii, dec. 291. n. 1

Amplius conclusionem procedere etiam in nepotibus ex filiis, seu filia prædefuncta, ibid. n. 2

Mater relinquens medietatem hereditatis filiis primi matrimonii comprehendit legitimam, & alteram medietatem secundo viro dicitur contraxisse dispositioni l. hac edictali, ibid. num. 10

Dispositio leg. hac edictali locum habet nedum quando mater reliquit filios, seu nepotibus minus quam viro, sed etiam quando aequaliter sunt instituti, cum tunc ad ipsam inæqualitatem pertinet, legitimam filiorum, ibid. n. 11. & dec. 357. n. 2

Et

## & Materialium.

Et re dicitur recto non aliter daretur arse matri farfan indu-  
bita. Et quando vero fraudatur si unus primus matrimonium eos aequali-  
ter possidet, & hoc modo declarandi diffinitionem hanc edi-  
dit, decil. 295. n. 12.

Mater in ultimis Statutis Bononiae sub Rubrica de dot.  
testis. Item dicimus non valeat magister testari erga filios  
primi matrimonii, ac vicinam si duo assensum contra Rota  
resoluitur, dec. 317. nu. 11. & 12. & vide hanc materiam in  
voto Statutum Bononiae.

Mater per transiitum ad secundas nuptias ex bonis filii pre-  
defuncti non consequitur nisi usufructum, cum illorum pro-  
prietas spectet ad filios primi matrimonii, decil. 434. num. 4.  
Declar. nu. 8. & leg. 9.

Mater transiens ad secundas nuptias non petito filio impu-  
beri iurare non potest si succedere nec etiam quoad usufructum.  
ibid. n. 6.

Amplius quod nec etiam potest petere legitimam, quia pen-  
sionaria remanet, ibid. n. 7.

Fallit, 22 nu. 18. Declar. nu. 39.

Mater non obstant transiitum ad secundas nuptias consequi-  
tur in bonis filii aliunde quam ex substantia paterna, quae sunt  
pleno iure legitimam, ac si secundo non nupsisset, ibidem  
num. 8.

Sive filius institutus sine cum testamento decesserit, tamen si in  
testamento minus legitima reliquerit agere valeat ad legitimam  
supplementum, ibid. n. 9.

Matri bimbæ non debetur legitimam in bonis filii predefuncti  
provenientibus ex substantia paterna si super sunt filii primi  
matrimonii, & filius cum testamento decessit, ibid. n. 10.

Debetur tamen in aliis bonis aliunde quam ex substantia  
paterna quae sunt, prout deberetur successio, si ab intestato suc-  
cessisset, ibid. n. 11.

Potest secundo nuptiarum locum non habent in bona filii  
aliunde, quam ex substantia paterna quae sunt, ibid. num.  
12. & 14.

Matri, quae secundo non nupsit prohiberi neque supplementum  
legitimam a filio, ita nec etiam si secundo nupsit quando de  
successione in dictis bonis aliunde quae sunt, quam ex substantia  
paterna tractatur, ibid. n. 13.

Matri quoties debetur legitimam in bonis filiorum, illa etiam  
ei iuvius debetur, ibid. n. 15.

Mater transiitum ad secunda vota inserit filius, ac marito  
nuptio iniuriat, id. n. 21.

Iniuria potest matri a filio remitti, sed remissio operatur tan-  
tum in eo quod filius ei reliquit non in reliquis, ibid. n. 22. In-  
tellege, numer. 31. & 33.

Mater bimbæ in bonis filii provenientibus ex substantia  
patris non succedit ab intestato nisi quoad usufructum, ibid.  
numer. 24.

Mater ex dispositione text. §. Hinc nos acquiescere tenetur  
dispositioni filii morientis cum testamento hoc tamen intelli-  
gitur, quatenus iura legitime ei non iniuriatur, ibid. n. 26.

Matri bimbæ censetur a filio remissa iniuria in bonis pro-  
filiis tantum, in quibus lex punit iniuriam filio illatam, nec  
potest capere iniuriam quod filius reliquit, licet a successione  
ab intestato sit penitus exclusa, ut quilibet extraneum, ibid.  
numer. 32.

Secus vero, quoad bona aliunde quam quoad hoc non  
est oper remissione iniuria ex quo eorum etiam proprietatem  
matri bimbæ deferit, ibid. n. 35.

Matri non censetur prohibita legitimam ex verbis testamenti  
filii quatenus de iure debeatur quae solum importat impu-  
tationem legati in legitimam pro concurrenti quantitate, ibidem  
numer. 36.

Matri, quoties a filio non est expressè prohibita legitimam  
censetur secundum aciem eius voluntatem permessa detractio,  
ibid. n. 37.

Mater transiens ad secunda vota non tenetur petere filio  
impuberi iuramentum, si tunc vivit Avus paternus, ibid. n. 38.

Mater quamvis transiens ad secunda vota intercom filia  
impuberi non petere nihilominus filius in puerili aetate o-  
cedat, nec nomen suum bene exceptionem supponit, cense-  
tur ad legitimam filii successorem reintegrata, ibid. n. 39.

Mater tenetur in substantiam dotare filiam si sine impia pa-  
tris, dec. 292. n. 9. & dec. 350. n. 14.

Debet tamen de impia cessare tempore dotationis alia  
mater de proprio dotare non tenetur, ibid. n. 12. & 13.

Mater una cum filius heredibus patri promittit, dote  
filiae, & sori respectum non praesumitur premisse animo do-  
nandi de proprio, ibid. n. 13.

Mater tenetur solvere filia dotem, quam una cum viro va-  
lide promissit, ibid. n. 15.

Matri potest filius relinquere bona sua sive paterna, sive  
adventitia pleno iure cum carelinquere possit etiam extraneis,  
dec. 414. nu. 15.

Mater potest relinquit in testamento filii petere ex ipsa  
testamento, si quid vero legitima desit petere condicione ex  
lege, ibid. n. 19.

Maritum censetur prohibita legitimam ex verbis testamenti  
filii quatenus de iure debeatur, quae solum importat impu-  
tationem legati in legitimam pro concurrenti quantitate, ibid.  
numer. 36.

Matri quoties a filio non est expressè prohibita legitimam  
censetur secundum tacitam eius voluntatem permessa detractio,  
ibid. n. 37.

Mater potest sibi heredem extraneum instituere, dummo-  
do filius legitimam relinquit, dec. 357. n. 30.

Mater de iure institutionum non tenetur nominatim filium  
heredem instituere, aut exheredare prout tenetur pater, sed  
ipsa praeterito vim habet exheredationis, dec. 413. n. 1.

Et attento iure novissimo Mater non solum, ac pater filium  
nominatim instituere, aut exheredare debet, ibid. nu. 2.

Mater si bona filiorum administravit nullo confesso inventa-  
rio praesumitur de eius credito dotali satisfacta, decil. 131.  
numer. 18.

Rota tamen sequendo doctrin. Negus. de pignori. §. memb.  
5. part. nu. 36. eam praesumptionem non admittit nisi probetur  
ad eius manus tot bona pervenisse ex quibus potuerit satisfieri,  
ibid. num. 12. & 13. n. 7.

Nulla habita ratione, an inventarium confecerit nec ne, quid  
speciale est in dote, ut eius restitutio non retardatur exceptione  
administrationis bonorum viri, dec. 131. n. 23. & 24. ubi decla-  
ratur doctrin. Escobar de ratiocin. cap. 9. numer. 69. & decil.  
173. num. 8.

Mater si bona filiorum administravit, & inventarium  
non confecerit contra eam resultat praesumptio usurpationis, &  
subtrahitionis bonorum, d. dec. 173. n. 11. & vide nu. 18.

Intellige ad effectum, ut contra matrem non conscientem  
Inventarium posui iurari in litem, non tamen exinde resultat  
liquida probatio quantitatibus bonorum administrationis ad ef-  
fectum retardandi executionem crediti dotalis, ibid. n. 12.

Mater ob non redditam rationem administrationis tutela  
impediri nequit in executione dotis, ibid. n. 14.

Mater, quod non fuerit Tutrix filiorum eorumque bona  
administraverit ex quibus probatum remaneat, ibidem  
num. 16.

Collatio inter matrem, & filios est concludenter probanda  
nec ex solis praesumptionibus retardari debet dotali exaltio,  
ibid. nu. 19.

Mater tutrix si bona filiorum administravit non praesumi-  
tur de eius credito satisfacta, nisi constet ad eius manus tot  
bona pervenisse ex quibus se potuit satisfieri, decil. 174.  
num. 15.

Vel praesumptio militaria potest pro rata debiti ad filios  
spectantibus viri heredes debitoris, ibid. n. 16.

Mater succedit filiae ab intestato decedenti exclusa avia,  
dec. 355. nu. 9.

Matri ab intestato decedenti succedunt filii, quoad proprie-

# Index Rerum,

tatem, patet vero quoad usufructum, ibid. n. 10

Mariti ab iniuncto defuncta succedunt familia una cum masculis, tam ex dispositione Iuris communis, quam statuti Anglim, decil. 388. n. 10

Mariti deest patria potestas, quae est fundamentum suaviae, decil. 11. n. 12

Mariti de iure communi aequaliter succedunt masculis, ac feminae, decil. 137. n. 22

Mariti debetur in bonis filij praedefuncti legitima, siue illius supplementum, decil. 414. n. 1

Materia obiectiva, vide in verbo Obiectiva materia.

Matrimonium carnale soluitur exincho uno ex coniugibus, & superstes liber enatus, decil. 437. n. 4

Matrimonium ratum per professionem alterius ex coniugibus dirimitur, decil. 141. n. 9

Declarata conclusionem procedere quatenus verè, & cum effectu fuerit omnia professio, ibid. n. 10

Secus verò si alter ex coniugibus simpliciter declaravit vellet profiteri, quod verbum vellet inchoum verbo infuncti temporis dici alium de futuro nec disposuit in iis, quae simul alterius consensum requirunt ibid. n. 11

Matrimonij libertas an dicatur ladi, si legato dotie filia à patre relicto, sit ad illa conditio nubendi id certo loco: vide in verbo legatum in verbo filia, & in verbo Patet.

Matrimonia sine dote regulariter non contrahuntur, decil. 131. numer. 4

Matrix processus semper remanet in Archiepiscopo, decil. 73. numer. 5

A Matrice processus authenticè extractas vim habet originalis, ibid. n. 8

Matrix instrumenti dici nequit mendosa si Notarius in actu extractions nullam de aliquo vicio matricis mentionem fecit, decil. 643. n. 7

Medium impetrans impedit retractionem ad tempus contractus, à quo fuit receptum, decil. 660. n. 9

Præsertim in praedictum Iuris ex dicta retrocessione quaeritur, ibid. n. 9

Media praesumuntur eius qualitatibus, cuius sunt extrema, decil. 114. n. 10. & decil. 268. n. 13. & decil. 373. n. 10

Media praesumuntur probatis extremis praesertim, quando nullus alius contrarius medio tempore intercessit, decil. 336. nu. 5

Melioramenta facta post iudiciali denunciationem, quantum probentur, etiam rescindenda non sunt propter remissitatem, & malam fidem ex dicta denunciationse inducta in meliorante, sed solum illorum ablatio conceditur quatenus separabilia sint, absque lesione prioris status, decil. 129. n. 24

Declarata conclusionem procedere in melioramentis siue impensis factis in rescindendo, secus in faciendis de novo, quae possessor amittit, ibid. n. 25

Melioramenta siue impense tales facta post denunciationem iudicalem non deducuntur, ibid. n. 26. & 27

Melioramenta facta à filiofamilias existente sub patria potestate praesumuntur facta de pecuniis profectitiis si non constat acquisivisse de proprio, ac proinde ipso Iure patri acquisita censentur, decil. 199. n. 6

Amplia quantum filius habere: aliquam a rem, nisi constet ex ea acquisivisse pecunias, quas impendere posset in meliorationibus, ibid. n. 7

Melioramenta facta à filio si fuerint à patre fideicommissa subiecta, tunc filius co-sentiendo fideicommissum, agnovisse censetur dominum melioramentorum spectare ad patrem, vel iure, si quod ex propria persona super melioramentis habebat, renunciasse, ibid. n. 8

Melioramenta facta in domo pro ampliatione, & maiori commoditate habitandi non parum non necessaria rescindenda non sunt, ibid. n. 9

Melioramenta facta in domo paterna ab uno ex fratribus possidentibus in communi licet Dominus sit effectus meliorant-

sunt rescindenda, si pro eorum habitatione demum satis erat in statu antiquo, ibid. n. 10

Melioramenta facta in re aliena compensanda veniunt, cum fructibus perceptis ex eadem re, ibid. n. 25

Melioramenta facta in re aliena statim cedunt Dominus soli, decil. 406. n. 35

Melioramenta, quando sunt facta in re aliena tunc impossibile est, quod meliorans sit dominus melioramentorum ne in eadem re duo sint domini, ibid. n. 40

In materia melioramentorum bona fide factorum non fit retractio quavis mala fides superveniat, sed inspicere debet animus meliorantis de tempore meliorationis, decil. 199. numer. 11

Melioramenta facta bona fide in bonis fideicommissis si sunt utilia, rescindi debent à fideicommissario bona vindicant, vel immisionem petente, ibid. n. 32

Melioramenta facta in bonis fideicommissis si sunt valde excedentia, & fideicommissarius est pauper, nec potest illa rescindere, nisi eadem careat, tunc devallo valere rei quod superest cedu lucra meliorantis, & fideicommissarius consequitur veram rei estimationem, ibid. n. 39

Melioramenta facta in bonis fideicommissis si consistant in reparationibus, & reparationibus pretendi nequeunt, decil. 564. num. 24

Melioramenta facta in aliqua capella censentur ei donata, ac facta pro salute animae ipsius meliorantis, decil. 374. num. 11

Melioramenta facta in aliqua domo valutari non debent, à peritis iuxta praxim cemenierum ut illorum operarius solus solet, sed valutare debent quid exinde melioratum, decil. 564. numer. 22

Ratio est, quia aliud est solvere estimationem aedificii aliud restituere quantum fundus cum fabricis est factus pretiosior, ibid. n. 23

Melioramenta liquidata rescindi debent à petente immisionem, decil. 115. num. 28

Melioramenta, quando sunt liquidata tunc praestatur cautio de illis rescindendis postquam fuerint liquidata, decil. 131. num. 25

Cautio de rescindendis melioramentis postquam fuerint liquidata praestari solet, quando constat de illorum liquidatione, decil. 161. nu. 32

Melioramenta si non fuerint liquidata termino praefixito, tunc non retrahuntur immo sio, sed succurritur possessori cautione de illis rescindendis, decil. 304. num. 16. & redditur ratio numer. 17

Melioramenta probata si non sunt, tunc de illis excipiens executionem rei iudicata non impedit, decil. 133. n. 19

Et probata post executionem non suffragantur ad effectum retentionis cum per executionem legitime factam possessor suam possessionem amiserit, quo casu solum agi potest quatenus repositioni sit locus conditione incerti, vel ex equitate l. si me, & Titium ff. de petiti hereditat. ibid. n. 10

Melioramenta probata diutius si constat de antecedenti statu rei, eiusque subsistentia melioratione, decil. 179. numer. 2

Melioramenta probata in specie impediunt fideicommissario immisionem donec rescizantur, quia pro illis melioranti competit retentio, decil. 304. n. 11

Nec admittitur cautio de illis rescindendis, ibid. n. 12

Melioramenta, quando sunt probata in genere, tunc de stylo Rote praescribitur terminus ad liquidandum in specie, ibid. num. 13

Et interim non est procedendum ad immisionem, quantum deat cautio nisi forte possessor terminum assignari non petat, aut assignatum non acceptet, ibid. n. 14

Et si non fuerint probata nec minus in genere, tunc proceditur ad immisionem etiam sine cautione de illis rescindendis, ibid. n. 15. & 19. & redditur ratio diversitatis, nu. 20

Mejora-

## & Materialium.

Melioramenta tanquam facti non presumuntur, sed probanda, ibid. n. 11.

Et aduersus fideicommissarium petentem inuersionem non dicuntur probata, nec minus in genere ex libro memoria extitisse peti: meliorantem cum ad hunc effectum concluderetur probandi debeat, ibid. n. 22.

Melioramentorum probatio in genere, & in specie in quibus differat inter se, secundum materiam, & secundum substantiam sue formam: ibid. n. 21. & 24.

Melioramenta, quando non sunt plene probata in genere, & a consensu ad inuersionem procedere data cautione si illam adhibuit, vel praestare non recuset, ibid. n. 25.

Agens pro repositione melioramentorum tenetur probare, ea se fuisse facta non sufficit, quod de illis constat, dec. 373. numer. 4.

Melioramenta probanda sunt ab allegante, dec. 374. n. 1.

Nec sufficit constare de illorum existentia nisi vitio facta probetur ab eo, quo de illis exceptit, ibid. n. 2.

Melioramenta non probantur in genere nec in specie non impediunt inuersionem fideicommissaria, dec. 377. numer. 15.

Melioramenta non probantur per solam relationem petiti ad aliud electi, vel instrumenta inter alios acta, dec. 372. numer. 30.

Melioramenta non dicuntur probata non consilio de annotationibus, dec. 379. n. 21. & dec. 377. n. 16.

Melioramenta non dicuntur probata non consilio quid impendunt, & quid meliorant, dec. 361. n. 11.

Melioramenta, ut dicuntur utilia requiritur probatio antiqui status, ut appareat quid fuerit melioratum nec non, quid impendunt, & quod minus est refici debeat, siue melioramenta facta sint a non Domino siue ab habente dominium reuocabile, dec. 399. n. 12. & 13.

Quicquid dicat Ruin. cuius opinio reprobatur a Laderchi. cap. 14. n. 3. ibidem.

Melioramenta utilia reficienda non sunt propter malam fidem meliorantis tempore meliorationis, & mala fides ex quibus defonnatur ibid. n. 17 & 18. & 19.

Melioramenta utilia ex quibus probentur: ibid. n. 17.

Melioramenta indicantur utilia quousque apparet fructus tri fuisse auctores, dec. 374. n. 6.

Melioramenta quousque utilia repeti nequeunt stante mala fide meliorantis, ibid. n. 10.

Melioramenta in domo utiliter secisse videtur qui subro nario soluit, quod ei occasione melioramentorum debebatur, dec. 406. nu. 21.

Melioramenta necessaria an refici veniant? dec. 364. n. 14.

Melioramenta, ut veniant reficienda probari debent, quod illa sunt necessaria, dec. 379. n. 23.

Melioramenta non fuisse necessaria non probatur ex testimoniis, quorum depositionibus repugnat publica instrumenta, necnon relationes Peritorum, dec. 399. n. 1.

Melioramenta dicuntur necessaria si constat sine illis rem fuisse peritioram, vel deteriorem, dec. 374. n. 4.

Melioramenta voluptaria non reficiuntur, ibid. n. 3.

Quoad melioramenta inutilia, & voluptaria relationi petiti fundum est, dec. 364. n. 15.

Melioramenta inutilia, & voluptaria reficienda non sunt, ibid. n. 16.

Melioramenta voluptaria dicuntur, quae fructus non augent, ibid. n. 17.

Melioramenta utilia excedentia an refici debeat a vocato ad fideicommissum, quando est pauper? dec. 399. numer. 11. & numer. 24.

Melioramenta non censentur facta ab eo, qui ea possidet non fieri potuerunt ab alio, dec. 372. numer. 31.

Melioramenta consistencia in plantationibus, quae cursu temporis senescunt, ac nihil reddunt, prout ipsae ad fructum, quae temporis decore mordenur vilis estimari solent, dec. 496. numer. 18.

Melioramenta in iudicio auctoritate rei hypothecatae ab illius emptore reficienda non sunt, nisi ea tantum ex quibus res est effecta pretiosior, dec. 364. numer. 12.

Melioramenta ut refici debeant constare debet de statu antiquo rei, & quid impensum, & quid melioratum, dec. 670. numer. 18.

Melioramenta quae casu compensanda sunt cum fructibus percipit? ibid. n. 19.

In melioramentorum refectione fideicommissarius non quid impensum, sed facta estimatione melioramentorum de tempore restitutionis fideicommissi, quod minus est solvere debet melioranti, dec. 379. n. 22.

Melioramentorum diuersitas, & pluralitas ex quibus defonnatur? dec. 380. n. 14.

Melioramentorum fructus, vide in verbo Fructus melioramentorum.

Melioramentorum dominium non acquiritur melioranti, sed Domino fundi, cuius nomine illa facta fuerunt mediante pretio, seu mercede conuenta, dec. 406. n. 42.

Et tunc manet melioranti simplex creditum, cuius intuitu fructus melioramentorum percipere non valet, nisi probatis requisitis, Caltrini in l. i. ff. eo quod cert. loc. ratione inter esse, & lucris cessantibus, seu damni emergentis, ibid. n. 43.

Melioramentorum valor probandus de praeterito, & in alio iudicio non suffragatur, sed probandus est de tempore praesentis, hoc est mox litis, cum sit in potestate auctoris illum solvete, dec. 456. n. 17.

De melioramentis excipiens tertius possessor rei litigiose, quo casu non valeat impedire executionem rei indicatae? dec. 373. numer. 17.

Pro melioramentis factis in re empti competi emptori retentione, donec rei reficiantur, dec. 379. n. 1.

Ex melioramentis auctus dicitur rei valor, non autem ex beneficio temporis, ibid. n. 3.

Retentio rei melioratae datur possessori, dummodo de melioramentis constat saltem in genere, cui deinde potest praefigi terminus ad liquidandum in specie, ibid. n. 7. & 8.

Retentio datur emptori aduersus venditorem pro melioramentis, quatenus venditio postea nulla declaratur, ibid. n. 1.

Item datur retentio aduersus fideicommissarium si rem melioratam postea euincere tentat, dec. 393. n. 2.

Circa melioramenta relationis peritorum praualent depositionibus Testium, dec. 379. n. 3.

De melioramentis quando non constat, nisi in genere, tunc Rota ut utrique parti consulat eligere solet mediam viam, ibid. nu. 33.

Paucius de reficiendis melioramentis fieri potest, dec. 479. numer. 24.

De melioramentis excipiens, si de illis in specie non constat, nec de illorum valore, tunc Rota admittit cautionem de illis reficiendis, postquam fuerint liquidata, dec. 496. n. 19.

Praeterea quando excipiens de melioramentis nunquam petiit sibi praefigi terminum ad ea liquidanda toto tempore litis pendentis, sed tantum in acta expeditionis causa, ibid. n. 20.

De melioramentis etiam in viridariis, quae ad voluptatem parata sunt ratio haberi debet, dec. 364. numer. 18. Declara. numer. 19.

De melioramentis excipiens nequam probare debet quid melioratum, sed etiam quid impensum, ut aliter quod minimum est reficiat, dec. 364. n. 24.

Membra quod vigeant abscisso capite, monstruosum est, dec. 665. n. 12.

Membra a suo capite separari non valent, ibid. n. 12.

Memoria mariti per transitum uxoris ad secundas nuptias contrahitur, dec. 3. n. 12.

Memoria porrectam nomine plurimum, non omnium mandatum arguit, dec. 500. n. 9.

Menoch. conf. 119. numer. 10. & 11. quo casu loquatur dec. 333. numer. 10.

# Index Rerum,

*Mensura* conf. 175. num. 17. *quo casu loquatur?* decisio 670. num. 27  
*Mensura* conf. 143. num. 23. & seqq. *quo casu loquatur?* decisio 196. nu. 24  
*Mensura* contrabitionum ex proemio declaratur: decisio 312. numer. 11  
*Mensura* contrabitionum magis inficienda est, quam verba, dec. 332. n. 23. & dec. 494. n. 7  
*Mensura* retribuentis sine dispensatione elicitur ex solio, dec. 331. numer. 14  
*Item* ex non facto, ibid. n. 15  
*Mensura* statuendum prestari debet, dec. 80. n. 10  
*Mensura* Testatoris in extremis laborantis, si aliquin sani Iudicij est servari debet, dec. 458. n. 7  
*Mensura*, de quo fit mentio in regula de subrogand. respicit nullitatem gratia infra mensem obtenta in praedictum subrogandi, non autem articulo collationem ad petendam subrogationem infra mensem, decisio 1. n. 12  
*Declaratio conclusionem procedere, quando post mensem non fuit alteri concessa gratia*, ibid. n. 13  
*Mensura* ad obtinendam subrogationem non currit ad die vacationis sed ad die concessionis facta tertio, ibid. n. 14  
*Mensura* lannary est reformatus vigore Regulae VIII. hodie 19. Cancellaria, dec. 146. n. 5  
*Mensura* May semper est reformatus Sedi Apostolica, sine Ordinaris gaudeat alternativa, sua non, & hoc reformatus est notoria, dec. 405. n. 12  
*Mensura* Nguenbris per Regulam VIII. Cancellaria est Papa reformatus, dec. 273. n. 4  
*De mente reformatus quod Beneficium vacaverit quomodo probetur*, dec. 146. n. 6  
*Mensura* expressa in stipulatione, si minor deinde reperitur suppletur, dec. 111. n. 1  
*In mensura* venit restituendum pradium fideicommissarium super quo la pendet, qua erat de tempore mortis fideicommissantis, ibid. n. 3  
*In mensura* indicis defessus non dicitur qui decimam partem excedit, dec. 93. n. 10  
*Mensura* defessus modicus non dicitur qui decimam partem excedit, dec. 111. n. 18  
*Modicum* quando dicitur quoad aliquam mensuram ibid. num. 19  
*Mensura* defessus probatur ex relatione Periti iudicialiter electi, dec. 39. n. 1  
*Amplia* quamvis mensura facta fuerit ex intervallo a die contrahendi quando non constat de diminutione bonorum medio tempore ex aliquo accidente, ibid. n. 2  
*Mensura* defessus suppleri debet stante explicata promissione quod pradium sit tanti quantitas, ibid. n. 3  
*Et talis* conventio debet attendi, sine tradito sit facta ad corpus, sine ad mensuram, ibid. n. 4  
*Et per huiusmodi* conventionem recipiens censetur sibi proficere voluisse ne mensura minor esset, ibid. n. 5  
*Mensura* defessus quando est notabilis quantitas semper intrat obligatio ad supplementum mensurae deficientis, ibid. num. 8  
*Mensura* reintegrationis post 60. dies peti non potest, dec. 111. numer. 6  
*Declaratio conclusionem* forsitan procedere in venditione facta cum pacto explicito, vel implicito quod mensura fiat, secus vero quando fuit promissa mensuram expressam esse veram, nulla facta mentione de mensura facienda, tunc enim ad mensurandum nullum est praescriptum tempus, ibidem numer. 7  
*Tempus* 60. dierum ad mensurandum non est a lege praescriptum prout est praescriptum ad reddendum, ibid. n. 8  
*Mensura* quantitas si fuit promissa cum dilatione in circa, hoc a Bello excusatur tamen a iudicio defessus praescriptum quando non fuit dictum in circa sed vel circa, ibid. nu. 16

*Mensura* mentio in venditione facta ad corpus censetur adiecta demonstrativa, non taxativa, ibid. n. 10  
*Mentecaptus* equiparatur pupillo, & idem contra eum praescriptio non currit, dec. 356. n. 7  
*Mercator* cogi potest ad exhibendum librum nam cum ratione officij illas habere debeas praesentium illorum existentia, dec. 224. num. 13  
*Nec* praesumptio tollitur per iuramentum, nisi aliunde probetur librorum amissio absque eius culpa, ibid. n. 14  
*Mercator* non solet pecunias otiosas retinere, dec. 50. n. 8  
*Mercator* si per plures litteras credendum recepit vel solvet, & ipse solvit pro sui relevatione potest executione agere, quia verba illa in mandato adiecta ponere a nostro como efficacius obligant mandantem, dec. 48. n. 21  
*Mercatores* solent lucrari quando habent certas merces premanibus nec est bona consequentia solitum est lucrari, ergo si pecunias habuissent lucratus fuisset, dec. 116. n. 10  
*Mercatores* saepe iustitiam faciunt, ibid. n. 11  
*Mercatorum* l. briu an credatur circa iustificationem cambiorum, vide in verbo Cambium  
*Inter Mercatores Auditor Camere* quomodo procedat vide in verbo Auditor Camere  
*Inter Mercatores* etiam post solidatas rationes admitti solent illarum revisio, ut appareat, an erratum fuerit neque: decisio 197. numer. 14  
*Declaratio conclusionem* non procedere ad retardandam executionem solidationis facit, nisi de errore doceatur, ibidem numer. 15  
*Inter Mercatores A. C.* vigore facultatum executione procedit, dec. 481. n. 15  
*Inter Mercatores* in dies nova negotia, & cambia contrahuntur inter se non connexa, nec complicata prioribus, quaque suam habent particularem executionem, ibid. n. 27  
*Inter Mercatores* bona fana, & estimantia non iuris rigor, sed bona fides spectanda est, dec. 557. n. 25  
*Metus* causa durante, acquiescentia quoque metulosa praesumitur, dec. 395. n. 11  
*Metus* excluditur quando auctoritas superioris intervenit, dec. 472. num. 14  
*Item* excluditur in ratificante ex subsecuta illius declaratione, quod sponte, & non metu ratificatus, dec. 261. n. 5  
*Item* excluditur ex praesentia, & interveniu Iudicis, ibid. numer. 6  
*Metus* quod resignatio beneficii facta fuerit ex quibus probetur: dec. 327. n. 1  
*Metus* in resignatione quoties intervenit eam nullam reddit, ibid. n. 2  
*Et Metus* influxus ad hunc effectum dicitur, si fuit carceratus frater resignantis, ibid. n. 3  
*Declaratio conclusionem* procedere dummodo frater non fuerit carceratus ex alia causa, & probetur, quod non fuisset in carceribus liberatus, missa sequuta renunciatione, ibid. n. 4  
*Metus* ad effectum militatis resignationis parum interest an inferatur ab ipso resignatario, vel ab alio eius contemplatione, ibid. n. 6  
*Metus* etiam coniecturatur, & indicitur probatur, ibid. n. 11  
*Metus* a Resignante allegari, & probari potest non obstant, quod in literis resignationis dicitur resignantem libere, & sponte resignasse, ibid. n. 12  
*Atque* etiam si fuerit additum iuramentum quando obtenta fuit absolutio, ibid. n. 13  
*Metus* ex acquiescentia resignantis per tempus considerabile purgatus censetur, ibid. num. 14  
*Declaratio* acquiescentiam nihil operari donec vicit, qui metum incoepit censetur durasse eandem causam metus, ibid. num. 15  
*Metus* coactionis inducitur a decreto habente executionem paratam, dec. 423. n. 18  
*Metus* coactionis durante omnes alius coacti censentur, quoniam

## & Materialium.

*potestas in singulis contradicito non repetatur, ibid. n. 31*  
*Minor probatur ex attestacione principis, cui fides pre-*  
*stata est, dec. 395. n. 6*  
*Minor est concludendi ultra stipendium a Principe da-*  
*tur in receptacionem laboris, & seruitus, licet referatur ad*  
*Principis liberalitatem habet de congruo, ut scilicet milites*  
*seruierint Princeps amplexatur, dec. 606. n. 7. & 8*  
*Militia non tribuit iustam causam obtinendi restituti-*  
*onis integram, nisi quando est necessaria pro suo, non au-*  
*tem pro alieno Principe, dec. 30. n. 24*  
*Minister nudus dicitur qui nihil emolumentari consequitur,*  
*aut consequi potest, dec. 35. n. 9*  
*Minister pro Domino possidere dicitur, dec. 541. n. 32*  
*Minor alienare nequit absque solemnitatibus, ac iudicis*  
*decreto, dec. 662. n. 4*  
*Minor adultus non habens curatorem aequiparatur pu-*  
*pillo, dec. 272. n. 13*  
*Minor adultus non habet legitimam personam standi in*  
*iudicio de per se, siue curatorem habeat siue non, ibidem*  
*num. 14*  
*Minor adultus licet non cogatur recipere curatorem, co-*  
*gatur tamen recipere ad lites, ibid. n. 17*  
*Contra Minorem adultum carentem curatore sententia*  
*lata est nulla, ibid. n. 18*  
*Amplius procedere quamvis processu fueris fabricatus con-*  
*tra procuratorem constitutum a minore siue curatoris auctori-*  
*tate, ibid. n. 19*  
*Minor non habens curatorem si procuratorem ad lites*  
*constituit talis constitutio non tenet, ibid. n. 20*  
*Minor de stylo citari debet ad comparandum legitime in*  
*iudicio, ibid. n. 21*  
*Distinctio Alexand. in l. si ex legatis causa sub nu. 3. ff.*  
*de ver. b. obligat. inter pupill. & adultum quod sufficiat so-*  
*lus adultum citare, non est iura, ibid. n. 22*  
*Procurator nec iura est doctrina Caltrensis in l. 2. n. 5. ff. de con-*  
*dit. ficti. ubi quod adultus si non habet curatorem habet*  
*legitimam personam standi in iudicio, ibid. n. 23*  
*Minor quando habet curatorem, tunc est in electione acto-*  
*ri citare ipsum minorem, vel curatorem: hanc autem electio-*  
*nem non habet contra pupillum maiorem septennio, immo e*  
*conuerso est in electione tutoris, vel respondere tutori nomi-*  
*ne, vel exhibere pupillum, ibid. n. 26. & 27*  
*Contra minorem in defensum sententia lata est nulla, ibid.*  
*num. 28*  
*Minor cogi potest a Iudice ad suscipiendum defensorem,*  
*siue curatorem ad lites, non autem cogi potest Republica*  
*siue Vniuersitas, dec. 319. n. 16*  
*Minor pubertati proximus intervenire debet in contra-*  
*dicto a Curatore, dec. 349. n. 14*  
*Minor cum non habeat legitimam personam standi in*  
*iudicio deputari ei debet curator, dec. 272. n. 11*  
*Contra minorem absentem iudicium motum est nullum non*  
*deputato curatore ad lites, nec eo citato processum, decil.*  
*463. n. 12*  
*Contra Minorem adultum absentem a loco Iudicii, ac pec-*  
*uniis ignorans Iudicij contra se innotari nullum est, nec ei*  
*imputari potest si procuratorem non constituit, & cum legiti-*  
*mo curatore non comparuit, ibid. n. 15*  
*Contra Minorem iudicium siue curatore profectum, ut*  
*si nullum fecisset ei potuisset competere defensiones, ibidem*  
*numeto 16*  
*Contra Minorem ut Iudicium sit validum ei deputari*  
*debet curator, dec. 161. n. 20*  
*Minor quando excludatur a iure dandi de nullitate*  
*contractus non obstante iuramento, vide in verbo iuramen-*  
*tum.*  
*Minor quid aliquis sit, probatur ex fide baptisimatus,*  
*dec. 161. n. 10*

*In contracta Minoris 25. annorum requiruntur solemnita-*  
*tates etiam attentis a dispositione iuris communis, quoniam Con-*  
*stitutio Agidiana, decil. 200. n. 1*  
*Et ex dicto contractus siue solemnitatibus, nec civilis ortus*  
*obligatio, ibid. n. 5*  
*Minor 25. annorum, & maior 20. contrahere valet sine*  
*solemnitatibus ex Statuto Urbis lib. 1. cap. 27. ibid. n. 6*  
*Minor 20. annorum contrahere nequit siue certis solemnita-*  
*tibus ex Statuto Persie, ibid. n. 7*  
*Minor forensis contrahens in Urbe non seruatis solemnita-*  
*tibus Constitutionis Agidiane nulliter contrahit, decil.*  
*229. num. 25*  
*In contractibus minorum si constitutio solemnitates re-*  
*quirat, comprehendit etiam obligationes ex causa dotis,*  
*cum in hoc dos non reperitur specialiter privilegiata,*  
*ibidem n. 26*  
*In contractibus minoris cum muliere, & alius personis privile-*  
*giatis seruande sunt solemnitates Constitutionis Agidiane,*  
*ibid. n. 27. & 28*  
*Minor non valet se obligare absque solemnitatibus a*  
*Statuto Urbis, & Constitutione Marchie requisitis, dec. 558.*  
*num. 1*  
*Quae Constitutio locum habet etiam in Urbe a Minoribus*  
*forensibus, ibid. n. 3*  
*Minor valide se obligat ex causa dotis, quae necessaria est*  
*absque solemnitatibus Statuti, ibid. n. 17*  
*Minor si consensit alienationi ex falsa causa talis consen-*  
*sus non tenet, etiam si causa partim esset vera, & partim*  
*falsa, dec. 559. n. 18*  
*Amplius etiam si decreta Iudicis, ac aliae solemnitates*  
*intervenierint, ibid. n. 19*  
*Minor si pecuniam minori dedit, & ille perdidit, melior*  
*est causa eius, qui accepit, & dilapidauit, dec. 229. n. 32*  
*Minor quando est reus, & conuenitur ad soluendum,*  
*tunc allegare potest aduersus mulierem nullitatem obliga-*  
*tionis, quoniam utringue ageretur de damno euitando,*  
*ibid. n. 36*  
*Minor quando agitur de contractu doloso, eodem dolo*  
*induci potest ad prestandum unum, vel plura iuramenta,*  
*dec. 200. n. 29*  
*Minoris obligatio iuramento iuramento valet siue solemnita-*  
*tibus iuris civilis, dec. 229. n. 3*  
*In obligatione Minoris fauore mulieris solemnitates non*  
*sunt necessariae, quia tunc privilegia conuassantur, ibidem*  
*num. 4*  
*Et in concursu praeualet causa mulieris, quae pecunias de-*  
*dit minori, & sic in damno dici potest, ibid. num. 5. Declara-*  
*num. 31*  
*Minoris obligatio cessante fraude contractus renalida-*  
*tur, & executionem meretur in vim declarationis postea*  
*facta de soluendo generaliter debita prius contracta, decil.*  
*568. n. 28*  
*Opiniones contraria conciliantur cum distinctione pre-*  
*sumptionis fraudis, recte, ibid. n. 29*  
*Minori non praediciant alius gessi a Curatore siue ad-*  
*ministratore, dec. 91. n. 19*  
*Minori competit restitutio in integrum pro reditu ad*  
*concordiam, a qua fuerat recessum etiam si post eam licet*  
*profectus fuisset, & succubuerit, dec. 670. n. 25*  
*Limita non procedere quando concordia continet pactum*  
*resolutorium casum non obtenti beneficii infra terminum*  
*prae fixum, tunc etiam si non aduocatur purgatio morae, ita*  
*nec restitutio in integrum fauore minori, ibid. n. 26*  
*In minore absente, & muliere per edictum citato contumacia*  
*considerari nequit, decil. 468. n. 32*  
*Actus a Minore gestus siue curatore est nullus, si vero cu-*  
*ratorem habet ei competit restitutio in integrum, hac tamen*  
*distinctione procedit in contractibus, non autem in iudiciis, dec.*  
*272. n. 15. & 16*

# Index Rerum,

In contractu inter Minorem, & mulierem, quia hinc inde privilegia concurrunt prior est causa Minoris, qui pecuniam recipit, quando non constat de illorum versione, que probanda est, dec. 219. n. 30. Quod de decedum si probata versione pecuniarum in visitatione minoris, ibidem n. 31

Mobilia consumpta praesumuntur spatio longi temporis, dec. 165. n. 10

Mobilia cursu longi temporis consumpta praesumuntur, dec. 310. n. 21

Mobilia cursu temporis consumpta heres gravatus in suas detractiones imputare non tenetur, ibidem n. 22

Mobilia in dotem si fuerint viro data estimata, & ipse promissus in eadem quantitate estimata drem restituere, si illorum consumptio contingat non cedit damno mulieris, sed viri in cuius dominium fuerant translata, decisione 292. num. 1

Quamvis aditu conventio, quod maritus in casu restitutionis dotis possit pro eodemmet pretio estimata reddere mobilia, quia hoc tribuit viro electionem, sed non excludit, quin mobilia estimata domini in maritum transferat, ibidem num. 2

Ex tenetur ad illorum estimationem si non extant, ibidem n. 3. & 5

Mobilia perpetuo vsui domus non destinata, cum sint parata ad vnam personam, potius ipsam personam, quam domum concernere videntur, dec. 365. n. 7

Mobilia officia domui, ac perpetuo ibi destinata veniunt in venditione domus, ibidem n. 21

Mobilia fuisse consignata probatur ex verbis Instrumenti, tradidit, & consignavit, &c. Item confessus fuit habuisse, & recepisse, &c. decil. 636. n. 5. & 6

Item probatur si apparuit post consignationem illorum partem fuisse venditam, ibidem n. 9

Negativa non consignationis mobiliu non probatur ex vicelesse deponente se non vidisse fieri consignationem in actu stipulationis instrumenti si contrarium apparuit ex verbis Instrumenti, quia consignatio fieri potuit eo presente, licet ipse non viderit, ibidem n. 10

Item negativa non concluditur, si testis asserat se non vidisse ob brevitatem temporis, quo interfuit, ibidem n. 11

Mobiliu consignatio, quod non sit equivalens debitis accollatis ex quibus probata non remaneat, ibidem numero 21. & 22

Possessio domus capta, an mobiliu quoque capta possessio dicatur: vide in verbo Possessio domus

Moderni Foroliviensi de legit. lib. 5. tit. 3. quest. 7. nu. 42. quo casu loquatur: decil. 94. n. 16. & seq.

Modicitas pretii simulationem arguit, dec. 49. n. 26

Et ubi alia coniectura simulationis concurrunt, sufficit pretium esse missum, licet vana modicam, ibidem n. 27

Modicitas pretii ut arguat simulationem, illa esse debet de tempore contractus, dec. 69. n. 18

Et arbitrio Iudicis remittitur quando esse debeat, ibidem num. 19

Et probanda est ab allegante simulationem, dec. 85. n. 15

Modicus defectus mensurae non dicitur, qui decimam partem excedit, dec. 111. n. 18

Modicum quando dicatur quoad aliquam mensuram: ibidem num. 19

Modus discretivus loquendi in una, & altera scriptura demonstrat diversitatem dispositionis, dec. 154. n. 3

Modus discretivus loquendi attendi debet ad eliciendam voluntatem agentis, decil. 492. n. 24

Modus discretivus loquendi diversam Testatoriam voluntatem denotat, dec. 516. n. 5

Molestia extrajudicialis cursum triennalis pacifice possessionis non impedit, nisi illata sit circa possessionem ipsam, vel finium perceptionem, dec. 1. n. 17. & dec. 171. n. 26

Molestia extrajudicialis non impedit, quantum possit

incitari novis praescriptis triennalis, quia durum durare fatum, & cessante statim eo cessante; molestia vero iudicialis durat, donec sit finitum, dec. 171. n. 27

Molestia illata rescriptis officium rescriptarum ad effectum ne iunior possit triennali pacifica possessione, decil. 112. num. 19

Promissio de liberando a molestiis munit obligatione Camerali, habet executionem paratam, dec. 266. n. 1

Et purificata dicitur per molestias iudicialiter illatas, cum ad hunc effectum sufficiat sola litis contestatio, ibidem numero 2

Promissio de non molestando intelligitur de molestiis extrajudicialibus, & de factis, non autem de iudicialibus, decil. 466. num. 33

Cautio de liberando a molestiis qui casu locum habeat dec. 514. n. 19

Mandatum pro liberatione a molestiis decerni, & relaxari debet contra promissorem illico ac molestia fuerint illata praedimplendo promissorem, dec. 266. n. 3

Liberatio a molestiis ubi fuit promissa, tunc sufficit omnia liti mota, vel liberationis locum sit, non attento an liti mota sit, vel iniusta, ibidem n. 5

Promittens aliquem a molestiis liberare tenetur in se litem suscipere, ibidem n. 8

Necnon recipere damna passia occasione molestiarum, & expensas liti subministrare, ibidem n. 7

Contra obligationem de liberando a molestiis mandatum personale ad factum decernitur, quando factum est promissum sub obligatione Camerali, ibidem n. 16

Item decerni potest etiam mandatum reale pro expensis iudicialiter factis occasione molestiarum, quia illa dicuntur liquida, & certa, quia ex actis verificatur, ibidem n. 18

Pro liberatione a molestiis agi potest, statim ac sunt illata, dec. 381. n. 2

Monachus Cassinensis eius capax ad obtinenda beneficia curata, ut declaravit Sac. Congreg. Concil. Tridentin. decil. 59. n. 21

Monachus dispensatus ab Episcopo ad Beneficium Curatum non censetur dispensatus ad simplex, & quare decisione 244. num. 12. & 53

Per Monachum adeptam possessionem acquisitam censetur Monasterio dec. 81. n. 1

Monachus quicquid acquisit Monasterio acquirit, dec. 81. num. 2

Monachus deputatus ad regimen alium Ecclesie, quicquid intuitu dictae deputacionis acquirit, Monasterio acquirit, ibidem num. 7

Monachus in particulari eius incapax domini, & possessionis, ibidem nu. 4

Imò ipsemet quasi possidet ad Monasterio, ibidem n. 5

Monachus qui seruo equiparatur non sibi, sed Monasterio possidet, ibidem n. 7

Monachus in acquirendo vultus est Monasterio, non tamen in amittendo, ibidem nu. 3

Monachus si semel Monasterio possessionem acquisierit, semper apud ipsum morietur, nec renouacione, morte, vel quouis alia facta Monachi amittitur, ibidem n. 9

Monacho si fuit concessum mandatum de manutendo ratione deputacionis sub facta a Monasterio ad aliquod officium, eo que ad clarissimum reuocato suffragatur successori in dicto officio, non nomine Monasterii petere possit manutentionem, ibidem num. 12

Monasterium agere potest pro consecutione legati reliquis inibi praescriptis, decil. 191. n. 5

Monasterium ac loca subiecta possunt de iure communis visitari ab Abbatisa quoad Episcoporum exceptis his qui rescriptum curae annuunt, dec. 194. n. 13

Et actus visitationum per Episcopum facti, si sunt equiuoci cum in quasi possessione non consistunt, ibidem n. 14

Monasterium

## & Materialiarum.

*Monasterium Monialis esse exemptum, ac subiectum Iurisdictioni Abbatis regularis probatur ex privilegio Apostolice Sedis, quod continetur in Bulla de Privilegiis B. Petri, & Sedis Apostolicæ nunciam Monasterium, sed personas & bona, decisione 459.*

*Item probatur si in privilegiis Monialibus indulgetur quod Crisma, oleum Sanctum, consecrationes altarium, & similia petant a quocunque Antistite, quæ omnia de Iure ad Episcopum spectant, nisi lex omnis tam Iurisdictionem, quam Diocesim efficiat ab eo abdicata, ibid. n. 8. & 10.*

*Monasterium esse subiectum Iurisdictioni Abbatis prout translatione potestatis quæ Episcopalis prout ad Episcopum ex quibus potestatis probatur ibid. n. 17. & remissive ibid. n. 18. & seq.*

*Monastrum esse subiectum Iurisdictioni Abbatis & separatum a Diocesi Episcopi probatur ex ipso, quod Abbat Sacramentum consecrationis administrat, ibidem numero 25.*

*Item si censuras promulgavit, & excommunicatos absoluit, ibidem numero 26.*

*Item si visitant Sanctissimum Eucharistia Sacramentum, & Sancta, sive in Baptismo, & omnium aliam sacramenta, ibidem numero 27.*

*Monasterium dicitur propria Diocesi Abbatis, in quem plena Iurisdictione Episcopalis fuit translata, ibid. n. 28.*

*Monasterium quoniam sit capax successionis, nihilominus si Testatore est exclusum, tunc per professionem emissam exanato statim purificatur fideicommissum, decisione 443.*

*Item ex quibus verbis Monasterium dicitur exclusum? ibidem numero 18.*

*Monasterium tenetur ad restitutionem pecuniarum ab libere mutuo receptarum si constat pecunias mutatas fuisse in non utilitatem versas, unde in verbo Abbas, & in verbo Venio.*

*Monasterio nullum præiudicium inferri potest ex contractu religioso, dec. 508. n. 17.*

*Monasterio dicitur acquisita possessio capta per Monachum, dec. 81. n. 1.*

*Monasterio acquiritur, quicquid per Monachum acquiritur, ibid. n. 2.*

*Monasterio acquiritur Monachus deputatus ad regimen alium Ecclesie, quicquid intus illi deputatus acquirit, ibid. n. 3.*

*Monasterio possidet Monachus non sibi, ibid. n. 7.*

*Monasterio utilis est Monachus in acquirendo, non tamen in emendo, ibid. n. 8.*

*Monasterio possessio semel quesita mediante persona Monachi semper apud ipsam manet, nec revocatione nec morte, vel morte alio facto Monachus amittitur, ibid. n. 9.*

*Monasterio nomine, an & quando peti possit manentio per Monachum? ibid. n. 12.*

*Monasteria Monachorum existentia in Diocesi possunt ab Episcopo de Iure visitari, dec. 194. n. 8.*

*Moneta. Valor monete calculari debet secundum tempus, quo cadebat soluta, & effectualiter fuit soluta, decisione 151.*

*Moneta species in obligatione deducenda solvenda est, si tempore solutionis existit, dec. 210. n. 4.*

*Est in obligatione adiecta sit affirmatio moneta puta ad rationem tot librarum pro suo de numeratione causa non taxationis, puta quidem debitor prestare affirmationem, sed iuxta valorem monete tunc et tempore solutionis, ibid. n. 4. & redditur ratio, ibid. n. 5. & 6. & 7.*

*Moneta affirmatio tempore contractus, quod facta fuerit grata de numeratione ex qua deducatur, ibid. n. 8.*

*Solutio monete in causa petiti sit facienda est puta scuti auri, vel illius affirmationis ad rationem tot solidorum pro scuto sit.*

*tempore contractus due currebant species scuti auri, tunc expressio valoris fiat demonstrative ad designandum de quo scuto aureo partes scierint, ibid. n. 9.*

*Alternativa Vel adiecta in solutione favore creditoris nullam tribuit debitori electionem, & est quod est dei facultatem solutio facienda est in moneta, quæ valore monete in obligatione deducenda adæquet, ibid. n. 10. & 11.*

*Moneta species quando est in obligatione, tunc illius affirmatio tempore solutionis, non autem moneta minima attendenda est, ibid. n. 12.*

*Quicquid sit effectus promissus scuti auri, vel moneta argentea ad rationem tot librarum, quo casu ipsa moneta videtur esse in obligatione, & affirmatio cadit super moneta, non autem super auro, ibid. n. 13.*

*Quoniam moneta species sit in obligatione observantia solvendum attendi debet, ibid. n. 15.*

*Observantia tamen si est æquiva non attenditur, ibidem numero 16.*

*Monialis quod professionem emisit in aliquo Monasterio, probatur ex mandato procure capitulariter facto à Monialibus professæ, in quo vitales interveniunt, nam alias ad dictum altum non fuisse admittit, dec. 204. n. 2.*

*Monialis non comprehenditur sub statu Laicorum exclusio famularum verba divergente in tempore delata successionis ex defectu potestatis si tempore delata successionis talis est, dec. 625. n. 31.*

*Distinctio Salicet in authentic. Cassa C. de Sac. Ecclesie inter ingressum in Religionem ante, vel post delatam hereditatem refertur, ibid. n. 35.*

*Vinculum statuit ab initio iniectum si effectus attendendum semper Clerici subiacentur statuti Laicalibus, quia ab initio Laici nascuntur, ibid. n. 34. & de hac moneta, vide remissive numero 35. & seq. ubi refertur etiam opinio Rete Romanæ.*

*Bona Monialis nondum professæ, & super quibus Monasterium habet usumfructum etiam pendente condicione professionis reputantur bona Ecclesie ad effectum beneplaciti, ac iuxta causam requisitum in eorum alienatione, decisione 662. numero 8.*

*Moniales. eorumque Monasterium esse exemptum à Iurisdictione Ordinarii, & subiectum Iurisdictioni Abbatis Regularis probatur ex privilegio Apostolice Sedis, quod continetur in Bulla de Privilegiis B. Petri, & Sedis Apostolicæ nunciam Monasterium, sed personas, ac bona, dec. 459. n. 3.*

*Item probatur si Monialibus indulgetur, quod Crisma, oleum Sanctum, consecrationes altarium, & similia petant a quocunque Antistite, quæ omnia de Iure ad Episcopum spectant, nisi lex omnis tam Iurisdictionem, quam Diocesim efficiat ab eo abdicata, ibid. n. 8. & 10.*

*Monialium Monasteria possunt ab Episcopo de Iure visitari, dec. 194. n. 8.*

*Et alius visitandi ab Episcopo sollicitus æquocivillium non constituit in quasi possessione visitandi Monasteria Monialium, ibid. n. 14.*

*Monialium Confessarij, Prælati Regularibus subiectarum Episcopi approbatione non egent, dec. 439. n. 2.*

*Monialium clausura soli Episcopo demandatur etiam in Monasteriis Regularibus, ibid. n. 24.*

*Constitutio san. mem. Gregorii XV. circa Confessarios Monialium, vide in verbo Constitutio san. mem. Gregorii XV. Incipit. Inferutabili.*

*Monitorium continens clausulas Deducens &c. implorans &c. operator, et omne ius undequeque illius competens censetur in iudicium deducendum, dec. 65. n. 20.*

*Monitorium legitime executum, & r. prod. illum præscriptionem 20. annorum interrupti, dec. 72. n. 15.*

*Monitorium executum contra possessorem interrupti executionem non tollit possessionem, siue non habeat iurisdictionem extrajudicialis, cum utroque casu refertur contra.*

# Index Rerum,

diffilio possessionis, ac mala fides possidentis oblativa triennalis possessionis, dec. 171. n. 6

Amplia etiam si Monitorium producatur post triennium, cum ad effectum regula non attendatur tempus reproductionis, sed executionis, ibid. n. 7

Monitorium executum contra possidorem non impedit cursum triennalis possessionis si est nullum ex defectu iurisdictionis, quicquid dicendum sit, si nullus aliunde pronuntiat, ibid. n. 8

Monitorium executum, & non reproductum malam fidem inducit, dec. 199. n. 21

Monitorium etiam coram Iudice incompetente interruptum cursum possessionis triennalis, dec. 171. n. 24

Declarata conclusio non procedere in vim molestie iudicialis, sed extrajudicialis, & de facto, ibid. n. 25

Monitorium praesentatur obtemperanti ab eo, qui est praesens in Curia, dec. 199. n. 23

Mora contracta dicitur per interpellationem, dec. 185. num. 26

Interpellatio ad effectum constituendi, quem in mora ad hoc ut ad damna, & interesse teneatur debet esse personalis, non autem domi dimissa copia, ibid. n. 27

Mora contracta dicitur absque interpellatione per lapsum diei adiecti promissionis, dec. 303. n. 14

Secus est in mora que contrahitur per interpellationem, quae non constituit statim ad veniendum, sed cum spatio temporis limitando arbitrio Iudicis, ibid. n. 15

Ratio est, quia quando dies est certa debitor potius se preparare ad faciendum, quod non contingit quando constituitur in mora per interpellationem quia non potest dinotare, quando creditor ipsum interpellaturus est, ibid. n. 16

Mora contracta in vita fideiussoris continuatur in herede etiam ignorantem absque aliqua interpellatione, ibid. num. 30

Mora contracta per heredem emphyteuta redditur excusabilis per viam restitutionis in integrum ob praesumptam ignorantiam, quod bona sunt emphyteuticæ, dec. 485. n. 2

Et ex quibus excludatur scientia? ibid. n. 23. & seq.

Mora non contrahitur, nisi in ultima die termini, quantum tempus solutionis veniat diebus antecedentibus termini, dec. 262. n. 24

Item non contrahitur per heredem debitoris absque interpellatione, etiam si dies certa esset apposta propter instantiam ignorantiam obligationis defuncti, dec. 303. n. 19

Vel saltem ex capite probabilis ignorantia ei competit restitutio in integrum, ibid. n. 20

Mora conductoris quoties non adeo in soluendo assuetum, tunc locus non est resolutioni contractus locarionis sive specialis pacto resolutio in casu non solutionis, dec. 262. n. 6

Mora debitoris in soluendo, quando agitur respectu resolutionis contractus non incipit, nisi elapso integro termino dato ad soluendum, ibid. n. 27

Mora debitoris completa pendente iudicio prodest creditori ad viatoriam, quod tamen procedit ante latam sententiam, ibid. n. 48

Mora debitoris principalis nocere non debet fideiussori, dec. 303. n. 18. Declarata. n. 22

Mora debitoris principalis nocet fideiussori, qui tamen principalis principaliter, & in solidum interesse, ibid. n. 21

Et tunc dicitur obligatus in omnem casum qui venire potuit ex natura contractus non secus ac ipse principalis debitor, ibid. n. 22

In mora constitutus dici nequit fideiussor si debitor principalis ante lapsum diei decessit, ibid. num. 25. Declarata numero 27

Fideiussor non secus, ac heres principalis debitoris allegare potest ignorantiam, ibid. n. 26

In mora non constituitur heres fideiussoris ex lapso diei adiecta obligationi defuncti vel saltem in integrum restituitur

absque interpellatione, ibid. n. 28

Declarata hoc posse procedere quando dies obligationis non venit in vita fideiussoris, & sic agitur de mora committenda, secus si conuenerit, ibid. n. 29

Mora irregularis contrahitur absque aliqua interpellatione saepe pia causa, dec. 132. n. 27

Mora irregularis sufficit ad hoc, ut debitor propter moram teneatur ad usuram, & interesse, seu de interesti, ibid. n. 28

Mora irregularis seu dietarum non sufficit ad penam committendam, sed requiritur mora regularis contracta per interpellationem debitoris, ibid. n. 29

Ex cum hac distinctione concordantur DD. ibid. n. 30

Mora in soluendo aliquam quantitatem promissam infra certum tempus per requisitionem, ac lapsum diei obligationi adiecta dicitur commissi, dec. 333. n. 5

Itaque promissi ratione damni quod ex mora non soluendi emerit teneatur ad illius emendationem, & sic ad fructus census non extinguitur, ibid. n. 6

Mora incursa ab emphyteuta censetur a Domino directe remissa per receptionem canonum etiam cum praesentatione, dec. 341. n. 10

Et contraria procedunt in terminis solutionis fructuum de cursum, ibid. n. 21

Mora emphyteuta in soluendo canones ex quibus resultat dec. 485. n. 5

Mora purgari potest ab emphyteuta de acquirenda etiam si pars sit effectum deterius, damnum morosus offerat damnum rescire, ibid. n. 30

Et oblatio facta ab emphyteuta de faciendo omne id quod de iure faceret teneatur an releuet ad effectum, ut deinde emphyteuta admittatur ad purgationem mora? ibid. num. 31. & 32

Mora purgatio non admittitur quando praedictum est irreparabile, dec. 132. n. 42

Mora purgatio non datur si res non est amplius integra, dec. 670. n. 28

Mora quicquid sit ad effectum ad emendandi penam contrahitur respectu lucri capiendi etiam absque aliqua interpellatione, dec. 341. n. 1

Sine mora pena non committitur, dec. 132. n. 23

Nec pena incurritur, dec. 238. n. 6

In mora ut heres constituitur satis non est dies tacita quae inest legato annuo, dec. 132. n. 25

Item nec dies legalis nempe lapsus temporis infra quod heres poterat solvere, ibid. n. 26

A mora quolibet causa excusatur, ibid. n. 40

A mora excusatur iusta causa litigandi, dec. 185. n. 23

In mora soluendi non dicitur debitor, quando creditum est illiquidum, dec. 248. n. 20. & 22

Sine mora fructus non debentur, dec. 248. n. 23

In mora quietandi debitorem quando creditor dici nequeat, dec. 285. n. 19

In mora soluendi nequis dicatur sufficere posse dubitari, an solvere teneatur, dec. 556. n. 16

Sine mora non incurritur pena nullitatis, & resolutionis pensionis, ibid. n. 17

In mora soluendi pensionem tempore resignationis, quo casu resignans dicitur? ibid. n. 18

Ad moram producendam requiritur interpellatio, ac si tempus non esset appositum, dec. 132. n. 39

Ob moram quando quis dampnum non patitur, tunc grauius petit interesse damni emergentis, dec. 185. n. 28

Ad exclusionem mora in dubio pro debitore pronuntiandum est, dec. 281. n. 47

Morosus in soluendo dici nequit qui minus propter soluit, dec. 185. n. 22

Mora aliquando probatur ex fide Parechi formiter extracta, dec. 323. & dec. 402. n. 4

## & Materialium

Et probatur etiam tempus mortis, dec. 247. n. 1  
Et quando testes aduersarij fidei parochi sunt reducendi ad  
excoꝝdum, ibid. num. 4

Item probatur ex testibus, & alijs adminiculis, decisio. 251.  
num. 6

Mors alicuius presumitur statim lapsu centum annorum,  
dec. 402. n. 3

Mors est nedum probanda, sed etiam tempus certum, quo  
sepulta fuit probandum est ubi est fundamentum intentionis  
alicuius, dec. 115. n. 8

Mors Civilis parit eundem effectum ac mors naturalis, dec.  
345. n. 8

Mors, & deficientia vocatorum in aliqua generatione,  
probatur ex libro mortuorum, praesertim quando exaduersio  
non probatur alias in dila generatione extitisse, decisio. 402.  
num. 5

Mors substituti ante gravatum non respicit conditionem euen-  
tuum, sed ipsam substitutionem, quia scilicet tertia substitutio,  
quae in ordine ad secundam fuit mere fideicommissaria si  
substituti post heredem gravatum defecissent periculiatur  
per tacitum, seu anomaliam vulgarem, decisio. 548.  
num. 24

Et multum differt, an deficiat casus substitutionis, an vero  
fuerit illius effectus, ibid. n. 35

Mors inuictorum de aliqua emphiteusi probatur ex lapsu  
centum, & plurium annorum, dec. 402. n. 3

Mors Testatoris probatur ex exhibitione testamenti facta  
per heredem, dimidando testamentum ei a Notario datum fuisse  
auctore pratore qui dare non permisisset nisi obitus ei inno-  
tuisset.

Secus si heres testamentum auctore Pratore non habuit, tunc  
illas praesumptio cognitio mortis Testatoris cum illud e manibus  
Testatoris subtrahere potuerit, decisio. 405. nume-  
ro 11

Mortuus Civiliter dicitur per ingressum, & professionem  
in sacra in Religione Capuciorum, dec. 37. n. 17

Motus proprius Clementis VIII. super praesensione benefi-  
cium Dilectis Calaguriana disponit quod ad integram benefi-  
cium non deuit ascensus nisi ab obitu dimidium, decil-  
num. 1

Et possessio capta de integro a non possidente dimidium non  
est considerabilis etiam ad effectum maintenance, ibidem  
num. 2

Alecius vigore d. motus proprii non conceditur nisi possi-  
dens in eadem Ecclesia beneficium minus pingue, ibidem  
num. 4

Item motus proprius praefatus disponit quod ubi vnus tantum  
est approbatus ad curam animarum ille praesentetur, & ab  
Episcopo instituitur, decil. 284. n. 8

Item disponit quod Beneficiarij ex pluribus approbatis ad cu-  
ram animarum eligant quem maluerint, hoc tamen arbitrium  
locum non habet quando vnus tantum est approbatus, ibidem  
num. 9

Item disponit digniorem esse praefendum in casu plurium ap-  
probatorum, dec. 489. n. 10

Motus proprius praefatus mandat in verbis eligi digniorem,  
dec. 37. n. 6. ubi expenditur verba motus proprii.

Loquens de officio examinatorum praecipit, quod per alio exa-  
mine referant omnes oppositores idoneos respectu scientia ad cu-  
ram animarum licet etas in eis deficiat, ibid. n. 7

Et vult tantum ab examinabilibus scientia sermimum fieri,  
non etas aliarumque qualitatium rationem haberi, quod non  
videtur seruandum.

Abeneficiariis in praesentatione facienda post relationem exa-  
minatorum, quibus praecipitur, ut eligant digniorem, ibidem  
num. 8

Dilectio Similiter contenta in dilecto motu proprio quid significet  
ibid. n. 10

Clausula quem maluerint in eodem motu proprio tribuit

facultatem Beneficiariis praefatandi quem digniorem iudicaverint  
arbitrio boni viri, ibid. n. 11

Motus proprius praefatus mandat Beneficium conferri ei  
quem Beneficiarij praesentauerint loquens in casu, quo omnes  
oppositores fuerint ad Curata, sine simplicitate ab examinatori-  
bus approbati, nulla interposita appellatione, ibid. n. 23

Secus vero in casu contrarij nam per appellationem ligata  
fuit manus Beneficiatorum quomodo praesentent, & loco  
arbitri Beneficiatorum succedit arbitrium Rota, ibidem nume-  
ro 24

Motus proprius praefatus mandat, quod si vnus tantum ab  
examinatoribus sit approbatus, illum Beneficiarij praesentent,  
dec. 435. n. 5

Motus proprius praefatus emanauit ob publicam utilitatem,  
& respectu etiam utilitatem priuam Beneficiatorum, quibus  
competit Ius praefatandi, decil. 302. n. 8

Reuenit appellationem quoties ad collationem fuit extraiu-  
dicialiter processum, scilicet vero si iudicialiter, decisio. 338.  
num. 5

Motus proprius praefatus circa aduocationem beneficii quid  
disponat? vide in verbo aduocatio Beneficij

Ad praescriptum a motus proprii conferuntur beneficia Dio-  
cesis Calaguriana, dec. 38. n. 1

Motus proprius praefatus conuenit decretum irritans, decil.  
219. n. 5

Motus proprius Clementis VIII. super secularizatione Ec-  
clesiarum Canonicarum regularium Sancti Augustini Princeps  
Catholici suppressa regularitate beneficiorum, illa Sedi  
Apostolica reuertat, decil. 244. num. 2 & 28 & d. dec. 431.  
num. 15

Dilectio tamen reueruatio locum non habet in beneficiis Ecce-  
siarum, quae anno 1592. ab eodem Clemente fuerunt in Collegiatas  
erecta praua concessione luri conferendi in mensibus Ordina-  
rijs principibus dignitatibus earundem Collegiarum, dec.  
244. n. 3 & 4. Intellegi n. 4

Mulier agere nequit contra praemissorem dotis ad vir,  
dec. 603. n. 10

Mulier ex dispositione leg. hac edictali C. de secund. nup.  
non potest plus relinquere secundo viro, quam cuiuslibet ex filiis  
primi matrimonij, dec. 293. num. 1. & vide dec. 338. num. 1.  
& seq.

Amplia conclusionem procedere etiam in nepotibus ex filio,  
seu filia praefuncta, dec. 293. n. 2

Mulier relinquens medietatem hereditatis filio primi ma-  
trimonij comprehensa legitima, & alteram medietatem secundo  
viro dicitur contrahente esse dispositorem leg. hac edictali, ibid.  
num. 10

Et dispositio d. leg. locum habet medium quando mulier re-  
liquit filijs, seu nepotibus, minus quatuor vicibus, sed etiam quan-  
do aequaliter sunt instituti, cum tunc adit inaequalitas propter  
legitimam filiorum, ibid. n. 11. & vide dec. 358. n. 2

Et redditur ratio, nam alius daretur casus maris forsan indu-  
ctus a secundo viro fructandis filijs primi matrimonij eos aequa-  
liter instituentis, & hoc casus declinandi dispositorem leg. hac  
edictali, dec. 293. n. 12

Mulier in terminis statuti Bononia lib. 4. sub Rubrica. de  
dot. restit. §. Item dicimus, an valeat inaequaliter testari erga  
filios primi matrimonij, ac vitricum? dicitur affirmari contraria  
Rota resolutione, dec. 357. nu. 11. & n. 1. & vide materiam in  
verbo statutum Bononiae.

Mulier nullo modo potest mediante testamento priuare mari-  
tum lucro dotis contra mentem statuentium, decisio. 357.  
num. 27

Mulier viruba potest ex dispositione statuti Bononia sibi ha-  
redes instituere tam filios primi matrimonij, quam maximam,  
vel quemlibet extraneum, dimidando si instituat maritus re-  
seruetur filijs legitima, & contra si instituantur filijs reueruetur  
lucrum mariti, ibid. n. 31

Mulier viruba ex dispositione leg. hac edict. valet secundum

# Index Rerum,

virum cum filiis primi matrimonij heredem instituere, & ponderantur verba texti, dec. 460. n. 11.

Mulier bimbata si secundum virum in medietate tantum instituitur vigore status, tunc abest presumptio seductus voluntatis mulieris, & ver potius à statuto quam à muliere censetur vocatus, ibid. n. 30.

Mulier bimbata relinquendo secundo viro medietatem vel filijs primi matrimonij alia medietatem non dicitur contrarium legi, nec status, ibid. n. 37.

Quantum institutio viri in medietate inest facultati testandi à statuto concessa etiam favore viri, ibid. n. 38.

Mulier bimbata cessante dispositione status nequit ob praesumptam inarritilem, & conceptum amorem pacisci in praesentibus filiorum primi matrimonij, possunt tamen illi statuentes praediscare salua legitima, ibid. n. 45.

Ex praedictate voluisse censetur eo ipso quod extantibus filiis ex quocunque matrimonio certam lucri quotam marito deferunt, ibidem num. 46.

Mulier bimbata potest universam cum hereditatem pro medietate relinque et filijs, seu nepotibus ex primo matrimonio, & pro alia medietate secundo viro, cuius voluntas attendi debet, dec. 554. n. 1.

Mulier bimbata facultas à statuto Bononia concessa testandi, cum habeat ditionem relinquit ad dotem, & eius augmentum non trahitur ad bona extradotalia quia differunt à dotibus, ibid. n. 2.

Et intelligitur secundum iuris dispositionem quamvis simpliciter, & libera esset facultas, ibid. n. 10.

Et talis facultas quoad bona extradotalia non est literalis in statuto Bononia, sed inter pretativa resultans ex illius verbis aliorum bonorum reservationem legitimam respicientibus, unde satis est, quod in hoc casu facultas verificetur circa derogationem leg. hac editali, ibid. n. 11. & 13.

Mulier ex dispositione text. in hac editali ex bonis extradotalibus tertiam potest secundo viro relinque & non ultra, sicut excessus applicetur nepotibus in totum subsistente in reliquis testamentis bimbata, ibid. n. 8. & 9.

Mulier tunc praesumitur de eius creditis dotali satisfacta si tutelam filiorum administravit, nullo casu in Inventario, dec. 131. n. 18.

Rota tamen sequendo doctrinam Negulan. de pignor. 5. item b. 5. par. num. 36. eam praesumptionem non admittit, nisi probetur ad maritum mulieris tot bona pervenisse ex quibus potuerit satisfieri, ibidem num. 22. & dec. 173. num. 7. & dec. 466. n. 26.

Nulla habita ratione, an mulier consecravit Inventarium nec ne? quia speciale est in dote, ne eius restitutio retardetur exceptione administrationis bonorum viri, ibid. n. 23. & 24. ubi declaratur Elcob. de ratiocin. cap. 9. n. 96. & dec. 173. num. 8. & dec. 466. n. 27.

Mulier tunc filiorum si bona administravit, & Inventarium non conficit contra eam resultat praesumptio usurpationis, & subtractionis bonorum, dec. 173. n. 11. & vide n. 18.

Intellige ad effectum ut contra mulierem non conscientem Inventarium curari possit in litem, non tamen exinde resultat aliqua praeditio quantitati bonorum à muliere administratorum ad effectum retardandi executionem crediti dotalis, ibidem num. 12.

Mulier impediri nequit in executione dotis ex quo tutelam filiorum administravit, nec Inventarium conficit, ibidem num. 14.

Mulier quod non fuerit Tutrix filiorum eorumque bona administravit ex quibus probatur remaneat? ibidem numero 16.

Mulier quae bona administravit, si nulla in ea considerari potest malicia, aut dolus in confectio Inventarii, tunc cessat praesumptio usurpationis & subtractionis bonorum, ibidem numero 18.

Penes mulierem exiit praesumptio iocunda habita à viro

si appareat tempore mortis viri ab eo fuisse retenta, ibidem num. 22.

Secus vero si non appareat, & à die receptionis iocundum tempus remotum intercessit, & mediet tempore aliquod accidet, quo possibile reddatur maritum vendidisse vocata, ibidem num. 23.

Mulier tanquam Tutrix filiorum & heredum mariti debitoris possit bona hereditaria cum solemnitatibus in solutum dare creditoribus, dec. 288. n. 29.

Mulier Tutrix filiorum ante dissolutionem rationes dici nequit debitoribus ex quo pecunias intelaret exegit, vel illas cum suo credito dotali compensare debet, dec. 466. numero 1029.

Mulier soluta matrimonio tunc bona viri alienavit, & pretium apparuit fuisse versum in extinctionem eius alatus eiusdem viri imputari nequit in eius creditum, dec. 131. n. 21.

Mulier si tempore solutionis filijs specialiter referavit lura dotalia per solutionem revocabiliter soluta non dicitur extingui, dec. 204. n. 21.

Mulier si pecunias minori dedit etiam stante nullitate obligationis minoris non dicitur in damno si pecunias aliunde recuperare potest, dec. 219. n. 34.

Mulier quando non agit de damno evitando, & damnum minoris est gravius tunc est magis favendum ei, quam mulieri, ibid. n. 35.

Mulier non tenetur reparare fundum dotalium, sed causa reparations spectat ad virum, dec. 240. n. 9. & 10.

Mulier tenetur restituere viro impensas necessarias factas in fundo dotali, & tales impensa minuit ipso iure autem, ibid. num. 21.

Intellige non quoad dominium, sed quoad valorem, & affirmationem, ibid. n. 23.

Mulier tenetur restituere impensas necessarias non tamen impensas cultus agrorum, quae ad maritum spectant, ibidem numero 24.

Mulier pro assecuratione sua dotis si nonnulla bona viri elegit ex illorum fructibus alii debet, dec. 250. n. 19.

Nec possunt eadem bona creditoribus eiusdem viri assignari, ibid. n. 20.

Mulier praesumitur à marito alita, ibid. n. 24.

Fallit quando constat de contrario ex instanti iudicialibus factis à muliere pro confessione alientorum tunc enim praesumptio crediti veritatis, ibid. num. 25.

Mulier non praesumitur aliquid habere prater dotem, dec. 130. n. 30. & dec. 357. n. 21. & dec. 460. n. 31.

Mulier non tenetur vendere proprietatem bonorum dotalium, ut se alar, dec. 210. n. 31.

Mulier de extinctione agere nequit si bona dotalia tueri negligit, dec. 288. n. 33.

Mulier administrans bona viri, ex quibus de eius dote potuit satisfieri donec de bonis administratis rationem reddat, mitat praesumptio satisfactiois quae inducitur repetitionis dotis excludit, ibid. n. 34.

Mulier an valeat appellationi renunciare sine solemnitatibus dec. 404. n. 3.

Mulier possidens bona hereditaria impedit ne illius hereditas detur in usus, nisi sit restituta dote, dec. 466. n. 25.

Mulier creditrix sua dotis si vna cum filio pecunias spectantes ad hereditatem exegit pro medietate praesumitur ad eam pervenisse, ibid. n. 18.

Mulier de lute communi potest extraneum filijs heredem instituere salua tamen legitima filiorum, dec. 460. numero 10.

Mulier vivente viro possidens lute familiaritatis, eo mortuo praesumitur causam possidendi mutasse si fuit heres instituta etiam absque alia declaratione, dec. 131. n. 1.

Mulier impedire nequit ne super bonis viri fiat executio ad illam maritus creditrix ex causa dotis promissa etiam ad ipsa mulieris, dec. 550. n. 13.

Mulier

## & Materialium.

*Mulier in Statu Virgini non valet se obligare absque licen-*  
*cia Principis, dec. 359. n. 16*

*Mulier cum futuris, & iudiciorum ignara negligentia Pro-*  
*curatorum nocere non debet, dec. 362. n. 12*

*Mulier reuerentiæ negat; iuri quasi absque solemnitati-*  
*bus iuramentis co-acturamibus Marchia, dec. 383. n. 25*

*Mulier ratione crediti dotalis an sit legitima contraditrix*  
*ad bonæ fidei inuentionem heredi v. i. dec. 600. n. 2*

*Mulier viuente viro possit iure familiaritate, eo tamen*  
*motu ob superuentum non iuris mutasse dicitur causam*  
*pendendi, & verè incipit possidere, ibid. num. 6*

*Amplia procedere etiam absque alia declaratione, ibid. nu-*  
*mero 7*

*Mulier vna non potest duos, aut plures sponfos habere nec*  
*etiam vnam dua, dec. 377. n. 11*

*Mulier pro restitutione sua dotis compellit etiam omnia*  
*bonorum viri, quamvis creditum dotale sit paruum summa, dec.*  
*468. num. 30*

*In contractu inter mulieres super re dotali equaliter privile-*  
*giata, & equaliter se habentes ad damnum suæ ad lucrum so-*  
*lennitates statui non requiruntur, dec. 240. n. 16*

*Mulier vtilius est habere dotem in pecunia, quam in fundo*  
*dotali, cum primo casu habeat hypothecam omnia bona viri*  
*pro restitutione dotis, dec. 251. n. 14*

*In testamento mulieris requiritur consensus proximiorum*  
*ex parte Tiburæ, vide circa hanc materiam in verbo Itatu-*  
*rum Tiburis, & idem in donatione, vide in eodem verbo.*

*Mulieris contractum impugnatur ob non inuentum con-*  
*sensum proximorum probare tenetur nequam existentiam, sed etiam*  
*quod non habeat impedimentum, vel saltem eorum habilita-*  
*tem naturalem, scilicet: sanitatem in die celebrati contractus,*  
*dec. 165. n. 18*

*Ex consanguineis mulieris si aliquis non sit citatus ad in-*  
*terueniendum contractui ex quo erat Prior vel officialis Chri-*  
*stiani, qui iuxta solitum non citatur solitum verum presumitur si*  
*index sum interpositum decretum, ibid. nu. 19*

*Multiplicatio titulorum respectu domini dari negat in ea-*  
*dem persona, dec. 36. n. 6*

*Multiplicatio titulorum possidendi datur, dec. 418. n. 29*  
*Item possessorum capiendo secundam in continuationem, &*  
*confirmationem prima, ibid. nu. 30*

*Mundus an fuerit creatus in Equinoctio verno an vero in*  
*Autumno, dec. 385. n. 9*

*Mutuum contractum ab Abbate absque consensu Monacho-*  
*rum probata illius versione in utilitatem Monasterij, tunc ad*  
*illius restitutionem Monasterium cogi potest, dec. 599. n. 3. &*  
*eqq.*

*Verbo pecuniarum in utilitatem Monasterij ex quibus pro-*  
*batur, ibid. n. 5. & seqq.*

*Mutuum contractum ab Abbate pro extinguendis debitis*  
*Monasterij non suffragatur, nisi probetur debita valde fuisse*  
*contracta, ibid. n. 9*

*Ad mutuum ab Abbate receptum a consanguineo est infirmum*  
*de simulatione tamen respectu confistentis de recepto, quam ver-*  
*simis, ibid. num. 11*

*Mutuum ab Abbate receptum in utilitatem Monasterij*  
*verum presumitur, si constat de precedenti indigentia, non tam-*  
*en si alius de praedicti poterit necessariu Monasterij, ibid.*  
*n. 17. & 18*

*Ex mutuo fructus percipi nequeunt, dec. 508. n. 11*  
*Amplia procedere etiam si fructus saluati, ibid. num. 20*

*Ex soluti lucrari nequeunt cum iactura soluentis, ibid. n. 21*  
*Mutuatarius tenetur ad restituendum tantundem in eadem*  
*specie, & bonitate, dec. 355. n. 2*

N.

*Narrativa emissa in supplicatione quod beneficium est per-*  
*sonæ gratiarum non inducit consensum reformationi per-*

*sonis, decisio 500. num. 49*

*Perfection quando emanauit ad diuersum effectum, ibidem*  
*num. 50*

*Narrativa existentie Iurispatronatus in præiudicium Ad-*  
*uersarij probatur ex simili narrativa factam suis literis, dec.*  
*388. num. 12*

*Narrativa facta Papa quod Capitulum esset suspensum a di-*  
*uinis non operatur, ut ex ea elici valeat, quod non possit prohi-*  
*dere, dec. 387. n. 3*

*Et talis narrativa non facta mentione quod aliqui Canonici*  
*sunt excepti nihil operatur, quia si Papa hoc sciuisset veri-*  
*simile est, quod illi noluisse præueniendo præiudicare, ibid. n. 6*  
*Declarata n. 31*

*Narrativa falsa quod beneficium est curatum viui gra-*  
*tiam, dec. 244. n. 17*

*Falsa qua non mouit concedentem & dolosa non est gratiam*  
*non vitiat, dec. 410. n. 5*

*Declarata hoc procedere quando non tendit in præiudicium*  
*tertij, alias secus & ponitur exemplum sub, num. 14. dec. 410.*  
*num. 6*

*Narrativa falsa procuratoris apta vitare gratiam nocet*  
*principalis si ea vitatur, quamvis alias non noceret, si nullatenus*  
*monere potuisset Principem ad concedendam, ac tertio non*  
*præiudicat, ibid. num. 23*

*Narrativa homicidij, & irregularitatis incurse cum sit*  
*fundamentum gratia coram excoctore iustificanda est, dec. 393.*  
*n. 4. & dec. 408. n. 6*

*Et quidem plene, & concludenter ratione materia obiectiua,*  
*dec. 393. n. 5*

*Narrativa iustificanda est eo modo quod sit narrata, dec. 393.*  
*n. 18*

*Iustificata presumitur si littera Apostolica fuerint executioni*  
*demandata, dec. 399. n. 12*

*Declarata conclusionem non procedere quando nullibi apparet*  
*possessionem fuisse ab excoctore Apostolicis traditam, ibidem*  
*num. 13*

*Item non procedere quando nullus fuit ad executionem li-*  
*terarum Apostolicarum deuenit non citato possessore, ibidem*  
*num. 15*

*Narrativa libelli intelligenda est impugnatiue ad praten-*  
*tionem aduersarij, & magis attendenda est libelli conclusio, dec. 393.*  
*num. 4.*

*Narrativa non facti concursus coram Ordinario, & notifi-*  
*cationis persona approbata in concursu est plene & concluden-*  
*ter iustificanda, dec. 275. n. 5*

*Et sufficienter probata remanet ex implicita confessione ad-*  
*uersarij allegantis unionem, quæ vacationem, & concursum ex-*  
*cludit, ibid. n. 4*

*Narrativa quod in concursu quis furit præelectus si falsa*  
*deregitur gratia Apostolica inuari neque dec. 561. n. 34*

*Narrativa non est attendenda, sed potius conclusio supplica-*  
*tionis, siue memorialis, dec. 500. n. 51*

*Narrativa Papæ etiam in gratia ad instantiam partis ema-*  
*nata iustificatur ex se ipsa circa ea, quæ cum ipso Papa gesta*  
*fuerint quicquid sit circa ista, dec. 275. n. 7*

*Narrativa siue sit parua siue Papæ quando emanauit in*  
*gratia ad instantiam partis, nec respectu rem gestam cum ipso*  
*Papa non probat nisi aliunde iustificetur, dec. 280. n. 21*

*Narrativa presentationis in gratia Apostolica licet de tem-*  
*pore data non verificetur de style Dataria & Cancellaria non*  
*refert, an presentatio procedat, vel subsequatur gratiam cum*  
*sufficiat, quod ille fuit infra legitima tempora, decisio 396.*  
*num. 14*

*Ratio est, quia subsequens presentatio retrotrahitur ac si*  
*dum data præcessisset, ibid. n. 15*

*Perfection quando datum provisionis Apostolica præcisse*  
*mandatum parati ad presentandum, tunc enim operatur habi-*  
*litationem in preteriti termini ad quem fit retrotractio quod*  
*sufficit, ibid. num. 16*

# Index Rerum,

Narrativa presentationis in gratia Apostolica cum derogatione mediata vocum patronorum, licet tempore data verificetur, parum refert dummodo illa sequatur intra legitimam temporis, quod sufficiens de stylo Cancellariae, & Datariae, dec. 419. n. 1. & 3.

Et magis quando praefertur mandatum patronorum ad presentandum, ibid. num. 4.

Narrativa vocacionis conceptam de praeterito, quam de praesenti exigit probationes percutientes etiam tempus praesens, dec. 185. n. 2.

Narrativa valoris, quando plura concurrunt, arguitur vera, & ad via credendum animam Iudicio mouent a cuius arbitrio id plurimum pendet, dec. 536. n. 9.

Nati. conf. 574. n. 2. & 3. in quibus terminis loquatur, dec. 403. num. 6.

Naturalis sunt immutabilia, dec. 602. n. 12.

Natus & nasciturus. Nati nequam regulariter admittuntur in conditionalibus, & successibus, s. d. etiam nasciturus, dec. 493. num. 29.

Declara conclusionem non procedere quando fideicommissa rescriptis certis personis, tunc exstante, vel certam qualitatem habentes, non ex instanti operatur effectum, tunc admissio, tunc adstantium retractari non valet ex superuenienti alio non natiuitate nisi ex verbis testamenti contraria Testatorum voluntas appareat, ibidem num. 30.

Nauar. conf. 10. de offic. delegat. reprobat, dec. 149. num. 10.

Conf. 9. n. 10. de sent. excommunic. quo casu loquatur, dec. 587. num. 22.

Nautum. Solutio nauti probat quam frumenti quantitatem fuisse offertam, dec. 503. n. 6.

Nauti solutio pro tanta quantitate si apparet falsa, non potest deinde ad soluente impugnari, quod tanta quantitas fuerit soluta, ibidem num. 7.

Necessitas alienandi bona Ecclesiae, vide in verbo. Alienatio bonorum Ecclesiae.

Negatiua conuictanda est a testibus, dec. 506. n. 14.

Alias non dicitur probata, dec. 545. n. 13.

Conuicta dicitur sufficienter probata a teste informato, quamuis non subdat aliter fieri potuisse quin scierit, dec. 522. num. 16.

Negatiua dispensationis probanda est ab impetrante quando fuit narrata Papa, secus quando narratiua continet saluum ex quo sequitur incapacitas, quia tunc sequitur impetrantis iustificatio saluum narratum incapacitatis produciunt, dec. 360. num. 6.

Narratiua existentia bonorum liberorum praesumitur fauore possidentis bona fideicommissi data in dotem, nisi ex aduerso probetur existentia, dec. 18. num. 20. & vide, dec. 304. num. 6. 7. & 10.

Negatiua existentie mandati procurae expressi non probatur ex resolutione Archiepiscopi cui fieri posset per Nuncium, per Chirographum, aut literas missas, dec. 109. n. 7.

Negatiua existentia alicuius scripturae in Archivo probatur eo ipso, quod non reperitur adnotata in Inventario scripturarum eiusdem Archiepiscopi, dec. 146. n. 13.

Negatiua existentie probatio ne concludat sufficiens aliquid esse possibile, dec. 400. n. 18.

Negatiua expeditiouis literarum Apostolicarum super secunda supplicatione est plene, & concludenter probata ab allegante, dec. 479. n. 12.

Nec satis est, ad hunc effectum probare fuisse expeditas literas super prima supplicatione, ac in Iudicio super executione ipsius gratia principalis, & agitur de executione subrogationis gratiae, quod est iudicium auius, ibid. n. 13.

Negatiua expeditiouis literarum Apostolicarum ne probata remaneat sufficiens solapossibilitatis, ibid. n. 16.

Negatiua non produciunt Breuia, seu Rescripta delegatorum in alio probatur ex resolutione aliorum, dec. 171. n. 22.

Et illius prodellio deduci nequit ex eo, quod in monitorio praecipitur citatio, ut patet licet Apostolicum in forma Breui, quia hoc est simplex attestatio Notarii, cui non creditur, quamuis attestetur de die, mense, & anno Rescripti, ibid. n. 22.

Negatiua non vni recar sui ad Indices Latios, vide in verbo Recursus.

Negatiua non configuracionis mobilium non probatur ex vi eo teste deponente se non vidisse fieri configuracionem in alia stipulatione Infirmorum si contrarium apparet ex verbis Infirmi, dec. 616. n. 10.

Item negatiua non concluditur si Testis afferat se non vidisse ob breuitatem temporis quo inter fuit, ibid. n. 11.

Negatiua probatur ex diligentia facta ex inspectiōne aliorum, dec. 568. n. 26.

Negatiua, vix diligentia probatur nullum remanere debet locum, in quo res de qua agitur inquiri possit, dec. 400. numero 15.

Negatiua non probatur ex diligentia quando possibilitas in contrarium concurrat, ibid. n. 17.

Negatiua probata dicitur a testibus eam coarctantibus, remanendo sensum ab aliis, dec. 47. n. 3.

Negatiua, quod venter sui competat non dicitur probata pendente cognitiōe sortis alterius, dec. 398. n. 6.

Negatiua quod quis ante tale tempus non possederit coarctanda est a testibus, dec. 454. n. 7.

Negatiua quod descendentes alicuius non existant non est probanda, dum semel exiisse non constet quod tanquam falsi non praesumitur, dec. 251. n. 8.

Negatiua, quod quis non sit debitor communis arari, non probatur ex fide illius Secretarii, cum ex ea non coarctetur, quod non sit debitor in aliis libris, seu alibi, dec. 258. n. 18.

Fallit, quando est aduinculata, ibid. num. 26. & dec. 257. num. 17.

Negatiua debiti communis arari probatur ex sententia Camerae computarum in illa etiam fide Secretarii communis arari, dec. 238. n. 24.

Negatiua solutionis decimarum non probatur ex non descriptione reddituum decimarum, quia liber probat affirmatiuam nempe decimas bonorum ibidem descriptas spectare ad Parochum seu alium non autem negatiuam non pertinentem, dec. 386. num. 7.

Negatiua transmissiōis literarum ad Nundinas ex quibus probetur, dec. 74. n. 40.

Negatiua transmissiōis literarum Cambij, vide in verbo Cambium, & in verbo litera Cambij.

Negatiua valoris Beneficij probari nequit si non omnia bona beneficij fuerint articulata, dec. 86. n. 9.

Negatiua implicita confessio resultat ex pluribus simul iactis illis, dec. 561. n. 15.

Negligentia Abbatis non nocet Monasterio, dec. 599. num. 10.

Negligentia Cessionarij in exigendo, siue illius culpa in rogando tempus ad solvendum cedenti nocere non debet, dec. 518. num. 3.

Negligentia in exigendo decimas non nocet Ecclesiae, penes quam possessio radicaliter manet, itaue eius nomine peti possit manentis, dec. 86. n. 9.

Negligentia Mariti in exigendo dotem, vide in verbo Matrimonium, & in verbo Vxor.

Negligentia Procuratoris non nocet mulieri Loris, & Iudiciorum ignare, dec. 562. n. 12.

À Negligentia quando officialis excusari non valeat, dec. 646. num. 25.

Negotiare. Solutum negociandi non inducitur ex unica negotiacione, dec. 16. n. 14.

Nemo cogitur acquirere, licet reducat in fraudem creditorum, dec. 192. n. 30.

Nemo dat quod non habet, dec. 227. n. 10.

Nemo trahere potest nisi rem penes se retinuerit, ibid. n. 9.

Nemo

## & Materiaram.

Nemo presumitur iactare suum, decif. 74. num. 10. & dec. 512. num. 13.

Nepos equaliter succedit cum patris in bonis avia ab intestato defuncta, decif. 413. n. 5.

Non altera distinctio an nepos, & patruus descendat ex primo, vel secundo matrimonio, ibid. n. 6.

Nepos de iure novissimo debet ab avia institui, vel exheredari, si patre prout primo gradum successione ingressus est, & ab intestato non rumpitur, & nullum reddunt, decifio 471. num. 1.

Et hereditas deferitur ab intestato, ibid. n. 2.

Nepos non datur nisi si fuit ab avia in testamento prout, si deinde nascitur, nec ipse super numeris testamentum mutavit, an esset coniectura, quod si minus gravare voluerit fante clausula codicillari in eo apposta refertur per fideicommissum de eodem in eo scriptis, dec. 413. n. 19.

Declarat ex hoc nullum refutare gratiam, cum id procedere possit ex aliqua legitima causa, vel ex quo fuit scilicet per naturalitatem nepotis testamentum transiit, & sic opus non esse alia mutatione, sed quod nepos vna cum herede scriptis ab intestato succedit, ibid. n. 19.

Nepoti per auctorem competi inter duos quorum bonorum fuit morte Testatoris primum locum obinet, ibidem num. 8.

Nepoti ab intestato defuncto succedit avunculus proximioribus non extantibus, dec. 136. n. 1.

Nepotes appellatione filiorum regulariter non veniunt in fideicommissis ascendentiis, dec. 279. n. 12.

Amplius, ut nec minus veniant pronepotes, dec. 297. n. 14.

Regulariter non veniunt appellatione filiorum in fideicommissis, dec. 480. n. 25.

Eoque minus in fideicommissis transuersali, ibid. n. 24.

Præsertim, quando a Testatore fuit expressum nomen patris, ac tempore testamenti aderant filij nati, ibid. n. 25.

Nepotes appellatione filiorum non censentur vocari etiam si vocati sint in numero plurali, nisi probata fuerit existentia filiorum tempore testamenti, ibid. n. 26.

Item, nec vocati censentur ex degressu ad plures substitutiones gradus, & vocati filiorum in remissionis tempus, nisi aut coniectura concurrant, ibid. n. 27.

Item, nec ex quo vocati fuerint filij nascituri, nam de illa vocatione non suffragatur transuersalibus sed descendentiis, ibid. num. 28.

Nepotes appellatione filiorum veniunt in fideicommissis transuersali concurrentibus admodum, & quatenus coniectura inter alia ad hunc effectum præcipue compentur, decif. 348. num. 16.

Nepotes appellatione filiorum veniunt si Testator tempore testamenti unicum habens filium vocavit filios in numero plurali nascituros, quod per necessitatem intelligi debet de nepotibus ex proprio filio nascituro, ibid. n. 28.

Non autem de filiis a se suscipiendis dum debebat in etate vel sexagenaria, nisi quis ex peccato, aut cogitare de tristitia euenim mortis videretur, ibid. num. 30.

Nepotes non veniunt appellatione filiorum quando testator de filiis loquutus fuit de filiis, & nepotibus, decifio 236. numero 16.

Vel adiecit nomen patris, vel matris, aut dictiones denotantes immediatam generationem, ibid. n. 17.

Declarat n. 18. 19. & 20.

Nepotes succedunt aucto equaliter, dec. 574. n. 13.

Nepotes remissiones multo magis exclusi censentur si testator filias formavit propter masculos exclusi, dec. 11. n. 9.

Nepotes vocati censentur quando testator filios instituit substitutione simpliciter filios superuenientes, vel quando verbum Superuenientes restringit non potest ad filios heredes institutos, dec. 279. n. 13.

Secus vero, quando omnes fuerint filij instituti, tunc enim verbum Superuenientes censetur adiectum in rebus, & personis

filiorum superuenientium, & privatum quoad nepotes, ibidem num. 14.

Verbum enim filios superuenientes habet vim expressivam proprii nominis filiorum supra institutorum, ibid. num. 15.

Nepotes comprehensi censentur quando Testator ultra verbum filios superuenientes adiecit masculos, ne tale verbum reddatur superfluum, ibid. n. 16.

Nepotes vocati in fideicommissis universali censentur à particulari exclusi quando Testator prohibuit succedere in fideicommissis particularibus non omnes personas vocatas in universali, sed solum filios masculos dicto argumento à contrario sensu, ibid. num. 11.

Nepotes quando non concurrunt cum patris tanquam obtinentes primum locum successione succedunt ex propria persona in capita, non autem in stirpes, dec. 293. n. 3.

Et Cyn. in repetit. l. hac edictali, Contrarium sentiens loquitur in concursu cum patris, ibid. n. 4.

Nepotes dotata à patre in dubio presumuntur, decifio 41. num. 1.

Et dotata presumuntur de bonis propriis quamvis facultatem haberet dotandi, etiam de bonis ascendentiis nisi hoc expresserit, & dotem ad se venerit stipulatus fuerit, ibid. n. 4.

Nepotes a patre dotata non est, ibid. n. 13.

Dotanda est à patre in defectu bonorum ascendentiis, & illorum existentia probanda non est à possessore, decifio 473. num. 11.

Secus si bona patris, vel matris existentia tunc dotare non tenetur, ibid. n. 12.

Nepotes Testatoris si habitare nequeunt cum extraneis ad aliquam domum, ad quam in casu necessitatis vocatur, possunt implere officium Iudicis, ut earum honestati consulat, dec. 279. num. 16.

Nepotes si sunt exclusi in casu deficientie filiorum sine masculis, tunc nepotes sub dicta conditione. Non extantibus masculis comprehensi censentur, ibid. n. 27.

Declarat Conclusionem non procedere quando ex contextu Testamenti apparet Testatorem aliter disposuisse, ibid. n. 28.

Item non procedere quando diversam masculat ratio in conditione, & dispositione, etenim in conditione nepotes veniunt appellatione filiorum, quia agitur de excludendo substitutionem, ac in dispositione si nepotes comprehenderentur, adderetur gravamen paternis, & extenditur fideicommissum, quod est odiosum, ibid. n. 29.

Nobilis in adjudicatione Beneficij in concursu est præferendus, dec. 619. n. 5.

Nobilitas probata si sit respectu unius fratris, non requiritur, quod etiam alter sit nobilis, dec. 572. n. 1.

Ratio est, quia potest unus acquirere de novo nobilitatem, vel etiam civilitatem in loco, nec iura huiusmodi transuersalibus communia sunt, ibid. n. 2.

Nobilitas ascendentiis transmittitur cum sanguine ad descendentes, ibid. n. 9.

Nomen ad solum honorificentiam omni caret effectu, decif. 444. n. 16.

Nomen attendi debet, quo actum fuit, dec. 541. n. 10.

Nomen cessum, ut exigibile dicatur ob negligentiam cessum mari probandum est, quod antecessorem tale teneat, dec. 518. num. 16.

Nomen cessum, ut sit exigibile non satis est probare exigibilitatem de tempore cessum sed requiritur continuatio per aliquos annos stante promissione manentem creditum exigibile, ibid. num. 17.

Nomen Cimitiarum quid significet vide in verbo Cimitiarum.

Nomen debitoris promissum exigibile, si tale non est, statim contraria dicitur stipulatio contra promittentem, decifio 127. num. 7.

Nomen Emptoris, quando dicatur simulatum, vide in verbo Emptor.

# Index Rerum,

Et quando dicatur habere nudum nomen? vide in verbo Empior.

Nomen nudum caret omni effectu, decisio 135. n.9

Nomen Rectoris convenit etiam Vicario deputato ad nudum, dec. 316. n.15

Nomen unius ex Sociis si fuit in aliquo actu specialiter expressum ob preeminentiam persona, de alio vero Socii facta mentio sub nomine colectivo, ille sic nominatus censetur egisse tanquam unus ex Sociis, dec. 234. n.24

Nomina accipienda sunt in eo significata, quae secundum consuetudinem Regionis accipi solent, dec. 135. num. 4

Nomina officii Ecclesiastici de iure communi sonant in dignitatem praeterquam Archidiaconatus, & Archiepiscopatus, decisio 312. n.5

Nomina Debitorum si fuerint a ffoliatore vendita, & pretium receptum, tunc ad illius restitutionem ffoliator tenetur, dec. 180. n.44

Nomina debitorum distracta, & ad ffoliatorem spectantia eadem a ffoliatore restitui debent, dec. 618. n.3

Vel illorum pretium, quia perinde est, ac si ffoliator ab ipsis debitoribus exigisset, ibid. n.4

Et ex receptione pretij ex nominibus debitorum distractis, ex quo ffoliator fuit effectus locupletior, ideo ad restitutionem tenetur, ibid. n.5

Et est in potestate ffoliatori agere contra Nomina debitorum distracta quantum exstant, vel ad pretium receptum, ibidem num. 6

Amplia, quamvis eadem nomina per retrocessionem reddissent ad ffoliatorem, quia non ideo extincta sunt actio ex acta distraktionis, & receptionis pretij quassia ffoliato contra ffoliatorem, ibid. n.7

Ratio est, quia huiusmodi nomina debitorum non dicuntur esse apud ffoliatorem eo iure, quo prima erant, ibid. n.8

Nomina debitorum ex causa utilium plerumque sunt aerea, & inexistibilia, dec. 637. n.6

Nominatio ad Beneficium nondum Superiori exhibitam nihil operatur, & nemini ius acquirit, dec. 411. n.18

Nominatio facta a Rectore ad Capellaniam vacantem revocabilis est, ibid. n.11

Facta ante mortem nullum ius tribuit nominationi, ibidem num. 13

Nominatio Vicarii spectat ad eum penes quem cura habitualis residet, dec. 667. n.9.

Nominandi facultas si ultimo Emphyteuta competat, tunc si ab intestato decedit, nominatio non facta censetur nomine venientes ab intestato, dec. 611. n.2

Declarata conclusionem non procedere in Emphyteusi limitate concessa ad tertiam generationem, & in qua ius nominandi sub conditione expressa, vel tacita concepitur, hoc enim casu venientes ab intestato non censentur nominati, ibid. n. 3. & redditur ratio num. seqq.

Nominandi facultas concessa ultimo emphyteuta sub specialia conventionem, quod de nominatione conficeretur publicum Instrumentum: alia nominatio si nulla, intelligitur de vera, & dispositioni nominationis, ibid. n.7

Clausula. Si contingeret nominationem fieri, tanquam indebitis concepta referenda est ad omnem nominationem in Instrumento concessam demonstratque concessionem esse conditionalem, ibid. num. 8

Item contrahentes fuisse non de nominatione certa, sed de contingenti, & sic posse dari casum, in quo nominatio non fieret, quia hoc est de natura contingentiis, ibid. num.9

Nominandi ius competens de iure communi valde differt a iure nominandi competente ex Indulto, dec. 667. n.12

Nominandi ius competens de iure communi non venit appellatione iuris nominandi competentis ex Indulto, ibidem num. 13

Notarius Aduarius solet a Iudice deputari ad scribendum actus, dec. 91. n.15

Notarius Aduarius Curiae Episcopalis tenetur ad custodiam Scripturarum non autem Episcopus, dec. 160. n.12

Notarius Aduarius de productione creditur, dec. 610. n.13

Et regulariter fides praestanda est, dec. 159. n.7

Notarius compulsus si iura in Archivio ex sententia non

compulsat, tunc compulsatio facta ab alio non tenet, dec. 246. num. 9

Notarius compulsatus dicenti compulsum esse ex originali non creditur, ibid. n.16

Notarius ad rogandum si est inhabilis, tunc Instrumentum ab eo confectum remanet in terminis scriptura privata, dec. 23. num. 14

Notarius extendere potest clausulas externas iuxta formularium loci, licet eas addere ex integro non possit, dec. 158. num. 1

Notarius extendere potest clausulam Constituti sub clausula veritatis ubi ad eam confisendum, dec. 63. n.11

Notarius extendere potest clausulas ceteras alias, & talis extensionis standum est, dec. 214. n.17

Notarius extendere potest clausulas ceteras alias iuxta stylum Notariorum loci, quia non dicitur aliquid addere, sed voluntatem contrahentium sub clausulis ceteris immutatam explicare, dec. 343. n.8

Notarius standum est circa extensionem clausularum Instrumenti a se rogati, dec. 19. n.15

Et Clausula debet extendi iuxta stylum particularem Notarii rogati potius quam generalem aliorum Notariorum, ibid. num. 16

Et de tali stylo creditur illius assertioni ibid. n.17

Notarius postquam scripturas in officio productas alieni ex litigantibus accommodatur ad illorum exhibitionem iterum cogi non potest, dec. 407. n.2

Notarius tenetur ex Reformatione sc. me. Pauli V. sub Rubr. de Notar. Tribunal. Vrb. scripturas accommodatas infra annum recuperare, alias si pereant eius sumptibus reficere tenetur, ibid. num. 4

Notarius ad exhibitionem scripturarum vigore dile Reformationis non potest nisi via ordinaria contineri, ibid. num. 5. Contra n. 21. & 25

Notarius ad custodiam scripturarum tam ex dispositione Iuris communi, quam Reformationis sc. me. Pauli V. tenetur ad custodiam scripturarum in eius actis productarum, ibid. num. 6

Notarius si scripturas in actis productas accommodavit praesumitur fuisse restitutas dum ex intervallo iterum accommodantur: unum ex ad. scripturis, nam ex restitutione unius praesumitur restitutio aliarum, praesertim quando non constat Notarium pro recuperatione scripturarum accommodatarum, ut tenebatur villam adhibuisse diligentiam, ibid. n.15

Et de stylo Notarii scripturas accommodatas describere solet in Liberulo, nuncupato Accommodatarum, repertis a Commodatariis quietantia, & ibidem adnotare illarum restitutionem, ibidem num. 14

Et si Notarius librum non exhibet intrat praesumptio contra ipsum, quod ibi adnotata fuerit restitutio scripturarum accommodatarum, praesertim quando plures concurrunt praesumptiones, quae simul sumptae sufficiunt, ut Notarius cogi possit ad exhibitionem, ibid. n. 15

Notarius, ut teneatur ad exhibitionem scripturarum sufficit quod in eius actis fuerint productae, nam sibi imputet si negligens fuit ad illarum custodiam, dec. 407. n.16

Notario fuisse scripturas accommodatas restitutas probatur praesentibus, & c. melioribus, ibid. num. 17

Notarius, ut ad exhibitionem scripturarum in eius officio productarum non teneatur quid probare debeat, ibidem numero 18

Notarius potest etiam vigore Reformationis sc. me. Pauli V. sub Rubrica de Notariis s. 14. excusari, & non teneatur contineri, si aliquid ex facto suo, vel suorum tenetur restituta restituerit.

refutare, aut partibus referre, ibidem num. 23

Notarius regis iura in eum officio produci a commodare, si facta obligatione de reportando infra triennium, praesertim quando sit in actu productionis praestatum, decisio 431. num. 5

Notarius si sit in actu produci obligatus remitti ad liberam conscientiam, ibidem n. 10

Notarius si negligit cooperari et scripsit ad accommodatam tenetur reficere damnum ab altera parte possumus ob id scilicet scriparum, ibid. n. 11

Notarius si in margine testamenti aliquid scripsit, idque appropinquat et scilicet ante se de ordine Testatorum, decisi 608. num. 1

Notarius si apostollam in margine Testamenti adiectam in corpore Instrumenti reulit quando illud in mandum redegit excedit scilicet apostollam approbatio, ibid. num. 2

Notarius debet conficere Instrumentum de eo, quod tempore Instrumenti interuenire possit, & de quo ipse iustificari potest, decisio 656. num. 17

Declaro, & procedere quando verba Instrumenti sunt eiusdem Notarii, addito aliquo signo traditionis coram se, nec possunt inferri ad partem confessionem, secus si conuersos, ibidem num. 19. & 20.

Notarius non praesumitur supersse autenticum ab originali nisi suppreffo vultu, dec. 643. n. 8

Notarius si asserit talem decise de eius mandato procurari in alio talis asserio nullum facit ad praesumendum mandatum, & accedentibus aliis praesumptionibus plene probat, decisio 71. num. 10. & 11

Notarius heres Notarii demortui potest ex illius rogibus extrahere instrumentum eiusdem absque parte citatione, & tale Instrumentum dicitur in forma probati, dec. 210. n. 11. & 13. & dec. 413. n. 2

Et de hac materia, vide in verbo Instrumentum, & in verbo Sacrum Bononiae.

Notarius si ob negligentiam registrare omisit Instrumentum talis omisso veritas non detrahit, dec. 243. n. 7

Notarius si pulsato pro absente, vide in verbo Stipulatio.

Notarii signum positum in subsequenti Instrumento refertur etiam ad antecessores existens in eodem protobello, dec. 164. n. 5

Notarii obligatio de transportando scriptum non expirat si illas ita ad cuius favorem fuit facta obligatio accommodatam, nam sequuta restitutione dicta prima obligatio renouiscit, & ex ea Notarius conueniri potest, decisio 407. n. 19. & 20

Notarii Rogitus, vide in verbo Rogitus.

Notarii error etiam per coniecturas probari potest, dec. 127. num. 5

Notario attestanti de intimatione coram se, & testibus executi plena fides est adhibenda, dec. 78. n. 6

Notario attestanti Testes variasse non creditur, dec. 79. n. 15. & quando sicut eius enunciatum: vide in verbo Testes, & in verbo Iuramentum.

Notario attestanti de mandato procura in personam alterius non creditur quando principaliter dubitatur de mandato compromissa, dec. 195. n. 2

Notario attestanti de actu ab aliquo non creditur, dec. 306. num. 29

Notario attestanti de integra transportatione iurum realiter produciarum fides adhibenda est, dec. 449. n. 16

Sive attestationem faciat in dorso extractam, sive in scriptura separata, nam fides, qua Notario adhibetur fundatur in legalitate persone, ibid. n. 27

Notario attestanti de re ad eius officium spectante creditur, dec. 314. n. 2. & dec. 642. n. 1

Notario attestanti de eius deputatione ad extrahendum aliquod Instrumentum creditur, dec. 641. n. 2

Notario afferenti illa transportata esse integra non creditur si contrarium apparere de non integra transportatione, dec. 519. num. 11

De Notariis confutare debet, ut fides adhibetur scriptura confecta ab aliquo uti Notario, dec. 223. n. 18

Item necessaria est recognitio illius manus parte citata, praesertim postquam fuit iudicialiter opposita, ibidem num. 19. & 20

Notarii publici non Demaniales non possunt ex Constitutio Regis N. apostolica edita per Regem Ladislaum rogare Instrumenta, qua Baronem, cui Notarii subsunt, tangunt, dec. 23. num. 9

Et dicta Constitutio locum habet sine Instrumentum cante in vultatem, sine in damnum Baroni, ibid. n. 10. & decisio 91. num. 1

Amplius etiam si contractus sit celebratus cum Ecclesia, quia Constitutio non tangit contractum, sed tollit fidem instrumenti, quod est a contractu distinctum, decisio 23. numero 11. & dec. 91. num. 3

Item Constitutio generaliter inhabilitat personam Notarii, non autem locum liberatum Ecclesiae, & disponit de Notario subdito Regi, qui est laicus, & laicali auctoritate creatus, quicquid dicendum fuit Apostolica auctoritate creatus sit, dec. 23. n. 12. & 13. & dec. 91. n. 4

Item Constitutio emanavit ad emendas fraudes ex impressione, & vi, quae a Baronibus inferri possent Notarii subditis, dec. 55. n. 3

Item dicta Constitutio non intrat quies Instrumentum suis palam, & bona fide celebratum, quia tunc abest omnis suspicio fraudis, & impressio, ibid. n. 5

Item nec comprehendit rogatus Notarii, qui emanavit in executionem decreti Episcopi, quod est minime a Constitutione, ibid. num. 11. & 13

Item nec comprehendit obligationem pro exoneracione conscientia, non secus ac piam causam, ibid. n. 12

Declaro, ut in dec. 91. n. 7

Notarii in Cuiusdam Bononia possunt iuxta dispositionem decreti Legati abbreviare clausulas instrumentorum, quae sic abbreviata intelliguntur extensa, prout de verbo ad verbum in formulario descripte reperuntur, dec. 148. n. 2

Et contrahentes semper contraxisse censentur iuxta extensam clausularum contentarum in formulario Instrumentorum, dec. 158. n. 3

Notarii solent conficere plures abbreviaturas, dec. 643. num. 6

Notificatio superflua probatur ex relatione executoris, dec. 392. n. 1

Notorium inducitur ex actis iudicialibus, decisio 531. num. 7

Notorium sufficit, quod allegatur absque alia speciali cognitione, aut declaratione, ibid. n. 8

Notoria sufficit, quod allegatur absque alia probatione, dec. 149. n. 14

Notula fructuum a creditore perceptorum standum est, donec a debitore contrarium probetur, dec. 547. n. 18

Novalia dicuntur terra, quae alternatim feruntur, & novae quam consensum, aut sterilem, dec. 142. n. 11

Decima etiam Novalia debentur Ecclesiae Parochiali, dec. 312. num. 10

Novae Prouisio concedi non debet in praedictum iuris alteri medio tempore quiescit, dec. 134. n. 31

Novae Prouisio ut locum habeat sufficit vacatio Beneficii saltem de facto, dec. 435. n. 24

Novatio exingit premam obligationem, illamque transfundit in aliam speciem contractus, ut sit quando causa omnis contractus in alium convertitur, & transfunditur, dec. 281. n. 29

Novatio fit cum omnibus qualitatibus, & privilegiis prima obligationis, ibid. n. 30

Declaro conclusivum intelligi de aliis qualitatibus, quae aliam novam videntur ex dispositione legali, secus vero in his, quae videntur ea dispositione contrahentium in eadem debitorie manifesti, ibid. n. 31

# Index Rerum,

Novatio non dicitur indulgetur per transactionem cum preferentia iurium, decil. 316. num. 12

Præteritum quando transactio emanavit in executionem, & pro observantia contractus, ibid. n. 25

Novatio non censetur indulgetur ex subsensu pro maiori corroboracione iurium, ac precedentis obligacionis, decilio 367. num. 12

Novatio non dicitur extinctio prima obligacionis, sed suppletio, quando secunda circa modum solvendi prima plus continet, dec. 430. n. 17

Novatio non resultat ex sola dilacione debitori concessa ad solvendum, dec. 316. n. 24

Novata non censetur obligatio ad omnia damna per concessione dilacionis, decil. 333. n. 8

Novata quando censetur obligatio defuncti ex obligacione heredis nomine proprio, vide in verbo Hæres.

Novitius. Obligatio Novii etiam iurata facta infra duos menses ante professionem absque licentia Episcopi annullatur à Concilio Tridentino sess. 24. cap. 16. de Regular. dec. 662. num. 6

Nullitas contractus ex defectu decreti Iudicis suppletur ex illius interuentu, non tamen suppletur alia nullitates aliunde provenientes, decil. 61. n. 12

Nullitas contractus principalis insluit in clausulas accessorias, dec. 435. n. 2

Nullitas ex defectu citationis allegari nequit à tercio, decil. 648. n. 21

Nullitas ex defectu citationis vnius ex pluribus heredibus insluit etiam quoad citatos, quia omnium ius, ac interesse est communem, dec. 162. n. 4. & dec. 181. n. 3

Et ius dicitur communem quando quilibet in qualibet parte ius habet pro indiviso, ibid. n. 6

Nullitas quoad vnum ex lite consorsibus reddit processum nullum quoad alios habentes eandem causam defensionis, dec. 468. n. 14. & dec. 480. n. 8

Nullitas ex defectu Iurisdictionis ad evitandam reuocationem attentatorum opponi debet ante decretum reuocationis attentatorum, dec. 625. n. 12

Nullitas donationis ex quo fuit facta à minore, de qua nec ipse minor, dum vivit, nec eius successores opposuerunt nullitatem opponi potest à non habentibus causam à donante, decilio 305. n. 13

Nullitas ex aminis testium, vide in verbo. Examen testium. Nullitas Instrumenti insluit in omnes clausulas ibidem appositas, dec. 223. n. 1

Nullitas licet sit exclusiva iuris agentis opponi nequit à tercio possessore non precedente declaratione illius, cuius fauorem respiciunt, dec. 415. n. 3

Nullitas sententia resultat ex defectu citationis, qui insanabilis est, dec. 44. n. 2. & 3

Nullitas operatur, ut non possit parte opponente sententia confirmari, sed in primis super nullitate pronuciari, dec. 272. num. 1

Nullitas sententia resultat quonies non præcesserint libellus, litis contestatio, & servatio terminorum substantiæ, quæ omnia necessaria sunt in iudicio ordinario, ibid. n. 2

Nullitas sententia ex defectu mandati procuræ in eo, qui illam obtinuit, cessat si concurrat mandatum præsumptum resultans ex productione processus prima instantia, ibid. n. 19

Et de huiusmodi mandati procuræ præscriptio in quolibet alio necessaria est, ibid. n. 30

Nullitas sententia, siue decreti resultat ex defectu citationis vnius ex pluribus heredibus, præsertim quando in alio processu fuit nihil fieri, nisi ipso citato, dec. 181. n. 1

Nullitas prime sententia opponi debet coram secundo iudice ante servationem terminorum substantiæ, alias enim, si sententia est iusta postea à secundo Iudice confirmari, decilio 311. num. 2

Nullitas cituli in Summario possessorio non attenditur,

sed tantum modum factum possibile, dec. 128. n. 16

De Nullitate, seu viribus mandati procuræ obicere nequit, qui habet simile mandatum, dec. 347. n. 7

Item nec de nullitate exarum dare potest qui eodem modo fuerit exarum, ibid. n. 7

Nullitatem Iudicis allegans processum transportare tenetur, decilio 665. num. 12

Numeratio pecunie in impositione censu probatur ex assertioni Notarii emissæ in Instrumento impositionis, decilio 384. num. 1

Item probatur ex testibus deponentibus tempore impositionis censu vidisse magnum cumulum pecuniarum: Ex veritate prædictis nonneti talis præsumitur subsequens euentus numerationis à Notario affirmati, ibid. n. 2

Pecunia enim in alia impositionis censu, seu alterius contra-ctus deferuntur in sacculo indeque extrahuntur, & numerantur, ibid. num. 3

Item enumeratio probatur ex taciturnitate impostoris censu, qui nunquam ex hoc capite censum impugnavit, sed fructus libere persoluit, ibid. n. 4

Item enumeratio probatur ex tacita confessione accollatoris, qui accollendo censum videtur veritatem debiti agnovisse, ibidem num. 6

Amplia præscriptio, si fructus post accollationem per longissimum tempus persoluit, ex qua debiti agnitio resultat, ac vere numerationis, & validitatis censu præsumptio induci dicitur, ibid. n. 7. & 8

Testes super numeratione pecunie in alia impositionis censu examinati deponentes de præsentia pecunie, & se ad instrumentum referentes, de qua in instrumento censu, implicite numerationem affirmare censentur, ibid. n. 11

Numeratio pecunie in alia impositionis requisita à Bulla Piana ex pluribus simul iunctis committitur, decilio 598. numero 18

Numeratio pecuniarum in impositione censu requiritur à Constitutione Piana pro forma, qua ex præsentia creditur antecedentis adimpleta non dicitur, dec. 614. n. 4

Numeratio pecuniarum in impositione censu, quod interuenit, ex quibus probatur, dec. 617. n. 1

Numeratio pecuniarum non potest dici simulata quando constat de illarum præsentia tempore contractus, quod satis est contrahentes habuisse pro numeratis, dec. 384. n. 15

Numeratio pecuniarum multo receptarum regulariter probatur ex attestatione Notarii cui fides adhibenda est, dec. 399. num. 1

Numeratio pecuniarum mutuo receptarum regulariter non probatur ex confessione Abbatis in prædictum Monasterium, ibid. n. 2

Fallit concurrentibus adminiculis, & verisione pecuniarum in vilitatem Monasterii, ibid. n. 3

Numeratio vera non probatur quoties Notarius non attestatur de numeratione facta coram se, & testibus, & quod creduit pecunias ad se traxit, prout fieri solet, quando de reali numeratione rogatur, dec. 19. n. 2

Item nec probatur ex illis verbis dante, & solente, &c. si instrumentum incipit à confessione, ad quem dicta verba referuntur, ibid. n. 3

Item nec probatur ex illis verbis, habuit, & recepit, nam ubi præcedit partis confessio potuit Notarius scribere in tertio persona, quicquid si Notarius non attenta confessione dixisset, habuit, & recepit, ibid. n. 4

Item nec probatur ex instrumento receptionis, quando incipit à confessione ibi, confessus fui, &c. ad quam referuntur subsequencia verba dante, & solente, quia censetur appositam consequentiam confessionis, dec. 214. n. 2

Quamvis sequatur verbum habuisse, & recepit, quia est mere confessionale, ac deo constat geminationem verborum dante, & solente, &c. vis positum in dante confessionis eiusdem esse qualitatis, & per consequens geminatio nihil operatur, ibid. n. 3

Item

## & Materialium.

Item ad confessionem referuntur subsequencia verba, quia habuit, &c. non censetur prolata a consensu in prima persona, & scripta a Notario in testibus, & adiecta continuantur, & per modum articuli ipsius confessionis, cuius terminus non agitur, ibid. n. 4. & 5.

Nunciatio probatur, si Notarius dixit, quae habuit, &c. Item si dicit quia habuit, &c. hic enim verbum non est Notarii, sed partis, decil. 9. n. 5.

Præterea quando adijta verba præcedentia confessionalia confellus fuit, &c. tunc enim verbum habuit, sicut de iuramento, & continuantur ad dicta verba confessionalia, ad quae referendum est, ibid. n. 6. & 8.

Item numeratio probatur quando Notarius testatur de solutioe facta coram se, & testibus, quamvis inceptum a confessione, ibid. n. 9.

Declarata conclusionem procedere, quando Notarius similitudinem quæ habuit, & recepit in præsentia mei, & testium, &c. secus vero quando dixit continuantur ad partem confessionis, ibid. n. 10.

Verbum in præsentia quando est possum in medio inter verba confessionalia non potest intelligi nisi de confessione, & a. d. in parte hoc est quod in præsentia Notarii, & testium suis facta confessio, non autem numeratio pecuniarum, ibid. n. 11. & dec. 12. n. 15.

Nec refert, an confessio concepta sit per verba de præterito, vel de presenti, ibid. n. 16.

Numeratio vera probatur ex illis verbis hic in præsentia, &c. quamvis Instrumentum incipiat a confessione, ibid. n. 7.

Declarata conclusionem procedere quando oratio incipit a confessione, sed non desinit in confessionem, secus vero in casu contrarii, ibid. n. 8.

Ratio diversitatis est, quia primo casu verba hic in præsentia non resfringuntur a confessione subsequenti, & possunt in illius depositione, quæ ratio cessat in secundo casu, quando eadem verba posita sunt in medio inter verba confessionalia, tunc enim declarantur, & resfringuntur a primis, & ultimis verbis, loquentibus de confessione, ibid. n. 9.

Non numeratur Offertum a solutione, dec. 50. n. 13.

Numerus pluralis uno non est contentus, decisione 177. num. 5.

Inter numerum singularem, & pluralem nullum adeffertur, quando clara est voluntas testatoris, decilio 621. num. 23.

Numerus patronorum non debet calculari in abstracto, sed totum tantum, qui actu presentant, dec. 420. n. 4.

Nuncios. Relationi Nuncios seu Cursores fides adhibenda est, dec. 169. n. 15. & dec. 289. n. 16.

Nancy Hispaniarum provisionem impugnant, ex quo Beneficium excedit summam 24. debet probare excessum valoris per detentum, dec. 213. n. 11.

Amplia quamvis impugnatio includat in dantis, ibidem num. 12.

Nundine. Completis nundinis quare liber nuncupatus Sontafaccio di fiera probet? dec. 481. n. 1. & 2.

Nundinus esse completus, & Scuria acta, ac Balancia singularum Banchariorum rite processisse idem est, ibidem num. 3.

Nuptiz. Casus futurarum nuptiarum ex statu presenti extorquari non potest, dec. 5. n. 25.

Alimenta Nervi quando sunt præstanda à Socero, vide in tercio Alimenta, & in verbo Socer.

### O

Obedientia quem quis tenetur alicui prestare probanda est ab illo, qui illam præstendit, dec. 421. n. 11.

Obedientia non potest contra Episcopum præscribi, quando in præscribente concurrat titulus exemptionis, ibidem num. 10.

Obiectiva materia dicitur quælibet res ad privationem beneficii, vel saltem sup. obiectum, dec. 225. n. 14.

Obiectiva non dicitur materia, quia in locis suis dicitur ibid. num. 15.

Obiectiva materia requiritur concludente probatione, ibidem num. 16. & dec. 393. n. 5.

Obiectiva, an, & quando dicantur articuli? vide in verbo Articuli.

Obitus alicuius præcisio dicitur alio tempore probatur ex fide Parochi, ne non ex confessione adversarii, ac etiam ex testibus, decil. 128. n. 12. & dec. 465. n. 2.

Item probatur ex fide Parochi formiter extracta, dec. 143. num. 1. & dec. 147. n. 1. & dec. 402. n. 4.

Item probatur ex testibus, dec. 187. n. 3. insuper etiam adimonialis, dec. 151. n. 6.

Et quando testis adversatur fidei Parochi circa tempus mortis, tunc reducendus sunt ad concordiam, dec. 247. n. 4.

Obitus alicuius in eo-10 mense probatur ex libro Parochi, dec. 645. n. 1.

Obitus alicuius præsumitur stante lapsu centum annorum, dec. 402. n. 3.

Obitus defuncti in possessione beneficii probatur ex testibus, dec. 146. n. 4.

Obitus gravatus sine filio civiliter probatur per ingressum, & professionem emissam in Religione Capucinorum incapaces bonorum, dec. 345. n. 7.

Quia mors civilis æquiparatur morti naturali, & eundem operatur effectum, ibid. n. 7.

Obitus gravatus sine filio de iure præsumitur, ibid. n. 9.

Obitus investituræ de aliqua emphyteusi probatur ex lapsu centum & plurimum annorum, dec. 402. n. 3.

Obitus seu deficientia vocatorum in aliqua generatione probatur ex libro mortuorum, præsumitur quando ex aduerso non probatur aliter in dicta generatione extitisse, ibid. n. 5.

Obitus regulariter probatur ex fide parochi formiter extracta, dec. 431. n. 1.

Amplia etiam ad effectum reservationis, ibid. num. 2.

Obitus resignatus intra 20. dies ex quibus probatur? decil. 128. n. 6.

Obitus resignatus intra 20. dies sufficit, quod probetur, adhuc ut locum habeat Regula de 20. non autem necesse est, quod probetur infirmitas tempore resignationis, dec. 164. n. 14.

Obitus resignatus si sequatur intra 20. dies tunc cessatio facta est nulla & irrita ex dispositione Regulæ Cancellariæ de 20. dec. 351. n. 16.

Et quando Regula locum habeat? ibid. n. 27. & seq.

Oblatio etiam verbalis, creditor recusante recipere operatur effectum vere satisfactionis, dec. 122. n. 12.

Oblatio facta ab emphyteuta de faciendo omne id quod de iure facere tenetur, antequam ad effectum, ut deinde admittatur ad purgationem moræ? dec. 485. n. 31. & 32.

Oblatio parenda verbatum non sufficit ubi factum aliquod possumus requiritur, dec. 78. n. 9.

Oblatio de parendo non sufficit ad evitandum declaratorium sed ulterius adhiberi debent: omnes diligenter de remouendis impedimentis, ut paritior locus sit, dec. 383. n. 7.

Oblatio in deliberatione. Oblationes recipi possunt etiam post terminum re integræ, dec. 22. n. 8.

Nec regulariter alia citatio debitoris in deliberatione huius novo oblato faciendæ requiritur, ibid. num. 9.

Requiritur tamen quando in ea debitor latus, seu latus potest, ibid. nu. 10.

Et latus debitoris consideratur si constat fuisse deliberata bona in executione non capta, ibid. n. 11.

Oblatores tres ad minus requiruntur ad validitatem sublationis, dec. 95. n. 25. & dec. 142. n. 4.

Obligatio alicuius immunitas de solvendo debuit intelligi debet de his, de quibus constat per veras, & legitimas probationes, decilio 9. n. 22.

# Index Rerum,

Obligatio ad emenda damna non censetur per concessionem dilatorum mutata, decisio 333. n. 8

Obligatio ad damna & interese succedit quoties obligatus ad non saluum contrahens etiam si factum substat, decil. 369. n. 5. & 7

Et contrauentum quando dicatur commissi, ibid. n. 6

Obligatio adimplenda est nedum a promissore, sed etiam ab heredibus, dec. 490. n. 5

Obligatio alternatiue concepta soluendi in bonis, vel fructibus, licet sit debitorum, tamen dicitur remissa ob moram in eligendo post litem contestatam, & persecutam vsque ad sententiam, dec. 388. n. 29

Et si fructus sunt consumpti, tunc intra obligatio soluendi illorum perit in pecunia, ibid. n. 30

Obligatio Corretorum debendi una est, & indiuidua, decisio 306. num. 37

Obligatio Corretorum per solutionem in certam causam extinta remanet, ibid. n. 46

Obligatio Corretorum per solutionem extinta reuocari nequit ibid. n. 47.

Obligatio Canonorum cavendi Evangelium in quibusdam seminariis Ecclesie ex quibus probetur? decil. 522. nu. 6. & sequent.

Obligatio correptiua ex quibus verbis resultat? decil. 636. num. 2

Obligatio quando dicatur correptiua? decisio. 23. nu. 17

Obligatio de soluendo aliquam summam quatenus de iure debetur condicionalis est, decil. 89. n. 1

Obligatio dotandi ex bonis fideicommissi cum firmetur originaliter in persona fideicommissarii, qui si viueret dotare teneretur, & cum inheret bonis trans successum in vocator, decil. 136. n. 16

Obligatio de liberando censum vide in verbo Censui, & in verbo liberatio, & in verbo promissio.

Obligatio de aliquo adimplendo adimplemento non sequens dicitur commissi stipulatio in eum casum concepta, decisio 291. num. 2

Obligatio de conferendo aliquem indemnem cum supposito quod teneatur de cessione redditus inefficax si erronea detegatur, dec. 443. n. 31

Praeteritum quando obligatio non est purpurea, sed condicionalis quatenus teneatur prout de iure, ibid. n. 32

Obligatio de soluendo debita alicuius quando est correptiua ad traditionem mobilium, non probata traditione, ex ea agi nequit, dec. 636. n. 1

Obligatio est stricte intelligenda, sed patitur extensionem de re ad rem nec de persona ad personam, vel de casu ad casum, decisio 5. n. 17

Obligatio extinguatur solutione, dec. 26. n. 1

Obligatio efficax resultat ex libero contrahentium consensu aliquid faciendi, & adimplendi, dec. 490. n. 4

Obligatio Ecclesie habet implicitum statum validitatis, donec Ecclesia aliter declaret, dec. 599. n. 19

Obligatio facta a nuncio etiam iurata infra duos menses ante professionem absque licentia Episcopi annullatur à Concilio Tridentino (cell. 24. de regular. cap. 16. dec. 662. n. 6

Obligatio facta nominatim de casu impossibili non valet, dec. 5. num. 16

Obligatio defuncti afficit etiam heredem, dec. 540. n. 1

Obligatio favore absentis nemine pro eo stipulante nulla est, dec. 89. n. 5

Obligatio fideiussoris pro administratore includit restrictionem relictam non secus ac ipse administrator promississet, dec. 306. n. 1

Obligatio fideiussoris sub certa forma concepta, a non seruata non tenet, ibid. n. 4

Obligatio fideiussoris an porrigatur ad casum culpa principalis debitoris ex qua possit committi, dec. 646. numero 5. & seqq.

Obligatio fideiussoris restringi debet ad ea, quae ratione officij, pro quo fideiussus assumptus ad illud officium facere tenebatur, ibid. n. 12

Itaut obligatio fideiussoris non extendatur ad aliud vel per accidens cum eodem officio conuenit, ibid. n. 13

Amplia quatuor officium, pro quo facta fideiussio aliquam praestitit, et errando occasione, ibid. n. 14

Obligatio filij familias ut subsineatur copulatiue requiritur, quod seorsum a patre habuit, ac publice per patrem familiam habebatur, dec. 568. n. 5

Obligatio filij familias, quando educitur ex statu Vrbis, tunc sufficit pro illius validitate quod filius familias publice pro patre familias habeatur, ac seorsum a patre habuit, non attento, an creditor pro maiori cautela retentionis fieri curauerit, ibid. n. 10

Obligatio filij familias subsineatur si constet pecuniam acceptam versam fuisse in emptione mercium ad quas pater tenebatur, ibid. n. 14

Et versio ex quibus probetur, ibid. n. 15. & seqq.

Obligatio filij familias pro mercedibus non subsineatur, nisi ad limites necessitatis, & ex quibus constet limites non fuisse excessus, ibid. n. 18. & 19

Obligatio filij familias, ut subsineatur sufficit quod ipse mortuo patre debita contraria vimentis patre se soluerunt serio, & cum deliberatione declarauerit, ibid. n. 27

Obligatio heredis Beneficiatus nomine proprio non inducit mutationem obligatorum defuncti nec ipse heres censetur voluisse renunciare beneficio Inventarij, dec. 430. n. 7. Contra nu. 16. 17. & 20

Et obligatio bonorum heredis nihil aliud operatur, nisi facultatem excoquendi etiam in bonis propriis heredis pro quanto est in hereditate, & non ultra, ibid. n. 8

Declarata conclusionem procedere in terminis simplicis promissionis heredis nomine proprio, secum quando ex concessuris constat voluisse uti beneficio Inventarij, sed ultra vires hereditarias se obligasse, & ex quibus huiusmodi obligatio resultat, ibid. n. 10. & seqq. Reliqua vide in verbo Hæres.

Obligatio iuxta formam alicuius decreti includit omnia quae in decreto continentur, dec. 409. n. 5

Obligatio in forma Ritus praesertim in ventre executionem, dec. 557. n. 1

Et pactum immediate post formam Ritus, quod fiat executio in persona & bonis, an sit independenter, & de perse, an constituitur, decil. 537. num. 2. & seqq. ubi contraria opiniones refringuntur.

Obligatio in forma Ritus operatur, ut obligatus possit infra quindenam suas exceptiones opponere, ibid. n. 9

Obligatio in suum non inducitur ex alio bono facultatiuis, dec. 543. n. 8

Declarata non procedere quando concurrat fauor Ecclesie & pietas causa, ibid. n. 9

Obligatio indefinita de dotando intelligitur in pecunia numerata, dec. 588. n. 18

Obligatio mariti nomine Vxoris cum promissione de rato, per praedeceffum eiusdem mariti, & transfum vxoris ad secundas nuptias expirat, dec. 5. n. 7

Obligatio mariti si est correptiua ad dotem receptam, non dos presumitur causa finalis obligationis, & tandem duras obligatio, quando dos manet penes maritum, vel eius heredem, ibid. n. 10. & 21

Obligatio mulieris in Statu Urbis absque Ducis licentia non tenet, dec. 559. n. 26

Obligatio minoris sine solemnitatibus nec civilis, nec naturalis inducitur, dec. 200. n. 5

Obligatio maioris iuramento valet absque solemnitatibus iuris civilis, dec. 229. n. 3

In obligatione minoris fauor mulieris non solum necessarius solemnitates, quia tunc privilegia conuassantur, ibidem numero 4

## & Materialium.

Ex eo tunc si praestet causa malitiae, quae pecunias dotales doli minoris, & sic in dano d. ei potest. ibid. num. 5. Declara-  
num. 31.

Obligatio minoris cessante f. unde contrahitur auctor, & exactionem meretur in v. m. de clar. animi p. 12. falli de solucio-  
generaliter debita prius contraria, dec. 368. n. 3.

Quoniam igitur conciliatur cum distinctione praesam-  
plum fraudis necesse, ibid. num. 29.

Obligatio minoris f. f. l. l. minoris reposita a statu V. r. b. & consuetudine Marchia nulla est, dec. 388. n. 1.

In obligatione minoris ex causa doli necessaria non sunt solem-  
nitates iustitiae, quia hoc causa repugnat necessaria, ibidem  
num. 17.

Obligatio naturalis ubi viget repetitionem soluti tanquam  
indebiti impedit, decisio 306. n. 3.

Obligatio iuratur de transportando scripturas non expirat, si  
illa ad eius favorem sit facta obligatio accommodavit, nam  
figuratam restitutione illa prima obligatio requiritur, &  
et Notarius conveniri potest, dec. 407. n. 19. & 20.

Obligatio prima quamvis sit novata per secundam si secunda  
est conditionalis agit requirit ex prima ante eventum conditionis,  
alias competi exceptio ex condicione apposta in secunda, dec.  
34. num. 6.

Obligatio prima per nonationem extinguitur, & transfundi-  
tur in aliam speciem contractus, ut sit quando causa vnius con-  
tractus in alium convertitur & transfunditur, dec. 231. n. 19.

In obligatione novante censetur repetita qualitates, & privile-  
gia prime obligationis, ibid. num. 30.

Declara conclusionem intelligi de qualitatibus, quae actioni no-  
vatant ex dispositione legalis, secus vero in his, quae inveniunt  
ex dispositione contrahentium in odium debitoris morosi, ibid.  
num. 31.

Obligatio personalis non sequitur singularem successorem,  
decisio 288. n. 1.

Obligatio pro exoneratione conscientiae, non secus ac pia cau-  
sa non comprehenditur sub generali prohibitione, dec. 355. nu-  
mero 12.

Obligatio quando est pura liberatio quoque pura esse debet,  
dec. 32. n. 3.

Obligatio sola non operatur patrimonij diminutionem, nisi  
sequatur solutio, dec. 606. n. 14.

Obligatio solvendi Landemium non congruit contractui loca-  
tionis, decisio 517. n. 17.

Obligatio uxoris erga virum restringitur ad debitum car-  
nis, & alias operas, ac obsequia matrimonialia, decisio 352.  
num. 11.

Sub obligatione generali de exigendo, & rationem reddendo  
de moribus exigendis quam veniant, dec. 135. n. 28.

In obligationibus falli ex ratuareis sequitur obligatio ad in-  
teresse, dec. 303. n. 3.

In obligationibus falli promissor condemnari non debet copu-  
lative ad fallum, & ad interesse, quando fallum praestari non po-  
test, decisio 407. n. 1. Declara, n. 9. & seqq.

Obligatio cameralis continet implicite Iuramentum de ob-  
servando contenta in eadem obligatione, dec. 200. n. 30.

Inter tale Iuramentum non addit rebus Iuramento explicite in  
Instrumento contentum nec imperat aliud vinculum diversum ab  
eo, quod est expressum, ibid. n. 11.

Iuramentum implicite contentum in obligatione Camerali  
non est corporale talis scripturae, sed verbale, ibidem nu-  
mero 39.

Obligatio Cameralis de stylo non extenditur cum Iuramento,  
si Iuramentum ibi non est, ibid. n. 40.

Obligatio Cameralis continet hypothecam omnium bonorum  
dec. 311. n. 8. & dec. 321. num. 4. & dec. 336. num. 4. & dec. 415.  
num. 4.

Item continet stipulationem pro omnibus quorum, inter-  
est, & haec autem stipulatio non intelligitur de habentibus interesse  
secundario, decisio 321. n. 7.

Est stipulatio inherens obligationi Camerali, prodest omnibus  
causis habentibus de tempore stipulationis a personis in Instru-  
mento nominatis, ibid. n. 11.

Obligatio Cameralis de stylo naturalis transiit ad heredes, dec.  
490. num. 8.

Obligatio Cameralis cum sit accessoria, non auget firmitatem  
contractus in se contractus sed solum fori ut stringit respectu exe-  
cutionis, dec. 100. n. 32.

Obligatio Cameralis includit etiam obligationem ad damna,  
& interesse, dec. 303. num. 3. & dec. 313. num. 10. & dec. 336. num. 3. &  
dec. 339. n. 1. & dec. 369. n. 4.

Nec sunt probanda requisita Castrensi. in l. 3. ff. eo quod  
cert. loc. quia procedunt in illo, qui petiit usuras, tanquam lu-  
crum cessans, sed quando petuntur usurae ratione damni emer-  
gentis in vim specialis conventionis, dec. 333. n. 11.

Obligatio Cameralis non resultat ex illis verbis, se & om-  
nia eius bona submisit rigoribus, & sequestrationibus Cur-  
iae Apostolicae, nam illa solum imperant, quod debitor se sub-  
misit Iurisdictioni A. C. non autem voluit in forma Camera se  
obligare, dec. 379. n. 29.

Obligatio Cameralis paratam habet executionem, dec. 306.  
n. 24. & dec. 493. n. 1. & dec. 568. n. 2. dec. 646. n. 1.

Obligatio Cameralis, quando adest in fine Instrumenti, tunc  
est executioni demandanda pro omnibus contentis in Instru-  
mento, dec. 330. n. 4.

Obligatio Cameralis executio retardatur per exceptionem  
simulationis incontinenti probatam, dec. 49. n. 1.

Secus vero si exceptio est turbida, dec. 85. n. 19.

Item nec retardatur ex praesentibus ex adverso oppositis in-  
continenti non iustificatis, dec. 166. n. 6.

Obligatio Cameralis executio, ut retardetur per exceptio-  
nem simulationis illa debet esse omnino clara, ibid. n. 15.

Obligatio Cameralis executio non retardatur per excep-  
tionem requirentem alioquin indaginem, dec. 196. n. 29.

Fallit quando eadem exceptio oritur ex ventre eiusdem Instru-  
menti, tunc executionem obligatio Cameralis retardat, ibid.  
num. 30.

In Iudicio obligationis Cameralis sufficit, quod exceptio usu-  
aria praestituta sit turbida ne admittatur, dec. 166. n. 18.

In statu Ecclesiastico omnes fere contractus stipulantur sub  
obligatione Camerali, decisio 200. n. 42.

Obligatus ad reddendam rationem tenetur etiam de exa-  
ctis ab alio, de cuius ordine eum exigisse videatur, qui per alium  
exegit, dec. 135. n. 1.

Sive alium ad exigendum proposuerit expresse, sive tacite,  
quicquid dicendum esset circumscripto ordine, sine mandato,  
ibid. n. 1. & 3.

Obligatus ad custodiam scripturarum liberatur probando  
casum amissionis absque eius culpa, dec. 178. numer. 7. &  
dec. 227. num. 1.

Obligatus ad faciendum aliquod inuestimentum, in investi-  
mento non sequitur tenetur ad fructus, qui ex inuestimento per-  
cepti fuissent, tanquam damna, & interesse, dec. 303. n. 2.

Præsertim quando praemissio de inuestiendo continet obligatio-  
nem Cameralem, qua includit etiam obligationem ad dam-  
na, & interesse, ibid. n. 3.

Neque ad hunc effectum probanda sunt requisita Pauli Ca-  
strensi. in l. 3. ff. de eo quod cert. loc. sed sufficit ad iussu  
genitum occasiones iniuriendi, & quo casu illa requisita  
exigantur, ibid. n. 4.

Obligatus ad non fallum si contravenit succedit obligatio  
ad damna, & interesse, etiam fallum subsistat, decisio 369.  
num. 5. & 7.

Et contravenio quando dicatur commissa ibid. n. 6.

Obligatus aliquam rem consignare praesentitur eam con-  
signasse ad firmam usque obligationis, dec. 423. n. 7.

Obligatus alternativè ad praestandum bona, vel pecunias  
non potest condemnari ad solutionem pecuniarum, decisio 389.  
num. 12.

# Index Rerum,

Obligatus aliquem indemnem releuare curare nequit reclamationem si etiam in iudicio passus est utile condemnetur, dec. 446. n. 20

Obligatus de emissione sortis principalis Consensum tantum, non tenetur ad finem emittens, & sic ultra conuena, decisio 156. num. 9

Obligatus in forma Camere aliquod pradium restituere, si illud non restituit potest agere in concedi immisso, decisio 391. numero 13

Obligatus in forma Ritus potest infra quindenam suam exceptiones opponere, dec. 557. n. 9

Oblitio ad effectum amittenda possessione excluditur si cuiuslibet possidens erit in iudicio, dec. 69. n. 25

Oblitus lapsus decem annorum inducitur, quando possessio fuit per alium interuensa, & occupata, decisio 386. n. 6

Oblitus lapsus temporis in facto proprio non presumitur, dec. 471. n. 12

Obreptio executionem gratis suspendit, dec. 553. n. 1

Obreptio gratiam ipso iure nullam reddit, dec. 558. n. 16

Obreptio inperpetuum licet non vitiet acceptationem, vitiat tamen praesentem, dec. 479. n. 1

Obreptio uelut omnis interpretatio sumenda est, dec. 472. n. 5

Obreptione exceptio apta est ad retardandam executionem gratis subrogationis, & quodcumque aliud iudicium executionis, dec. 479. n. 3

Et quando est turbida non est apta ad retardandam executionem gratis subrogationis, ibid. n. 18

Quando est turbida reuocatur ad petitorium, & interim manentem est possessor beneficii, dec. 461. n. 4

Obligatoria ad inducendam praesumptionem confirmationis, seu beneplaciti Apostolici non sufficit, quod praesumptum probetur, sed requiritur probatio certa, dec. 295. n. 11

Obligatoria attendi debet pro declaratione contractus, quantum intellectus desumptus ex obseruantia proprietatis uerborum non sit conformis, dec. 64. n. 19

Obligatoria attendenda est pro declaratione voluntatis Testatoris, dec. 602. n. 47

Obligatoria alicuius constitutionis elicitur eo ipso quod est inserta in volumine aliarum usque receptarum, dec. 647. n. 8

Obligatoria Constitutionis in aliquibus in ea contentis omnino approbationem includit, ibid. n. 10

Obligatoria contra Constitutionem emanatam ob publicam utilitatem non debet attendi, cui non potest priuatus directus, vel indirectus contrarietate, dec. 23. n. 16

Obligatoria contractus omnem suspicionem elidit, & scripserit etiam infirmis, & minus authentice fidem praestat, dec. 29. n. 16

Obligatoria concordia inter Episcopum, & Abbatissimum ex quibus altibus resultat, dec. 295. n. 9. 10. 13. & 15

Obligatoria concordia ipso plurimum annorum non destruitur per aliquos alios contrarios reuocem gestos, ibidem numero 13

Obligatoria contraria non inducitur ex altibus gestis lite pendente, ibid. n. 24

Actus positus ex quibus obseruantia resultat aduicem adinuicem, ibid. n. 23

Obligatoria datuor scripturae etiam infirmis, dec. 133. n. 4 & dec. 400. n. 9 & dec. 622. n. 11

Obligatoria declaratur, quid fuerit in transactione comprehensum, dec. 267. n. 15

Item declaratur in concessione emphyteusis Ecclesiasticae essentiae comprehensio extraneas, dec. 483. num. 7. & vide num. 40. & 41

Item declaratur quid fuerit in contrahentium a principio, dec. 660. n. 18

Obligatoria est optima interpretatio cuiuslibet legis, siue dispositio, dec. 73. n. 9

Obligatoria etiam ex unico altu desumpta bene declaratur

dispositionem dubiam, decisio 144. num. 17

Obligatoria ex non f. lio non f. lio ac ex f. lio resultat, dec. 6. n. 18

Obligatoria fundationis proxima attendenda est, nisi constet de euaria obseruantia legum praescripta, dec. 396. num. 16. & 7

Obligatoria in dubio bene declarat separationem rei unius, siue addita eorum fideicommissi ab ipso fideicommissi, dec. 105. n. 13

Obligatoria nisi in iura 40. annos non dicitur remota, sed proxima, dec. 95. 17

Item scilicet quando ex aduerso non docetur de aliquo altu contrarium, ibid. n. 3

Obligatoria interpretatur etiam ex altibus remotis inducitur, & in casu indubio non constat de antea contraria, dec. 38. n. 11

Obligatoria interpretatur non habet locum, ubi uerba dispositionis sunt clara, dec. 396. n. 25

Obligatoria interpretatur attendi, ac praeuolere debet, quantum intellectus datus sit de uerbo duntaxat uerba aperte non repugnent, dec. 668. n. 7

Obligatoria locorum uiciorum multum attenditur in materia de marum, dec. 48. n. 24

Obligatoria longissimi temporis nedum deferunt pro interpretatione statutorum, vel consuetumque dispositionis, sed vim habet, ac praescriptionem inducit, dec. 443. n. 9

Obligatoria longum declarat, quod contrabentes senserint, quatenus uerba essent dubia, dec. 64. n. 18

Obligatoria longi temporis in re duntaxat cultum reuolvente obligationem nedum probat, sed fauore Ecclesiae quatenus opus sit ex integro illam inducit, dec. 32. n. 17

Et sufficit ad hunc effectum obseruantia decem annorum, etiam si dentur aliqui altus contrarij, qui non sunt attendendi, si dederint causam liti ibid. n. 18. & 20

Obligatoria multum operatur ad interpretandam voluntatem Testatoris, dec. 661. n. 3

Obligatoria negatiua ex quibus resultare non dicitur? dec. 667. n. 36

Obligatoria non uniformis attendi non debet, decisio 281. num. 46

Obligatoria plurimum attenditur ad eliciendam coniecturam successus uocationis filij post Patrem, si filius permixta Patrem solum possideret omnia bona hereditaria, dec. 274. n. 33

Item plurimum attenditur pro interpretatione uerborum Testatoris, dec. 351. n. 14

Obligatoria probata in parte praesumitur etiam in reliquis in eadem concordia contentis, quae similis sunt cum his, quae probantur obseruata, dec. 295. n. 16

Obligatoria particularis semper attendi debet, decisio 452. num. 22

Obligatoria quando est clara non attenditur, praesertim inconcursu obseruantia contraria, dec. 280. n. 12. & 35

Obligatoria reuocationis fideicommissi non datur sine certa sententia illius, nec etiam animus obseruandi, & interpretandi datur, dec. 7. n. 24

Obligatoria subsecuta bene declarat litem uniuersale decimandi fuisse in iudicio deducit, si deinde decima altorum fructuum fuerint deducta ad decem, dec. 104. n. 8

Obligatoria subsecuta bene omnia a contrahentibus gesta declarat, dec. 111. n. 10

Obligatoria subsecuta declarat quomodo Patroni consensu fuerit unum beneficium patronatus ab initio praestitum, decisio 381. num. 16

Obligatoria subsecuta declarat, quid fuerit in dispositione comprehensum, dec. 610. n. 43

Obligatoria siue effectus donationis etiam remota attenditur, quando non constat altum in eodem tempore possessionem donationis, dec. 422. n. 6

Obligatoria sollicitudinem attendi debet ad descendendum quatenus

quantum moneta fuerit in obligatione, decilio 950. num. 15  
Tamen si observantia est dabitur, & agnovit non attenditur, ibid. n. 16

Observantia sine effectu concordia in aliqua parte arguit effectuationem in reliquis in ea contentis, decilio 167. n. 11

Observantia 30. vel 40. annorum ultra tempus lapsam revocatur, ut in vicario confirmant donationem Iurisperonatus, mandatum Episcopi presuntur, decilio 277. n. 7

Observantia 30. vel 40. annorum inducit presumptionem reformacionis Apostolica, decilio 235. n. 5

Obtentia. N. alior obtentorum, vid. in verbo Valor obtentorum

De obtentis ubi est facienda mentio iuris est, quod fiat de quocunque iudicio beneficio, decilio 467. n. 27

Obtinentes plura beneficia, quae sunt ad sustentationem sufficientem, vel alias incompatibilia non potest absque dispensatione Apostolica providere de alio incompatibili, quia litigiosum est, decilio 313. n. 14

Obtinent in Ecclesia beneficium sufficientem ad congruentem sustentationem non potest aliud absque Apostolica dispensatione obtinere, decilio 639. n. 8

Ampla procedere etiam in beneficiis simplicibus, ibid. n. 9

Obtinent beneficium insufficientem non prohibetur aliud sufficienti absque, ibid. nu. 10

Occultatio alius processum inducit presumptionem, quod in eodem processu probata sit intentio adversarii, decilio 177. n. 1

Presumptio cessat quod non contra processum fuisse dolere fibratum, quod ex adversario prope & concludenter probatum est, ibid. n. 2

Ex occultatione processus facti per Prelatum, an respectu Ecclesiae resultet presumptio mali Iuris, ibid. n. 11

Occultatio Processus in Archiepiscopo Episcopali presumitur facta ab Episcopo, habente interesse in causa, decilio 202. n. 4

Sufficit tamen sola possessio in contrarium ad reddendam equivoecam dictam presumptionem praesertim quando agitur de re gravi, ibid. n. 5

Occultatio processus facta ab Episcopo si est dolosa, dolus tamen non nocet Ecclesiae, & successoribus, quia ipse non est Dominus bonorum ac parum Ecclesiae, sed administrator, Dominus autem est Deus, cui bona Ecclesiae sunt oblata, ibid. num. 13

Maximè quando successor non venit ad causam proseguendo factum occultationis praedecessoris sed pro tuitione Iurium Ecclesiae, & ipsa occultatio est alius mere extrajudicialis, ibidem num. 14

Occultatio scripturae facta ab antecessore inducit presumptionem etiam in praedictum successoribus, quod in scriptura occultata probata sit intentio adversarii, ibid. num. 20

Conclusio procedit quando possessor persequitur factum occultationis, aut continuat in possessione vel acquisita per dolum antecessoris, ibid. n. 21

Item presumptio oriens ex occultatione non procedit etiam inter laicos, quando qui scripturam occultavit se fuisse iustam causam aliunde probavit, ibid. n. 22

Oeconomus deputari potest per Episcopum Ecclesiae vacante tam ex dispositione S. Concilii Tridentini, quam Iuris communis, decilio 114. n. 1

Et deputari debet ab Episcopo sequuta vacatione beneficii ut fructus successoris ferret ac custodiant, decilio 318. n. 9

Oeconomus deputari potest ab Ordinario in beneficio concurrente iusta causa ex dispositione text. in cap. cum vos de Officio Ordin. decilio 276. n. 1

Et iusta causa requiritur si sit super beneficio pendet, ibidem num. 2

Potestas deputandi Oeconomum lito pendente deest iuris ad Rotam in gradu appellacionis, quia succedit loco Ordinarii vigore Clementinae Auditor de re scriptis, ibid. n. 3

Oeconomus deputari scilicet cum obligatione prestandi cedulam hancariam pro securitate fructuum proficua est, nam hoc modo fructus extari dicuntur, ibid. n. 4

Oeconomus semper deputari debet quoties deputatio fuerit Ecclesiae, ac anima Testatoris, ibid. n. 5

Oeconomus ne deputari valeat ob non sui colligantia, oportet aliud esse notorium, ibid. n. 9

Oeconomus deputandus est de gremio Ecclesiae per custodiam, & administrationem fructuum beneficii, ibid. n. 14

Oeconomus deputari potest vni ex colligantibus cessante timore scandalis, ibid. n. 15

Oeconomus deputato ad custodiam bonorum Ecclesiae non dicitur ex dicta deputacione acquisita plena possessio Ecclesiae, decilio 114. nu. 13

Oeconomus deputatus ad custodiam beneficii vacantis statim expruit per promissionem veri successoris in beneficio, decilio 318. num. 14

Oeconomus habenti custodiam bonorum Ecclesiae manutentio denegari nequit, decilio 114

Oeconomus non habet possessionem Ecclesiae sed solum custodiam bonorum, ibid. n. 16

Penes Oeconomum possessio beneficii vacantis existens non impedit quominus praesens deinde de beneficio per subsequentem possessionem instrumentalem efficiatur verus, & manutentibus possessor, decilio 318. n. 12

Officialis inofficium deputatus non potest propter absentiam temporalem ab officio amoveri, nisi praedat iuramentum, & interpellatio ad redendum, decilio 210. n. 23

Officialis quando à negligentia excusari non valeat, decilio 646. n. 15

Officialis deputatus tenetur explorare ea, quae ratione officii facere debet, vel ipsi officio inveniunt, ibid. n. 28

Officialis dicitur in culpa si non fecit id quod consuetum est fieri, ibid. n. 29

Officialis de Iure communi prohibitum est cum subditis contrahere, decilio 55. n. 4

Fallit quando in contractu abest omnis suspicio fraudis, ibid. num. 6

Officialis ad nutum amovibili, & postea amoto non est danda manutentio, decilio 210. n. 7

Per Officialem acquisita possessione officio semper per ipsum officium eadem retinetur etiam mutato Officiali, decilio 81. n. 10. & 11

Penes Officialem temporalem non residet Officij proprietatis, sed nudum exercitium, & administratio, decilio 154. numero 4

De culpa Officialis tenetur qui non idoneum elegit, decilio 202. num. 7

Officialis eligendi sui pro administratione operum piorum non pertinet ad Iurisdictionem, decilio 126. n. 15

Officialis Cancellarius si aliquid exprimit in expeditione litterarum, quod tacite in supplicatione inerat, non dicuntur alterare formam, & substantiam gratis, decilio 234. nu. 10

Officialis Civitatis successores in officio quando teneantur pecunias ab Officialibus antecessoribus indebitis exactionibus restituere, vide hanc materiam in verbo Civitas

Officialis alicuius universitatis ex quibus probetur votum suae suffragium tulisse in capia pro negotiis explendis, & tanquam unum corpus non autem tanquam membra, decilio 427. n. 1

Officialis nequeunt possessionem quas in praedictum successorem remanere, cum ipso officio possessio quasina dicatur, ibid. n. 9. & 10

Officialibus quae sita possessio quoad certos alius, non potest ex fallo vni interneri, & quibus ipse praedicare nequit, ibid. n. 16

Officialibus quae sita possessio votandi in capia praefertur censetur per votum traditionis ab uno tantum ex eis licet alij non vocaverint, decilio 427. n. 17

Officium Compensitum est subducere rationes easque calculare, decilio 646. n. 17

Non autem discernere an conditiones mandatorum fuerint adimpletae, & ad eum spectat mandatum capisario dirigere, ibid. num. 18

# Index Rerum,

Officium Collectoriae confertur etiam in iniuriam, dec. 114. num. 12

Officium Censuræ est merè ministeriale versaturque circa nudum factum adnotationis defectum singularum personarum in servitio Chori seu iuramentum ab omni facultate multandi, dec. 167. n. 8

Ad officium Curati quamvis spectent, dec. 187. n. 39

Officium concedi saltem ad tempus non potest à concedente remocari si concessum ad vitam, dec. 210. num. 16

Super officio Praefecti Curforum non datur Saluianum ex defectu hypothecae resistente natura officij illius creationi sine licentia Regis, dec. 371. n. 1

Officium Praefecti Curforum maius est de regalibus Principis, quia non nisi ex speciali Regis concessione obtineri potest, ibid. n. 4

Officium Praefecti Curforum de sui natura non est transmissibile ad heredes, nec versatur circa simplicem locationem equorum, & perceptionem emolumentorum, sed est maxima qualitatis, & confidencia, ibid. n. 5

Officium Praefecti Curforum non recipit absque Principis assensu hypothecam, non secus alia Regalia, ibid. num. 6

Officium Praefecti Curforum enumeratur inter officia annexam Iurisdictionem non habentia, dec. 606. n. 3

Officium Praefecti Curforum est proprie de regalibus Principis, ibid. num. 19

Officium Praefecti Curforum non versatur circa solam transmissionem Episcopatuum, aut locationem eorum, ibidem numero 20

Officium Praefecti Curforum de sui natura non est transmissibile ad heredes, & ex regia concessione tantum obtinetur, ibid. num. 21

Officium Praefecti Curforum non conceditur cuicunque personae, sed tantum nobili, quae Principi Oratori assisat, etque Orator secretiores expeditiones fidere solet, ibid. n. 22

Officium Curforum maioris dicitur concessum in feudum, ibid. num. 23

Officium posteriori litterarum non potest alienari, sed tantum locari eius redditum, ibid. n. 25

Officium licet impetretur in legitimam non tamen ex imputatione inferri potest ad facultatem alienandi, & hypothecandi quod etiam imputatio sit tantum rei speciei estimationis quatenus contingeret officium alterari, dec. 371. n. 10

Super officio licet non cadat hypotheca, cadit tamen super fructibus vel commoditate illis percipiendis, eo quod considerantur tanquam separati vel separandi à feudo, vel officio, ibid. n. 11

Constitutio non procedit post mortem debitoris, per quam omne Ius etiam in fructibus exprimitur, & affertur exemplum de I' usufructuario, & emphyteuta, ibid. num. 12. & 13

Declaratur quando versatur in concessione ex pacto, & providentia, secus si concessio est hereditaria, quia ubi successor officium habere non potest, nisi tanquam hereditarium, creditoribus defuncti competit actio super fructibus, ac si defunctus viveret, ibid. n. 14

Officium in persona heredi licet dicatur novum, tamen transiit cum qualitate hereditaria, ibid. n. 17

Officium obitum titulo oneroso operatur ut primus acquirere valeat fructus nedum eius vita durante, sed etiam in perpetuum obligare in praedium successorum, ibid. n. 18

Et Ius primi acquirentis ex pecunia proveniens extinguit omne Ius quod postea competere filio ex contractu, vel gratia Principis, ibid. n. 19

Et hanc opinionem Rota constanter tenet, ibidem num. 20

Hypotheca super officio non potest à primo acquirente ex causa onerosa in praedium successorum constitui sine Principis assensu, ibid. n. 23

Officium differt à feudo, quia firmitus in illo, quam in feudo proceditur, ibid. num. 24

Inemptione officij titularis onerosus ex quibus excludatur, ibid. n. num. 25. & seqq.

Super officio Censuræ impotens cum licentia Principis in casu devolutionis eiusdem officij non fuit extinctus, ipsi Principi ob assensum impotenti praestitum incumbit onus sciendi fructus, ibid. num. 28

Officium ut acquisitum dicatur titulo oneroso quare requiratur, ibid. n. 29

Officij concessio quando est mixta, tunc obligatio defensionis non nocet successoribus adeuntibus hereditatem cum beneficio leg. & Inventarij, ibid. n. 34

Facultas concessa à Principe vinculandi officium favore descendendum agnatorum, & cognatorum pro conservatione officij in familia non se extendit ad extraneos, ibid. n. 35

Officium vinculatum pro semita sicuti alienari nequit extra familiam ita nec cadere potest sub hypothecis creditorum, quia repugnat conservationi in familia, & per eam devenit ad alienationem, ibid. n. 36. & 37

Ad officium si primus acquirens tenetur nominare descendentes, & transuersales stare dicta necessitate nominandi, tunc descendentes dicuntur habere officium à Principe, non à primo acquirente, ibid. num. 39. & 40. & nu. 41. refertur distinctio Rouliti

Officium non esse hypothecabile sine assensu Principis probatur ex observantia, ibid. n. 44

Officium quando est merè hereditarium, & agitur de praedictio creditorum hypothecae creatas ante primogenituram habentium, quibus non potest per debitorem praedictari praeviendo nominationem per alium inter vivos, ibid. n. 48

Saltem quoad fructus viam debitor percipiendas, ibid. num. 49

Officij concessio eiusque prorogatio attentis egressis servitiis à concessionario Principi praestiti remuneratoria dicitur, dec. 606. num. 4

Concurrente praesertim specifica Principis assertione, cui fides integra debetur, ibid. n. 5

Et talis concessio causam onerosam praefert, ibid. n. 6

Officij concessio dicitur ex causa onerosa si concessio maris pro illo obtinendo notabilem pecuniariam summam erogavit, ibid. n. 11

Officium semper intelligitur concessum cum sua propria natura, ibid. n. 29

Officium perpetuum est illud idem à principio obitum, differt tamen realiter in esse gratiae, quia posterior dicitur nova gratia, ibid. n. 30. & 31

Officium titulo oneroso ex quibus non dicatur acquisitum, ibid. n. 32. 33. & 35

In officio successor filium habet ex liberalitate Principis facti fructus suos, nec tenetur ad debita primi acquirentis, ibid. num. 37

Super officio si primus acquirens de licentia Principis primogenituram erexit, ex hac observantia resultat quod ipse non habebat facultatem de officio disponendi in praedictum successorum, ibid. n. 38

Secus vero si officium esset ex causa onerosa, vel hereditarium, ibid. n. 39

Hypotheca quando non pretenditur super proprietate officij sed tantum super commoditate percipiendi fructus exerceri potest, quia talis commoditas absque Principis consensu est hypothecabilis, dec. 606. n. 14. Declaratur n. 36

Hypotheca super officio constituitur nequit sine assensu Principis cuius est Dominus, ibid. num. 41

Officij proprietatem non residet pene Officialem temporalem, sed nudum exercitium, & administratio, dec. 154. n. 4

Ad officium aliquod si Ius presentandi devolvitur ex Testatoris voluntate in casu deficientia consanguineorum, tunc non potest per officiales exerceri nisi probetur omnium consanguineorum deficientia, ibid. n. 5

Officium representatur à maiori parte in iis, quae videntur officij, & ordinis competenti pluribus, ut videretur non ut singulis, dec. 165. n. 23

Dimmodo

Dummodo tamen omnes vacentur, ibid. n. 24

Deposito officii manualis fella ad viam impedit facultatem revocandi una durante, sed talia facultas solum competat postquam officium per motum redit ad manualitatem, dec. 210. numero 20

Appellatione successorum in officio quoniam veniam? vide in verbo succellor.

In officio delinquere aliud est, & aliud delinquere causa officio dec. 646. n. 15

Officia habentia iurisdictionem sunt de Regalibus Principis, reliqua vero respectu administrationis distincta, nequaquam sunt de iure communi, dec. 471. n. 2

Officia que de Regularibus Principis non sunt circumscripta particularibus constitutionibus, quales adsum in Regno Neapolitano alienari, & hypothecari possunt absque Principis assensu, ibid. n. 3

Dominium officiorum regalium semper remanet penes Principem, & sola administratio ac titulus in concessionariis transiit, ibid. num. 7

Distinctio Saliceti inter officia habentia annexam iurisdictionem, & alia illam non habentia referitur, dec. 606. n. 1. & declaratur num. 15. & 16

Officia habentia annexam iurisdictionem hoc est administrationem iustitie alienari nequeunt ab inferiori a Principe, alia vero possunt, dum non agitur de prauidio Principis concedentis, ibid. n. 2

Officia, que sunt de regalibus Principis non dicuntur esse in tota concessionaria nisi tantum pro exercitio obiecto a Principe, dec. 606. n. 17

Contraria procedunt, vel in officio hereditariis, vel Romana Curia, que sunt in libero commercio, & in tantum requiritur Principis licentia in alienatione in quantum intendit obviare fraudibus, & esse certum de vacatione, ibid. n. 18

Concessio officiorum regalium quibusqueque verbis fiat transit in naturam fendi, ibid. n. 26

Officia que sunt regalia penes Principem desinunt esse talia penes concessionarium, ibid. n. 27

Intellige, quando fuerunt concessa in alodium nullaque adeft intercessionis ad Principem, alias semper reuertuntur naturam regalium ad effectum ne sine assensu Principis valeant alienari ibid. n. 28

Officia etiam inalienabilia aliquando ex promissione Principis substantur ad favorem Creditoris, idque fit ex Principis indulgentia, ibid. n. 42

Officia siue Beneficia separata a parte rei non confunduntur ex quo in una persona representantur, sed utriusque iura considerantur de per se, ac si due essent persona, dec. 576. n. 1

Oldrad. conf. 21. procedit siue difficultate, quando non contrarium coniectura in contrarium, qua tamen debent esse urgentis, & necessaria, dec. 112. n. 23

Ad Confil. Oldrad. 21. passim receditur ex contrarii coniectura, dec. 315. n. 11

Oldrad. conf. 177. n. 4. & sequentes reprobandur, eorumque opinio quo casu procedat, dec. 480. n. 11

Oldrad. conf. 159. declaratur, dec. 538. n. 16

Onus celebrandi missam a testatore emanatum Cappellano potest adimpleri per alium, quamvis verba in personam dirigantur, nisi ultra a sacri doli, quod per seipsum celebret, dec. 15. num. 11

Onus celebrandi missam, quando potest per alium adimpleri, tunc refertur necessitas residentie, qua casus incompatibilitatem, ibid. n. 12

Et huc est verior opinio, quam semper amplexa est Sacra Congregatio Concilii Tridentini, ibid. n. 13

Onus coadiutoris Rectoris inchoans Beneficiatum non tribuit curam in substantia nec facit beneficium curatum, dec. 409. num. 10

Onus celebrandi missam adimpleri potest per subalternum, nisi in fundatione adsum verba personalissima, dec. 436. n. 31

Onus celebrandi per seipsum, quando non est inuicellum Re-  
flori tunc, et est adimpleri per alium, dec. 255. n. 22

Onus dotandi inherens bonis transit in possessorem eorumdem bonorum, dec. 411. n. 5

Ita ut Dot ex ad. Bonis constituta liberè transit ad mulierem, ibid. n. 6

Onus dotandi nepiem non spectat ad patrum, ibid. n. 23

Et tale onus praesentatur, quod patrum sciat, ibid. n. 25

Onus dotandi filiam spectat ad matrem in subsidium stanti inopia patris, dec. 550. n. 14

Onus inueiendi fructus hereditatis ad commodum alienius non facit quem heredem fiduciarium cum possit etiam inungi verolheredi, dec. 35. n. 6

Onus inuicellum praesentis masculis assumendi nomen, & arma non potest ab aliis adimpleri, quam a masculis descendenti-  
bus ex masculis, dec. 43. n. 19

Onus praesentandi unum ex familia si sit a fundatore aliquibus inuicellum adiecto, quod non possit praesentare alium, quam ex praedictis descendenti-  
bus, ista verba, quamvis impersonalia ad easdem personas paulo ante vocatas restringuntur, dec. 334. num. 5

Et oneri repititio excluditur ex diversitate personarum, dispositionis, ac rationis, ibid. n. 6. 7. 10. 11. & 12. ubi quod in dubio non est iudicandum.

Onus praesentandi Sacerdotem si extat, fin minus Clericum de descendencia impossum patris supranominatis a Testatore non egreditur illorum personas, decil. 553. num. 9

Et tunc non sufficit, quod quis alleget se simpliciter Clericum, sed oportet probare se esse de descendencia, ibid. n. 10

Et si Testator in desillum Sacerdotis, vel Clerici de descendenti-  
bus mandauit praesentari alium Sacerdotem de alia familia intelligitur de familia tempore praesentationis tanquam praedicta, ibid. n. 11

Item, quod praesentetur alium Sacerdos debet esse talis tempore praesentationis nec sufficit Sacerdotium superueniens, ibid. num. 12

Onus perpetuum heredi inuicellum non transit ad eius descendentes, decil. 608. n. 5. contrarium sentiant allegati n. 6. praesertim, quando constat Testatorem huiusmodi onere omnes descendentes grauasse, ibid. n. 8

Onus acceptans non potest amplius illud impugnare, decil. 522. num. 15

Onus soluendi decimas papales spectat ad possessorem beneficij, decil. 399. num. 4.

ONERA quoniam deducenda sunt ex valore beneficij, vide in verbo Valor

Onera realia sequuntur possessores bonorum, dec. 91. num. 20

Ex supplantatione onerum resultat praesumptio possessionis, decil. 145. num. 4.

Ex solutione onerum Baronatium continuata censetur possessio Baronia in Empore, decil. 36. n. 5.

Onera soluntur a possessore, ibid. n. 4. & dec. 117. n. 5. & dec. 379. n. 21

Onera Baronalia si quis passus est, ut ab alio soluantur sententur se non esse Baronem, dec. 36. n. 11

Operae Alimentarius tenetur operari praestare pro qualitate persone alenti, nec stare debet in domo sicut corpus mortuum, dec. 67. n. 7

Opera praestata si sunt modica nec aequant alimentis receptis tanquam impari non attenduntur, ibidem num. 8

Oppositio generalia contra contraditionem importat, & acceptationem excludit, dec. 541. n. 15

Ex sola oppositione ius in beneficio non acquiritur, decil. 653. num. 21

Ex oppositione ius ad rem resultans considerabile est ad effectum, ut praesentatum dicatur per clausulam. Dummodo tempore datae praesentationis non sit alteri ius quaxitum oppositum in praesentis provisioni, dec. 669. n. 5

# Index Rerum;

Secus vera ad effectum, et ex tali Iure beneficium dicitur acquisitum; ita illi primario censetur beneficio iam obtento, presertim in materia Stronie, ubi plena probatio requiritur, quando agitur de priuatione iam obtenti, decisio 669. numer. 5

Oppositor ad Beneficium Diaceps (Calaguritana, si solus renunciat habili ad curam animarum, jam ex prescripto constitutionis Clementina ei debetur sit beneficium, quamvis non habeat presentationem beneficiariorum debet nihilominus ab Ordinario insinuari, dec. 1284. n. 6

Non attento, quod adversarius fuit deinde approbatur ad curam in gradu appellationis, quia ad hunc effectum attenditur approbatio priuatione quoad alios oppositores tempore institutionis ordinarij, ibid. n. 7

Oppositor si est vicarius, & habet qualitates in fundatione, requisitas, licet non sit a patronis presentatus, quia tamen eum presentare debebant habetur pro presentato ex sola oppositio- ne, dec. 189. n. 10. & 12. & dec. 277. n. 1

Optio ad integrum beneficium non datur, nisi obtinendi di- midium ex dispositione motus proprii Clementis VIII. decil. 219. num. 1

Et possessio vigore optionis capta de integro beneficio a non possidente dividendum non est considerabilis etiam ad effectum mantenentis, ibid. n. 2

Optio prabenda operatur, ut optans acquirat tantum meram temporalitatem, non autem novum titulum beneficii, decil. 377. num. 17

Optio prabenda non cadit super insitulo beneficii, sed tantum super mera temporalitate, ibid. n. 17

Optio prabenda fieri potest donec cognoscatur ansa curata, ibid. n. 20

Optio prabenda competit antiquiori, dec. 672. n. 2

Optio pendet a voluntate optantis, ideo fieri nequit a Pro- curatore abque speciali mandato, ibid. n. 1

Optio, ut locum habeat qua requirantur, decil. 312. numer. 31. num. 32

Exceptio nullitatis optionis, quando non est clara, tunc non impedit mantenentem optanti, dec. 219. n. 11

In Optionibus subrogatio simpliciter induitur, cum non ca- dat subiectionem aliquod spirituale, sed temporale spiritui ali- anxiu, dec. 672. n. 11. & 12

Oratio, quando est unica, & tota dispositio, regitur ab uno verbo, tunc dictum in uno, censetur in alio repositum, decil. 262. num. 9

Oratio unica, & continuata dicitur, quando ab unico ver- bo omnia verba reguntur, dec. 557. n. 5

Ordinarius conferre nequit beneficia litigiosa, decil. 187. nu. 21. & decil. 198. n. 8

Item conferre nequit beneficium vacans per resignationem factam in manibus Papae, dec. 358. n. 6

Ordinarius conferre nequit beneficia accusato Iudicio cri- minali pendente propter infamiam facti, decisio 408. nu- mero 15

Limita non procedere, quando Indictum criminale fuit motum, ac insitutum per calumniam, quo casu non releuat ne aperiatur via impediendi consecutionem beneficiariorum, ibid. n. 16

Ordinarius conferendo mutare nequit statum beneficii, dec. 405. numer. 18

Ordinarius Cardinalis conferens vigore Indulti, ad hunc conferre dicitur Iure ordinario, quamvis in Indulto dicat se etiam conferre vigore indulti, dec. 433. n. 11

Quicquid sit in terminis modernorum indultorum, que la- tiora sunt, ibid. n. 12

Ordinarius erigere nequit abque legitima causa beneficia sumpta in Parochiales, & de causa non statuit illius assertio- nis, dec. 405. n. 16

Secus causa necessitatis concurrente, dec. 405. n. 2

Ordinarius potestatem non habet mutandi statum beneficii, 6

dec. 19. numer. 19

Ordinarius informatus presumitur de qualitate beneficia- rum sua Diaceps, dec. 285. no. 9.

Item ex de qualitatibus Ecclesiarum sua Diaceps, decil. 174. num. 8

Ordinarius necessarius, ac utilitatis Ecclesiarum consulere, tenetur, dec. 371. n. 7

Ordinarius inhibere potest possessori beneficii, cui cura exer- citium incumbit ne illum exerceat absque examine, & appro- batione, decil. 377. n. 18

Ordinarius de potestate Papae, vel literarum Apostoli- carum interpretatione cognoscere non valet, decisio 393. numer. 21

Ordinarius cognoscere potest de metu resignanti illato, ibid. numer. 22

Ordinarius non solet de facili pronunciare pro patronatu, & ideo illius sententia Canonica iura Iurispatronatus pluri- mum est deferendum, dec. 118. n. 6

Ordinarius consensus requiritur ad acquisitionem Iuripa- tronatus, decil. 162. n. 15

Presumitur ex diuturnitate temporis iuxta famam & com- muni reputatione, ibid. n. 16

Ordinarius nec etiam in actu Visitationis ledere potest Iurispatronatum absque Iudiciali cognitione, ibid. n. 20

Ordinarius tenetur ex dispositione Sac. Concil. Tridentini sess. 25. cap. 9. de reformat. revocare Ius patronatus ultra 40. annos adhibita causa cognitione, ibid. n. 21

Et donec revocetur non debet interim patronus priuari eius quasi possessione presentandi, ibid. n. 22

Ordinarius praedicare nequit veris patronis absque eorum consensu, ibid. n. 24

Ordinarius consensus est omnino necessarius in donatione, Iurispatronatus, alius donatio redditur nulla, decil. 365. nu. 1. & seqq.

Ordinarius consensus in donatione Iurispatronatus tacite, praesumitur, si presentatur a donatario insinuat, quod suffi- cit, decil. 364. n. 4. & dec. 334. n. 2

Ordinarius consensus in donatione Iurispatronatus potest quandoque accedere, quando medio tempore non fuit alteri Ius questum, secus est in casu contrario, dec. 264. nu. 5. & 6. & decil. 334. n. 2

Ordinarius consensus requiritur etiam in donatione Iuripa- tronatus, quam frater facit filio, cum in vivente patre, ubi Ius patronatus est hereditarium non dicitur comparari, sed ad hunc effectum reputatur extraneus, decil. 365. n. 9

Ordinarius non tenetur ex debito gratificare patrono, dec. 277. num. 34

Ordinarius compelli potest ad unionem faciendam subsisten- te causa necessitatis, decil. 140. n. 1

Et verbum poterit appositum in cap. exposuisti de bend. exponitur ab Hosteniis pro debebit, decil. 140. n. 2

Ordinarius nequit Ecclesiam Parochialem in preiudicium Rectoris alterius Ecclesiae Parochialis, cui illa uniri debet, conferre, ibid. n. 3

Ordinarius unire nequit sine causa cognitione, ibid. nu. 15. & dec. 152. nu. 6

Et assertioni Ordinarii circa insufficientiam reddituum in- decreto unionis fides adhibenda est donec contrarium probetur, decil. 140. n. 19

Amplia etiam si talis assertio emanaverit parte non vocata, quia forte nullus tunc aderat, qui deberet vocari, ibidem numer. 20

Ordinarius assertioni circa causam unionis multum defer- tur, sed non creditur; fides tamen adhibetur, quando est verisimilis, & adinvenitur, ibid. num. 25. & 27. & reformat adinvenitur, nu. 29

Ordinarius assertioni de insufficientia reddituum sine admi- nistris non deferitur pro validitate unionis, decisio 152. num. 1

Ordinarius

## & Materialium.

Ordinarius assertio de insufficiencia reddituum in decreto  
emissa sufficit, quod sit dubia, vel varia non relevet,  
ibid. n. 17.

Ordinarius assertioni regulariter non statuit circa causam vicio-  
ri ne agatur via erigendi, seu vendendi sub mendacio pra-  
terea legitima causa, dec. 405. n. 17.

Ordinarius quod non adhibetur causa cognitionem in vici-  
o ex quibus colligatur? decil. 152. n. 5.

Ordinarius si decrevit viciorem vendendi prout expedit  
videbitur, nulla tempore d. decreti adhibita causa cognitione,  
non non censetur aliquid voluisse pure decernere, sed sub condi-  
tione futura cognitionis, ibid. n. 7.

Ordinarius declarare potest, quod in decreto de viciore faci-  
enda nullam habuit intentionem viciore nisi servata servari  
de capta informationibus, ibid. n. 12.

Et talis declaratio valet etiam ex intervallo, ibid. n. 15.

Ordinarius potest beneficium viciorem sub condicione, ea pen-  
dente conferre, quia condicio antequam perficeretur non afficit  
beneficium; etiam interim non possit conferri, ibidem num-  
mero 16.

Ordinarius iudicium habet praesumptionem pro se, dec. 362.  
num. 12.

Declarata hoc procedere, quando Ordinarius aliquem ex plu-  
ribus approbatus praelegit, secus vero, quando instituit ad pra-  
sentationem Beneficiatorum, quo casu non intrat praesumptio pro  
iudicio Ordinarii, dec. 371. num. 21. & dec. 307. num. 3. & dec.  
601. num. 6.

Inter Ordinarium, & Abbatem si sit pendet super Iure con-  
ferendi non potest impediri deputatio pro administratione alicuius  
beneficii, si beneficium pro quo sit deputatio non probatur  
comprehensum in Iure, dec. 59. n. 22.

Ordinarius appellacione veniunt etiam legati de latere,  
dec. 667. n. 16.

Ordinatio, sine Statutum Academiae Cracoviensis man-  
dans, quod a Gratificatione per Episcopum nulla inter praesentia  
reclamari non possit intelligenda sit de gratificatione extrajudiciali,  
non de iudiciali de qua nominatus non loquitur, dec.  
421. n. 5.

Ordinationes Academiae Cracoviensis, quid Episcopo tri-  
bunt uti Academiae Cancellario? dec. 448. n. 4.

Ordinationes praefatae commendam Iurisdictionem, sine Re-  
gimentum Reclori cum tribus Decanis, ibid. n. 6. & decil.  
474. n. 7. & lq.

Et talis Iurisdiclio probatur ex observantia longissimi temporis  
praeiudicium ad respondendum cum consensu solius Re-  
cloris, ac Professorum scientia Episcopo, dec. 448. n. 8.

Ordinationes Regni Poloniae tribunt Episcopo Cracoviensi  
solum facultatem examinandi scholares, quod ad officium Can-  
cellarii pertinet, dec. 474. n. 13.

Ordinatio si, ac Statutum n. 38. S. Religiosis Hierosolymitana  
praescriptum terminum sex mensium finit receptoria in reddendis  
rationibus, decil. 218. n. 4.

Et mora hic casu non committitur, termino ad reddendam  
rationem durante, ibid. n. 5.

Ordinatio 77. S. Religiosis Hierosolymitana disponit, quod  
statuta & stabilitate sacrae adversus debuit communis  
curiae servitium comprehendant receptores in proprio munere ne-  
cessiter, dec. 218. n. 10.

Dicta tamen Ordinatio in §. Et propterea Decernimus ex-  
plicat species negligentiarum quas punitur privationis dammare  
intendit, ultra quam non debet extendi, ibid. n. 11.

Item praefata Ordinatio imponit poenam privationis recep-  
toribus non solvenibus debita, quibus pro solidatione compu-  
tatur satisfacere tenebantur, nulla expectata sententia, & in  
Iaculo 38. caveatur, quod videtur receptores ex ipsa dic-  
ta rationem reddiderunt sunt incapaces, ibidem nume-  
ro 21. & 22.

Item praefata Ordinatio imponens poenam incapacitatis re-  
ceptoribus ob non debiti solutionem statum non expectata alia

sententia intelligi debet iuxta distinctionem de qua in statuto  
38. ibid. n. 11.

Ordinatio inter, & Statuta S. Religiosis Hierosolymitana in-  
capacitatem inducentes contra debuit ex officio contrarietate de-  
buitur liquidus, non autem comprehendant debet tempore sum-  
ptione & contrarietate, ibid. n. 13.

Ordinatio 24. Religiosis Hierosolymitana de Commend.  
mandat ad residentium quis quereat non teneri cum, qui pro  
servitio Religiosis ad aliquid manuum fuit deputatus, dec. 257.  
num. 21.

Ordinationes Clericorum celebrari possunt ab Episcopo,  
etiam in Ecclesia Cathedrali, sed etiam in aliis iuxta disposi-  
tiones Sac. Concilii Tridentini sess. 23. de reformat. cap. 8. decil.  
280. n. 17.

Ordo sine mandatum praesumitur in solvendo pro fratre, &  
agitur de summa non modica, dec. 216. n. 14.

Originarius alicuius loci, ut quis denominari valeat atten-  
di debet potius origo propria, & paterna, quam aucta, vel ma-  
terna, dec. 307. n. 11.

Origo propria, & paterna potius attenditur, quam aucta,  
vel materna ad effectum, ut quis denominetur originarius alicuius  
loci, dec. 307. n. 11.

### P

**P**actum appositum in Instrumentis Cambii, quod scilicet fletur  
simpliciter computis, & parvis librorum mercatorum  
deputatis valet, equo standum est, quia tale pactum est licitum  
tam de Iure, quam ex consuetudine Mercatorum, decil. 74.  
num. 13. & 14.

Contra numero 29. ubi quod realitas Cambii aliunde pro-  
banda est, & tale pactum tacitam habet conditionem, quatenus  
cambia sint realia, ibid. n. 19.

Et hoc, ut evitentur fraudes, & precludatur via usuris illi-  
citis, ibid. n. 30.

Et tale pactum, quod cambii debeantur intelligitur arbitrio  
boni viri, ibid. n. 31.

Arbitrium Boni viri circa iustificationem cambiorum non est  
Mercatoris, sed Iudicis, qui rinare debet per ocularem inspec-  
tione in altera emanaverit iuxta praescripta in Constitu-  
tione la. me. P. V. ibid. n. 32.

Pactum condicionali si respicit fauorem non tantum vnius,  
quam etiam alterius contrahentis tunc condicio deficiens ei pra-  
iudicium inferre nequit, dec. 196. n. 20.

Pactum contra instrumentum locationis non censetur a succe-  
ssore ratificatum ex perceptione assillum, si illos recipi vigore  
Instrumenti locationis, per quam receptionem censetur ratifi-  
casse contenta in Instrumento, non autem pactum a se ignora-  
tum, decil. 437. n. 15.

Et talis ratificatio resultans ex patientia, & receptione assillum  
cum sit tacita non extenditur ultra contenta in Instrumento lo-  
cationis, cuius vigore officium recepti fuerunt, ibid. n. 16.

Pactum aliquod si sit simulatum ad effectum in Instrumento non  
potest ex eo agi, ibid. n. 31.

Pactum simulatum in Instrumento ad effectum attendi non de-  
bet, & habetur pro non appposito ex regula plus valet, quod agi-  
tur quam quod simulatur concepitur, dec. 454. n. 32.

Pactum de solvendo munus pensionem initium cum Reclore  
beneficiorum quousque personale non transit in successorem, dec. 216.  
num. 29.

Pactum de solvendo Iuramento circa damna includitur sub  
elapsa de quibus dec. quod Iuramentum est dec. 359. n. 2.

Et tale pactum circa damna, & interesse validum est, ubi non  
est appositum in contractu muni, seu alius de usura assillum, seu  
cuiusvis alius casibus, ibid. n. 2.

Et intelligitur respectu assinationis, nam existentia damna  
aliunde probanda est, ibid. n. 5. & dec. 309. n. 2.

Pactum de non referendis expensis fieri potest prout etiam  
de non referendis melioramentis, dec. 470. n. 24.

Pactum

# Index Rerum,

*Pactum de soluendo fructibus dotales soluto matrimonio per obitum uxoris operatur, ut illi debeantur absque interpellatione, dec. 487. n. 8. contra num. 9 ubi quod tale pactum est illicitum.*

*Pactum de soluendo fructibus pendente dilatione non tenet, ibid. n. 10.*

*Pactum de soluendo fructibus dotalibus, quando dicatur correpellendum potius ad onera matrimonii ferenda per virum, quam ad lucrum futuri inuestimenti ibid. n. 16. & 17.*

*Pactum de soluendo fructibus dotalibus, quando sit correpellendum, ad onera matrimonii, illis cessantibus per obitum uxoris ipso iure expirat, & illicitum redditur, ibid. n. 18.*

*Prout illicita redditur taxatio fructuum nec tollit interpellationis debitoris necessitatem pro habendo lucro cessante requisita, quamvis probetur superuenisse occasiones lucrandi, ibid. n. 19.*

*Pactum de soluendo fructibus si est iniustum, tunc cessat dilatio ad soluendum eius contemplatione concessa, & statim mortua uxore agi potest ad sortem principalem, ibid. n. 20. Et propterea dies ipsa mortis uxoris vim habet interpellationis, ibid. n. 21. Declara n. 22. & 23.*

*Pactum franchandi differt a locatione, dec. 281. n. 23.*

*Pactum franchandi ubi non est necessarium, sed est facultativum, ante effectuationem nihil operatur, dec. 483. n. 31.*

*Pactum franchandi si ante, rei emphiteutica, sequitur a franchabitione eadem libera, & de hac materia vide in verbo Affranchatio.*

*Pactum inter Emptorem, & venditorem rei Emphyteutice afficit Dominum adiectum, qui contractum generaliter approbat, dec. 225. n. 6.*

*Pactum in Instrumento adiectum seruandum est, decisi. 437. n. 1.*

*Pactum in Instrumento locationis adiectum non potest ex interuallo alterari in preiudicium Ecclesie, & successorum, quibus ex Instrumento ius fuerat quassatum, ibid. n. 2.*

*Pactum in Instrumento appositum, quod fiat executio in persona, & bonis, adiectum immediate post formam Ritus an sit independenter de perse, vel consuetudine, dec. 557. n. 2. & seq. ubi contraria asseruntur opiniones.*

*Pactum in Instrumento appositum, quod fiat executio in persona, & bonis continet prohibitionem ne debitor possit opponere exceptiones infra quindena, ibid. n. 8.*

*Potest tamen obligari in forma Ritus exceptiones infra quindena opponere, ibid. n. 9.*

*Pactum, quod fiat executio in persona, & bonis adiectum post formam Ritus censetur stare independenter, & de perse si continet novam dispositionem diuersam a Ritu, ibid. n. 10.*

*Pactum illicitum, & usurarium habetur pro non appposito, & ipso iure corripit ob reuelationem iuris diuini, canonici, naturalis, & ciuilis, dec. 487. n. 11.*

*Pactum nudum de iure canonico absque stipulatione, vel alio vestimento parit actionem, dec. 500. n. 21.*

*Pactum personale extinguitur cum persona, dec. 216. n. 28.*

*Pactum prestandi fidei iussorem in contractibus Societatis officiorum artificiosae apponi debet, ne euentus casu fiat locus lucro precantiarum illis recipiendo cum praferentia, Si ne preiudicio fidei iussoris, dec. 341. n. 12.*

*Pactum prohibitionum promouens ab eodem Instrumento relaxari potest, cum talis relaxatio censeri debeat pars ipsius contractus principalis, dec. 437. n. 11.*

*Amplia citium in preiudicium tertii, ibid. n. 12. Intellige num. 13.*

*Pactum precarii in rebus excentientem Statutorum Bononie includit verba Constituit ex nunc, prout ex tunc, & possessio non manutentibilem transiit, dec. 404. n. 3.*

*Pactum Precarii in rebus excentientem Statutorum Bononie continens clausulam, Et nunc prout ex tunc, operatur possessionis translationem vsque ab initio, licet sola executio non possit iuramentum constitutum translati fuerit, ibid. n. 14.*

*Pactum precarii vigore Statuti Bononie personae habendum quoque includit, dec. 440. n. 2.*

*Pactum precarii importat resolutionem domini, tam de iure communi, quam ex consuetudine Ciuitatis Bononie, dec. 627. n. 15, & 16. Declara n. 31.*

*Pactum precarii non importat reservationem domini, tam de iure, quam attenda extensione clausularum Bononie, quando non sit adiectum specificis super rebus venditis, & generaliter in clausulis executiis, nec est conceptum in persona venditoris, sed emptoris, ibid. n. 31.*

*Pactum precarii appositum sine Instrumento inter omnes clausulas executiis, quid operetur? dec. 626. n. 2.*

*Pactum, quod a creditore fiat quietantia facta deposito intelligitur postquam praefertur Oblatio, & creditor ad recipiendum recusauit, & locus sit deposito, dec. 283. n. 21.*

*Pactum resolutionis inter locatorem, & conductorem in casum solutionis assilum locum non habet si nulla considerari potest mora ex parte conductoris, dec. 261. n. 6.*

*Pactum resolutionis tunc operatur quando continet verba directa ipsi iure solutionem importantia, dec. 616. n. 6.*

*a Pacto resolutionis in causa non implementi dicitur recessum stante approbatione contractus, cui inhæret, ibid. n. 15.*

*Pactum reuersum dicitur, quod apponitur favore donantis, dec. 618. n. 19.*

*Differentia inter pactum reuersum favore donantis, & substitutionem favore extranei, ibid. n. 23.*

*Pactum reuersum appositum in capitulis matrimonialibus favore proximorum deficientibus liberis ex consuetudine Leodien. purificatur etiam si alter ex coniugibus defuerit cum filiis, nisi illi utrique contingi superueniant, dec. 650. num. 1.*

*Talis namque consuetudo procedit tantum ab intestato, ibid. n. 2.*

*Et in terminis pacti reuersui concepti sub indefinita conditione deficientia liberorum, non autem alternatiue, si contingeret Sponsum, vel Sponsam sine liberis decedere, ibid. n. 3. & redditur ratio num. 4.*

*In pacto reuersuo dictio Alternatiue adiecta nempe si contingeret Sponsum, vel Sponsam mori, disjungit vtriusque coniugis obitum, tribuens insolidum conditionis deficientiam vni ex casibus alternatis, ibid. n. 7.*

*Et non requiritur copulatiue, quod liberi superueniant patri, & matri, sed sufficit vni ex illis superuixisse ad excludendam reuersum ad proximiores, ibid. n. 8.*

*Pactum reuersum in capitulis matrimonialibus favore proximorum iuxta consuetudinem patris Leodien. quando intelligatur? dec. 668.*

*Pactum redimendi pretium rei vendite minuit, dec. 648. num. 4.*

*Pactum siue conuentio in Instrumento si apparet moderata non operatur nisi dicta moderatio fiat incontinenti, quod fuit celebratum Instrumentum, dec. 437. n. 7.*

*Et incontinenti factum dicitur quod sit intra quatuor, quinque, vel decem dies, non autem post quindena dies, ibid. n. 28.*

*Pactum usurarium quamuis sit quoad taxationem tertii interesse, nihilominus premissio sortis principalis mereatur executionem, dec. 511. n. 24.*

*Pacta, & Iura realia non extenduntur de re ad rem, dec. 281. n. 32.*

*Pacta, vt custodiantur nil magis naturalis agnitioni conuenit, dec. 470. n. 3.*

*Pacta adiecta vni contractui non consentur repetita in alio diuerso, dec. 281. n. 19.*

*Papa derogare solet Iuripronatiis in totam quamvis vacat in iura, dec. 118. n. 22.*

*Et talis derogatio illud praferuat pro futuris vacationibus, & excludit intentionem acquirendi libertatem beneficij, ibid. n. 23.*

Papa

Papa derogando mediocritati patronorum censetur intelligere de mediocritate patronorum exsecutionem in possessione praestandi, decil. 39. n. 6.

Eadem tunc effectum non attenditur quia sit versus patronum, sed quia possessor iuris praestandi, ibid. n. 7.

Papa derogando iurisdictionis litigio nemini inferi intentionem, dec. 33. n. 10.

Quando autem hic non existit, tunc iurisdictionem non derogatur totum, ibid. n. 18.

Papa quando beneficium iurisdictionis non vacat in Curia, derogare non solet, nisi ad summam pro duobus tertis partibus, ibid. n. 30.

Et in dubio non censetur velle prauidicare patronis Laicis, ibid. n. 31.

Papa grauari solet beneficia pensione quoties pro Titulari remanent duae tertis partes fructuum, dec. 410. n. 6.

Papa disponens de beneficiis specialiter ad vicum collationem non censetur id facturus si scilicet eam alteri esse communem, dec. 387. n. 2.

Papa pro facili executione voluntatis fideicommissantis solet potius consensum ab aliquo adhibendum, decil. 173. n. 16.

Papa, cui sit narratum capitulum esse suspensum a divinis et dicta narratio intelligitur non potest, quod non possit providere, dec. 387. n. 3. & reddidit num. 4. & seq.

Papa, si sit narratum capitulum esse suspensum, non facit mentionem quod aliqui Canonici sunt exceptuati, talis narratio nihil operatur, quia si Papa hoc scilicet verisimile est quod illis iussisset prauidicare, ibid. n. 6.

Papa licet providendo non attentat; nihilominus attentat qui vigore provisionis Apostolica possessionem capituli, dec. 345. n. 5.

Papa licet providendo hic pendente non attentat, attentat nihilominus provisionis dicta provisione utendo sine partis citatione, dec. 69. n. 11.

Papa providendo beneficium litigiosum non attentat, provisionem vero comparans coram executoris attentare dicitur in spreto litis pendente, dec. 181. n. 13.

Limita, non procedere quando concurrat consensus alterius partis in iurisdictionem executoris: Consensus tamen non elicitur ex comparatione cum praesentia praesentationum, & exceptionum comparanti competenti, ibid. n. 14.

Papa quando non concurrat cum Ordinario collatore, sed providet tanquam de reformato non intelligit prauidicare habenti collationem ab Ordinario quantum non inter reformatum, & a collatio sit valida, dec. 234. n. 1.

Papa si providet tanquam de reformato non censetur voluisse prauidicare collationi Ordinarii, quatenus non inter reformatum, dec. 244. n. 6.

Papa quando non vult concurrere cum Ordinario collatore sed providere tanquam de reformato non censetur voluisse providere, nisi quatenus adferat reformatum, dec. 301. n. 16.

Papa in providendo de beneficiis Ecclesiasticis idoneitatem personam in primis inspicere debet, dec. 325. n. 7.

Papa quando agitur de provisione beneficiorum simplicium, si plures sunt imperantes equalis idoneitatis potest beneficium conferre, ac in eo praefigere magis eorum, ac beneficiorum, ibid. n. 3.

Papa facilius confert beneficia simplicia quam curata, ibid. n. 14.

Papa si providit de beneficio credens esse curatum praesumitur quod facilius providisset, si scilicet esse simplex, dec. 244. n. 42. & dec. 325. n. 23.

Papa facilius providet Sacerdotibus, quam simplicibus Clericis, ibid. n. 16.

Papa praefertur citius velle providere beneficium Curatum, quam simplex propter periculum animarum, decil. 244. n. 7.

Papa si curatum credens esse simplex, variatur

gratia, secus de converso, ibid. n. 44.

Papa per restitutionem ad publicandum resignationem nihil detrudere dicitur a Colligante, non concedit inopertanti lra, quod ipsi Papa competeat ob non factam publicationem, decil. 286. n. 38.

Papa restituentes ad publicandum resignationem passim concedere solet, ibid. n. 40.

Papa si aliquam Praebendam reformat, non impeditur possessor aliam perquirere optare, & reformatio praebenda dimissa transiit in optatam, dec. 672. n. 15.

Quicquid dicendum sit quando agitur de optando beneficio reformato, ibid. n. 16.

Papa quando agitur de gratia praebendae servio procedit cum magna circumfessione, decil. 410. n. 15.

Papa in concessione gratia non censetur voluisse prauidicare lra alterius in iudicio deducto, non facta de se mentione in literis, dec. 489. n. 18.

Papa assertioni plurimum est deferendum, dec. 479. n. 17.

Paraphrenalia bona, vide in verbo Bona paraphrenalia.

Parentela, siue consanguinitas ad effectum praesentationis probanda, est per gradus distincta, decil. 6. n. 15.

Fallit, quando vocatio non est unita ad certum gradum, sed generica, nec alius comparat, qui se consanguinitatem praetendat, decil. 189. n. 6.

Patil. conf. 19. n. 26. & seq. declaratur, dec. 513. n. 22.

Conf. 42. n. 31. lib. 1. declaratur, dec. 161. n. 9.

Partio mandatis Rotalius dicitur inquit sub praetextu nullitatis, vel iniustitiae, sed tenetur continere reuocare ad Rotam, vel ad Signaturam per declarationem, dec. 613. n. 14.

Item partio non sufficit sub praetextu, quod aliquid in mandato Rotali non exprimitur, quia iam est, quod sit, necessarius consuetudine expressis, dec. 397. n. 9.

Causa colorata non parendi pro iure eius oblatione parendi in futurum excusat, ibid. n. 17.

Pro partitione non sufficit sola patientia, etiamsi mandatum aliquod positum ab Aduersario explendum non praecipiat, sed ulterius requiritur saltem partio verbalis, dec. 577. n. 3.

Paruisse non dicitur mandato de manumendo nisi infirmul fructus a die morte litis restituit, ibid. n. 5.

Parochialis incomparabilis non est cum beneficio simplici, quod de generali consuetudine residendum non requirit, dec. 13. numer. 3.

Parochialis Ecclesia, ut constituitur quatuor substantialia requisita concurrere debent, & quaevis sint? decil. 228. n. 19. 20. 21. & 22.

Parochialis Ecclesia quoad decimas, vide in verbo Decimae, & in verbo Ecclesia Parochialis.

Parochialis infra sex menses conferenda est iuxta Constitutionem Pii V. dec. 561. n. 10.

Parochialis quando est unita alteri parochiali, tunc Ecclesia Ecclesiae, cui est facta unio dicitur parochialis, dec. 528. numer. 15.

Et per unionem dicitur translati cura, & lra percipiendi decimas Ecclesiae, cui est facta unio, ibid. n. 16.

Parochiale imprimatur ob non servatam formam Concilii Tridentini per interueniunt Examinatores Synodales? si iurisdictionem iussuauerit ei gratia suffragatur, dec. 561. n. 35.

in Parochiale ergo neque beneficium simplex ab Ordinario abque legitima causa, & de causa non statuit assertio illius, dec. 405. n. 16.

Secus quando causa necessitate concurrat, dec. 409. n. 2.

Possessio parochialis capi potest intra decem dies ad appellandum, quia hoc casu non datur appellatio suspensiva, ut interit cura anomarum de terminum paratur, dec. 569. n. 5.

Parochiales ex dispositione Sac. Concilii Tridentini sess. 24. de reformat cap. 18. prauidetur per concursum quam adfessionem sub decreto irritanti seruari mandatum san. n. 11.

Pius V. in Conf. 13. inter eius in pref. Bullar. v. 2. dec. 39. n. 11.

# Index Rerum,

Parochiales ex dispositione Sac. Concil. Trident. conferuntur per censuram, dec. 667. n. 35

A praesentia Parochialium an deat appellatio: vide in verbo Appellatio.

Parochialitas non probatur ex administratione Sacramentorum nisi probetur reciproca, & vicissitudinaria necessitas administrandi, decil. 97. n. 12

Parochialitas non probatur ex enunciatis, quando ex illis non probatur quatuor illa requisita necessaria, decisione 228. num. 24

Parochus curam animarum exerceat, nemine proprio non autem alieno quod est precipuum requisitum beneficii Curati, decil. 377. n. 13

Parochus quis dici nequit ex sola administratione Sacramentorum, nisi concurrat vicissitudinaria necessitas illa administrandi, & recipiendi, decil. 169. n. 26

Parochus ex dispositione Sac. Concil. Trident. tenetur habitare in domo parochiali, dec. 255. n. 18

Parochus liber vti potest iure suo in percipiendis decimis si praecedens conventio de illas solvendo in pecunia expiravit, dec. 563. n. 6

Parochus habet iuris assensum super decimis sua parochia privative quoad alios, decil. 8. num. 7. & dec. 205. n. 1. & dec. 209. n. 1. & dec. 461. n. 1. & dec. 528. n. 1

Et alleganti contrarium incumbit onus probandi, dec. 463. num. 2

Parochus pro consecutione decimarum agere potest, vel actione consensuale, vel condicione ex canone, vel officio Iudicis, dec. 322. n. 5

Parochus debetur decima ratione congrua, dec. 442. n. 10

Fallit quando apparet in alio bono ei fuisse assignatam, ex quibus illam percipere debet, ibid. nu. 21

Parochus debetur manutentio ex assensu Iuris pro decimis parochiae, dec. 169. n. 18

Limita non procedat quando alter est in possessione percipiendi a tempore immemorabili, ibid. n. 19

Item Limita non procedere quando dubium est, an locus decimatorius sit intra limites parochiae, ibid. n. 20

Parochus non debetur decima praediales in cuius parochia fines praedia non existunt, dec. 97. n. 24

Parochus non suffragatur iuris assensu pro perceptione decimarum, quando constat decimas ab alio possideri ex donatione a Sede Apostolica confirmata, dec. 442. n. 7

Contra Parochum non suffragatur praescriptio a solutione decimarum, nisi sit immemorabilis, vel quadragenaria cum titulo, dec. 205. n. 3. & dec. 209. n. 3

Parochus celebranti in loco sito extra limites sua parochiae, nulla ex dicta celebratione acquiritur possessio iurium parochialium in praedictum proprii parochi, dec. 97. n. 21

Parochum quem esse per Testes probari potest, decil. 505. num. 5

Participium prohibens est continuatum praecedentis dispositionis, dec. 297. n. 20

Amplius praesertim quando est adiectum verbo Diis, quod restringit prohibitionem ad personas supra gravatas, ibidem num. 21

Parti extralite ex libris privatis nullam in magnis ac arduis probationem fecerit, dec. 23. n. 8

Partita dati, & accepti quando non sunt posita per medium extinctionis debiti sed contrapositi sub titulo de dare, & habere, tunc per talen contrapositionem debiti non dicitur extingui, sed extinguendum mediante compensatione de tempore quo opponitur a debitore, dec. 177. n. 8

Partita aliqua quoniam sunt iustificata non inducitur praesumptio iustificatio nisi aliam diversitatis generis, ac omnino separatarum, dec. 306. n. 43

Partita continentem certam causam non possunt in aliam converti, ibid. nu. 45

Per contrapositionem partiarum non extinguatur debiti

per solvimentum, sed per compensationem, dec. 214. n. 35

Partiarum contrapositi attendi debet ad dignoscendum in quam causam soluto cedat, dec. 306. n. 31

Partiarum contrapositi, quando pro maiori parte iustificatur vera praesumitur vera in reliquis ibid. n. 32

Partiarum contrapositi, quod dicitur quodam compensatione non datur in diversis negotiationibus licet ab eodem homine exercitis, ibid. n. 44

Partus quatuordecim iuxta sententiam Hippocratis non est vitalis, dec. 101. n. 6

Itaque filius exclusus remaneat si constat filium esse natum post quatuor menses a die contractu matrimonii, ibid. n. 7

Patium, & magnum regulariter in iure differentiam non inducunt, dec. 467. n. 16

Pascua. Ex distinctione pascuorum refertur dominus, ac diversitas distinctio, dec. 97. n. 14

Pro pascuis Aequalitas si Communitas competat vsu alicuius filius, talis vsus compatibilis est cum plenaria possessione Domini loci quoad caetera omnia, dec. 621. n. 20

Pater aequi ac mater de Iure novissimo tenentur filium nominatim instituire, aut exheredare alias testamentum est nullum, dec. 413. n. 2

Pater admetens filios ad vendendum rem ad ipsum spectantem, & in Instrumento venditionis filij asserunt se dominos, talis assertio facta censetur ad maiorem cautelam empiriorum, dec. 511. n. 5

Pater admetens filios ad vendendum tanquam dominus, & patrones, tales non efficit in sui praedictum, ibid. n. 7

Pater inaequaliter potest inter filios bona dividere salva eorum legitima, dec. 30. n. 9

Pater in bonis adventitiis filiorum habet usumfructum, ibid. n. 10

Et potest ex iusta causa etiam absque Iudicis decreto bona adventitia filiorum alienare, ibid. n. 11

Saltem eius vita durante, ibid. n. 12

Pater filiam dotasse dicitur eo ipso, quod una cum fratre eam heredem instituit nam talis institutio habet in ventre ipsam dotem, dec. 30. n. 4

Et talis institutio est loco dotationis & censetur a patre facta animo compensandi cum dote, ibid. n. 5

Et pater sic filiam institutur censetur voluisse satisfacere mementi statuentium vi bona conferrentur in agnatione, ibidem num. 6

Pater praesumitur animo compensandi cum dote bona filia reliquisset, siue illa reliquerit titulo particulari, siue filiam heredem instituerit, ibid. n. 8

Pater filiam in quota heredem instituit, masculo existente censetur in reliquis eam exclusivam, quia manet integra ratio exclusivae, nempe favor agnationis, ibid. n. 12

Et quota illa a patre relicta succedit loco dotationis ex praesumpta voluntate patris, ac proinde operari debet exclusivam ab hereditate matris, non secus ac si pater dotem legasset, quia vis non est in verbis, aut titulo, quo pater bona filiae reliquit, ibid. n. 13

Pater si in ultima voluntate filia dotem constituit, scilicet certum quid in quantitate, siue in corpore relinquendo expresse necne titulo dotis, tunc filia censetur a statuto Urbis exclusa a successione paternae, dec. 137. n. 7

Secus vero si filiam instituit heredem universalem cum masculis, ratio diversitatis est nam primo casu relicta succedit loco dotis, cum qua Testator praesumitur voluisse compensari, etiam si titulo institutionis reliquisset. Secundo vero casu institutio tunc saltem habet quidem in ventre dotacionem, formaliter vero importat representationem Testatoris in persona filiae institutae, ibid. num. 8. & 9

Institutio Universalis extinguit & confundit Ius dotacionis filiae, & ab ea penitus a seorsum obstat cum obstat dotacionis sit exclusio a successione, Institutioni vero universalis reinvocato filia ad successorem de iure communi, ibid. n. 10

Pater